

සමෝධාන SAMODHANA

Vol. 9, Issue II,
(December) 2020

සමාජීයවිද්‍යා හා මානවශාස්ත්‍ර පීඨ ශාස්ත්‍රීය සංග්‍රහය
The Journal of Faculty of Social Sciences and Humanities

සමාජීයවිද්‍යා හා මානවශාස්ත්‍ර පීඨය
Faculty of Social Sciences and Humanities

ශ්‍රී ලංකා රජරට විශ්වවිද්‍යාලය - මිහින්තලේ
Rajarata University of Sri Lanka - Minintale

SAMODHANA

The Journal of Faculty of Social Sciences and Humanities

The SAMODHANA which opens wider vistas for innovative research findings of both local and foreign researchers is a refereed bi-annual and bi-lingual research journal published by the Faculty of Social Sciences and Humanities, Rajarata University of Sri Lanka, Mihintale. This is a multi-disciplinary journal and it invites outstanding researchers to publish their high-quality original research papers in the dissemination of knowledge. The journal also creates an effective platform for researchers to identify and fill the gaps available in the field of research by opening scopes for future research works.

SAMODHANA

Vol. 9, Issue II, (December) 2020

Copyright© December 2020, Faculty of Social Sciences and Humanities,
Rajarata University of Sri Lanka

Samodhana

The Refereed Journal of the Faculty of Social Sciences and Humanities,
Rajarata University of Sri Lanka
Volume 9, Issue II, (December) 2020

ISSN 2235-9109

Published by the Faculty of Social Sciences and Humanities
Editorial Board (2020) of the Samodhana Journal
Rajarata University of Sri Lanka

All communications should be addressed to:
The Editor-in-Chief, Samodhana Journal,
Faculty of Social Sciences and Humanities, Rajarata University of Sri Lanka.

Tel/Fax: +94 2235-9109
Email: samodhanajournal@gmail.com

All rights reserved. No part of this publication may be reproduced, stored in a retrieval system or transmitted in any form or by any means, electronic, mechanical, photocopying, recording or otherwise without the written permission, or agreement of the Editor /SJFSSH.

The views and opinions expressed in the papers of this journal are those of the authors and do not necessarily express the opinions of the Editorial Board of the Samodhana Journal, Volume 9, Issue II, (December) 2020

Printed by:

Faculty of Social Sciences and Humanities
RUSL

SAMODHANA

Vol. 9, Issue II, (December) 2020

Editor-in-Chief

Professor C.R. Withanachchi
Department of Archaeology and Heritage Management
Faculty of Social Sciences and Humanities
Rajarata University of Sri Lanka

Editorial Board

Prof. Wasantha K. Dissanayake
Department of Languages
Faculty of Social Sciences and Humanities
Rajarata University of Sri Lanka

Dr. JMSB Jayasundara
Department of Environmental Management
Faculty of Social Sciences and Humanities
Rajarata University of Sri Lanka

Mr. RM Dhanapala
Department of English Language Teaching
Faculty of Social Sciences and Humanities
Rajarata University of Sri Lanka

Dr. RPIR Prasanna
Department of Economics
Faculty of Social Sciences and Humanities
Rajarata University of Sri Lanka

Dr. Nuwan Abeywardana
Department of Archaeology and Heritage Management
Faculty of Social Sciences and Humanities
Rajarata University of Sri Lanka

Dr. WKD Keerthirathna
Department of Humanities
Faculty of Social Sciences and Humanities
Rajarata University of Sri Lanka

SAMODHANA

Vol. 9, Issue II, (December) 2020

Panel of Reviewers

Professor A.S. Ananda

Department of Social Sciences
Faculty of Social Sciences and Languages
Sabaragamuwa University of Sri Lanka

Prof. Wasantha K. Dissanayake

Department of Languages
Faculty of Social Sciences and Humanities
Rajarata University of Sri Lanka

Dr. Rev. Olganwatte Chandasiri

Department of Languages
Faculty of Social Sciences and Humanities
Rajarata University of Sri Lanka

Dr. R.P.I.R. Prasanna

Department of Economics
Faculty of Social Sciences and Humanities
Rajarata University of Sri Lanka

Dr. W.K.D. Keerthirathna

Department of Humanities
Faculty of Social Sciences and Humanities
Rajarata University of Sri Lanka

Dr. D.M.S. Bandara

Department of Humanities
Faculty of Social Sciences and Humanities
Rajarata University of Sri Lanka

Dr. Chamini Guruge

Department of Sinhala
Faculty of Arts
University of Peradeniya

Dr. Champa de Silva

Department of Languages
Faculty of Social Sciences and Languages
Sabaragamuwa University of Sri Lanka

Dr. Ven. M. Ariyawansa

Department of Sinhala
Faculty of Humanities and Social Sciences
University of Ruhuna

Dr. S.K.N. Gamage

Department of Economics
Faculty of Social Sciences and Humanities
Rajarata University of Sri Lanka

Dr. E.M.S. Ekanayake

Department of Social Sciences
Faculty of Social Sciences and Humanities
Rajarata University of Sri Lanka

Dr. D.W.S. Gunawardhane

Department of Social Sciences
Faculty of Social Sciences and Humanities
Rajarata University of Sri Lanka

Dr. Sisira Withanachchi

University of Kassel
Germany

Dr. Krishanthi Mallika

Department of Business Management
Faculty of Management Studies
Rajarata University of Sri Lanka

Dr. M.A.C.G. Wijesundara

Department of Sociology
University of Ruhuna
Matara

Dr. Sumudra Senarath

Department of Educational Psychology
University of Colombo
Colomb

SAMODHANA

Vol. 9, Issue II, (December) 2020

Contents

Editorial Note

C. R. Withanachchi

Research Papers

- ශ්‍රී ලංකාවේ සමාජ පාදක නිවැරදි කිරීමේ ක්‍රමවේදය (Community correction system) සහ බන්ධනාගාර පුනරාවර්ථකයින්ගේ (Recidivists) ප්‍රවණතා
ඊ. එම්. එස්. ඒකනායක 1-18
- සංස්කෘතික විපර්යාසය හමුවේ නූතන සිංහල කවියේ ගමන්මග පිළිබඳ විමර්ශනයක් -
එක්දහස් නවසිය අසූව දශකය ඇසුරින් 19-34
පූජ්‍ය ගල්කුලමේ උපරතන හිමි, කේ.එම්.පී. මනිෂා වමෝදනී
- මිනීමැරුම් කෙරෙහි බලපාන සාධක පිළිබඳ සමාජ විද්‍යාත්මක අධ්‍යයනයක් -
මහර බන්ධනාගාරය ඇසුරින් 35-48
එස්. වසන්ත ප්‍රීදීප් කුමාර, ටී. ජී. ඩී. උදයකාන්ති
- පූජාවලියේ හක්ති වර්ණනා මාර්ගය 49-62
නිල්මිණි දයානන්ද
- සමාජානුයෝජනයෙහිලා මවගේ භූමිකාව සහ සමාරම්භක යුගයෙහි සිංහල
ප්‍රබන්ධ කතාව 63-74
එච්. කේ. සී. කේ. රණවීර
- Randunu Paralaya: The battle between Rāvaṇa and Viṣṇu 75-84
Rev. Olagawatte Chandasiri
- New Dimensions of Gender and Poverty in Global and Sri Lankan Context 85-106
Dilan Gunawardane

An Examination of Job Satisfaction of Graduate Teachers in Secondary Schools in Sri Lanka	107-124
W.A.M.G.P.K. Wanasinghe	
The Impact of Water Quality on Taste Profile of Made Tea in Sri Lanka	125-139
D.M.S.H. Dissanayaka, S. Karthigayini, R.M.D.M. Lakmal	
Factors Influencing Women to Undergo Induced Abortion in Sri Lanka	141-154
Rathnayake M. Abeyrathne	
Relations of Self-concepts and Perceptions with Motivation and Aspirations of Science Undergraduates on Counselling	155-174
WD Chandrasena and WS. Chandrasekara	
Book review	
The Right Kind of Revolution: Modernization, Development, and U.S. Foreign Policy from the Cold War to the Present	175-178
M.K.L. Irangani	

Editorial Note

We are all now staying in a temporary lodge called the present on the second path between the past and the future. Of course, it cannot be called a stop because time is passing us by, and we are moving fast. If we follow the path we have taken so far, we will be afraid to go further into the future. This is because the future is changing rapidly. Sometimes it can become unbearable for human society.

It is no secret that human society is a complex process of diversity. Many hidden secrets in society can and should further reveal regarding the past, present or future of man. Social researchers are a specialized group of people who discover many things about human beings that are sneaked concerning human society. The fields of Social Sciences and Humanities are sets of subjects that have shaped the existence of human civilization since its inception. Social Sciences and Humanities have evolved based on a variety of activities that have evolved into social functioning as well as psychological needs. Among them there are subjects that arise based on social needs and develop within themselves. Stopping for a moment in the temporary abode of the present, we, as researchers, are working to uncover and analyze the hidden information in these fields and pass it on to future generations.

However, one of the significant shortcomings of current researchers is the inability to identify the research problem accurately. Some researchers are unable to accurately identify not only the research problem or purpose but also its space. The scope or depth of their subject is not so broad, because of this, some research papers show the shape of a shallow small body of water, but it cannot describe as a beautiful lake full of knowledge, understanding, investigation, analysis, critique and interpretation.

The Faculty of Social Sciences and Humanities of the Rajarata University of Sri Lanka publishes the Samodhana refried journal to pass on the accumulated knowledge they have acquired to future generations.

Prof. CR Withanachchi

Editor-in-Chief

Samodhana – The Journal of Faculty of Social Sciences and Humanities

Faculty of Social
Sciences and
Humanities,
Rajarata University of
Sri Lanka

SAMODHANA

Vol. 9, Issue II, (December) 2020

The Journal of Faculty of Social Sciences and Humanities

ශ්‍රී ලංකාවේ සමාජ පාදක නිවැරදි කිරීමේ ක්‍රමවේදය (Community correction system) සහ ඛණ්ඩනාගාර පුනරාවර්ථකයින්ගේ (Recidivists) ප්‍රවණතා

ඊ. එම්. සමන්ත ඒකනායක

සමාජීයවිද්‍යා අධ්‍යයනාංශය, සමාජීය විද්‍යා හා මානව ශාස්ත්‍ර පීඨය

ශ්‍රී ලංකා රජරට විශ්වවිද්‍යාලය

මිහින්තලේ

*Correspondence: em.samantha.e@gmail.com

Received: 14 October 2020

Accepted: 12 December 2020

Abstract

Sri Lanka correspondingly used a community correction system, rehabilitation, and severe punitive methods to control the crimes but, convicted and recidivist offenders have regularly increased. In the last seven years, the average of convicted prisoners per year was 30,000 from 2009 to 2016, and 50% first offender 28.6% reconvicted, and 21.2% recidivists and in 2016 increased to 30.4% reconvicted and 26% recidivists. Hence, this study mainly focused on why reconvicted and recidivists increased while existing, community correction systems, rehabilitation, and judiciary severe punishments in the country. Thus, the main objective was to explore the causes of the increase of recidivists. This research is heavily drawn from criminological approaches and the deterrence theory. The study mainly based on official crime statistics and primary data collected through the Interviews, case studies, and case history form recidivists of Bogambara prison in Kandy. The study shows that less severity of punishment practice in prison, rejection of community or exclusion in re-socialization process, less opportunity for employment, labeling as criminals, minor offenders socializes to be grave criminals and delay of the

trial has been long-term caused for increasing reconvicted and recidivist offenders in contemporary.

Keywords: Crimes, Prison, Recidivist, community correction, punishment

1. හැඳින්වීම

ශ්‍රී ලංකාවේ අපරාධ හා බන්ධනාගාර සිරකරුවන් පිළිබඳ විවිධ අධ්‍යයනය සිදුකර තිබේ (Niriella,S (2010); Vidanapathirana, M and Ruwanpura, R.P (2018); Abeysirigunawardene J. (2000) එහෙත් එම අධ්‍යයන මගින් අපරාධවල පැහැදිලි අඩුවීමක් දැකගත නොහැකි බව අනාවරණය විය. එපමණක් නොව, රජය මගින් ‘සිරකරුවන් නිවැරදි කිරීමේ ක්‍රියාවලිය’ සඳහා විශාල පිරිවැයක් දැරුවද දෙවනවරට හා ඊට වැඩි අවස්ථා ගණනක් සිරගත වන පිරිසෙහි පැහැදිලි වර්ධනයක්ද පෙන්නුම් කෙරේ. බන්ධනාගාර දෙපාර්තමේන්තුවේ සංඛ්‍යා ලේඛන වාර්තාවලට අනුව වසර 2009 සිට 2016 දක්වා කාල පරාසය තුළ වසරකට සිරගතවන්නන්ගේ සාමාන්‍ය ගණන සිරකරුවන් 30,000 ක් බව දැක්වේ. 2009 වසරෙහි සිරගත වූවන්ගෙන් 50% ක් පළමු වර සිරගතවන්නන් වේ. ඉතිරිය 28.6% ක් දෙවනවර සිරගතවන්නන් ලෙස හා 21.2%ක් පුනරාවර්තිවෘද්ධීන් (Recidivists) විය. මෙය 2016 දී පිළිවෙළින් 30.4% ක් හා 26% ක් වශයෙන් වර්ධනයක් දැකිය හැකිය (බන්ධනාගාර දෙපාර්තමේන්තුව, 2017).

ශ්‍රී ලංකාවේ මෙන්ම අනෙක් බොහෝ රටවලද සමාජ පාදක නිවැරදි කිරීමේ කාර්යභාරය නොහොත් වැරදිකරුවන් පුනරුත්ථාපනය කිරීමේදී සමාජය පදනම් කරගත් නිවැරදි කිරීමේ ක්‍රමවේදය ක්‍රියාත්මක වේ. මෙම ක්‍රමවේදය පිළිබඳව අධ්‍යයන කළ පර්යේෂකයෝ ඒවායේ ඵලදායිතාව පෙන්වා දෙති (Boesen & Grupp, 1976; Smykla, 1981). විශේෂයෙන් පසුගිය දශක කිහිපය තුළ බොහෝ රටවල් අවධාරණය කර ඇත්තේ සමාජ නිවැරදි කිරීමේ වැඩසටහන් මගින්, වැරදිකරුවන් සමාජයට නැවත ඇතුළු වීමට සුදානම් වන නවෝත්පාදන හඳුන්වා දීම පිළිබඳවය (Ekstedt and Griffiths, 1988). එබැවින් බොහෝ රටවල සමාජය පදනම් කරගත් නිවැරදි කිරීම් වැඩි වැඩියෙන් භාවිත කිරීමෙන් ඇඟවෙන්නේ වැරදිකරුවන් සිරගත කළ යුත්තේ ඔවුන් භයානක වූ විට හා සමාජයට තර්ජනයක් වනවිට පමණක් බව බලධාරීන් දැනටමත් ඒත්තු ගෙන ඇති බවයි. සුළු වැරදිවලට වැරදිකරුවන් වූ සෙසු වැරදිකරුවන් සමාජයේම පුනරුත්ථාපනය කෙරෙනු ඇතැයි සැලකේ. බොහෝ අපරාධ විද්‍යාඥයියෝ සමාජය පදනම් කරගත් නිවැරදි කිරීම් ක්‍රමය, වැරදිකරුවන් පුනරුත්ථාපනය කිරීමේදී වඩා හොඳ ක්‍රමයක් ලෙස පෙන්වා දෙති. එයට හේතු වන්නේ එය වඩා මානුෂීය, අඩු වියදම් සහිත සහ වැරදිකරුවන් සමාජයට නැවත සම්බන්ධ කිරීමෙහිලා වඩා සාර්ථක ක්‍රමයක් වන බැවිනි (Boesen & Grupp, 1976; Ekstedt and Griffiths, 1988).

බන්ධනාගාර දෙපාර්තමේන්තුව මගින් ‘පරිවාස ක්‍රමය’ හඳුන්වා දීමත් සමඟ සමාජ නිවැරදි කිරීම් ක්‍රමය ලංකාවේද ආරම්භ විය. වැරදිකරුවන් පිළිබඳ පරිවාස ආඥා පනත 1944 නොවැම්බර් 16 දින බලාත්මක කරනු ලැබූ අතර පරිවාස සේවය 1945 මාර්තු 12 වන දින නිල වශයෙන් ආරම්භ කරන ලදී (Gunasekera, 1985). ලංකාවේ, “පරිවාස” හෝ වෙනත් වචනවලින් කිවහොත්, අධීක්ෂණය යටතේ වැරදිකරුවන් නිදහස් කිරීම බොද්ධ දර්ශනයේ මූලයන් තුළින්

ගොඩනගා ඇත. එනම්, යම් සුළු වරදකට දඬුවම් පනවන විට ‘පරිවාස කාලය’ දඬුවමක් ලෙස හඳුන්වා දෙනු ලැබේ. නූතන අධිකරණය මගින් වැරදිකරුවන් සාමාන්‍ය සමාජයේ සිටියදීම ඔවුන්ට නැවත එම වැරදි සකස් කර ගැනීමට අවස්ථාවක් ලබා දෙයි. එමිලේ ඩර්කයිම්ට අනුව සමාජය නවීකරණය වීමත් සමඟ අතීතයේ පැවති මර්ධනකාරී දඬුවම් ක්‍රම (Repressive law) මගින් මිනිසා ඉවත්ව තිබේ. ඒ සඳහා බලපෑ ප්‍රධාන සාධකය වන්නේ මිනිසා තාක්ෂණික ක්‍රියාවලිය හමුවේ විශේෂීකරණයට යොමුවීම බව ‘ශ්‍රම විභජනය’ නම් කෘතියෙහි ඔහු විග්‍රහ කරයි. එමෙන්ම එකී මර්දනකාරී දඬුවම් ක්‍රම වෙනුවට තත්කාලීන සමාජ ‘පුනරුත්ථාපන නීතිය’ (Restitutive law) කෙරේ යොමුව ඇති බවත් ඔහු තවදුරටත් දක්වා ඇත (Clarke, M. 1976).

පරිවාස අධීක්ෂණ කාල පරිච්ඡේදයකින්, වැරදිකරුවෙකුට වරදෙහි ස්වභාවය සහ වැරදිකරුගේ ස්වභාවය ඇතුළු සියලු තත්වයන් සමාලෝචනය කිරීමෙන් අනතුරුව පරිවාස කාලය අවසන් කළ හැකි බව පරිවාස ආඥා පනතේ සඳහන් වේ. උසාවියට පැනවීමට බලය ඇති වෙනත් දඬුවමක් වෙනුවට වරදකරු / වරදකාරියට පරිවාස නියෝගයක් ලබා දිය හැකිය. සැකෙවින් කිවහොත්, ආඥාපනතට අනුව ‘පරිවාසය’ යනු තෝරාගත් වැරදිකරුවන්ට ප්‍රතිකාර කිරීමක්යැයි අර්ථ දැක්විය හැකිය.

1956 දී පරිවාස සේවාව, බන්ධනාගාර සේවයෙන් වෙන් කොට පරිවාස හා ළමා ආරක්ෂණ සේවා දෙපාර්තමේන්තුව යටතේ, ළමා ආරක්ෂණ සේවා සමඟ ඒකාබද්ධ කරන ලදී. පසුව පරිවාස සේවා වෙන් වෙන්ව ස්ථානගත කර ඇති හෙයින්, පරිවාස නිලධාරීන් උසාවියේ පෙනී සිටින්නේ ඔවුන්ගේ සේවය කැඳ වූ විට පමණි. එහිදී එම පරිවාස නිලධාරීන් විසින් වරදකරුවෝ පිළිබඳව පූර්ණ වාර්තාවක් උසාවියට ලබාදිය යුතු වෙයි. නමුත් ඇතැම්විට එම පරිවාස නිලධාරීන්හට වැරදිකරුවන් සහ ඔවුන්ගේ පවුල් පිළිබඳ පුද්ගලික තොරතුරු සොයා ගැනීමේ දුෂ්කරතා සහ බාධක මතුවන අවස්ථාද පවතින බව හඳුනාගෙන ඇත. අධිකරණය පනවන්නා වූ පරිවාස නියෝග ක්‍රියාත්මක කිරීම ප්‍රමාද වීමට මෙයද හේතු වී තිබේ. පරිවාස භාරයේ තබා ගැනීම සඳහා අවශ්‍ය මූලික අවශ්‍යතා සපුරාලන තුරු වරදකරුවන් අත්අඩංගුවේ තබා ගැනීම හෝ ඇප මත මුදා හැරීම කරනු ලැබේ. පරිවාස ක්‍රියා පටිපාටියේ කාර්යක්ෂමතාවය අඩාල කිරීමට මෙවැනි දුෂ්කරතා බලපාන බව මේ අනුව පැහැදිලි වේ. එබැවින් එහි ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන්, උසාවිය සාමාන්‍යයෙන් වැරදිකරුවන්ට සිර දඬුවම් හෝ ඒ හා සමාන දඬුවම් ලබා දීමට කටයුතු කරන අතර එම පුද්ගලයින් නීති විරෝධී ක්‍රියාවන්ට සම්බන්ධ වීම වැළැක්වීමේ ක්‍රමයක් ලෙසද එය ක්‍රියාත්මක වේ. තවද ලංකාවේ දීර්ඝකාලීන සිරදඬුවම් ලබන සිරකරුවෝ, බලපත්‍රයක් මත නිදහස් වීමටද සුදුසුකම් ලබති. මෙම ක්‍රමය 1969 සිට ක්‍රියාත්මක ව පවතී. එහි මූලික අරමුණ වන්නේ වැරදිකරුවන් ඔවුන්ගේ දඬුවම් කාල සීමාව අවසන් වන තුරු සුබසාධන නිලධාරීන්ගේ අධීක්ෂණය යටතේ කටයුතු කිරීමට සැලැස්වීමත් වරදේ ස්වභාවය පිළිබඳ වැරදිකරුවන් දැනුවත් කිරීමත්ය. අනතුරුව අදාළ නිලධාරීන්ගේ අධීක්ෂණය යටතේ ඔවුන් සමාජගත කිරීම සිදු කෙරේ. මෙම අදහස බටහිර ලෝකයේ පැරෝල් ක්‍රමයට (Parole system) සමාන වේ (Joan, P. 2003).

සමාජය පදනම් කරගත් නිවැරදි කිරීම් ක්‍රමයක් ලෙස ‘බලපත්‍ර ක්‍රමය’ (Licence system) ක්‍රියාත්මක වුවද බන්ධනාගාර ජනගහනය අඩු කිරීම සඳහා එය ප්‍රබල දායකත්වයක් නොදක්වන

බව මෙහිදී සඳහන් කළ යුතුය. මෙම වැඩසටහන යටතේ සෑම වසරකම ඒ සඳහා සුදුසුකම් ලබන්නේ සිරකරුවන් 30-40 ක් පමණක් බව සඳහන් වේ. පරිවාස, පැරෝල් වැනි සමාජ පදනම් කරගත් නිවැරදි කිරීම්වලට අමතරව, විකල්ප දඬුවමක් ලෙස සමාජ සේවා නියෝග පැනවීමට හැකි නීති කිහිපයක්ද ක්‍රියාත්මකව පවතී.

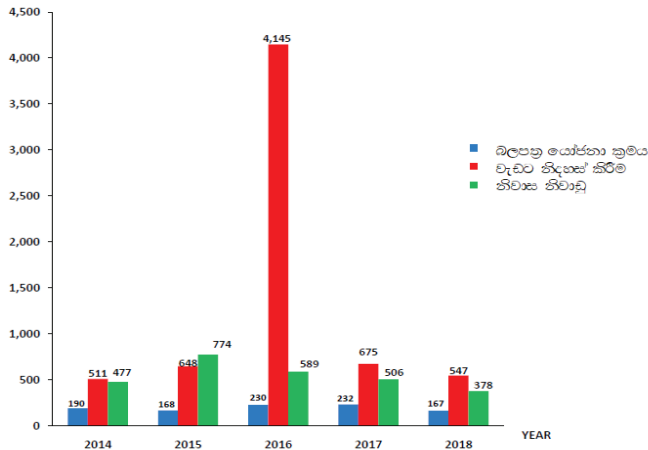
සමාජ සේවා නියෝගය යනුවෙන් අදහස් කරන්නේ ලංකා බන්ධනාගාරවල තදබදය අඩු කිරීම සඳහා භාවිත කරන ප්‍රාථමික යාන්ත්‍රණයකි. 1979 අංක (15) දරණ අපරාධ නඩු විධාන සංග්‍රහය මගින් සමාජ සේවා ක්‍රමය (The Society Service Order) අර්ථ දක්වා ඇත (The Code of Criminal Procedure Act No. 15 of 1979).

- (අ) වූදිනෙකු වරදකරු කිරීම මත සිර දඬුවමක් නියම කිරීම වෙනුවට, මෙතැන් සිට “සමාජ සේවා නියෝගයක්” ලෙස හැඳින්වෙන නියෝගයක් ඇතුළත් කළ හැකිය. එමගින් විත්තිකරුට, නම් කරන ලද ස්ථානයක නියමිත සේවාවක් කිරීමට නියම කරනු ලැබේ. එවැනි නියෝගයක් ක්‍රියාත්මක කිරීම සඳහා අමාත්‍යවරයා විසින් රෙගුලාසි සකස් කර ඇත්නම් රාජ්‍ය හෝ රාජ්‍ය අනුග්‍රහය දක්වන ව්‍යාපෘතිය.
- (ආ) මහේස්ත්‍රාත්වරයකු විසින් නියෝගය පැනවූ විට වසරකට අඩු කාලයකටත්, මහාධිකරණය විසින් නියෝගය ලබා දුන් විට වසර තුනකටත් අඩු කාලයකට නියෝගයේ කාල සීමාව සීමා වේ;
- (ඇ) සමාජ සේවා නියෝගය යටතේ රඳවා සිටින වරදකරු, ව්‍යාපෘතියේ කළමනාකරණ නීතිරීතිවලට අනුකූලව කටයුතු කිරීමට අපොහොසත් වුවහොත්, එය අවලංගු කිරීමට සහ එවැනි සිර දඬුවමක් නියම කිරීමට නියෝගයට ඇතුළු වූ අධිකරණයට සුදුසු යැයි සිතන පරිදි; එය නීත්‍යානුකූල විය යුතුය.
- (ඈ) සමාජ සේවා නියෝගය මගින්, ව්‍යාපෘතියේ කළමනාකරු හෝ අධීක්ෂණ නිලධාරියා විසින් වරදකරු වූ තැනැත්තාගේ පැමිණීම සහ වැඩ කිරීම පිළිබඳ වාර්තාවක් මාසිකව ඉදිරිපත් කළ යුතු අතර, සමාජ සේවා නියෝගය ක්‍රියාත්මක වන්නේද නැතහොත් ඊට අනුකූලද යන්න සඳහන් කරමින් එවැනි වාර්තාවක්, එවැනි ප්‍රශ්නයක් සම්බන්ධයෙන් අවසාන සහ තීරණාත්මක නිර්ණායකය විය යුතුය (අපරාධ නඩු විධාන සංග්‍රහය 02 වන පරිච්ඡේදය, උප වගන්තිය (18-1). කෙසේ නමුත් මෙම ක්‍රමය මගින් රජයට ප්‍රතිලාභ කිහිපයක් දැකිය හැකිය.

- අ) අඩු පරිපාලන වියදම්;
- ආ) වැරදිකරුගේ පවුලට හා සේවා පරිසරයට බාධා ඇතිවීම වැළැක්වීම;
- ඇ) වැරදිකරුගේ ආත්ම අභිමානය ආරක්ෂා කිරීම; හා
- ඈ) බන්ධනාගාරය තුළ ජනිත වන දුෂ්කරතා වළක්වා ගැනීම

සමාජ සේවා නියෝග මගින්, ස්වේච්ඡා සංවිධානවලට සමාජයේ පුනරුත්ථාපන වැඩසටහන් ස්ථාපිත කිරීමට හැකි වේ. මෙම වැඩසටහන් කැපී පෙනෙන ප්‍රගතියක් සහ

සාර්ථකත්වයක් පෙන්වුම් කර ඇති බවද සඳහන් වේ (UNAFEI 1986). සුළු වැරදිවලට වැරදිකරුවන් වූ වැරදිකරුවන් සහ නඩු විභාගයක් බලාපොරොත්තුවෙන් සිටින වැරදිකරුවන් මේ සඳහා යොමු කරවනු ලැබේ. පුනරුත්ථාපන වැඩසටහන් සෘජුවම හික්ෂුන් හා පූජකවරුන් යටතේ පවතින ආගමික ආයතන මගින් ක්‍රියාත්මක වේ. මෙම වැඩසටහන් සඳහා සමාජ හා මානසික සංවර්ධන ක්‍රියාකාරකම් ඇතුළත් වන අතර එමගින් වැරදිකරුවන් වෙනතකට යොමු කිරීම සිදු වේ. එහිදී භාවනාව තුළින් හක්කිය හා උද්යෝගය ඇති කිරීමට උත්සහ කරන අතර අපරාධවලින් වැළකී සිටීමට දිනපතා දිවුරුම්දීමද සිදු කෙරේ. ආගම හරහා වැරදිකරුවන් පුනරුත්ථාපනය කිරීම සඳහා කැපවී ඇති සාමෝදය සංවිධානයේ මෙම වැඩසටහන් ක්‍රියාත්මක වන ආකාරය හඳුනාගෙන ඇත. 1984 දී බෞද්ධ හික්ෂුවක් මහේස්ත්‍රාත්වරයකුගේ සහයෝගය ඇතිව මෙම සංවිධානය ආරම්භ කළ බව දැක්වේ. මෙම ආයතනයට පුනරුත්ථාපනය සඳහා වැරදිකරුවන් සහ රිමාන්ඩ් සිරකරුවන් යවනු ලැබේ. සාමෝදය සේවයේ ක්‍රියාකාරීත්වය පූර්ව යටත් විජිත සමයේ, බෞද්ධ විහාරස්ථානය සහ රජය අතර සම්බන්ධතාවයට අනුරූප ලෙසින් ක්‍රියාත්මක වේ. එහිලා අතීතයේදී බෞද්ධ හික්ෂුන් වහන්සේලා ඉටු කළ එම කාර්යභාරයට සමාන කාර්යභාරයක් ඉටු කිරීමට වර්තමාන බෞද්ධ හික්ෂුන් වහන්සේලාද කැපවී සිටිති. පූර්ව යටත් විජිත සමයේ, රටේ නීතිය හා සාමය පවත්වාගෙන යාමට බෞද්ධ විහාරස්ථාන දායක විය. අතීත ලංකා සමාජයේ රාජ්‍ය පරිපාලනය ධර්මිෂ්ඨ ලෙස පවත්වා ගෙන යන ලෙස බෞද්ධ හික්ෂුන් වහන්සේලා පාලකයන්ට උපදෙස් දුන් අතර සුදුසු ජීවනෝපායන් සඳහා ජනතාව යොමු කිරීමෙන් නීතිය හා සාමය පවත්වා ගැනීමට උදව් කළහ.

ප්‍රස්තාරය 1:
 සමාජ පාදක නිවැරදි කිරීමේ ක්‍රියාවලිය සඳහා වාර්ෂිකව යොමුකරන ප්‍රමාණය
 මූලාශ්‍රය: Department of Prison 2014-2018

වර්තමානයේ දේශපාලන කැරැලිකරුවන් වැනි ප්‍රචණ්ඩකාරී ක්‍රියාවන්හි යෙදෙන අය මෙන්ම මන්දව්‍යවලට ඇබ්බැහි වූවන් වැනි වැරදිකරුවන් රටට දැඩි තර්ජනයක් වී තිබේ. මේ සම්බන්ධයෙන්, 'සාමෝදය සේවය' ක්‍රියා කරන අතර වැරදිකරුවන් නීතිගරුක පුරවැසියන් බවට පත්කිරීමේ ක්‍රියාවලිය මගින් රජයට සහාය දක්වයි. මෙම පුනරුත්ථාපන වැඩසටහන පවත්වාගෙන යාම සඳහා අධිකරණය අමාත්‍යාංශය, ජාතික අන්තරායකර ඖෂධ පාලන

මණ්ඩලය, ජාතික තරුණ සේවා සභාව සහ පරිවාස හා ළමා ආරක්ෂණ දෙපාර්තමේන්තුව මෙම ආයතනයට පහසුකම් සපයා ඇත. කෙසේ නමුත් ශ්‍රී ලංකාවේ සමාජ පාදක නිවැරදි කිරීමේ ක්‍රියාවලිය සඳහා වාර්ෂිකව යොමුකරන ප්‍රමාණය, වාර්ෂිකව සිරගතවන්නන්ගේ ප්‍රමාණය හා සැසඳීමේදී එය 04% ට වඩා කුඩා සංඛ්‍යාවක් වේ. එබැවින් සිරගතවන්නන්ගේ විශාල ප්‍රමාණයක් දඬුවම් සඳහා යොමුව ඇත. පහත ප්‍රස්තාර සටහනෙහි සඳහන් වන්නේ පසුගිය වසර කිහිපයක සමාජ පාදක නිවැරදි කිරීමේ ක්‍රියාවලිය සඳහා වාර්ෂිකව යොමුකරන ලද ප්‍රමාණයයි.

ශ්‍රී ලංකාවේ මෙම වැරදිකරුවන් විශාල පිරිසක් සමාජ පාදක නිවැරදි කිරීමේ ක්‍රියාවලිය, බන්ධනාගාර පුනරුත්ථාපන සහ දඬුවම් ක්‍රම අවසානයේ වාර්ෂිකව සමාජගත කෙරේ. මෙම ක්‍රියාවලිය ක්‍රියාත්මක වන ස්වභාවයේ නෛතික තත්වය විමර්ශනය කරන්නෙකුට එය සාර්ථක ක්‍රමයකැයි සිතිය හැකිය. එහෙත් එහි සාර්ථක, අසාර්ථකත්වය විද්‍යාමාන වන්නේ වර්තමානය වන විට නැවත සිරගතවන සිරකරුවන්ගේ ප්‍රමාණයට සාපේක්ෂවය. මන්ද, එහි පරමාර්ථය වැරදි පුද්ගලයින් නිවැරදිකරුවන් ලෙස සමාජගත කිරීම වන බැවිනි. පහත සඳහන් වන්නේ පසුගිය වසර කිහිපයක බන්ධනාගාරගත වූවන්ගේ ප්‍රමාණයයි.

වගු අංක 1:
වාර්ෂිකව සිරගතවන්නන්ගේ ස්වභාවය 2006-2016

වර්ෂය	පළමු වැරදිකරුවන්	දෙවන වැරදිකරුවන්	දෙවනාවට වැඩි	දෙවන සහ වැඩි එකතුව
2006	15114	8353	5265	13618
2007	14876	9670	6760	16430
2008	17362	9007	7197	16204
2009	19276	8792	9804	18596
2010	19531	7596	5001	12597
2011	11238	9912	5868	15780
2012	12528	8351	7512	15863
2013	14446	9204	7110	16314
2014	15020	7837	4731	12568
2015	13902	6391	3793	10184
2016	10482	7307	6271	13578

මූලාශ්‍ර: බන්ධනාගාර දෙපාර්තමේන්තුව 2017

උක්ක සඳහන් වගුවට අනුව දෙවන වරට හා ඊට වැඩි අවස්ථා ගණනක් සිරගත වන පිරිසෙහි පැහැදිලි වර්ධනයක් පෙන්නුම් කෙරේ. එනම් වසර 2009 සිට 2016 දක්වා කාල පරාසය තුළ වසරකට සිරගතවන්නන්ගේ සාමාන්‍ය අගය 30,000ක් වේ. 2009 වර්ෂය වන විට ඉන් 50% පළමුවර සිරගතවන්නන් ලෙස සඳහන් වේ. ඉතිරිය 28.6% ක් දෙවනවර හා 21.2% පුනරාවර්තිවාදීන් (Recidivists) ලෙස සටහන් වේ. මෙය 2016 දී පිළිවලින් 30.4%ක් හා 26% ක් වශයෙන් වර්ධනයක් දැකිය හැකිය. සමස්ථයක් ලෙස එක්වතාවකට වඩා සිරගතවන්නන්

වසර 2016 වන විට 56.4% දක්වා ඉහළයාම මගින් ශ්‍රී ලංකාවේ පුනරුත්ථාපන ක්‍රියාවලිය ප්‍රශ්නාර්ථයක් බවට පත්ව ඇති බව මනාව පැහැදිලි වේ. මේ තත්වය පහත සඳහන් ප්‍රස්ථාරය මගින් වඩාත් පැහැදිලි වේ.

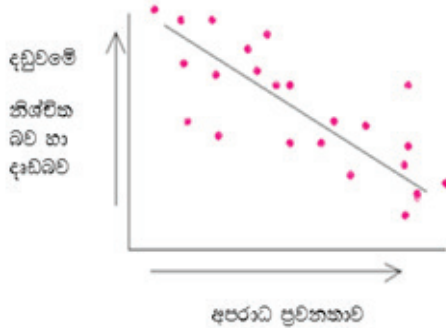

ප්‍රස්තාරය 2:
වාර්ෂිකව සිරගතවන්නන්ගේ ස්වභාවය 2006-2016
මූලාශ්‍ර: බන්ධනාගාර දෙපාර්තමේන්තුව - 2017

යම් සමාජයක වාර්ෂික සිරගතවන්නන්ගෙන් වැඩි ප්‍රතිශතයක් නියෝජනය කරන්නේ දෙවනවර හෝ ඊට වැඩි වාරගණනක් සඳහා ඇතුළත්වන වැරදිකරුවන් නම් එම සමාජයේ ක්‍රියාත්මක දඬුවම් ක්‍රමය හෝ පුනරුත්ථාපන ක්‍රමය සාර්ථකයැයි පිළිගත නොහැකිය. එබැවින් මෙම පර්යේෂණය දෙවනවර හෝ ඊට වැඩි වාරගණනක් සිරගතවූවන් ඇසුරින් ආනුභවිකව විමර්ශනය කෙරිණි.

2. පර්යේෂණ ක්‍රමවේදය

මෙම පර්යේෂණය සඳහා අපරාධ විද්‍යාත්මක ප්‍රවේශයන් භාවිත කළ අතර නිවර්ථනීය න්‍යාය (Deterrence theory) උපයෝගීත්වයෙන් විශ්ලේෂණය කෙරිණි. මෙම අධ්‍යයනය ප්‍රධාන වශයෙන් පදනම් වී ඇත්තේ බන්ධනාගාර දෙපාර්තමේන්තු නිල සංඛ්‍යා ලේඛන සහ බෝග මිබර බන්ධනාගාරය ඇසුරින් සසම්භාවී ලෙස තෝරාගන්නා ලද සම්මුඛ සාකච්ඡා සහ සිද්ධි අධ්‍යයන මගින් එකතු කරන ලද ප්‍රාථමික දත්ත පදනම් කරගෙන ය. මෙහිදී පර්යේෂකයාගේ ප්‍රධාන පර්යේෂණ ගැටලුව වන්නේ රට තුළ මරණ දඬුවම දක්වා දැඩි දඬුවම් ක්‍රියාත්මක පසුබිමක දෙවනවරක් හෝ ඊට වැඩි වාරගණනක් සිරගතවීම කෙරේ පුද්ගලයන් පෙළඹවීම කෙරෙහි බලපානු ලබන හේතුසාධක කවරේද / යන්න පිළිබඳවය. මන්ද, ලෝකයේ ඕනෑම රටක 'දඬුවම' භවිත කරනුයේ පුද්ගලයින් දඬුවමට දක්වන බිය හේතුවෙන් ඉන් ඉවත්වීමට කටයුතු කරනවාය යන තර්කය පදනමෙනි. නිවර්ථන න්‍යාය සවිස්තරාත්මකව ඉදිරිපත් කරන බෙකෙට් සහ සැස්සන් (2000) ගේ උපකල්පනය වන්නේ යම් සමාජයක දඬුවම දැඩි සහ නිශ්චිත නම් එහි අපරාධ පහළ අගයක් වාර්තා වන බවයි. එබැවින් මෙම න්‍යායාත්මක පර්යාලෝකනය ඇසුරින් යථෝක්ත ගැටලුව විමර්ශනය කෙරෙහි අවධානය යොමුවිය.

ප්‍රස්තාරය 3:

බෙකෙට් සහ සැස්සන් (2000) ගේ නිවර්ථන න්‍යාය

මූලාශ්‍රය: Beckett, K and Sasson, T (2000). *The Politics of Injustice: Crime and Punishment in America* (2 ed) Sage Publication, USA.

පර්යේෂණ ප්‍රාථමික දත්ත රැස්කිරීමේ මහනුවර බෝගම්මිබර බන්ධනාගාරයේ සසම්භාවී ලෙස තෝරා ගන්නා ලද දෙවනවරට හෝ ඊට වැඩි අවස්ථාවක් සිරගත වූ සිරකරුවන් ආශ්‍රයෙන් සිද්ධි අධ්‍යයන 12ක් හා සම්මුඛ සාකච්ඡා මගින් ප්‍රාථමික ගුණාත්මක දත්ත රැස් කරන ලදී. ප්‍රාථමික ගුණාත්මක දත්ත විශ්ලේෂණය තේමාත්මක විශ්ලේෂණ ක්‍රමය (Thematic analysis method) භාවිත කරන ලදී. එහිදී තේමාවන් හඳුනාගෙන පර්යේෂණ අරමුණු සපුරාලීම සඳහා සංවිධානය කර විශ්ලේෂණය කෙරිණි.

ද්විතියික දත්ත එක්රැස් කිරීමේදී ලංකාවේ පුනරාවර්තන තත්ත්වය කෙරෙහි අවධානය යොමු කළේය. එහි දී නිල අපරාධ සංඛ්‍යා ලේඛන “දර්ශක” “සඟරා” “ලිපි” සහ පිළිගත් “ප්‍රකාශිත පොත්” ප්‍රධාන තොරතුරු ප්‍රභවයන් විය. පියවර දෙකක් යටතේ දත්ත විශ්ලේෂණය කළ අතර පළමු පියවර වන්නේ පුනරාවර්තනය වැඩි වීමට හේතු වන වඩාත් බලපෑම්කාරී සාධක හඳුනා ගැනීමය. දෙවන පියවර වශයෙන් පුනරාවර්තනය පාලනය කිරීම සඳහා ගත හැකි උපාය මාර්ග ජනනය කිරීම දැක්විය හැකිය.

3. දත්ත විශ්ලේෂණය

ලංකා සංදර්භය තුළ පුනරාවර්තනයට බලපාන ප්‍රධාන සාධක සහ එවැනි අභියෝගවලට හේතු හඳුනා ගැනීම සඳහා එකතු කරන ලද දත්ත විශ්ලේෂණය කරන ලදී. එබැවින් දත්ත විශ්ලේෂණයේදී තේමාවන් උත්පාදනය හා දත්ත අර්ථ නිරූපණය කිරීමේදී උද්ගාමී ප්‍රවේශයට අනුවර්තනය විය.

1). පුනර්-සමාජානුයෝජන ක්‍රියාවලිය (Re-socialization process) සහ සමාජ අපහරණය (Social exclusion)

මෙම අධ්‍යයනයේදී, පුනරාවර්තනය සඳහා හේතු වන විවිධ සාධක හඳුනාගැනීමට හැකි විය. එහි දී, සමාජ අපහරණය නොහොත් සමාජ බැහැර කිරීම සහ පුනර් සමාජානුයෝජන

ක්‍රියාවලිය අතර සහසම්බන්ධය මේ සඳහා බලපාන ප්‍රධාන දර්ශකයක් විය. මෙම ක්‍රියාවලිය සමාජ ව්‍යුහය සමඟ නැවත ඒකාබද්ධ කිරීම සඳහා අපරාධකරුවන්ට බෙහෙවින් බලපායි.

වගු අංක 2:
පුනර් සමාජානුයෝජන ක්‍රියාවලිය සඳහා අපහරණයේ බලපෑම

සංකල්ප (Concept)	මාන(Diamenssions)	දර්ශක (Indicators)
සමාජ අපහරණය (Social Exclusion)	පවුලේ තත්වය	පවුල තුළ පිළිගැනීමේ මට්ටම විවාහ තත්වය
	නිවාස තත්වය	නිවාස වර්ගය සමාජ නිවාස සඳහා ප්‍රවේශය නිවාසවල ගති ලක්ෂණ
	අන්තර් සම්බන්ධතා	සමීච්/සමාච් පිළිගැනීමේ මට්ටම මිතුරන් පිළිගැනීමේ මට්ටම
	වෘත්තීය තත්වය	වෘත්තීය තත්වය සුදුසුකම් මට්ටම සුදුසුකම් අවස්ථා - රැකියා වෙළඳ පොළ පිළිගැනීම
	ආයතන සමඟ සම්බන්ධතා	ආයතනික පිළිගැනීමේ මට්ටම

මූලාශ්‍ර : කර්තෘ - ක්‍ෂේත්‍ර දත්ත විශ්ලේෂණය

අධ්‍යයනය මගින් හඳුනාගෙන ඇති පරිදි, බොහෝ අපරාධකරුවන්ගේ සමාජ ඒකාබද්ධතාවයට බාධා පමුණුවන සමාජ, ආර්ථික හා පෞද්ගලික අභියෝග රාශියකි. වැරදිකරුගේ සමාජ පරිසරය, ගෘහස්ථ ක්‍ෂේත්‍රය (පවුල) සහ වෘත්තීය පරිසරය තුළ බොහෝ බාධක පවතින බව හඳුනාගෙන ඇත. පුනර් සමාජානුයෝජන ක්‍රියාවලිය සඳහා අපහරණයේ සංකල්පීය විශ්ලේෂණය කවරාකාරයෙන් බලපා තිබේදැයි පහත මාන සහ දර්ශක මගින් විද්‍යමාන වේ. යම් පුද්ගලයෙක් සිර දඬුවම හෝ පුනරුත්ථාපන ක්‍රියාවලිය අවසන් කිරීමෙන් අනතුරුව නැවත සමාජගතවීමේදී එම පුද්ගලයින් පවුල මගින්, නිවාස පරිසරය මගින්, අන්තර් සම්බන්ධතා ක්‍රියාවලිය, වෘත්තීය සහ ආයතනික අවස්ථාවන් අභිමුඛ අපහරණයට පත්වන බව හඳුනාගත හැකිය. මෙම අපහරණීය පසුබිම ඉවහාහත්ගත්වයට තුඩුදීමත්, එමගින් ඇති වන කළහකාරීත්වය පුනරාවර්තනයට බලපාන ප්‍රධාන සාධකය ලෙස පෙන්වාදිය හැකිය.

01 වෙනි සිද්ධි අධ්‍යයනය :

“... මීට පෙර මම මත්ද්‍රව්‍යවලට ඇබ්බැහි වෙලා හිටියෙ. මට මාස තුනක් හිරගෙදරදී දඬුවම් ලැබුණා. මම ගෙදර ගියවිට හැමෝම මාව සැක කරන්න පටන් ගත්තා. මම පිටතට යන විට පවා ඔවුන් අසන්නේ අදත් කුඩු පාවිච්චි කළාද කියලයි. ඇත්තටම මම ඒ දේවල් අත්හැරියා. ඒත් මම යාළුවෙක් එක්ක කතා කළත් ඒ අයත් මට දොස් පවරනවා. මගේ වැරද්දක් නැතිව ඒ අය මට බැණ වැදුණා. ඒ නිසා මම හිතුවා මම කිසිම වැරද්දක් නොකර නරක දේ අහන්නේ ඇයි කියලා ඉතින් දෙවනුව මම මත්ද්‍රව්‍ය පාවිච්චි කරන්න පටන් ගත්තා.....”

ඉහත සිද්ධි අධ්‍යයනයට අනුව වගඋත්තරකරු තමා මන්ද්‍රව්‍යයවලට ඇඹිබැහි වී ඇති බව හෙළි කරන ලදී. එම නිසා ඔහුට නීතියෙන් දඬුවම් කර තිබේ. නෛතික රාමුව සම්බන්ධයෙන් අපරාධයක් කර තිබේ නම්” දඬුවමක් තිබේ. එය නොවැළැක්විය හැකිය. නීතිය බලාත්මක කිරීමේ ක්‍රියාවලියේදී මෙම සිරකරු තම මන්ද්‍රව්‍යවලට ඇඹිබැහි වීම සම්බන්ධයෙන් අදාළ ශාරීරික දඬුවමක් අත්විඳ ඇත. එහෙත් ඔහුගේ නීතිමය දඬුවමෙන් පසු ඔහුට තීරණාත්මක තත්වයට මුහුණ දීමට සිදුවේ. පවුලේ කාර්යයන් තුළ එය පුද්ගලයෙකුගේ අනාගතය තීරණය කරන සමාජයේ මූලික ඒකකය බවට පත්වේ. පවුලේ සාමාජිකයින්ගේ කාර්යභාරය සහ පවුලේ සාමාජිකයන් අතර ඇති සමාජ බැඳීම් අවබෝධකර ගැනීම මගින් පුද්ගලයාගේ අනාගත අපරාධවලට සම්බන්ධ වීම සහ පශ්චාත් සිරගත වීමට සම්බන්ධ වීමේ හැකියාව පිළිබඳව පුරෝකථනය කෙරේ. මේ සම්බන්ධයෙන් ඔහුගේ පවුල සහ සමාජය සමඟ නැවත ඒකාබද්ධ වීමට එම සිදුවීම ඔහුට අහිතකර ලෙස බලපා ඇත. පවුලේ සාමාජිකයන් අඛණ්ඩව සැක සහිතවීම” අනිසි පවුල් වාතාවරණය වර්ධාත්මක වෙනස් කිරීම් සඳහා දෙමාපියන්ගේ අධීක්ෂණය නොමැතිකම සහ දෙමව්පියන් නොසලකා හැරීම අනාගත සාපරාධී හැසිරීම් සඳහා ඇතිවිය හැකි අවදානම් නිර්මාණය කිරීමට පුළුල් ලෙස බලපා ඇත.

එහි ප්‍රතිඵලයක් ලෙස “අපේක්ෂා භංගත්වය” එකට වෙසෙන්නන් කෙරෙහි විශ්වාසනීයත්වය බිඳ වැටීම “අනාගත අවිනිශ්චිතතාව” පශ්චාත් සාපරාධීත්වයට සැලකිය යුතු බලපෑමක් ඇති කර තිබේ. එබැවින් බොහෝ විට මනෝවිද්‍යාත්මක උපකල්පිත න්‍යාය (Hypothesized theory) මගින් අවධාරණය කරනුයේ ධනාත්මක හා ධනවත් පවුල්වල පුද්ගලයන්ට යහපත් සමාජ සබඳතා සහ සංවිධානාත්මක ජීවන පසුබිමක් පවතින බැවින් සාපරාධීත්වයෙන් තොරවීමට ඔවුන්ට අවකාශ ඇති බවයි (Levine. M. 1971). එහෙත් දෙමව්පියන්ගේ වැරදි ප්‍රතිචාරාත්මක ක්‍රමවේදයන් මෙන්ම” පවුල් වාතාවරණය, පවුල තුළ එම පුද්ගලයන් නොසලකා හැරීම යටතේ හැදී වැඩුණු පුද්ගලයින් අනාගත සාපරාධී වර්ධාත්මක ප්‍රවණතාවක් පෙන්නවිය හැකි බැව් මෙම න්‍යායෙන් ගැඹුරින් විග්‍රහ කරයි. මෙම සිද්ධාන්තයට අනුව මොවුන් නැවත සිරගතවීමට හේතු වී ඇත්තේ ඉවිභංගත්වය” ආනාරක්ෂාව වැනි පවුලේ මූලික ක්‍රියාකාරීත්වය නැතිවීමයි. එයට හේතුවන්නේ පුද්ගලයන් තම පෞද්ගලික අනන්‍යතාව පවත්වාගෙන යන මූලික ස්ථානය පවුලයි වීමයි. එබැවින් පෞරුෂ සංවර්ධනය නැවත සකස් කිරීමේදී පවුලේ දායකත්වය නොමැතිකම අවසානයේ වරදට හේතු වේ. එමෙන්ම නිසි මඟ පෙන්වීම වෙනුවට අනවශ්‍ය සැකය” ගෘහස්ථය තුළ සාමාජිකයන් සහ ඥාතීන්ගේ පිළිගැනීමේ මට්ටම පහළ වැටීම මොවුන් පුනරාවර්තනයේ ගොදුරු බවට පත්වීමට බෙහෙවින් බලපා ඇත. පවුල් පමණක් නොව” වෘත්තීය පරිසරය” විශේෂයෙන් පුද්ගලයා අයත්වන ප්‍රජාව සහ විවාහයද බන්ධනාගාර පුනරාවර්තනය සඳහා සෘණාත්මකව බලපාන වෙනත් සාධක අතර ප්‍රමුඛ වේ.

02 වෙනි සිද්ධි අධ්‍යයනය :

“... මට දරුවන් දෙන්නෙක් ඉන්නවා. මම මේ බන්ධනාගාරයට දෙවනිපාරට ආවේ මිනීමැරුමක් නිසා. මගේ බිරිඳගේ අනියම් සබඳතාවක් නිසා මම ඇයව මරා දැමීමා. මම මගේ දඬුවම් කාලයෙන් වැඩිහරියක් සම්පූර්ණ කරලා ඉන්නේ. මට නිදහස් වෙන්න තව ඇත්තේ අවුරුද්දක් විතර. ඒත් මගේ දරුවන් කෙලින්ම කියන්නේ අපේ ගෙදරට එන්න එපා කියලයි. ඒ අය විතරක් නෙවෙයි මගේ නෑයෝ හැමෝම මාව ප්‍රතික්ෂේපකරනවා. මම

දන්නවා මගේ අතින් වුන වැරද්ද” මම ඒක කළේ ඇතිවුන කේන්තියට” ඒත් කිසිකෙනෙක් ඒ ප්‍රශ්නය මගෙ පැත්තෙන් බලන්නෙ නැහැ..... ඒත් ඉතිං මොකද කරන්නෙ ...දුකයි.”

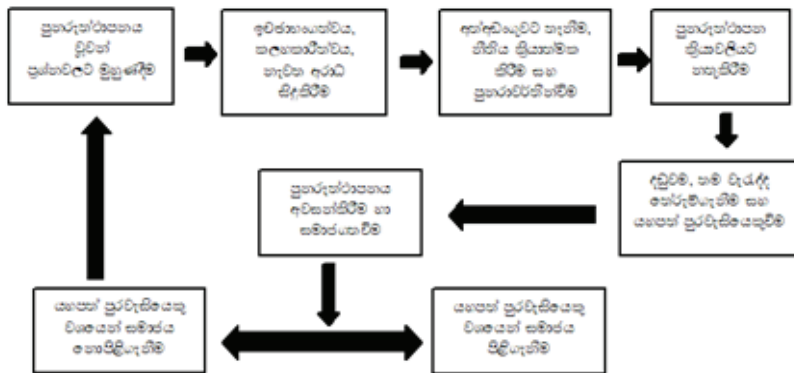
03 වෙනි සිද්ධි අධ්‍යයනය :

“... මම කොළඹ ජීවත් වුණේ මගේ තාත්තා එක්කයි. තාත්තාට සල්ලි තිබුණා. ඒ වගේම ඔහු රළු පුද්ගලයෙක්” ඔහු බන්ධනාගාර ගතවෙලත් තියෙනවා. මටත් තාත්තා වගේ වෙන්න ඕන වුනා. ඒ නිසා මමත් මගේ යාළුවෙක් එක්ක මත්ද්‍රව්‍ය විකුණන්න එක්වුනා. මෙය මගේ දෙවන අවස්ථාව. පළමු වතාවට මට මගේ වෘත්තීය වෙනස් කිරීමට ඕන වුණත් කවුරුවත් මාව කිසිම රැකියාවකට බදවා ගත්තේ නැහැ. ඔවුන් මට රැකියාවක් ලබා දීමට බය වුණා. ඒ නිසාම මම ආයෙත් ජීවත්වෙන්න පරන රස්සාවම කරන්න හිතුවා. වෙන ජීවත්වෙන්න ක්‍රමයක් නැති නිසා. මම උසස් පෙළන පාස් කෙනෙක්..... ”

පූර්වෝක්ත සිද්ධි අධ්‍යයනයන්ට අනුව සෑම සාපරාධී හැසිරීමක්ම ඔවුන්ගේ සමාජානුයෝජන ක්‍රියාවලියට අහිතකර ලෙස බලපා ඇති අතර 03 වෙනි සිද්ධි අධ්‍යයනය අනුව වැරදිකරුගේ සාපරාධී ක්‍රියාකාරකම් ඔහුගේ දරුවන්ගේ අනාගත ජීවිතයට බාධාවක් වී ඇති බැව් විද්‍යමානය. පියාගේ අපරාධකාරී වර්ගයාට හේතුවෙන් ඔවුන්ගේ සබඳතා බිඳ වැටී ඇත. එබැවින් ඔහුට තම දරුවන් හා එක්ව වාසය කිරීමට නොහැකි වී ඇත. විශේෂයෙන් ඔහුගේ අපරාධකාරී වර්ගයා ඉගෙනුම් න්‍යායවාරීන් පෙන්වාදෙන ආකාරයට එය “සම්ප්‍රේෂණය” බව පැහැදිලිය. එමෙන්ම ඔවුන්ගේ සාපරාධී ක්‍රියාකාරකම් හේතුවෙන් පවත්නා රැකියා වෙළඳපොළ මගින්ද ඔවුන් අපහරණයට ලක්ව තිබේ. විශේෂයෙන් වර්තමාන සමාජ ව්‍යුහය තුළ හැසිරීම් නැවත ගොඩනැංවීමට අසීරුබව එවැනි සාධක මගින් මනාව පැහැදිලිවේ. අපරාධකරුවන් සඳහා වන සමාජ ප්‍රතිචාරය ඔවුන්ගේ පුනරාවර්තනයට බලපාන්නේ කෙසේද යන්න පිළිබඳ සිව්වන සිද්ධි අධ්‍යයනයෙන් මැනවින් අවබෝධ කොටගත හැකි වේ.

සමාජ සම්මුතීන් මධ්‍යයයේ මෙම තත්වය පුළුල් ලෙස බලපා ඇත. මන්ද “එවැනි පුද්ගලයින්හට පිළිගැනීමක් නොමැති අතර සමාජය මෙම පුද්ගලයින් ගැන පුරෝකථනය කරයි. එබැවින් රැකියා අවස්ථා සඳහා ප්‍රවේශය නොමැතිකම” නව සමාජ සබඳතා ගොඩනගා ගැනීම සඳහා පිළිගැනීමක් නොමැතිකම සහ සමාජ ප්‍රවේශයේදී දිගු කාලීනව ප්‍රතික්ෂේප වීම පුනරාවර්තනවාදීන් ප්‍රවර්ධනයට හේතු වී තිබේ. තවද පීඩන න්‍යාය (Strain theory) සහ සමාජ ඉගෙනුම් න්‍යාය (Social learning theory) මගින් අපරාධකාරී හැසිරීම හඳුනා ගැනීම සඳහා මානයන් ලබා දී ඇත. ‘සාපරාධීත්වය’ සිදුවන්නේ සමාජ ව්‍යුහාත්මක බලවේගවල ප්‍රතිඵලයක් ලෙස බව පීඩන න්‍යාය පෙන්වා දෙන අතර එම පීඩනයෙන් ඉවත්වීමට දරන උත්සහයක ප්‍රතිඵලයක් ලෙස සාපරාධීත්වය සිදු වන බව ඔවුහු පෙන්වා දෙති (Featherstone, R. & Deflem, M. 2003). සමාජ ඉගෙනුම් න්‍යාය ‘සාපරාධීත්වය’ සමාජයෙන් උගත් හැසිරීමක් ලෙස පිළිබිඹු කරයි (Bandura, A. 1977). එබැවින් මෙම අවස්ථා දෙකේදීම 03 සහ 04 මගින් පුනරාවර්තනය වැඩි කිරීම සඳහා වන සමාජ බලපෑම පෙන්වුම් කරයි. සමස්තයක් ලෙස විග්‍රහකර බැලීමේදී ලාංකේය සමාජයේ පුනරුත්ථාපන ක්‍රියාවලිය සහ පුනරාවර්තනයේ ක්‍රියාකාරීත්වය පහත සඳහන් රූපසටහන ඇසුරින් විශ්ලේෂණයකර දැක්විය හැකිය.

රූපසටහන 1:

ශ්‍රී ලංකාවේ පුනරුත්ථාපන ක්‍රියාවලිය සහ පුනරාවර්ථනයේ ක්‍රියාකාරීත්වය මූලාශ්‍රය: කර්තෘ - ක්‍ෂේත්‍ර අධ්‍යයනය

2.) බන්ධනාගාර පුනරාවර්ථනය සහ සමාජ-සංස්කෘතික අර්ථකථන

මිනිසුන්ගේ හැසිරීම් මත පදනම් වූ වෙනස්කම් සමාජ හා සංස්කෘතික සාධක සමඟ බෙහෙවින් සම්බන්ධ වේ. සෑම කෙනෙකුම ජීවත්වන සමාජයේ විවිධ ආකාරයේ විශ්වාසයන් සාම්ප්‍රදායික ක්‍රියාකාරකම් “සිරිත් විරිත්” භාෂාමය රටාවන් සමස්තයක් ලෙස විවිධ වූ සංස්කෘතික සංදර්භයන් දැකිය හැකිය. ඒවා යම් ආකාරයකට සාපරාධී වර්ගාවන් කෙරෙහි ධනාත්මකව හෝ සෘණාත්මකව බලපවත්නා ඒවා විය හැකිය. එහි ප්‍රතිඵලයක් ලෙස එම සාමාජයන් තුළින්ම සමාජ සම්මතයන්ට ගරුකරන්නන් පිළිගන්නා අතර සම්මතයන්ට එරෙහිවන්නන් වැරදිකරුවන්” අපරාධකරුවන් ලෙසින් ලේබල් (Labeling theory) කිරීමත් අනතුරුව ඔවුන් පූර්ණ අපරාධකරුවන් ලෙසින් සමාජගත වීමත් සිදු වේ (Johannes, K. 1977). මෙම සංස්කෘතික පර්යාවලෝකනය තුළ අපරාධකරුවන් අවාසනාවන්ත පුද්ගලයන් ලෙස සලකනු ලබන අතර ධනාත්මක සමාජ සංවලතාව සඳහා අවශ්‍ය කෘතෘ සමාජය මගින් ඉටුනොවේ. බොහෝ සමාජ සංස්කෘතීන්වල” විශේෂයෙන් අගතිය “වෙනස් කොට සැලකීම” අපගාමී වර්ගාත්මක පුද්ගලයින් සමාජයෙන් අපරාධකරුවන් බවට පත්වීම කෙරෙහි හේතුවේ. ලාංකේය සංස්කෘතියේ යමෙක් වරදක් කළ අවස්ථාවක එය නිවැරදි කරගැනීම සඳහා එම පුද්ගලයාට අවකාශයක් ලබානොදෙන ස්වරූපයක් නිර්මාණය වී තිබේ. මෙම තත්වයන් ඕනෑම සමාජයක අපගාමී වර්ගා” අපරාධ වර්ගා දක්වා ප්‍රවර්ධනයට හේතු සාධක වේ” අපරාධකරුවන් අභිමුඛ සමාජය ක්‍රියාත්මක වන ස්වරූපය මෙවැනි සාධක මගින් මනාව පැහැදිලිවේ. එම පුද්ගලයින් ලේබල් කිරීම සඳහා සමාජය විවිධාකාරයෙන් අන්වර්ත නාම භාවිත කරන්නා වූ ආකාරයද දැකිය හැකිය. විශේෂයෙන් කුඩුකරයා” ගංජකාරයා” මිනීමරුවා” හොරා” බේබද්දා” සහ රස්තියාදුකාරයා යන වචන මෙම පුද්ගලයාගේ ආත්ම අභිමානය හීන කිරීමට සෘජුවම හේතු වන අතර ස්ත්‍රී / පුරුෂ සමාජභාවයකින් තොරව මෙම අපකීර්තිය හා ආන්තිකකරණයට (Exclusion) දැඩි ලෙස මේවා භාවිතකරනු ලැබේ. අවසානයේදී මෙම පුනරුත්ථාපනය වූවන් සමාජානුයෝජනයෙන් ප්‍රතික්‍ෂේප වීමට මෙවැනි සාධකද හේතු වන ආකාරය පැහැදිලි වේ. මෙම සමාජ විසින් සමහර

අවස්ථාවල එම පුද්ගලයා පමණක් නොව මුළු පවුලම මෙම ආන්තිකකරණයට ගොදුරු කරනු දැකිය හැකිය (Parent, F.) Lewis, B. 2002). එබැවින් ලාංකේය සමාජයේ සංස්කෘතිය මඟින් කරනු ලබන මෙම ලේබල් කිරීම හා අපහරණය බන්ධනාගාරවල පුනරාවර්තනයන් වර්ධනය සඳහා දැඩිව බලපා ඇති බව විද්‍යමානය.

08 වෙනි සිද්ධි අධ්‍යයනය :

“... මගේ සමහර යාළුවෝ කීව්වා” “කරුණාකර මට කතා කරන්න එපා” මොකද අපේ දෙමව්පියන් කැමති නෑ ඔයාට කතා කරනවාට” කියලා” ගමේ ක්‍රීඩා සමාජයේ මගේ සමහර හොඳම යාළුවෝ පවා මා දිහා බැලුවෙවත් නැහැ. දවසක් මම එයාලත් එක්ක බලෙන්ම වගේ කතා කළා. ඒ වෙලාවේ එයාලා කීවේ මාත් එක්ක කතා කළොත් එයාලටත් ප්‍රශ්න ඇතිවෙන්න පුළුවන් කියලා. ඒ නිසා ඒ අයත් එක්ක කතාකරන්න එපා කියලා.....”

10 වෙනි සිද්ධි අධ්‍යයනය :

“... අපේ පවුලේ අය පවා මාව සලකන්නේ බරක් විදියටයි. ඔවුන් නිතරම කියනවා මම ඔවුන්ගේ ගෞරවය විනාශ කළා කියලා. මගේ කාන්තා කියනවා මගේ මල්ලිව මාත් එක්ක තියාගන්න බයයි කියලා. මොකද එයාලා හිතනවා මම මගේ සහෝදරයාව නොමඟ යවනවා කියලා. ඒ නිසා මම මගේ ගෙදරින් පිට වෙනම තැනක” බෝඩිමකයි හිටියෙ. එහිදී මටම මාව පාලනය කරගන්න බැරිව ආයෙත් හිරිට එන්න උණා.....”

සිද්ධි අධ්‍යයන 08 සහ 10 විභාග කිරීම මඟින් බන්ධනාගාර පුනරාවර්තින් සඳහා ලාංකේය සංස්කෘතිය කවර බලපෑමක් ඉටුකරන්නේද යන්න තේරුම් ගැනීම අපහසු නොවේ. සමාජ සහභාගීත්වය සීමා කිරීමට හේතු වන්නේ සමාජය විසින් ලබා දී ඇති සංස්කෘතික ප්‍රතිමාන හා ආචාරධර්ම බව මේ අනුව පැහැදිලිවේ. සමාජ ව්‍යුහය (Social structure) පිළිබඳ විග්‍රහ කරන ඉගෙනුම් න්‍යායාවාර්යවරු” නව පරම්පරාව අපවාරාත්මක හෝ අපරාධාත්මක වර්ගවන්ට ගොදුරු වීමේ අවධානමක් පවතින බව පෙන්වා දෙති. එමෙන්ම සමාජ බැහැර කිරීමේ න්‍යායට අනුව” සමාජ” ආර්ථික” දේශපාලන හා සංස්කෘතික වැනි සෑම ක්ෂේත්‍රයන් ඔස්සේම පුනරාවර්තනයන් සමාජයෙන් බැහැර කිරීම පැහැදිලිව දැකිය හැකිය. මෙමගින් ඔවුන්ගේ සමාජ ක්‍රියා සහ සමාජ අන්තර් ක්‍රියා සීමා කර ඇත. එමගින් ඔවුන් තුළ ඇති වන ඉව්ෂාභංගත්වය සෘජුවම බන්ධනාගාරවල පුනරාවර්තනයන් ප්‍රවර්ධනයට හේතු වේ.

යථෝක්ත සාධකයන්ට අමතරව පුද්ගලයන්ගේ සාපරාධී හැසිරීම්වලට බලපාන ප්‍රධාන හේතු වන්නේ යටිතල පහසුකම් සහ මානසික සාධක බලපාන බව හඳුනාගත හැකිය. මන්දයත්” පුනරාවර්තිවාදීන්ගෙන් බොහෝ දෙනෙක් සාපරාධී පෞරුෂය වැඩි දියුණු කිරීම සඳහා ඔවුන් මුහුණදෙන භෞතික හා අභෞතික සංස්කෘතික පරිසරය සෘණාත්මකව ලෙස බලපාතිබේ. අධ්‍යයනය මඟින් හඳුනාගත් පරිදි අපේක්ෂා භංගත්වය” කාංසාව” සමාජ හුදකලාව” කොන් කිරීම” ලේබල් කිරීම” සහ සමාජ අන්තර් ක්‍රියාරීත්වය දුර්වලවීම සංස්කෘතික සංදර්භය ගොඩනගන සාධකයන් වන බැවිණි.

3.) පරිපාලන කාර්යක්ෂමතාව (Administrative efficiency) සහ දඬුවමෙහි නිශ්චිතතාව හා දෘඪතාව (Certainty and severity)

සමාජ සන්දර්භය තුළ පුනරාවර්තකයින් සමජයයෙන් අවම කිරීමට හෝ බැහැර කිරීමට නොහැකි වීම සඳහා බලපාන තවත් සාධක වශයෙන් නීතිය ක්‍රියාත්මක කරවීමේ අකාර්යක්ෂමතාව සහ දඬුවමෙහි නිශ්චිතතාව හා දෘඪතාව දක්වාලිය හැකිවේ. මෙහිදී හඳුනා ගැනීමට හැකි වූ ප්‍රධාන කරුණක් වූයේ නඩු විභාග වීමට වසර ගණන් ගතවීම තුළ එම මූද්‍රකයින් ඊට වඩා දරුණු අපරාධ ලෙසින් සැලකෙන ලිංගික අපරාධ, මිනීමැරුම් සහ මත්ද්‍රව්‍ය වැනි අපරාධ සඳහා යොමු වී ඇති බවය. එමෙන්ම නඩුවිභාග කාලසීමාව තුළ ඇපමත නිදහස් වූවන්ද වෙනත් අපරාධයන් සඳහා යොමුව ඇති ආකාරය හඳුනාගත හැකි විය. තවද පුද්ගලයින් නැවත සිරගතවීමට නැතහොත් පුනරාවර්ථයින්වීම කෙරෙහි දඬුවමෙහි තිබෙන ලිහිල්භාවය මෙන්ම දඬුවමෙහි පවත්නා අවිනිශ්චිතතාවයද බලපාන බව තහවුරුවිය. ශ්‍රී ලංකාවේ දරුණු අපරාධ විෂයෙහි මරණ දඬුවමද ක්‍රියාත්මක වන රටකි. මරණ දඬුවම ක්‍රියාත්මක නැතත් ප්‍රධාන අපරාධ ත්‍රිත්වයක් වෙනුවෙන් එනම් මිනීමැරුම්, මත්ද්‍රව්‍ය ජාවාම් සහ ස්ත්‍රී දූෂණ සඳහා ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණය සහ මහාධිකරණය මරණ දඬුවම දෙනු ලබයි. එහෙත් 1976 ජූනි 23 දින සිට රට තුළ මෙම දඬුවම ජීවිතාන්තය දක්වා ලබා දෙන සිරදඬුවමක් ලෙස ක්‍රියාත්මක වෙමින් තිබේ. එහෙත්, එනමින් ගත්කල ලාංකේය සමාජය තුළ “දඬුවම” යන්න දෘඪ එකක්යැයි පිළිගැනේ. එහෙත් නිවර්ථන න්‍යායාචාර්යවරුන් දඬුවම නිවැරදිව ක්‍රියාත්මක කිරීම තුළ වරදකරු පමණක් නොව සමස්ථ සමාජයද වරදින් මුදවාගත හැකිබව පෙන්වා දෙයි. එනමුත් ලංකා සමාජය විෂයෙහි මෙම තත්වය නිවැරදි නොවන බව සිරගතවන පුනරාවර්තකයින් සංඛ්‍යාවෙහි ඇති වී ඇති වර්ධනය මගින් තහවුරු වේ.

09 වෙනි සිද්ධි අධ්‍යයනය :

“... මම මීට පෙර සිරගත වූයේ මිනී මැරුමකට උත්සහ කිරීමට චෝදනා ලබලා. ඇත්තටම මම එවැනි දෙයක් කළේ නැහැ. මගෙ හිත දන්නවා ඒක. ඒත් මට ඒ වගේ චෝදනාවක් කරලා තමයි මාව හිරේ දැමීමේ. ඇත්තම කතාව මම ඒ පවුලේ ගැහැණු ළමයෙක් සමඟ යාළු වුන නිසා මට දීපු දඬුවම. ඇත්තටම මම දැන් ඇවිත් ඉන්නෙ මම ඒක ඇත්තටම කරලා. මට මරණ දඬුවම නියමවෙලා තමයි මේ පාර ආවේ. මේකෙ දඬුවම කියන්නෙ කාලා බීලා මේකට වෙලා ඉන්න එකයි.. .....කලින් සැරේ හිටියට පස්සෙ හිරගෙට තිබ්බ බය ඇත්තටම නැතිවුණා.....”.

11 වෙනි සිද්ධි අධ්‍යයනය :

“... මං හිරගෙදරට ආවේ දෙවනි පාරට. කලින් වතාවක් ඇවිත් හිටියා අවුරුදු දෙකකට ගමේ ඇතිවුන ආරවුලක් නිසා. ඉන්පස්සෙ ගමේ හොඳින් හිටියා. හැබැයි මම කලින් හිරේට ආවේ මගෙම වරදක් නිසා නෙවෙයි කියලා ගමම දන්නවා. ඉතින් ගමේ අය මට වෙනසක් කළේ නැහැ. ඇත්තටම මම හොඳින් හිටියා. හැබැයි ගමේ මුදලාලියා කාටත් එපාකරපු මිනිහෙක්. හුඟක් අයට කරදර කරනවා. දවසක් මම කඩිගාව ඉද්දි අහිංසක කොල්ලෙකුට ගැහැව්වා. වරදක් තිබුනෙත් නැහැ. මට කේන්ති ගියපාර මම වැටේ ලියක් ගලවලා මුදලාලියාට ගැහැව්වා. මිනිහා දවස් දෙකකට පස්සේ ඉස්පිරිතාලේදි මැරුණා.

මට හිරේ යන්න බියනැහැ.....ගමේ අය දන්නවා මම කවුද කියලා.....මට මරණ දඬුවම නියමවුණා..... ගමේ හැමෝම වගේ එනවා මාව බලන්න.....මම හිතන්නෙ මම ගමට හොඳක් කළේ කියලා.....”

ඕනෑම පුද්ගලයෙක් දඬුවමට බියවිය යුතුය. එහෙත් මෙහි ස්වභාවය දඬුවමක් ලද පුද්ගලයින් පවා දඬුවමට බිය පහව ගොස් ඇති ස්වරූපයකි. දඬුවම යනු පුද්ගලයෙකු කායික හෝ මානසිකව ලබන වේදනාකාරී තත්වයකි. එහෙත් සිරමැදිරියේදී ඔවුහු කායික වශයෙන් පීඩනයක් නොලබති. බරපතල වැඩ සහිත සිරකරුවෝ ද එහිදී එවැනි කායික දඬුවමක් නොලබති. එබැවින් පළමුවරට මෙහි පැමිණෙන අපරාධකරුවන් දෙවනවර මෙහි පැමිණීමට බියක් නොදක්වන ස්වභාවය විද්‍යමාන විය. දෙවනවර හෝ ඊට වැඩි වාර ගණනක් සිරගතවීම කෙරෙහි මොවුන් ජීවත් වන සංස්කෘතික සංදර්භයක් බලපාන බව මේ අනුව පැහැදිලි විය. මේ පසුබිම ලාංකේය සමාජයේ පුනරාවර්ථකයින්ගේ ප්‍රමාණය ඉහළයාම කෙරෙහි බලපා ඇති බව හඳුනාගත හැකි විය.

4. නිගමන සහ නිර්දේශ

මෙම අධ්‍යයනයේදී ප්‍රධාන වශයෙන් අවධානය යොමු කරනු ලැබුවේ රට තුළ දැඩි දඬුවම් ක්‍රම හා සමාජ පාදක නිවැරදි කිරීමේ ක්‍රියාවලියක් (Community correction system) ක්‍රියාත්මක වන පසුබිමක බන්ධනාගාර පුනරාවර්ථකයන් වැඩි වූයේ මන්ද? යන ප්‍රශ්නයට හේතු ගවේෂණය කිරීමට සහ එය පාලනය හෝ එම ඉහළ යෑමේ ප්‍රමාණය අවමකර ගැනීම සඳහා කවර උපක්‍රමයන් යොදාගත හැකිදැයි නිරීක්ෂණය කිරීම උදෙසාය. මෙම පර්යේෂණය සඳහා අපරාධ විද්‍යාත්මක ප්‍රවේශයන් භාවිත කළ අතර නිවර්ථනීය න්‍යාය උපයෝගීත්වයෙන් විශ්ලේෂණය කෙරිණි. මෙම ආනුභවික පර්යේෂණය මඟින් මේ තත්වය කෙරෙහි බලපාන ප්‍රධාන සාධක කිහිපයක් පර්යේෂකයා විසින් අනාවරණය කරන ලදී.

ඒ අනුව බන්ධනාගාරයේදී ලබන දඬුවමෙහි බරපතලකම ප්‍රායෝගිකව හීනවීම, දඬුවමෙන්, පුනරුත්ථාපන ක්‍රියාවලියෙන් හෝ සමාජ පාදක නිවැරදි කිරීමේ ක්‍රියාවලියෙන් අනතුරුව සමාජ හා නෛතික පිළිගැනීමක් සමාජ සංස්කෘතික සංදර්භය තුළ ස්ථාපිත නොවීම, ප්‍රජාව විසින් අපහරණයට ලක්කිරීම, රැකියා අවස්ථා නොලැබීම, අපරාධකරුවන් ලෙස ලේබල්වීම, සුළු වැරදිකරුවන් බරපතල අපරාධකරුවන් ඇසුරෙන් බන්ධනාගාර සංස්කෘතිය තුළ සමාජානුයෝජනය වීම සහ නඩු විභාග ප්‍රමාද වීම, පුනරාවර්ථන වැරදිකරුවන් වැඩි කිරීම සඳහා දිගු කාලීනව බලපානු ලබන හේතු වී තිබේ.

එබැවින් අපරාධකරුවන්ගේ දඬුවම්වල නෛතිකව පවතින ස්වභාවය ඒ අයුරින්ම ප්‍රායෝගිකව ක්‍රියාත්මක කිරීම මඟින් දඬුවමෙහි දෘඪබව හා නිශ්චිතබව තහවුරු කළයුතු වේ. දෙවනුව සමාජ පාදක නිවැරදි කිරීමේ ක්‍රියාවලිය සහ පුනරුත්ථාපන ක්‍රියාවලියෙහි ක්‍රියාකාරීත්වය විමර්ශනයකොට නැවත කාලීනව ප්‍රතිව්‍යුහගත කිරීම කෙරේ අවධානය යොමුවිය යුතුය. තෙවනුව ඔවුන් සමාජගත කිරීමේ ක්‍රියාවලියට විශේෂ අවධානයක් ලබාදිය යුතුයැයි යෝජනා කෙරේ. ඒ මන්දයත් මෙම ක්‍රියාවලිය තුළ පසු විපරම් දුර්වලවීම මේ කෙරෙහි බලපා ඇති ප්‍රධානම සාධකය ලෙස විද්‍යමාන වන බැවිනි. එබැවින් සමස්ථයක් ලෙස ශ්‍රී ලංකාවේ සිරකරුවන්ගේ

දඬුවම් හා නිවැරදි කිරීමේ ක්‍රියාවලිය ක්‍රියාකාරීත්වය ප්‍රතිව්‍යුහගත කිරීම කෙරෙහි අවධානය යොමුවිය යුතුයැයි යෝජනා කරන්නේ එමගින් බන්ධනාගාර පුනරාවර්ථකයින්ගේ වර්ධනය අවම කළහැකි බව විද්‍යාමාන වන බැවිනි.

References

- Abeyirigunawardene J. (2000), Overcrowded prisons and present practices and experience in relation to community-based alternatives to incarceration. www.unafei.or.jp/english/pdf/RS_No79/No79_32PA_Abeyirigunawardana.pdf
- Ahmad, S. (1997), *criminology: problems and perspectives*, Lucknow: Eastern book, 183.
- Bandura, A. (1977). *Social learning theory*. Englewood Cliffs, N.J: Prentice Hall.
- Beckett, K and Sasson, T (2000).*The Politics of Injustice: Crime and Punishment in America* (2 ed) Sage Publication, USA.
- Boesen & Grupp, (1976) *Community-Based Corrections: Theory, practice, & Research* Tapa blanda , Amazon.
- Clarke, M. (1976). Durkheim's Sociology of Law. *British Journal of Law and Society*, 3(2), 246-255. doi:10.2307/1409819
- Ekstedt and Griffiths, (1988) *Canadian Corrections: Policy and Practice North of 49°* School of Criminology. Simon Fraser University, Burnaby, British Columbia, Canada
- Featherstone, R. & Deflem, M. (2003). "Anomie and Strain: Context and Consequences of Merton's Two Theories." *Sociological Inquiry* 73(4):471-489.
- Gómez, a. I. (2017). Individual and structural factors affecting recidivism: the role of prisoners, prisons and places in the chilean context.
- Gomperz T. (1905).The main objective of punishment is to reform the criminal. *Greek thinker*, 3, London: John Murray, 251, quoted from Sethna M.J. (1971), *Society and the criminal*, Melbourne: The Law Book Company, 240.
- Joan Petersilia, (2003). *When Prisoners Come Home: Parole and Prisoner Reentry*. Oxford: Oxford University Press.
- Johannes Knutsson (1977). *Labeling Theory a critical examination*, Scientific Reference Group Stockholm, Sweden.
- Karunaratne, N. (retrived 05/11/2020). *World factbook of criminal justice systems : sri lanka*.
- Ksenija Butovac, D. G. (2017). *The challenges in reducing criminal recidivism* .
- Kuruppu, G. (05/11/2020). *Current Issues in Correctional Treatment and effective Countermeasures*.
- Levine, Marvin (1971). "Hypothesis theory and nonlearning despite ideal S–R-reinforcement contingencies". *Psychological Review*. 78 (2): 130–140
- Mc Clean and Wood (1969). *Criminal justice and treatment of offenders*, London: Sweet and Maxwell, 142
- Merton, R.K. (1957). *Social Theory and Social Structure*, rev. ed. New York: Free Press.

- Niriella, S. (2010) Effective prison rehabilitation system: Special reference to Sri Lanka US-China Law Review, Volume 7, No.3 (Serial No.64)
- Sherry, L.S. (2020). Labeling theory, Encyclopædia Britannica
- Smykla, J.O (1981). Community-based Corrections: Principles and Practices, Macmillan
- Sudershan Pasupuleti, E. G. (2009). Crime, Criminals, Treatment, and Punishment An Exploratory Study of Views Among College Students in India and the United States. Journal of Contemporary Criminal Justice, 131-147.
- Parent, F., & Lewis, B. (2002). Social Exclusion: A Useful Concept for Applied Sociology in the United States? Journal of Applied Sociology, 19(2), 100-123.
- Perers, E. (access date: 03/10/2020). A study of criminal recidivism in sri lanka compared to norway . Prison Statistics of Sri Lanka, Vol. II (2017). Colombo: Department of Prisons, Sri Lanka.
- Ranaweera, M. D. (2018). A Study on the Factors Related to Recidivism of the Juvenile Delinquency in Sri Lanka.
- Robert D. Hansner, (2010). Community Corrections. Los Angeles: Sage publication.
- UNAFEI (1986) United Nations Asia and Far East Institute for the Prevention of Crime and the Treatment (Newsletter).
- Vidanapathirana, M and Ruwanpura, R.P (2018) Correction methods available for the convicts in Sri Lanka compared with American methods of correction Medico-Legal Journal of Sri Lanka, 2018;6(2)

Faculty of Social
Sciences and
Humanities,
Rajarata University of
Sri Lanka

SAMODHANA

Vol. 9, Issue II, (December) 2020

The Journal of Faculty of Social Sciences and Humanities

සංස්කෘතික විපර්යාසය හමුවේ නූතන සිංහල කවියේ ගමන්මග පිළිබඳ විමර්ශනයක් (එක්දහස් නවසිය අසූව දශකය ඇසුරින්)

පූජ්‍ය ගල්කුලමේ උපරතන නිමි සහ කේ.එම්.පී. මනිෂා වමෝදනී
භාෂා අධ්‍යයනාංශය
සමාජීය විද්‍යා හා මානව ශාස්ත්‍ර පීඨය
ශ්‍රී ලංකා රජරට විශ්වවිද්‍යාලය
මිහින්තලේ

*correspondence: upa071@gmail.com

Received: 15 October 2020

Accepted: 15 December 2020

Abstract

In 1970s we recognize the drastic changes in Sri Lankan society in relation to the open economic policy. It's a turning point of cultural differences activities as well. It's not a secret that vast social changes happened in this chapter. There was a direct effect of for social and cultural trend even in the Sinhala literature this condition thoroughly affected. During the era of 1980's was very significant and this mode of cultural differences more and more developed for the 1990's poets was most vulnerable and comprehensive. Ethnic conflict, youngsters joblessness, mental disorders and unrest as well as self – sufficiently economical systems down fall and identification normality became factors for this problem. During this period of time who were in the same category tried their level best to show their talents became best heroes poetic calibre. As we know they were Ratnasri Wijesingha, Nandana Weerasingha, Eric Eliyapparachchi, Ariyawansa Ranaweera. This article shows the significant effects of the above ??? or parts The 1980's were seriously complex because of cultural changes in the various categories and how they innovative also social arguments were installed in these Sinhala modern poetry.

Keywords: cultural trend, modern poetry, social changes, 80th decade

1. හැඳින්වීම

සිංහල කවිය සිය නූතන මුහුණුවර වෙත ළඟා වීම සඳහා දිගු ඉතිහාසයක් පසු කර ඇත. මහා කාව්‍ය සම්ප්‍රදාය මෙන් ම වූල කාව්‍ය සම්ප්‍රදායයන් ද එහි ලා දායකත්වය සපයා ඇති බව පැහැදිලි වේ. මෑත කාලීන ව ගොඩ නැගුණු කොළඹ යුගයේ වැඩිහිටි කාව්‍ය ව්‍යාපාරය, කොළඹ යුගයේ තරුණ කාව්‍ය ව්‍යාපාරය මෙන් ම නිදහස්-නිසඳැස් යුගය ද මෙහි ලා සිදු කර ඇති බලපෑම සුළු කොට තැකිය නො හැකි ය. එහෙත් ඒ අතර එක් දහස් නවසිය අසූව දශකයට හිමි වන්නේ සුවිශේෂී වැදගත්කම කි.

සිංහල කාව්‍ය ව්‍යාපාරය පෝෂණය කිරීම සඳහා ස්වකීය නිර්මාණාත්මක දායකත්වය සපයමින් සිටින ප්‍රබල කාව්‍ය පරපුරක් අසූව දශකයේ දී හමුවේ. රත්න ශ්‍රී විජේසිංහ, නන්දන වීරසිංහ, එරික් ඉලයප්පආරච්චි, ආරියවංශ රණවීර යන කවීන් වඩාත් සාර්ථක ලෙස ඉදිරියට පැමිණෙනුයේ මෙම දශකයේ ය. මෙම දශකයේ කාව්‍ය ව්‍යාපාරය පිළිබඳ ව අධ්‍යයනය කිරීමේ දී යථෝක්ත කවීන් මේ යුගයේ දී ප්‍රකාශයට පත් කළ කෘති කිහිපයක් පිළිබඳ අවධානය යොමු කිරීම මෙහි දී සිදුකර ඇත.

- රත්න ශ්‍රී විජේසිංහ - වස්සානේ (1985), සුබ උදෑසන (1988)
- නන්දන වීරසිංහ - ගිංගගේ විලාපය (1984)
- එරික් ඉලයප්පආරච්චි - ආලින්දය (1988), සිදුහත්ගේ අගමෙහෙසිය (1981)
- ආරියවංශ රණවීර - ගේ කුරුල්ලෝ සහ වී කුරුල්ලෝ (1988)
කවි කිහිපයක් (1984)

මෙම කාව්‍ය ග්‍රන්ථ පිළිබඳ ව අවධානය යොමු කිරීමෙන් ම මෙම දශකයේ කවිය අධ්‍යයනය කිරීම කෙතරම් වැදගත් ද යන්න අවබෝධ කර ගත හැකි වේ. ඉහත සඳහන් කවීන්ට අමතර ව තවත් විශාල කවි කිවිදියන් පිරිසකගේ දායකත්වය මෙම දශකයේ කාව්‍ය ක්ෂේත්‍රයේ විද්‍යමාන වේ. ප්‍රමාණවත් වශයෙන් මතු නො ව ගුණාත්මක වශයෙන් ද මෙම යුගයේ දී සිංහල කවියට හිමි වූ දායකත්වය අසාමාන්‍ය වටිනාකමකින් යුක්ත ය. නූතන සිංහල කවියේ අන්තර්ගතය (content) මෙන් ම ස්වරූපය (form) තීරණය කිරීම විෂයෙහි අතිශය තීරණාත්මක බලපෑමක් මෙම දශකයේ දී සිදු වූ බව පැවසිය හැකි ය.

මෙ තරම් වැදගත්කමක් සහිත කාල පරිච්ඡේදයක් වුව ද සිංහල ශාස්ත්‍රඥයන් අතින් මේ යුගයේ කවිය පිළිබඳ විෂය මූලික වූ ත්, ඓතිහාසික වූ ත්, රැර වූ ත් අධ්‍යයනයක් සිදු වී නැත. අගුළුගත ධර්මිනන්ද හිමියන් විසින් රචනා කරන ලද සිංහල කාව්‍යයේ නව ප්‍රවණතා (1991), මහාචාර්ය කුලතිලක කුමාරසිංහ විසින් රචනා කරන ලද නූතන සිංහල කාව්‍ය විමර්ශන ලේඛන ද්විතීය භාගය (2002) සහ සරත් විජේසූරිය විසින් රචනා කරන ලද නිර්මාණකරණය හා දේශපාලනය (2007) බඳු කෘතීන්හි මෙම දශකයේ කාව්‍ය රචනා පිළිබඳ යම් ආකාරයකට සඳහන් වුව ද ඒවායෙහි අපේක්ෂාව වී ඇත්තේ මෙම දශකයේ කාව්‍ය නිර්මාණ පිළිබඳ ව පමණක් අවධානය යොමු කිරීම නො වන බව පෙනී යයි.

මීට අමතර ව විවිධ කාච්ඡ විචාර සංග්‍රහවල මේ යුගයේ කාච්ඡ නිර්මාණ පිළිබඳ විචාර පළ වී ඇත. මහාචාර්ය සුවර්ත ගමිලත්, පියසීලි විජේගුණසිංහ හා ලියනගේ අමරකීර්ති බදු විචාරකයින්ගේ ලේඛන මේ අතර ප්‍රමුඛ වේ. එහෙත් මෙ කී විචාර මඟින් බහුල වශයෙන් සිදු වී ඇත්තේ කාච්ඡයේ කිසියම් එක් අංශයක් හෝ අංශ කිහිපයක් පමණක් ඉස්මතු කර දැක්වීම ය. විචාරකයා විසින් අවධානය යොමු කර ඇති ක්ෂේත්‍රය විනා එ මඟින් අසුව දශකයේ බිහි වූ කවිය පිළිබඳ පොදු වික්‍රයක් මවා ගැනීම අපහසු ය. එබැවින් මෙම ලිපිය මඟින් තත් දශකයේ සංස්කෘතික විපර්යාසය හමුවේ සිංහල කවියේ ගමන් මාර්ගය වෙනස් වූ අයුරු විමසා බැලීම සිදු වේ.

2. පර්යේෂණ ගැටලුව

සංස්කෘතික විපර්යාසය/වෙනස් වීම තුළ සිංහල කවියට ලැබී ඇත්තේ ප්‍රධාන ස්ථානය කි. මන්ද යත් කවියා සමාජීය සත්වයෙකි. සිය කාච්ඡ නිර්මාණ සඳහා හෙතෙම වස්තු විෂයන් ඒකරාශී කර ගනු ලබන්නේ ස්වකීය සමාජ ජීවිතය තුළිනි. එබැවින් ඔහුට තම අවට සිදු වන දෑ දෙස වඩාත් විමසිල්ලෙන් බැලීමට සිදු වේ. සංස්කෘතික වලිතයන් පිළිබඳ වඩා සංවේදී වීමට සාමාන්‍ය ජනයාට වඩා කවියාට හැකියාව පවතින්නේ එහෙයිනි. මුල් කාලීන නිර්මාණකරුවන් සමාජීය සංස්කෘතික ප්‍රවාහය එතරම් දුරට සිය නිර්මාණ සඳහා පාදක කර ගැනීමක් දක්නට නො ලැබේ. ඔවුහු වැඩි වශයෙන් කවියේ නිර්මාණාත්මක ලක්ෂණ ආරක්ෂා කිරීමට ප්‍රයත්න දැරූහ.

එහෙත් එක් දහස් නවසිය අසුව දශකයේ කවීන්ට ඊට වඩා සමාජමය වගකීමක් ඉටු කිරීමට සිදු ව තිබූ බව ඔවුන්ගේ නිර්මාණ නිරීක්ෂණයෙන් පෙනී යයි. ඒ අනුව තත් යුගයේ නිර්මාණකරුවන් ස්වකීය කාච්ඡ නිර්මාණවල සෞන්දර්යාත්මක ලක්ෂණ පරයා යුගයේ මතු වී පැවති සමාජ සංස්කෘතික සත්තාවන් පිළිබඳ අවධානය යොමු කර ඒ පිළිබඳ කතිකාවතක නිරත වූයේ ද යන්න විමසා බැලීම මෙම පර්යේෂණයේ ගැටලුව වී ඇත.

3. පර්යේෂණ අරමුණ

අද්‍යයන සිංහල කාච්ඡ ක්ෂේත්‍රයේ ප්‍රගමනය උදෙසා උපකාරී වනු ඇතැයි අපේක්ෂා කරන කාලෝචිත සංකල්පයක් වශයෙන් 'සංස්කෘතික විපර්යාසය යන තේමාව කෙරෙහි නිර්මාණකරුවන්ගේ මෙන් ම සහාදයන්ගේ තීක්ෂණ අවධානය යොමු කරලීම මෙහි මුඛ්‍ය පරමාර්ථය වේ.

4. පර්යේෂණ ක්‍රමවේදය

මෙම පර්යේෂණය සඳහා පාදක කරගෙන ඇත්තේ 80 දශකයේ ජනප්‍රියත්වයට පත්ව ඇති කවීන් කිහිප දෙනෙකුගේ නිර්මාණ ය. එම නිර්මාණ තුළ අන්තර්ගත කරුණු විචාරාකමියෙන් බලා තත් යුගයේ සංස්කෘතික විපර්යාසය කෙතෙක් දුරට තම නිර්මාණ සඳහා පාදක කරගෙන ඇත්දැයි විමසා බැලීමය. මෙම පර්යේෂණය හුදෙක් ගුණාත්මක පර්යේෂණ ගණයට අයත් වන අතර, පර්යේෂණ ක්‍රමවේදය වශයෙන් ප්‍රස්තකාල ගවේෂණය ප්‍රධාන වශයෙන් භාවිත කොට ඇත. මීට අමතරව, තත් යුගයේ සංස්කෘතික විපර්යාසය අධ්‍යයනය කිරීම සඳහා සමකාලීන විද්වතුන්ගේ අදහස් ද පාදක කරගැනීමට අවස්ථාව උදා කරගෙන ඇත.

5. සාකච්ඡාව

‘සංස්කෘතිය’ යන්න සිංහලයට හින්න වී ඇත්තේ ඉංග්‍රීසි භාෂාවේ ‘culture’ යන පදය ඇසුරු කර ගෙන ය. මානව විද්‍යාත්මක අර්ථයෙන් විමසීමේ දී සංස්කෘතිය පිළිබඳ සංකල්පය සවිස්තරාත්මක ව විග්‍රහ වෙයි. මානව පැවැත්මේ සෑම ක්‍රියාකාරකමක් ම සංස්කෘතියට සම්බන්ධ වේ. මෙහි දී ජීවන රටාව මෙහෙයවන ආර්ථික වර්ගය, සමාජ වර්ගය, දේශපාලන හා ආගමික වර්ගය, විනෝද කටයුතු ආදී මේ සියල්ල ම සංස්කෘතියේ අංග වශයෙන් හැඳින්වේ.

සංස්කෘතිය යනු “යම් කෙනෙකු සමාජයේ සාමාජිකයෙකු වශයෙන් ලබා ගන්නා දැනුම, විශ්වාස, කලාව, සාරධර්ම, නීතිය, සිරිත් හා වෙනත් හැඳියාවන් සහ පුරුදු ආදී දෙයෙහි එකතුව යි (Tylor,1926:1)” යනුවෙන් ‘Primitive Culture’ නම් කෘතියේ සඳහන් වේ. ඔහුට අනුව මිනිසා විසින් රැස් කර ගන්නා ලද දැනුමේ පටන් වින්තනය දක්වා සංස්කෘතිය මත පදනම් වන බව පැහැදිලි ය. එමෙන් ම සංස්කෘතිය ගෙවෙන සෑම තත්පරයකම පාසා විපර්යාසයට/ වෙනස්වීමට ලක් වෙමින් පවතින අතර එය පිළිගැනීමට මිනිසුන් නො ඉවසිලිමත් වීම ද විශේෂත්වය කි.

වර්තමානය වන විට සාම්ප්‍රදායික සංස්කෘතිය සම්පූර්ණයෙන් පාහේ නවීකරණය වී ඇති සෙයක් දක්නට ලැබේ. ජනප්‍රිය සංස්කෘතියේ බලපෑම මත ඉතා වේගයෙන් වෙනස් වන දේශීය සංස්කෘතිය යම් ආකාරයක වෙනස් වීමකට හසු වී ඇති සෙයක් දක්නට ලැබේ. එහි සාධනීය සහ නිශේධනීය තත්වයන් නොයෙක් ආකාරයට විද්‍යමාන වුව ද විරාත් කාලයක් මුළුල්ලේ මෙ රට පැවත ගෙන ආ සම්ප්‍රදායික සංස්කෘතියට දැඩි ලෙස පහර වැදීමක් ජනප්‍රිය සංස්කෘතියෙන් සිදු වූ බව කිව මනා ය. මෙම තත්වය සාහිත්‍යය විෂයෙහි බල නොපා තිබීමට කිසිදු හේතුවක් හෝ අවකාශයක් ද නොමැත.

සාහිත්‍යය නිර්මාණයක මුඛ්‍යාර්ථය හා එය ඉදිරිපත් කිරීමෙහි ලා සාහිත්‍යය රචකයා වහල් කර ගන්නා භාෂා රීතිය, සන්දර්භය, විරිත, රිද්මය, රචනා උපක්‍රම යනාදී සියල්ල සමාජ අවශ්‍යතාවයන්ට අනුව සකස් වූව කි. ඒ අනුව අදාළ සමාජයේ අවශ්‍යතාවලට අනුව එම සමාජය නියෝජනය කරන සංස්කෘතික පාර්ශ්ව ද විවිධ වෙනස්වීම්වලට භාජනය වේ. ඇතැම් අවස්ථාවල දී සාහිත්‍යයෙන් නිරූපණය වනුයේ එකී සමාජ අවශ්‍යතාවන්ට අනුකූල ව සිදු වූ සංස්කෘතික විපර්යාසය බව අදාළ සාහිත්‍යය මූලාශ්‍ර විවක්ෂණශීලීව විමර්ශනය කිරීමේ දී පැහැදිලි වේ. කිසියම් සාහිත්‍යය නිර්මාණයක ස්වභාවය තත් යුගයේ අවශ්‍යතාවය අනුව වෙනස් වන අතර නව යුගයක උදාව ත් සමඟ සාහිත්‍යය ද කාලානුරූපී ව වෙනස් බව හා එය සංස්කෘතියේ වාහකයා මෙන් ම එහි අනුප්‍රාණය බවට ද පත් වන බව වන්දසිරි පල්ලියගුරු සඳහන් කරයි. (පල්ලියගුරු,1992:17)

දඹදෙණි අවධියේ දී රචිත බුන්සරණ තුළින් අවධාරණය කෙරෙන්නේ හින්දු භක්තිවාදය හිස එසවෙමින් ගොඩනැගුණු හින්දු සංස්කෘතිය මුල් බැස ගත් සමයක බුද්ධත්වය දේවාතිදේව වූ බ්‍රහ්මාති බ්‍රහ්ම වූ අසහය ඵලය බව හුදි බෞද්ධ ජනයාට පැහැදිලි කර දීමට ය. එක් දහස් නවසිය පනස් හයේ දී රචිත වික්‍රමසිංහයන්ගේ “වීරාගය” නවකතාවෙන් නිරූපණය කෙරෙන්නේ වාණිජවාදය ප්‍රවේශ වූ සමාජයක සිදු වන සංස්කෘතික විපර්යාසයට මැදි

වෙමින් ජීවත් වන සියුම් වින්දන ශක්තියකින් යුතු මිනිසුන්ගේ මානසික ක්‍රියා කලාපය ය. මෙහි දී ප්‍රමුඛත්වය හිමි වනුයේ පුද්ගල මානසික යථාර්ථවාදය ගවේෂණය කරමින් වර්තමාන මානව ජීවිතයේ ගැබ් ව පවතින ජටිලත්වය නිරූපණය කිරීමට වුව ද එහි යටි පෙළින් නිරූපණය වන්නේ වාණිජවාදය ප්‍රවේශ වූ සමාජයක සිදු වන සංස්කෘතික විපර්යාසය මිස අන් කවරක්ද?

සාහිත්‍යය අධ්‍යයනයේ දී කිසියම් නිර්මාණයකට පසුබිම් වූ සමාජ පරිසරය, එහි වෙසෙන්නන්ගේ සිතුවිලි හා අන්‍යෝන්‍ය සම්බන්ධතා ආදී වූ කරුණු රැසක් කෙරෙහි සාහිත්‍යකරුවාගේ මෙන් ම සහායයාගේ නිර්මාණාත්මක විශේෂයෙන් ම යොමු වේ. කලින් කලට සිදු වන සමාජ පරිණාමය ත් සමඟ ම පුළුල් ලෙස විපර්යාසයනට නතු වන සංස්කෘතික පැතිකඩ ලෙස සැලකෙන නාගරීකරණය, කාර්මීකරණය හෙවත් නවීකරණය, ගෝලීයකරණය හෙවත් විශ්ව ගම්මාන සංකල්පය, සාම්ප්‍රදායික ස්ත්‍රී, පුරුෂ භූමිකාවේ සිදු වූ විපර්යාසය, අධ්‍යාපනය, දේශපාලනය, ආගම, කුල ක්‍රමය යනාදී ස්ථාපිත සමාජ සංස්ථාවන්හි සිදු වන විපර්යාසය ආදී යථෝක්ත කාරණා තත් යුගයන්හි සාහිත්‍යකරණයේ නිරත වූ සාහිත්‍යධරයන්ගේ නිර්මාණ සඳහා මූලාශ්‍ර සපයා ඇති බව පැහැදිලි ය” සාහිත්‍යය කලා පහළ වනුයේ රටක සමාජීය , සංස්කෘතික, ඓතිහාසික, ආර්ථික ආදී විවිධ බලවේග පසුබිම් කර ගෙන ය. මේ සිද්ධාන්තය නො සළකා කෙරෙන සාහිත්‍යය කලා අධ්‍යයනය අසම්පූර්ණ ව්‍යායාමයක් වන්නේ ය” යනුවෙන් වන්දසිරි පල්ලියගුරු සඳහන් කරන්නේ එහෙයිනි. (පල්ලියගුරු,1992:17)

කිසියම් යුගයක සාහිත්‍යය සෘජු ව හෝ වක්‍ර ව හෙළිදරව් කරන්නේ එම යුගයේ පවතින අධිපති ආකල්පයන් මඟින් ඉස්මතු වන තත් යුගයේ සංස්කෘතික විපර්යාසය යි. කිසියම් යුගයකට අයත් නිර්මාණකරුවෝ එම යුගයේ සංස්කෘතික නිෂ්පාදන වෙති. කවිය මෙන් ම නවකතාව, කෙටිකතාව, සිනමාව ආදී සෑම සාහිත්‍යය මූලාශ්‍රයකින් ම නිරූපණය වන සර්වකාලීන අන්‍යෝන්‍යතාවය එය යි.

එක් දහස් නවසිය අසූව දශකයේ ආරම්භය ත් සමඟ සංවර්ධනය හා නවීකරණය සමාජය පුරා පැතිර ගියේ ඉතා සීඝ්‍රයෙනි. මෙම තත්වය හමුවේ සාම්ප්‍රදායික සමාජීය ජීවිතය විෂයෙහි කිසිදු බලාපොරොත්තුවක් තබා ගත හැකි වූයේ නැත. මෙම අවධියේ බිඳ වැටුණු සමාජ සංස්කෘතික ක්ෂේත්‍රය තවදුරට ත් අර්බුදයක් කරා ගෙන යනු විනා වෙනත් විකල්පයක් පෙනෙන මානසික පැවතියේ නැත. එනමින් සමස්තයක් ලෙස මෙම දශකයෙන් ඇරඹෙන කාල වකවානුව දේශපාලන, ආර්ථික හා සමාජීය අතින් පසුබෑමකට ලක් වූ අවධියක් ලෙස හඳුන්වා දීම අතිශයෝක්තියක් නො වේ. මේ හේතුවෙන් මේ දශකයේ බිහි වූ කිසිදු සාහිත්‍යය කලා කෘතියකට එකී රෝගී භාවය ස්පර්ශ නො කර සිටීමට හැකි වූයේ නැත. එ සේ ම උක්ත යුගයේ ආරම්භය ත් සමඟ ම පැරණි සාම්ප්‍රදායික ආගමික දෘෂ්ටිවාදයන් අභියෝගයකට ලක් වූ අතර සාහිත්‍යය කලා ක්ෂේත්‍රයට ද එහි කම්පනය දැනෙන්නට විය.

එක් දහස් නවසිය අසූව දශකයෙන් ඇරඹෙන සාහිත්‍යය යුගය අරඹයා සිදු කළ මෙ බඳු අධ්‍යයනයකින් ද යළි යළි ත් තහවුරු වනුයේ සාහිත්‍යය, කලාව හා සමාජය අතර පවත්නා අපෝහකාත්මක සම්බන්ධතාව යි. මේ යුගයේ ආර්ථික, දේශපාලන හා සමාජීය

එක් දහස් නවසිය අසූව වර්ෂය වනාහි සමාජ නවීකරණ ක්‍රියාවලියෙහි ලා ඉදිරි පිම්මක් පෙන්වුම් කළ අවධියක් බව පැහැදිලිය. එවකට සමාජ, දේශපාලන, ආර්ථික, ආගමික, අධ්‍යාපනික, සංස්කෘතික ආදී සෑම ක්ෂේත්‍රයක් ම ඉතා සුක්ෂම ලෙස විමසුමට ලක් කිරීමේ දී දක්නට ලැබෙන්නේ මේ සියළු ක්ෂේත්‍රවල අවනතිය කි. විශේෂයෙන් ම සංස්කෘතිය එහි ප්‍රබල බලපෑම්කාරකයක් බවට පත් වී ඇත. සමාජ නවීකරණ ක්‍රියාවලියෙහි ලා කිනම් අංශ දියුණුවට පත් වුව ද නොයෙකුත් හේතු සාධක මත එහි අනිටු ප්‍රතිඵල ස්වභාව ධර්මයට විඳින්නට සිදු වේ. සොබා දහමේ විනාශය සිදු වුවහොත් එහි අනිටු ප්‍රතිඵල විඳින්නට සිදු වන්නේ මිනිසාට ම බව අවබෝධයෙන් යුතු ව සමාජ නවීකරණ ක්‍රියාවලියෙහි ලා මිනිසා ක්‍රියාත්මක විය යුතු ය. එරික් ඉලයස්ආරවීඒ “කැලණි ගඟ” නම් නිර්මාණය යටෝක්ත කාරණයට දෙස් දෙයි.

“තවුස් ගති උරා ගෙන ඉවුරු මැද නිදා ගෙන
දිය කදම අවදි වෙයි උතුරනා කෝපයෙන්
නො නිමි බිය දෝර ගිය ඉවුරු වට ගම්මාන
දියෙන් යට වී අඩයි වැසි වැටෙන අඳුරු මැද” (ඉලයස්ආරවීඒ, 1981:11)

කවියා ප්‍රකාශ කර ඇති ආකාරයට කැලණි නදිය මෙම වියරුවට පත් වීමට පෙර තවුසෙකුගේ ස්වරූපය ආරූඪ කර ගෙන සිටියේ ය. ඉන් ධ්වනිත වන්නේ නදියෙහි වූ නිස්කලංක, පවිත්‍ර දැමුණු ස්වරූපය යි. නමුත් සමාජ විපර්යාසයන් දිනෙන් දින උග්‍ර අතට පත් වීම ත් සමඟ ම එම තත්වය දරා ගත නො හැකි ව වියරුවට පත් වූ නදිය අවට ගම්මාන සියල්ල ගිල ගනිමින් මහත් විනාශයක් සිදු කරයි. මෙහි දී කතකයා නදියෙන් අසන ප්‍රශ්නය වනුයේ මෙ තරම් සංහාරයක් සිදු කිරීමට තරම් නදිය වියරුවට පත් වූයේ කුමන හේතුවක් නිසා ද යනුවෙනි. එහෙත් පසුව මෙ තරම් සංහාරයක් සිදු වීමට මූලික ම හේතුව සමාජ නවීකරණය ත් සමඟ ම මිනිසුන් ගත කරන විනාශකාරී දිවි පෙවෙත බව කවියා තමා විසින් ම අවබෝධ කර ගනී.

“ලැලි දොර මදක් ඇර නොල් පටින් කිති කවා
මඟ යනෙත රජවරුන් තෙත් කොනින් අඩ ගසා
පියොවුරින් පියොවුරට ඔවුන් සෑම මාරු කර
අප ගෙවන දිවිය දැක උරණ වූයෙ ද නදිය ?” (ඉලයස්ආරවීඒ, 1981:11)

මෙ බඳු මහත් විපත්තියක් සමාජයේ සිදු වුව ද එය සමාජයේ දේශපාලඥයින්ට, පාලකයින්ට සැලකිය යුතු කාරණයක් නො වේ. සමාජය කෙතරම් නවීකරණයට පත් වුව ද කැලණි ගඟ අසබඩ දිවි ගෙවන මුඩුක්කුවාසී දුගී ජන ජීවිතයේ නම් කිසි ම නවීකරණයක් සිදු වී නොමැත. කැලණි නදිය පිටාර ගැලුව ද සමාජ නවීකරණයේ ප්‍රතිඵල ලෙස බිහි වී ඇති සුවිසල් මන්දිරවල සුබෝපබෝගී දිවි ගෙවන්නෝ එම මහා ජල සංහාරයට බිලි වන්නෝ නො වෙති. මෙ බඳු විපතක දී පාලකයන් සිදු කරනුයේ පැල්පත්වාසීන් සමීපයට ගොස් ඔවුනගේ ලැලි දොරවල් අතරින් එබී බලා ජනතාව සනසනු පිණිස ඔව්වම් කතා කීම පමණි.

සමාජ සවලතාව හෙවත් වලාකාව යනු සමාජ වෙනස්වීම යි. එය කලින් පැවති, තවදුරටත් දැකිය හැකි වෙනස්වීම්වලට ලක් වූ හා වෙනස්වීම්වලට ලක් වෙමින් එක් සමාජ ස්ථරයක සිට තවත් සමාජ ස්ථරයකට ප්‍රවේශ වීමක් ලෙසත් දැක්විය හැකි ය. මානව වර්ගයා අතර සම්බන්ධතා ආරම්භ වූ දා සිට ම එහි වෙනස් වීමක් දක්නට තිබුණි. සමාජයට පමණක් නො ව සෑම පද්ධතියකට ම සම්බන්ධ මෙහි වෙනස්වීම් පිළිබඳ ව අතීතයේ සිට ම විවිධ දාර්ශනිකයන් හා විද්වතුන් අදහස් පළ කර ඇත. වෙනස්වීමක් යනු දිගු කාලීන ව සිදු වන වෙනස් වීම ය. ශ්‍රීක දාර්ශනිකයෙකු වූ හෙරක්ටලිස් වරෙක ප්‍රකාශ කළේ, “මිනිසා එක ම ගඟකට දෙවරක් බසින විට මිනිසා ත්, ගඟ ත් දෙක ම වෙනස් වී ඇත” (පෙරේරා, 1993:87). යනුවෙනි. මේ අනුව වෙනස් වීම ස්වාභාවික වූ ත්, අනිවාර්ය වූ ත් ක්‍රියාදාමයක් ලෙස සැලකිය හැකි ය. කවිය, මමත්වයෙන් තොර සංවේදී ජීවිතය හා යථාර්ථය පදනම් කර ගත් නිර්මාණයක් විනා දේශපාලන දහමක, ආගමික මතවාදයක හෝ දාර්ශනික සංකල්පයක මෙහෙයවීමෙන් නිම වූවක් නො වන බව සඳහන් කළ යුතු වුව ද කවිය මඟින් සමාජ ව්‍යුහයක බල පවත්නා දේශපාලනික, ආගමික, අධ්‍යාපනික, සංස්කෘතික ආදී ස්ථාපිත සමාජ සංස්ථාවන්හි සිදු වන වෙනස නිරූපණය වන බව කිව මනා ය.

අසුව දශකය වනාහි ශ්‍රී ලාංකික සමාජය කම්පනයට පත් කළ හිඹණ යුගය කි. එම කුරිරු සමාජ තත්වය නූතන සිංහල කවියට පුළුල් ලෙස බලපා තිබේ. යුද්ධය හා හිඹණය පිළිබඳ නිර්මාණයක් නො කළ නූතන කවියෙකු නොමැති තරම් ය. අසුව දශකයේ සමාජය වෙලා පැවති හිඹණයට තරුණ තරුණියන් මෙන් ම සමාජයේ වැඩ විසූ තරුණ හික්ෂුහු ද ගොදුරු වූහ. මෙ සේ හිඹණයට ගොදුරු වූ තරුණ හික්ෂුවක පිළිබඳ පුවත රත්න ශ්‍රී විජේසිංහයන්ගේ “අසිරිමත් ථේර ගාථාව” නමැති රචනයට අනුභූති සපයා ඇත.

“රැව් නැගුණ වෙඩි හඬ පිට පිට
ඊරි සොයන මාර සෙනඟ
ගිජ්කුළු පව්වක් බඳු ට්‍රැක් රථයෙන් බැස
වහසි කියා මරහඬ ගා
තුටුකු ගෙන කඩා වැදිණ විහාරයට
පුංචි හාමුදුරුවෝ හෙමිහිට
ආවාසෙන් එළියට බැස
රැළි නගන කහ සිවුරු පට-මැද සිට
විමසුවා ශාන්ත ව
“ඇයි ද මොක ද මහත්වරුනි
කාරනාව . . . . ? ” ...
සර්වඥ ධාතුන් වැඩ සිටින
ත්‍රිපිටකය සජ්ඣායනා කෙරුණ
රජ මහා විහාරය සැලුම් දෙදරුම් කැය”

(විජේසිංහ, 1985:49)

මෙහි සඳහන් වන තරුණ හිමියෝ යුක්ති ගරුක ව සාධාරණය අපේක්ෂාවෙන් කතා කරති. එහෙත් මේ භීෂකයන්ට උන්වහන්සේගේ ප්‍රශ්න කිරීම් නැසේ. ඒවාට පිළිතුරු ලැබෙන්නේ වචනයෙන් නො වේ. වෙඩි උණ්ඩවලිනි. මෙහි දී ප්‍රබල ව ඉස්මතු වන කාරණය වන්නේ පටු දේශපාලන හා අන්තවාදී අරමුණ හේතුවෙන් සමාජයේ සංස්කෘතිය කෙතරම් පරිහානියට පත් වී ඇත් ද යන්න ය. මුතුකුඩ යට දවුල්, නලා, සිංගාරම් නාද මධ්‍යයේ වසින උන්වහන්සේට මෙ වර ඒ ගරු සැලකිලි නැත. මේ මාර සෙනඟ කටර් අඬුවලින් ඇද උන්වහන්සේගේ හිස කෙස් උගුල්ලති. ඇඟිලි තුඩු අග අල්පෙනෙති ගසති. නියපොතු තලා සත්‍යයේ ප්‍රාණය සොයති. අවසානයේ ටයර් සෑයකට උන්වහන්සේ බිලි දෙති. මේ භීෂකයන්ගේ රළු වේෂය ත්, ප්‍රචණ්ඩත්වය ත් කදිමට වික්‍රණය කරන රත්න ශ්‍රී කවියා ලෙහි පපුකම් නැති ඔවුන්ගේ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය වැලඳී ගිය සමාජයක සංස්කෘතික විසරුව කවියෙන් ගවේෂණය කරයි.

එක් දහස් නවසිය අසූ තුනේ කලු ජූලිය තේමා කර ගෙන නන්දන වීරසිංහ කවියා විසින් රචිත මතු සඳහන් නිර්මාණය වාර්ගික අරගලයෙන් වැසී ගිය මිනිසත්කමේ අගය මැනවින් පෙන්වා දෙන්න කි.

“මිනිස් කටහඬක් නැත ලවන සුළගේ	ඇදෙන	
සවන් ළඟ ගැහෙන නුඹ වදන් බිඳි බිඳි	වැටෙන	
ජූලියේ ගිනි නැගෙන පියසි පිසගෙන	හමන	
සුළඟට ද ඉව තියේ අසිංහලයන්	දකින”	(වීරසිංහ, 1984:14)

ශ්‍රී ලංකා ඉතිහාසයේ සිදු වූ අවාසනාවන්ත හා කණගාටුදායක සිදුවීමක් වන, නිරායුධ දෙමළ වැසියන් ඉලක්ක කර ක්‍රියාත්මක කළ “කළු ජූලිය” දෙමළ විරෝධී කැරැල්ලක් විය. මෙම ඉතාමත් සාහසික මිලේච්ඡ සිදු වීම හේතුවකට ගෙන තත් යුගයේ විසූ මිනිසුන්ගේ ජීවිත මුළුමනින් ම මහත් විපර්යාසයකට ලක් විය. යථෝක්ත සිදු වීම කාව්‍යානුභූති කොට ගනිමින් නන්දන වීරසිංහයන්ගේ මෙම පද්‍ය නිර්මාණය මඟින් පදනම් වීරහිත ව විනාශ මුඛය කරා ඇදෙන මිනිස් සංහතිය හා බැඳී ගත් සංස්කෘතිකමය සහත්වය පිළිබඳ ව මැනවින් විවරණයකට ලක් කොට ඇත්තේ පාඨක සිත කම්පනයට පත් කරවමිනි.

මන්තාරම් වෙරළ තීරයකට විත් රාත්‍රිය විඳිමින් සිටින කවියා සමාජයේ වෙලා පවත්නා බේදවාචකය පිළිබඳ ව ස්මරණය කරයි. රාත්‍රියේ දී හමන මුහුදු රළ රැයෙහි මන්තාරම් කතර දෙදරවමින් නැඟී එන ආකාරය කවියා දකින්නේ සමාජයේ උද්ගත වී ඇති මෙම අවාසනාවන්ත ඉරණමට මැදි ව අසරණ ව සිටින මිනිස් සංහතියේ වීරහාලාපයක් ලෙසිනි. මන්තාරම් වෙරළ තීරයේ හමන ලවන සුළගෙහි මුසුවන්නට එකදු මිනිස් කටහඬක්ව ත් ඔහුගේ සවනන ගැටෙන්නේ නො වේ. ඒ මක් නිසා ද යත් මීට මතු කාලෙක මන්තාරම් පෙදෙස පුරා ගැවසී සිටි දමිළ ජන සමූහයේ කිසිවෙකු ත් මේ වන විට එම ප්‍රදේශයේ නො වීම ය. ජීවන අරගලය පතා ඔවුහු සැඟ වී ගොස් ඇත. බහුතරයක් දමිළ ජනතාව මන්තාරම් වැල්ල මතුයෙහි සාමදාන ව වැලඳී ගොස් සිටිති. මව, පියා දරුවන් සියල්ල ඉතා සතුටින් දිවි ගෙවූ පැළ තුළ ම ඔවුන්ගේ දේහ දැවෙන සෑය නිම වී ඇති බව

පවසන කවියා මිනිස් සංහතියේ සිදු ව ඇති විපර්යාසය පිළිබඳ සමාජ කතිකාව කට බඳුන් කොට ඇත්තේ පවත්නා සමාජ ක්‍රමය පිළිබඳ ව දැඩි පිළිකුල් සහගත හැඟීමකිනි.

“මා පියා නෑසියන් ඉපිද දැඩි වූ තැන ම
දර සෑය වී එ තුළ වූන් දැවෙන බව සිහි ව
ඔබ හඬන හඬ මුහුද දෙන ලතෝනිය සම ව
ඇසෙන්නේය රූය දිගය අරුණ නො දකින සේය” (වීරසිංහ, 1984:14)

අවිචාරවත් වර්ගවාදයේ කුරිරු විනාශය ඉතා සංයමයකින් ඉදිරිපත් කරන මෙම කවියා ඉති බිඳින මිනිසත්කමේ රාවයෙන් සහාද සිත් අවදි කරවයි. අවසන මේ උමතුව පිළිබඳ ව ඔහුගේ දෘෂ්ටිය ගෙනහැර දක්වන්නේ සියුම් උපහාසයකින් ද යුක්තව ය.

සාම්ප්‍රදායික කුල ක්‍රමය වනාහි සමාජ වෙනස්වීම ත් සමග නිරන්තරයෙන් උස් පහත් අන්දමින් වෙනස් වන සමාජ සිද්ධාන්තය කි. ඉහත සඳහන් අයුරින් සමාජය සීඝ්‍රයෙන් වෙනස් වුව ද යටෝක්ත කාරණය නම් එබඳු වෙනස්වීමකට භාජනය වී නොමැති සෙයක් පෙනී යයි. සමාජයේ වෙසෙන ඇතැම්හු තම පරම්පරාවෙන් උරුම වූ තමා අයත් කුලයේ වෘත්තීන්වල නිරත වනුයේ ආත්ම ගෞරවය පවා නො තකමිණි. රත්න ශ්‍රී විජේසිංහයන්ගේ ‘ශුද්ධාත්ම’ ඒ අරභයා ලියවුණු නිර්මාණය කි. සාම්ප්‍රදායික ව රෙදි සෝදන ස්ත්‍රියක කෙරෙහි ස්වකීය කවි ඇස යොමු කරන කවියා ඇගේ ජීවිතය කුල ක්‍රමය මත පදනම් ව පීඩනයෙන්, වේදනාවෙන් මිරිකී ඇති ආකාරය දෘශ්‍ය වික්‍රයකට නගයි.

“ලොවිනා” නම් මෙම ස්ත්‍රියගේ රමය වූ යෞවනය වෙල්ලාව සම්පයේ දිය වී යන ආකාරය කවියා ප්‍රතිනිර්මාණය කරන්නේ මානව භක්තියෙන් ආස්‍ය වූ මෙන් ම, මෙම සාම්ප්‍රදායික සමාජ ක්‍රමය පරිණාමයට පත් කළ යුතු ය යන අදහස ඇති කවි සිතකිණි.

“කැක්කුමයි තුනටිය නමා
අත්පා රුදා දෙයි වෙවුළුවා
කැස්ස මතු වී දොස් කියන විට
පපුව අතගා ගන්නවා
අත්ත - මුත්තල ගේ පටන්
කළ ජේඩිකම් ඉවසා දරා
සත්තකයි මේ තරම් කිලිකුණු
ඇද්ද රට නුඹ සිතනවා” (විජේසිංහ, 1988:14)

මෙ ලෙස ලොවිනාගේ ජීවිතය භාත්පස පැතිර ඇත්තා වූ කටුක, කර්කෂ දුක්ඛ දෝමනස්සයන් මෙන් ම ඇය අභාගයේ ඉරණමට ගොදුරු ව සිටින අයුරු කවියා දකී. ඒ ඇයට ගතානුගතික සාම්ප්‍රදායිකත්වයෙන් ගැලවීමක් නැති බැවිනි. සමාජය කෙතරම් චලිතවීමකට භාජනය වුව ද මෙ බඳු කාරණාවන් නම් යම් තාක් දුරකට හෝ සමාජය වෙලා පවත්නා බව කිව මනා ය.

ගතානුගතික සාම්ප්‍රදායික සමාජ ක්‍රමයක කාන්තාවට උරුම ව තිබූ තත්වය නූතනය වන විට මුළුමනින් ම විපරිණාමය වී ඇති බවක් විද්‍යමාන වේ. සමාජ නවීකරණය ක්, වාණිජකරණය ක් සමඟ ම කාන්තාව ද විවිධ වෙනස්වීම්වලට බඳුන් ව ඇති සෙයක් පෙනේ. එක් දහස් නවසිය අසූව දශකයේ කවි යුගයේ දී කාව්‍යකරණයේ නිරත වූ බහුතරයක් කවීන්ගේ කාව්‍ය නිර්මාණවලින් යටෝක්ත කාරණය මොනවට පසක් වෙයි. නූතන සමාජයේ ස්ත්‍රියට සිදු වන අනේක විධ සමාජ අයුක්තිය, අවනීතිය හමුවේ ස්ත්‍රිය විඳින දුක් ගැහැට රත්න ශ්‍රී විජේසිංහයන්ගේ කාව්‍ය නිර්මාණ අතරේ බහුල ව විද්‍යමාන වන්න කි. කවියා සංවේදී සමාජ නිරීක්ෂකයෙකු වන නිසා ම නගරයේ ද, ගමේ ද, මඟ තොටේ ද මෙන් ම වතුකරයේ ද වන එ බඳු ස්ත්‍රී චරිත ඔස්සේ ඔහුගේ කාව්‍ය ලෝකය පෝෂණය කරයි. මතු දැක්වෙන්නේ වතුකරයේ දළ නෙලන ස්ත්‍රියකගේ වේදනා බර ජීවිතයේ අංශු මාත්‍රය කි. කවියා වතුකරයේ ගැහැණිය සරස්වතී දේවගත සමඟ සංසන්දනය කරමින් ප්‍රබල උත්ප්‍රාසයක් ද අපූර්වත්වයක් ද ගෙන හැර දක්වයි.

“කිඩාරම්	කමලාසනේ	
දාඩියේ ලුණු රස	ජලාසේ	
දුක් ගායනා - වෙණ	වාදිකා	
අම්මේ! සරස්වතී	දෙවියේ”	(විජේසිංහ, 1985:38)

දළ නෙලන මේ ගැහැනිය සරස්වතී දේවිය මෙන් ජලාශයේ කමලාසනයක් මත වැඩ සිටින වාරු දේහිනියක නො වේ. ඇය මළපොත පවා දැක නැති, දුක ම අනුභව කරමින් සිටින කණකොකා හැඬූ ජීවිතයක උරුමක්කාරිය කි. ඇයට උරුම ව ඇත්තේ සරස්වතී දේවියගේ මෙන් පද්මයන්හි ස්පර්ශ වන පාද පතුල් නො වේ. ඇගේ දෙපතුල් වතුකරයේ ඇති තේ උල්වල ගැටී පැළී වණ වී ඇත. ඒ මන් ද යත් සෙරප්පු යුගලයකින් හෝ තම පාද ආවරණය කර ගැනීමටව ත් ඇයට වත්කමක් නො වීම හේතුවෙනි. ඇගේ සැමියා ද කම්කරුවෙකි. කවියා පවසන අන්දමට කම්හලේ ගල් රෝලට ඔහුගේ අත හසු ව ඔහු ද ඔවුනගේ නවාතැන වූ ලැයිමේ ලෙඩ ඇදේ පසුවෙයි. එ බැවින් පවුලේ කුසගිනි නිවීමේ බර පැටවුයේ මෙම අසරණ කාන්තාව මත ය. අවසානයේ ඇය කෝවිලේ දෙවියන්ගෙන් ආයාචනා කර සිටිනුයේ කෝවිලේ තිරයකට මුවා වී නො සිට එළියට මතු ව විත් ඇයට සරණක් වන ලෙසට ය.

ලංකාවේ අධ්‍යාපන ක්‍රමයේ සිදු වන වෙනස් වීම්/විපර්යාසයන් එදා මෙදා තුර සිට ම සිංහල කවියට වස්තු විෂය වූ මාතෘකාව කි. එක් දහස් නවසිය අසූව දශකය වන විට විශ්වවිද්‍යාල තුළින් උපාධිධාරීන් විශාල වශයෙන් පිට වන්නට විය. එහෙත් ඔවුනට සුදුසු රැකියාවක් ලැබුණේ කලාතුරකිනි. එ බඳු උගත් උපාධිලාභී තරුණයෙකුගේ ජීවන අත්දැකීමක් රත්න ශ්‍රී තම ‘සිරි කාලකණ්ණි’ නම් කාව්‍ය නිර්මාණය සඳහා පාදක කොට ගෙන ඇත.

“දිනා තක්සලාවේ නායක	කුමරු	
මනාප වී තහනම් පලයට	මහරු	
නැගී ගසින් බැස-ගම රට යන	අයුරු	
උදුම්බරාවන් නාඳුනති ද	නුවරු”	(විජේසිංහ, 1985:39)

මෙම පද්‍ය නිර්මාණයේ රූපික කරුණයා උපාධිය ලබා පැමිණ රජයේ වැඩ දෙපාර්තමේන්තුව යටතේ කම්කරුවෙකු වී පාර කපයි. ඔහු අසලින් යතුරු පැදියකින් ගමන් කරන ඔහුගේ පැරණි පෙම්වතිය ඔහුට සමච්චල් කරන සෙයක් පෙනේ. තම උපාධියට සරිලන රැකියාවක් ලබා ගැනීම අද මෙන් ම එද ත් කරුණ කරුණියන්ට ගැටලුවක් ව පැවති බව මින් පැහැදිලි වේ. මෙ බඳු සිදුවීම් මඟින් සිදු වනුයේ රටේ උගත් කරුණ පරම්පරාවට තමා පිළිබඳ ව ඉවතාහංගත්වයක් ඇති වීම යි. මෙම තත්වයේ හයානක ම බේදවාවකය වූයේ 88,89 කාල වකවානුව තුළ කරුණ කරුණියන් රජයට විරුද්ධ ව කැරලි ගැසීම යි.

ධනේෂ්වර සමාජ ක්‍රමය ආගමනය ත් සමඟ ම එතෙක් පැවති සමාජ ප්‍රභවයන් දැඩි ලෙස අභියෝගයට ලක් විය. එය සුභවාදී ද අසුභවාදී ද යන්න වෙන ම ම සාකච්ඡාවට බඳුන් කළ යුතු ය. කෙ සේ වුව ද කාන්තාව හා පුරුෂයා පිළිබඳ ව වන ප්‍රතිරූපය ධනවාදී සමාජයේ අභියෝගයට ලක් වීම පිරිමියා මෙන් ම යුගයේ කාන්තාව ද අභියෝගයට පත් කළ තත්වය කි. ඒ අනුව යුගයේ බල පවත්නා ආර්ථික, දේශපාලන හා සමාජ පසුබිම මත ස්ත්‍රී පුරුෂ දෙපාර්ශ්වයට ම තමා වෙලා සිටි සාම්ප්‍රදායික භූමිකාවෙන් මිදී නූතනත්වය හා වාණිජත්වය සමඟ ගැටීමට සිදු විය.

නූතන සමාජ ක්‍රමය පිළිබඳ ව විවක්ෂණශීලී ව අවධානය යොමු කරලීමේ දී නිරන්තරයෙන් ඇස ගැටෙන කාරණයක් වන්නේ සියල්ල වාණිජකරණයට ලක් වූ සමාජ ක්‍රමයක ප්‍රේමය, ආදරය වැනි සවිත්තනමය සංකල්ප ද එයට නතු වී ඇති බව ය. මෙම තත්වය වර්තමාන කවීන් තම කාව්‍ය සංකල්පනා සුපෝෂණය කර ගනු වස් භාවිත කළ අන්දම කාව්‍ය රචනා රැසකින් ම මොනවට පැහැදිලි වේ. ඒ සඳහා එක් නිදර්ශනයක් ලෙසට එරික් ඉලය්ප්පාආරච්චිගේ ‘කිවිඳියකගේ බිදුණු පෙම’ නම් කාව්‍ය නිර්මාණය සැලකිය හැකි ය. මෙහි සඳහන් කරුණිය කිවිඳියක බවට පත් වූයේ ඇය තම සිත් ගත් ආදරණීය පෙම්වතා වෙනුවෙන්, ඇගේ ලෙහි ඔහු කෙරෙහි නිපන් බලවත් ආදරයේ නාමයෙන් ලියූ කවි, ගී හේතුවෙනි. හුදකලාව පැවති නිස්සාරණේ ගලා ගෙන ගිය ඇගේ ජීවිතය තෙක වර්ණයන්ගෙන් වර්ණවත් කළේ ඔහු මිස වෙනකෙකු නො වන බව ද ඇය පවසයි.

“කිඳුරු ජන්මේ උපන් මා ගැන
 මඳින් මද අමනාප වූ ඔබ
 අනගි රන් ආහරණින් සුසැදුණු
 දිලෙන බිරිඳක් රැගෙන ආ සඳ
 කිඳුරු දා කව සිතුවමක් කළ
 මහ ද බෙද ද දැඳුරු වූයෙ ය”

(ඉලය්ප්ආරච්චි, 1981:12)

මෙම කාව්‍ය නිර්මාණයේ එන තරුණියට ඇගේ සදාදරණීය ප්‍රේමය අහිමි වීමට බලපාන මූලිකම හේතුව වූයේ ද ඇය දිළිඳු මවකගේ ත්, පියෙකුගේ ත් දියණිය බවට පත් ව සිටීම යි. ඇය මිල මුදල්, රන් අභරණ කිසිවකට ත් උරුමකම් නො කීව ද ඇය තම සිතෙහි තම පෙම් කුමරා වෙනුවෙන් තැනූ ප්‍රේම මන්දිරය සැබැවින් ම මිල කළ නො හැකි ය. ඇය තම සිතෙහි හටගත් සියලු දුක් අදෝනාවන් විද දරා ගත්තේ ඒ සියල්ල කවිකමට පෙරළා ය. ඇගේ මෙම නැති බැරි කම, නො හැකියාව හේතුවෙන් අවසන් දී ඇගේ පෙම්වතා ඇය ව අතහැර දමා යයි. ඇය වෙනුවට ඔහු අන්ර්ස වූ රන් ආභරණයන්ගෙන් සුසැදුම්ලත් බිරිඳක කැඳවාගෙන එයි. මෙ තෙක් කාලයක් මෙම අහිංසක අසරණ තරුණිය තම සියලු දුක් තනිව ම විද දරාගෙන සිට එය ඉක්මවා ලූ කල්හි ඇගේ හද නමැති බෙයද දෙදරවා ගිය බව කවියා පසක් කරවයි. එ මගින් ඔහු මෙම සමාජ ක්‍රමයේ වූ අධිමත්වයන්, සියල්ල මුදල් මත යැපීම හේතු කොට ගෙන මිනිසා හැඟීම් දැනීම් නොමැති යාන්ත්‍රණික සංකල්පයක් බවට පත් ව ඇති අයුරු ත් නිරූපණය කරනුයේ සහෘද සිත කම්පනයට පත් කරලමිනි.

6. සමාලෝචනය

“සංස්කෘතික විපර්යාසය හා නූතන සිංහල කවිය” යන මැයෙන් එක් දහස් නවසිය අසූව දශකය පාදක කර ගනිමින් සිදු කළ මෙම පර්යේෂණාත්මක ලිපිය තත් යුගයේ සිදු වූ සංස්කෘතිකමය වලංගාවන් යුගයේ සමාජ දේහය ස්පර්ෂ කළ ආකාරය පිළිබඳ ව සිදු කළ කතිකාව ක් ලෙසට අර්ථ දැක්විය හැකි ය. සංස්කෘතිය වනාහි මිනිසාගේ සමාජ ජීවිතය මෙහෙයවන ආර්ථික වර්යාව, සමාජ වර්යාව, දේශපාලන හා ආගමික වර්යාව, විනෝද කටයුතු, දැනුම, ආකල්ප, සදාචාර ධර්ම, විශ්වාස ක්‍රම, චින්තන ක්‍රම, කලාව, සාරධර්ම, නීතිය, සිරිත්, වෙනත් හැදියාවන්, ජීවන පුරුදු, ධර්මතා සහ අගනාකම් ආදී සියල්ලෙහි ම අන්තර්ගතය වේ. මෙකී අංග සියල්ලෙහි ම සිදු වන වලංගාවයන් තත් යුගයේ සංස්කෘතික විපර්යාසය/වෙනස්වීමකෙරෙහි හේතු සාධක වේ.

කිසියම් සමාජ ප්‍රභවයක කාලාන්තරයක් තිස්සේ පවත්නා සංස්කෘතික සන්ථාවන් විවිධ විපර්යාසයන්ට නතු වීම කෙරෙහි බලපාන ප්‍රධාන සාධකය වනුයේ ජනප්‍රිය සංස්කෘතියේ ආගමනය යි. සාම්ප්‍රදායික සිංහල දේශීය සංස්කෘතියට සුවිශාල බලපෑම්කාරකයක් ලෙස ජනප්‍රිය සංස්කෘතිය ආගමනය වී ඇත. නූතන යුගය වන විට කවිය, ගීතය, නවකතාව, කෙටිකතාව සිනමාව වැනි සාහිත්‍යාංග දක්වා ද ජනප්‍රිය සංස්කෘතිය බලපා තිබේ. මෙහි සුවිශාල ප්‍රවණතාවයක් දක්නට ලැබෙන්නේ මාධ්‍ය හරහා ය. සම්ප්‍රදායික සංස්කෘතිය ඕනෑම ජන සමාජයක පැවැත්ම සඳහා බලපාන තීරණාත්මක අංගය කි. සමාජයේ මූලික ව්‍යුහය සඳහා පදනම සැකසීමට වස්තු බීජ සපයනුයේ සම්ප්‍රදායිකත්වය යි. සමාජ ජීවියෙකු වශයෙන් මිනිසාගේ අතීතය නිර්වචනය කරමින් ඔහුගේ වර්තමානය සහ අනාගතය හැඩග ස්වන මූලාරම්භය ඔහු අයත් සම්ප්‍රදායික සංස්කෘතිය ම බව කිව මනා ය. නමුත් වර්තමානය වන විට ජනප්‍රිය සංස්කෘතියේ ආගමනය ත් සමග ම සම්ප්‍රදායික සංස්කෘතිය නො සළකා හැරීම හේතු කොට ගෙන අපගේ අනන්‍යතාවයට හානි පැමිණ ඇති බවට පිළිගැනීම යුක්ති සහගත ය.

එක් දහස් නවසිය අසූව දශකයේ රචනා වූ කාව්‍යයන්ට සමාජානුබද්ධ ප්‍රස්තුතයන් තේමා වීම වැළැක්විය නො හැකි විය. එහෙයින් සමකාලීන කවියෝ මිනිසා වෙත එල්ල වී ඇති අභියෝග විෂයෙහි සංවේදී වූහ. එමෙන් ම ඊට එරෙහි ව මානවයා සිදු කරන අරගලය කවිය වෙත කැඳවාගෙන මීට පෙර යුගයන්හි දී කාව්‍ය නිර්මාණ හරහා බහුල වශයෙන් නිරූපණය කෙරුණු සෞන්දර්යාත්මක පක්ෂය පසෙකලා සමාජ වාණිජකරණය ත් සමඟ ම වලිත වන ගතානුගතික සමාජ සංස්කෘතික සත්තාවන් නිර්මාණ සඳහා තේමා කොට ගැනීම මෙම දශකයේ කවියේ කැපී පෙනෙන ලක්ෂණය විය.

එහි දී මෙම දශකය නියෝජනය කළ කවීන් අතුරෙන් රත්න ශ්‍රී විජේසිංහ, නන්දන විරසිංහ, ආර්යවංශ රණවීර සහ එරික් ඉලයප්ආරච්චි යන කවීන් සිව් දෙනාගේ කාව්‍ය නිර්මාණ ඇසුරු කර ගනිමින් අදාළ තේමාව විමර්ශනය කර ඇත. බටහිර රටවල පවත්නා විවිධ සමාජ ප්‍රචණ්ඩයන්ගේ ආභාසය ලබමින් ලාංකේය සංස්කෘතිය පුළුල් විපර්යාසයන්ට බඳුන් වීම මෙම යුගයේ කවීන්ගේ කාව්‍ය නිර්මාණ තුළ වස්තු විෂය ක්ෂේත්‍රය අතින් පෝෂණය කරන්නට සමත් වී ඇත. ඒ අනුව මිනිසා ග්‍රාමීය කුටුම්භ ජීවිතයෙන් මිදී නාගරික දිවි පෙවකක් කරා සංක්‍රමණය වීම, පාරිසරික විනාශය, කාර්මිකරණය හේතුවෙන් බහුතර ධනපති පන්තිය විසින් සුළුතරයක් වූ නිර්ධන පාන්තික ශ්‍රමිකයන්ගේ ශ්‍රමය සුරා කෑම, මුදල් මත යැපෙන සමාජ ක්‍රමයක දුගී ජන ජීවිත ගත කරන ගැමියන් පත් වන අපහසුතාව, සමාජ නවීකරණය ත් සමඟ ම තරුණ පරම්පරාව සංකර ජීවන රටාවකට හුරු වීම, සාම්ප්‍රදායික කුටුම්භ ජීවිත විවිධ විපර්යාසයන්ට බඳුන් වීම, ගෝලීයකරණය යටතේ මෙ රටට පැමිණෙන විජාතික බලවේග හේතුවෙන් සිදු වන සමාජ සංස්කෘතිය විපර්යාසයන් මෙන් ම තරුණ පරම්පරාව සාම්ප්‍රදායික කෘෂි අර්ථ ක්‍රමයෙන් මිදී රැකියාවන් සොයා නගරයට සංක්‍රමණය වීම හේතුවෙන් සිදු වන නේවාසික ගැටලු ආදී තේමාවන් මෙම දශකයේ කාව්‍ය නිර්මාණ සඳහා පසුබිම් විය.

මෙ කී සියලු කාරණා සැලකිල්ලට ගැනීමේ දී මෙම දශකයේ මිනිසා මුහුණ දුන් දේශපාලන, ආර්ථික, සමාජීය මෙන් ම සංස්කෘතික අර්බුද හඳුනා ගැනීමට ත්, ඔවුනගේ ආශාවන්, අවශ්‍යතා හා අභිප්‍රායන් වටහා ගැනීමට ත් යථෝක්ත අවධියේ කාව්‍ය ව්‍යාපාරය අධ්‍යයනය කිරීම ප්‍රයෝජනවත් වේ. තමන් අයත් හා තමන්ට බලපෑම් කළ හැකි සමාජ පන්තීන්ගේ මනෝ විඥානයේ මෙහෙයවීම යටතේ වුව ද සමාජ යථාර්ථය නිරූපණය කිරීමට අවශ්‍ය දෘෂ්ටිමය නිරවුල් භාවය මෙම දශකයේ කවියා සතු විය. මිනිසාට එරෙහි සැබෑ සමාජික විෂය හඳුනා ගැනීමට මෙම එක් දහස් නවසිය අසූව වර්ෂයෙන් ආරම්භ වූ දශකයේ නිර්මාණකරණයේ නිරත කවියා සමත් වීම මෙම අවධියේ කවියා ලැබූ වැදගත් ම දෘෂ්ටිමය ජයග්‍රහණය බව මෙම අධ්‍යයනයෙන් විද්‍යමාන වේ

පරිශීලිත ග්‍රන්ථ

අමරකීර්ති, ලියනගේ (2016) නව කවි සළකුණ, නුගේගොඩ, සරසවි ප්‍රකාශකයෝ
ඉලයප්ආරච්චි tBla (1988) ආලින්දය, කොළඹ, ප්‍රදීප ප්‍රකාශකයෝ
ඉලයප්ආරච්චි , එරික් (1981) සිදුහත්ගේ අගමෙහෙසිය, කොළඹ, ප්‍රදීප ප්‍රකාශකයෝ

පල්ලියගුරු, චන්ද්‍රසිරි (1992) සාහිත්‍යය සමාජ විද්‍යාව පිළිබඳ හැඳින්වීමක්, කැලණිය, සම්භාව්‍ය ප්‍රකාශන පෙරේරා, බී. ඒ. ටෙනිසන් (1993) මානව හා සමාජ විද්‍යා ප්‍රවේශය, බොරැස්ගමුව, ප්‍රබුද්ධ ප්‍රකාශකයෝ, රණවීර, ආරියවංශ (1984) කවි කිහිපයක්, කැලණිය, ශ්‍රීලා ප්‍රින්ටින් වර්ක්ස්
රණවීර, ආරියවංශ (1988) ගේ කුරුල්ලෝ සහ වී කුරුල්ලෝ, කොළඹ, ඇස් ගොඩගේ සහ සහෝදරයෝ, විජේසිංහ, රත්න ශ්‍රී (1985) වස්සානේ, කොළඹ, ඇස් ගොඩගේ සහ සහෝදරයෝ
විජේසිංහ, රත්න ශ්‍රී (1988) සුඛ උදෑසන, කොළඹ, ඇස් ගොඩගේ සහ සහෝදරයෝ
වීරසිංහ, නන්දන (1984) ගිංගගේ විලාපය, කොළඹ, ඇස් ගොඩගේ සහ සහෝදරයෝ
Anderson, Edwin Robert (1967) **Encyclopedia of the Social sciences**, Macmillon publishers
Firth, Ramond (1956) **Human Types**, London, Thomas Nelson
Sirinivas, M.N.(1952) **Religion and Society Among the coorgs of south india**, Oxford university press
Tylor, Edward uenett (1926) **Primitive culture**, London, Jhon Murray, Alsemarle street

Faculty of Social
Sciences and
Humanities,
Rajarata University of
Sri Lanka

SAMODHANA

Vol. 9, Issue II, (December) 2020

The Journal of Faculty of Social Sciences and Humanities

මහරජයේ කෙරෙහි බලපාන සාධක පිළිබඳ සමාජ විද්‍යාත්මක අධ්‍යයනයක් (මහර බන්ධනාගාරය ඇසුරින්)

එස්. වසන්ත ප්‍රදීප් කුමාර¹, ටී. ජී. ඩී. උදයකාන්ති²

¹පර්යේෂණ අංශය, අන්තරායකර ඖෂධ පාලක ජාතික මණ්ඩලය, ආරක්ෂක
අමාත්‍යාංශය.

²සමාජීයවිද්‍යා අධ්‍යයනාංශය, සමාජීයවිද්‍යා හා මනාවශාස්ත්‍ර පීඨය, ශ්‍රී ලංකා රජරට
විශ්වවිද්‍යාලය, මහින්තලේ

*correspondence: deepikagmage56@yahoo.com

Received: 31 October 2020

Accepted: 15 December 2020

Abstract

Homicide can be identified as a serious crime that can be committed against the human body. Homicide, which can be considered a heinous crime against an individual, can be identified as grave crime in many parts of the world as well as in Sri Lankan society. Although homicide occurs in almost every society, there are variations in the socio-cultural factors influencing it. Therefore, it is important to identify the factors influencing the homicides that take place in Sri Lankan society. The main objective of this study was to identify factors influencing homicides. The problem of this study was "what the factors influencing homicide are?" Other specific objectives of the study were to identify the living area and family background of the perpetrators of the homicides, as well as the relationship between the perpetrators and the victims, and to examine whether economic factors influenced the homicide and whether domestic conflicts influenced the homicide. The research also aimed to identify the religion, ethnicity, and level of education of offenders. The research was conducted on the hypothesis that economic factors and casual relationships influence homicide. Forty (40) detainees who were

convicted by the courts for homicide and imprisoned in Mahara prison which was established under the prison department were randomly selected to the sample. The majority of perpetrators, 88 percent, have been lived in rural areas. According to the research findings, 33 percent of homicides was occurred because of instant anger. Therefore instant anger can be identify as one of the main fact for homicides. It could be identified that the casual relationships also influenced for homicides. Ten percent of homicides were occurred due to casual relationships. Therefore, it can be concluded that casual relationships are also a major factor influencing homicides. Socio-cultural factors such as drunkenness, sexual abuse, sexual harassment, land disputes, financial dealings, political disputes, rape, long-term disputes, premarital relationships breakdown and revenge can also be found to have contributed to the homicides.

Keywords: Grave crime, Homicide, Rape, Sexual abuse, Socio-cultural factors

1. හැඳින්වීම

ග්‍රහන අපරාධ ගණයට අයත් වන මිනීමැරුම නම් අපරාධ වරද කෙරෙහි බලපාන සාධක පිළිබඳව සමාජ විද්‍යාත්මක පැතිකඩකින් අධ්‍යයනය කිරීම සඳහා මෙම පර්යේෂණය සිදු කර ඇත. සමාජය විසින් බරපතල වරදක් යැයි සලකන එමෙන්ම නීති මඟින් තහනම් කරන ලද මිනීමැරුම් නොමැති රටක් සොයා ගැනීමට නොහැකිය. ලොව කොතැනක වුවද මිනීමැරුම් සිදු වේ. නොදියුණු හෝ දියුණු රටක ද ප්‍රාථමික හෝ නූතන සමාජයක ද ධනවාදී හෝ සමාජවාදී පාලන ක්‍රම පවතින රටවල ද මිනීමැරුම් හඳුනාගත හැකිය.

17, 18 වැනි සියවස්වල බටහිර සමාජයේ සිදු වූ කාර්මීකරණය හේතුවෙන් එම සමාජය තුළ ඊට ප්‍රථම සිදු නොවූ ආකාරට එහි නගර කේන්ද්‍ර කරගනිමින් සමාජ විසංවිධාන තත්ත්වයක් ගොඩනැගීමත් සමඟ මිනීමැරුම්, ස්ත්‍රී දූෂණය, මංකොල්ලකෑම වැනි අපරාධ සිදු වන්නට විය. එමෙන්ම කාර්මික විප්ලවයේ ප්‍රතිඵලයක් ලෙස බටහිර සමාජ ක්‍රමය තුළ ව්‍යාප්ත වූ මිනීමැරුම් වැනි අපරාධ ලොව සෑම සමාජයකම ව්‍යාප්ත වන්නට විය.

සරල සමාජ ක්‍රමයක් පැවති කාලයට වඩා නූතන සංකීර්ණ සමාජ ක්‍රමය තුළ විවිධ අරමුණු මත සිදු කරනු ලබන මිනීමැරුම් සෑම රටකම මෙන්ම ශ්‍රී ලංකාවේ අපරාධ ප්‍රවණතා තුළ ද හඳුනාගත හැකිය. එමෙන්ම මිනීමැරුම් ශ්‍රී ලංකාව තුළ දක්නට ලැබෙන සංකීර්ණ සමාජ ගැටළුවකි. ශ්‍රී ලංකාවේ සිදුවී ඇති මිනීමැරුම් ප්‍රමාණය පසුගිය වසර දහයක පොලිස් වාර්තා ඇසුරින් පහත වගුවෙහි පරිදි පෙන්වා දිය හැකිය.

මේ ආකාරයට ශ්‍රී ලංකා සමාජය තුළ සිදුවන මිනීමැරුම් ප්‍රමාණය සංඛ්‍යාත්මකව සලකා බැලීමේ දී එක් එක් වර්ෂයන්හි දී එහි උච්චාවචනයවීමක් හඳුනාගත හැකිය. කෙසේ නමුත් කුමන ප්‍රමාණයකින් මිනීමැරුම් සිදුවන්නේ ද යන්නට වඩා එයින් සමාජයට වන හානිය පිළිබඳව සහ ඒ කෙරෙහි බලපාන සාධක පිළිබඳව අවධානය යොමු කිරීම වැදගත් වේ.

වගු අංකය 01 -

2010 වර්ෂයේ සිට 2019 වර්ෂය දක්වා ශ්‍රී ලංකා පොලීසියට වාර්තා වී ඇති මිනීමැරුම් ප්‍රමාණය

වර්ෂය	වාර්තා වී ඇති මිනීමැරුම් ප්‍රමාණය
2019	479
2018	489
2017	452
2016	502
2015	476
2014	548
2013	586
2012	170
2011	707
2010	745

මූලාශ්‍රය : (ශ්‍රී ලංකා පොලීසි වාර්තා, 2010 - 2019)

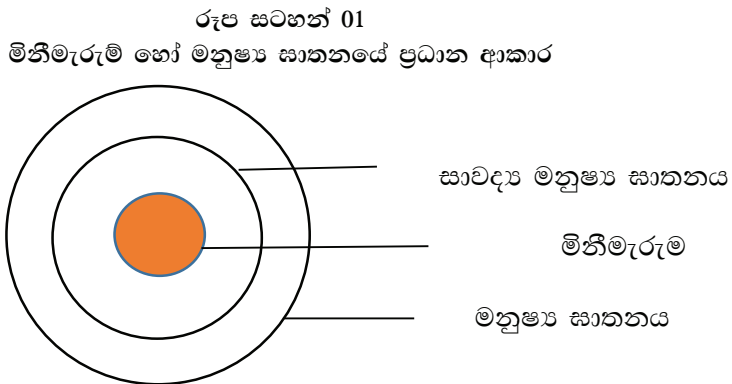
යම් සමාජයක් තුළ මිනීමැරුම් සිදුවීම එම සමාජ ක්‍රමය තුළ එහි සමාජ ව්‍යුහයට හා සමාජ සංවිධානයට සෘජු ලෙසින් මෙන්ම වක්‍ර ලෙසින් බලපෑම් කරනු ලබයි. මිනීමැරුම් යන ග්‍රහණ අපරාධය වටා අතුරු ප්‍රශ්න රැසක් නිර්මාණය වීමද සිදු වේ. එනම් අයාලේ යාම, කල්ලිගැසීම, සමාජ බිය ඇතිවීම එමෙන්ම සමාජ අයිතිවාසිකම් නිසිලෙස භුක්තිවිඳීමට නොහැකි වීම වැනි තත්ත්වයන් සමාජය තුළ නිර්මාණය වේ. එමෙන්ම විවිධ සමාජ සංස්ථාවන් තුළ ව්‍යාකූලතා ඇතිවීමත් සිදු විය හැකිය. නිදසුනක් ලෙස පවුල් සංස්ථාව තුළ විවිධ ගැටළු මතුවීම පෙන්වාදිය හැකිය. එහිදී මිනීමැරීම සිදු කරනු ලබන පුද්ගලයාගේ පවුල් සංස්ථාවට සහ මිනීමැරුමට ලක්වූ වින්දිතයාගේ පවුල් සංස්ථාවට ද විවිධ ගැටළුවලට මුහුණ දීමට සිදුවේ. මේ අනුව පැහැදිලි වන්නේ මිනීමැරුම් වැනි අපරාධ වැළැක්වීම සඳහා කටයුතු කිරීම අත්‍යවශ්‍ය බවයි. මිනීමැරුම් සිදුවීම තුළින් පුද්ගලයාට සහ සමාජයට වන හානිය පිළිබඳව සලකා මිනීමැරුම් සිදුවීම වැළැක් විය යුතුය. එහිදී ප්‍රථමයෙන් සිදු කළ යුතු කරුණක් වන්නේ මිනීමැරුම් සිදුවීම කෙරෙහි බලපාන සාධක හඳුනාගැනීමයි.

මෙම පර්යේෂණයේ කේන්ද්‍රීය ගැටලුව වූයේ මිනීමැරුම් කෙරෙහි බලපාන සාධක කවරේ ද? යන්නයි. මිනීමැරුම් කෙරෙහි ආර්ථික සාධක සහ අතීත ලිංගික සම්බන්ධතා බලපෑම් කරයි යන්න පර්යේෂණය තුළ විමර්ශනය කරන ලද උපන්‍යාස විය. මිනීමැරුම් කෙරෙහි බලපාන සාධක හඳුනාගැනීම පර්යේෂණයේ ප්‍රධාන අරමුණ වූ අතර මිනීමැරුම් සිදු කරන ලද පුද්ගලයින්ගේ ප්‍රජා විද්‍යාත්මක පැතිකඩ හඳුනා ගැනීමත් ආර්ථික සාධක මිනීමැරුම් කෙරෙහි බලපාන්නේ ද? මිනීමැරුම් කෙරෙහි ගෘහස්ථ අරගල බලපාන්නේද? යන්න සොයා බැලීමත් පර්යේෂණයෙහි සෙසු සුවිශේෂී අරමුණු විය.

2. සාහිත්‍ය විමර්ශනය

මනුෂ්‍ය ශරීරයට එරෙහිව සිදු කළ හැකි බරපතල වරදක් ලෙස මිනීමැරුම් හඳුනාගත හැකිය. විවිධ හේතූන් පදනම් කරගනිමින් එක් පුද්ගලයෙකු හෝ පුද්ගලයින් කිහිප දෙනෙකු විසින් තවත් පුද්ගලයෙකු මරණයට පත් කිරීමෙහි බරපතල ස්වරූපය ඓතිහාසික කරුණු තුළින් ද සනාථ කරගත හැකිය. ශ්‍රී ලංකා ඉතිහාසයෙහි වූ දඬුවම් ක්‍රමයන්හි මරණ දඬුවම

සඳහා සිදුකළ අපරාධ අතර මිනීමැරීම ප්‍රධාන වේ (අභයසුන්දර, 1993). මිනීමැරුම් යනු කුමක් ද යන්න අර්ථකථනය කරගැනීමේ දී පළමුව විවිධ විද්වතුන් විසින් මිනීමැරුම යනු කුමක් ද යන්න සම්බන්ධයෙන් ඉදිරිපත් කරන ලද අර්ථකථන පිළිබඳව සලකා බැලීම වැදගත් වේ. ද්වේශසහගත චේතනාවකින් සිදු කරන නීති විරෝධී මනුෂ්‍ය ඝාතනය මිනීමැරුමක් ලෙස සරලව පැහැදිලි කළ හැකිය (Kormblum & Julian, 1974). හිතාමතා සිදුකරන මනුෂ්‍ය ඝාතනය මිනීමැරුමකි (The Encyclopedia Americana, 1959). මිනීමැරුම් සම්බන්ධයෙන් ශ්‍රී ලංකා දණ්ඩ නීති සංග්‍රහයෙහි අර්ථකථනය කර ඇත්තේ කෙසේද යන්න පිළිබඳව ද මෙහි දී අවධානය යොමු කිරීම වැදගත් වේ. ඒ අනුව මනුෂ්‍යයෙකු ඝාතනය කිරීම හෝ මරණයට පත් කිරීම ශ්‍රී ලංකා දණ්ඩ නීති සංග්‍රහයෙහි 293, 294 වගන්තිවලට අනුව පහත සඳහන් පරිදි අර්ථකථනය කර තිබේ. එනම්, (I) සාවද්‍ය මනුෂ්‍ය ඝාතනය (II) මිනීමැරුම (III) මිනීමැරුම් නොවන මනුෂ්‍ය ඝාතනය. මිනීමැරුම් හෝ මනුෂ්‍ය ඝාතනයේ ප්‍රධාන ආකාර පහත රූප සටහනින් පෙන්වා දිය හැකිය.

දණ්ඩ නීති සංග්‍රහයෙහි 296 වගන්තියෙහි සඳහන් පරිදි මිනීමැරුම සිදු කරන තැනැත්තකු මරණීය දඬුවමින් දඬුවම් කළ යුතුය. මිනීමැරුම සඳහා නියම වන දඬුවම ප්‍රකාරව ද මිනීමැරුම් සිදු කිරීමේ බරපතල ස්වරූපය හඳුනාගත හැකිය. සාමාන්‍ය වර්ගීකරණය යටතේ මිනීමැරුම් ප්‍රධාන කොටස් ද්වයකට වර්ග කළ හැකිය. එනම්,

- I) නීත්‍යානුකූල මිනීමැරුම් (Lawful Homicide)
- II) නීත්‍යානුකූල නොවන මිනීමැරුම් (Unlawful Homicide) වශයෙනි (Grero, 1988).

මරණීය චේතනාවක් නොමැති මිනීමැරුම් සහ නොසැලකිල්ල හා අපරික්ෂාකාරී බව නිසා සිදු වන මිනීමැරුම් ඇතුළත්ව නීතිය මඟින් දඬුවම් කරනු ලබන ඕනෑම මිනීමැරුමක් සඳහා යොදාගත හැකි හොඳම පදය වන්නේ අපරාධකාරී මිනීමැරුම යන්නයි. (Encyclopedia of Murder and Violent Crime, 2003). මේ අනුව අපරාධකාරී මිනීමැරුම් නීත්‍යානුකූල නොවන මිනීමැරුම් ලෙස හඳුනාගත හැකිය. එමෙන්ම අපරාධ නොවන මිනීමැරුම් නීත්‍යානුකූල මිනීමැරුම් ලෙස හඳුනාගත හැකිය. නීත්‍යානුකූල මිනීමැරුම් (Lawful Homicide) නැවතවර්ග කුනකට ප්‍රභේද කළ හැකිය. එනම්,

- I) සාපරාධී මිනීමැරුම් හෝ අපරාධකාරී මිනීමැරුම් (Culpable Homicide or Criminal Homicide)
- II) දුරදිග නොබලා නොසැලකිලිමත් ලෙස සිදුකරන මරණ (සාපරාධී මිනීමැරුම්වලට අයත් නොවේ) (Causing death by rash or negligent act)
- III) සියදිවි නසාගැනීමට අනුබල දීම (Abetment of Suicid) වශයෙනි (Grero, 1988).

3. පර්යේෂණ ක්‍රමවේදය

මෙම පර්යේෂණය සිදු කිරීම සඳහා පර්යේෂණ ක්‍ෂේත්‍රය ලෙස මහර බන්ධනාගාරය තෝරා ගනු ලැබිණ. මහර බන්ධනාගාරයේ තෙවරක් හෝ ඊට වැඩි වාර ගණනක් සිර දඬුවම් නියමව බන්ධනාගාරගත වූ සිරකරුවන් බහුතරයක් රඳවා ඇති අතර දිවයිනේ නමගිය අපරාධකරුවන් රඳවා තබන ආයතනය ලෙස ද මහර බන්ධනාගාරය ප්‍රචලිතව ඇත. මිනීමැරුම් වරද සඳහා අධිකරණය මගින් වැරදිකරු කොට බන්ධනාගාර ගත කර ඇති රැඳවියන් අසූ දෙනෙකු අතරින් අහඹු ලෙස රැඳවියන් 40 දෙනෙක් තෝරා ගනු ලැබිණ. මිනීමැරුම් වරද සඳහා මහර බන්ධනාගාරයෙහි දඬුවම් ලබන සියලු වරදකරුවන්ට නියැදියට ඇතුළත්වීමට විවෘත ඉඩක් ලබාදිය යුතු බැවින් මෙම අධ්‍යයනයේ දී අහඹු නියැදි ක්‍රමය තෝරාගනු ලැබිණ. ප්‍රාථමික දත්ත සහ ද්විතීයික දත්ත පර්යේෂණය සඳහා යොදා ගනු ලැබිණ. ඉහත සඳහන් කරන ලද නියැදිය තුළින් ප්‍රාථමික දත්ත රැස්කරගනු ලැබිණ. පොත්පත්, සඟරා, පුවත්පත් හා බන්ධනාගාර වාර්තා ඇසුරින් ද්විතීයික දත්ත රැස්කරගනු ලැබිණ. සමීක්ෂණ සහ සිද්ධි අධ්‍යයන ක්‍රමවේදය ඇසුරින් සිදු කරන ලද මෙම අධ්‍යයනයේදී දත්ත රැස්කිරීමේ ශිල්ප ක්‍රම ලෙස ප්‍රශ්නාවලි, සම්මුඛ සාකච්ඡා සහ සිද්ධි අධ්‍යයන 07 ක් ද ප්‍රධාන වශයෙන් භාවිතා කරනු ලැබිණ. විද්‍යාත්මක ක්‍රමවේද භාවිතයෙන් ඒකරාශී කර ගන්නා ලද ප්‍රාථමික දත්ත SPSS මෘදුකාංගය භාවිත කරමින් විශ්ලේෂණය කරනු ලැබිණ.

4. ප්‍රතිඵල සහ සාකච්ඡාව

4.1 මිනීමැරුම් සිදු කරන ලද පුද්ගලයින් ජීවත් වූ ප්‍රදේශ

පර්යේෂණ අනාවරණයන්ට අනුව බහුතර පුද්ගල සංඛ්‍යාවක් එනම්, 88 % ක් ග්‍රාමීය ප්‍රදේශවල ජීවත් වූවන් වේ. සමස්ත පුද්ගලයින්ගෙන් 12% ක ප්‍රතිශතයක් නාගරික ප්‍රදේශයන්හි ජීවත් වූවන් වේ.

වගු අංක 02
මිනීමැරුම් සිදු කරන ලද පුද්ගලයින් ජීවත් වූ ප්‍රදේශ

ප්‍රදේශය	පුද්ගල සංඛ්‍යාව	ප්‍රතිශතය (%)
ග්‍රාමීය	35	88
නාගරික	5	12
එකතුව	40	100

මූලාශ්‍රය : (කෞතු අධ්‍යයන දත්ත, 2014)

4.2 ජනවාර්ගිකත්වය අනුව වරදකරුවන්ගේ ව්‍යාප්තිය

නියැදියට ඇතුළත් වරදකරුවන්ගේ ජනවාර්ගිකත්වය අනුව බහුතරයක් එනම්, 36 (90%) දෙනෙක් සිංහල ජාතිකයින් වූ අතර 4 (10%) දෙනෙක් දෙමළ ජාතිකයන් විය.

වගු අංක 03
ජාතිය අනුව වරදකරුවන්ගේ ව්‍යාප්තිය

ජන වර්ගය	පුද්ගල සංඛ්‍යාව	ප්‍රතිශතය (%)
සිංහල	36	90
දෙමළ	4	10
එකතුව	40	100

මූලාශ්‍රය : (කෞතු අධ්‍යයන දත්ත, 2014)

4.3 ආගම අනුව වරදකරුවන්ගේ ව්‍යාප්තිය

අධ්‍යන නියැදියට ඇතුළත් වරදකරුවන් ආගම අනුව සලකාබැලීමේදී 4 (10%) දෙනෙක් හින්දු ආගමිකයන් ද 6 (15%) දෙනෙක් ක්‍රිස්තියානි ආගමිකයන් ද වූ අතර තිදෙනෙක් (8%) රෝමානු කතෝලිකයින් වූහ. බහුතරයක් එනම්, 27 (67%) දෙනෙක් බෞද්ධ ආගමිකයන් වූහ.

වගු අංක 04
ආගම අනුව වරදකරුවන්ගේ ව්‍යාප්තිය

ආගම	පුද්ගල සංඛ්‍යාව	ප්‍රතිශතය (%)
බෞද්ධ	27	67
ක්‍රිස්තියානි	6	15
හින්දු	4	10
රෝමානු කතෝලික	3	08
එකතුව	40	100

මූලාශ්‍රය : (කෞතු අධ්‍යයන දත්ත, 2014)

4.4 අධ්‍යාපන මට්ටම අනුව වරදකරුවන්ගේ ව්‍යාප්තිය

අධ්‍යයන නියැදිය තුළ නියෝජනය වූ වරදකරුවන්ගේ අධ්‍යාපන මට්ටම පිළිබඳ විශ්ලේෂණය කිරීමේ දී හය දෙනෙක් (15%) අ. පො . ස සාමාන්‍ය පෙළ දක්වා අධ්‍යාපනය ලබා තිබිණ. වරදකරුවන් 14 (35%) දෙනෙක් ප්‍රාථමික අධ්‍යාපනය (1 ශ්‍රේණියේ සිට 5 ශ්‍රේණිය දක්වා) ලබා තිබූ අතර වරදකරුවන් 16 (40%) දෙනෙක් 6 ශ්‍රේණියේ සිට 10 ශ්‍රේණිය දක්වා අධ්‍යාපනය ලබා තිබිණ. වරදකරුවන් හතර (10%) දෙනෙක් වැනි අඩුම පුද්ගල සංඛ්‍යාවක් පමණක් අධ්‍යාපනය ලබා නොතිබිණ.

වගු අංක 05
අධ්‍යාපන මට්ටම අනුව වරදකරුවන්ගේ ව්‍යාප්තිය

අධ්‍යාපන මට්ටම	පුද්ගල සංඛ්‍යාව	ප්‍රතිශතය (%)
අධ්‍යාපනය නොලැබූ	4	10
ප්‍රාථමික අධ්‍යාපනය (1 ශ්‍රේණියේ සිට 5 ශ්‍රේණිය දක්වා)	14	35
6 ශ්‍රේණියේ සිට 10 ශ්‍රේණිය දක්වා	16	40
අ. පො. ස (සාමාන්‍ය පෙළ) දක්වා	6	15
එකතුව	40	100

මූලාශ්‍රය : (කෞතු අධ්‍යයන දත්ත, 2014)

මිනීමැරුම් සිදු කරන ලද බහුතර පුද්ගල සංඛ්‍යාවක් යම් අධ්‍යාපන මට්ටමක් ලබා ඇති තැනැත්තන් බව ඉහත විශ්ලේෂිත කරුණු තුළින් තහවුරු වේ. අ. පො . ස (සාමාන්‍ය පෙළ) දක්වා අධ්‍යාපනය ලබා ඇති පුද්ගලයන් විසින් ද මිනීමැරුම් සිදු කර තිබීම ඉහත විශ්ලේෂිත කරුණු තුළින් අනාවරණය වූ සුවිශේෂී කරුණක් වන අතර එමඟින් තහවුරු වන්නේ පාසල් අධ්‍යාපනය ලබා තිබුණ ද මිනීමැරුම් වැනි බරපතල අපරාධ සිදු කිරීම සඳහා පුද්ගලයින් යොමු වී ඇති බවයි.

4.5 වරදකරුවන්ගේ පවුල් පසුබිම

සමස්ත වරදකරුවන්ගෙන් එනම්, 62% ක ප්‍රතිශතයක් සැමියා, බිරිඳ සහ දරුවන් පමණක් වූ න්‍යෂ්ටික පවුල්වල ජීවත් වී ඇත. 15% ක් වැනි ප්‍රතිශතයක් සැමියා සහ බිරිඳ පමණක් වූ පවුල්වල ජීවත් වී ඇති අතර 7% ක් දෙමාපියන් සහ දරුවන් පමණක් වූ පවුල්වල ජීවත් වී ඇත. සෙසු පුද්ගලයින්ගේ පවුල් පසුබිම පහත වගුවෙහි පරිදි විය.

වගු අංක 06
වරදකරුවන්ගේ පවුල් පසුබිම

පවුලේ ස්වභාවය	පුද්ගල සංඛ්‍යාව	ප්‍රතිශතය (%)
දෙමාපියන් සහ දරුවන් පමණක්	3	7
දෙමාපියන්, ඥාතීන් සහ දරුවන්	2	5
පියා, කුඩම්ම සහ දරුවන්	1	2
මව, බාප්පා සහ දරුවන්	1	3
මව සහ දරුවන් පමණක්	1	3
පියා සහ දරුවන් පමණක්	1	3
සැමියා, බිරිඳ සහ දරුවන්	25	62
සැමියා සහ බිරිඳ පමණක්	6	15
එකතුව	40	100

මූලාශ්‍රය : (කෞතු අධ්‍යයන දත්ත, 2014)

4.6 මිනීමැරුම් සිදු කරන ලද පුද්ගලයින්ගෙන් ගොදුරට ඇති ශ්‍රෝතිත්වය

මිනීමැරුම් සිදු කරන ලද පුද්ගලයින්ගෙන් මරණයට පත් වූ තැනැත්තාට ඇති ශ්‍රෝතිත්වය සලකා බැලීමේ දී බහුතරයක් අසල්වැසි පුද්ගලයින් බව අනාවරණය විය. එය ප්‍රතිශතයක් ලෙස 33% කි. නොහඳුනන පුද්ගලයින් විසින් සිදු කර ඇති මිනීමැරුම්වල ප්‍රතිශතය 15% කි. සෙසු පුද්ගලයින්ගෙන් ගොදුරට ඇති සම්බන්ධතා පහත වගුවෙහි පරිදි වේ.

වගු අංක 07

මිනීමැරුම් සිදු කරන ලද පුද්ගලයින්ගෙන් ගොදුරට ඇති ශ්‍රෝතිත්වය

ශ්‍රෝතිත්වයෙහි ස්වභාවය	පුද්ගල සංඛ්‍යාව	ප්‍රතිශතය (%)
අසල්වැසියන්	13	33
ශ්‍රෝතින්	12	30
නොහඳුනන පුද්ගලයින්	6	15
සැමියා	4	10
මිතුරා	3	7
පෙම්වතා	2	5
එකතුව	40	100

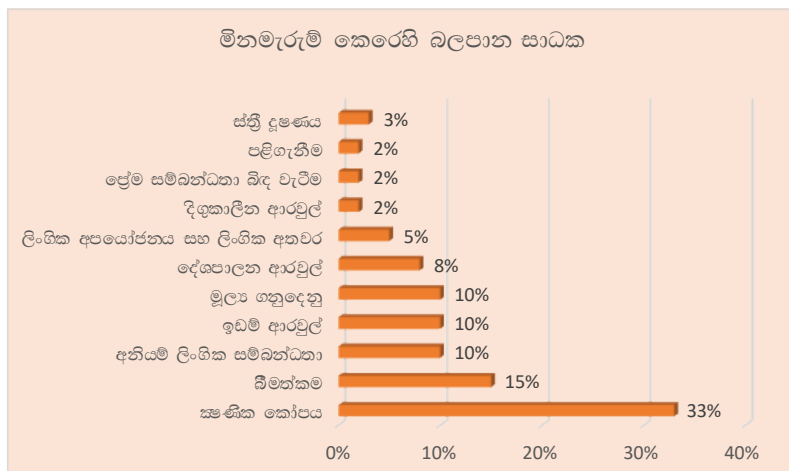
මූලාශ්‍රය : (සෞත්‍ර අධ්‍යයන දත්ත, 2014)

4.7 මිනීමැරුම් කෙරෙහි බලපා ඇති සාධක

පර්යේෂණ අනාවරණයන්ට අනුව වැඩි ප්‍රතිශතයක් එනම්, 33% ක් මිනීමැරුම් සිදුව ඇත්තේ ක්ෂණික කෝපය මත වේ. බිමත්කම හේතුවෙන් ද මිනීමැරුම් 15%ක් සිදු වී ඇත. මිනීමැරුම් කෙරෙහි බලපාන ලද සෙසු සාධක පහත වගුවෙහි පරිදි විය.

ප්‍රස්තාර අංක 01

මිනීමැරුම් කෙරෙහි බලපා ඇති සාධක

මූලාශ්‍රය : (සෞත්‍ර අධ්‍යයන දත්ත, 2014)

මිනීමැරුම් කෙරෙහි බලපා ඇති සාධක අතර ඝෂණික කෝපය මිනීමැරුම් සඳහා ප්‍රධාන සාධකයක් බව හඳුනාගත හැකි විය. 33% ක් ඝෂණික කෝපය මත මිනීමැරුම් සිදු කර ඇති බව පර්යේෂණය තුළින් අනාවරණය කරගත හැකි විය. මිනීමැරුමට පෙර සිදුවීමෙහි දී ඇති වූ ඝෂණික ප්‍රතිඵලයක් ලෙස මෙහිදී මිනීමැරීම් සිදුව ඇත. පෙර සිදුවීම හේතු කොට ගෙන සිතට පැමිණි ආවේගය පාලනය කරගත නොහැකිව එය අවසන් කර තිබෙන්නේ මිනීමැරුමක් සිදු කිරීමෙනි. ඝෂණික කෝපය මත 25% ක මිනීමැරුම් සිදුව ඇත්තේ අසල්වැසියන්, ශෝකීන්, මිතුරන් සහ නොහඳුනන පුද්ගලයන් අතර වේ. නෙදර්ලන්තයේ 1998 වර්ෂයේදී සිදු කරන ලද අධ්‍යයනයකට අනුව බොහෝ මිනීමැරුම් සිදුව ඇත්තේ යම් ආරවුලක් හේතු කොට ගෙන හොඳින් දන්නා හඳුනන සමීපතම පුද්ගලයන් අතර බව අනාවරණය වී ඇත (Smith and Bijleveld,2001).

බීමත්කම ද මිනීමැරුම් සඳහා ප්‍රධාන සාධකයක් ලෙස පර්යේෂණ අනාවරණයන්ට අනුව තවදුරටත් තහවුරු විය. මිනීමැරුම් 15% ක ප්‍රතිශතයක් බීමත්කම හේතුවෙන් සිදුව ඇත. මෙහිදී මිනීමැරුම සිදු කරන ලද පුද්ගලයින් සම්බන්ධයෙන් විශ්ලේෂණය කර බැලීමේදී බීමත්ව සිටි සැමියා විසින් තම බිරිඳව, මිතුරෙකු විසින් මිතුරෙකු, ශෝකීන් මෙන්ම අසල්වැසියන් විසින් ද මිනීමැරුම් සිදු කර ඇත. නෙදර්ලන්තයේ සිදුකරන ලද අධ්‍යයනයකින් අනාවරණය වී ඇත්තේ මිනීමැරීම් සිදුවන අවස්ථාවේ හෝ සිදුවීමට පෙර හෝ එහි පසුබිමෙහි මත්පැන් හෝ මත්ද්‍රව්‍ය භාවිතය මිනීමැරුම් කෙරෙහි වැඩි බලපෑමක් සිදුකර ඇති බවයි (Smith and Bijleveld,2001).

10% ක ප්‍රතිශතයක් මිනීමැරුම් සිදුව ඇතැයි අනියම් ලිංගික සම්බන්ධතා හේතු කොටගෙන වේ. මෙහිදී පෙම්වතා විසින් තම පෙම්වතිය එමෙන්ම සැමියා විසින් තම බිරිඳ මරණයට පත් කර ඇත්තේ තම පෙම්වතිය හෝ බිරිඳ වෙතත් පුද්ගලයෙකු සමඟ පැවති අනියම් ලිංගික සම්බන්ධතා හේතුවෙනි. තම පෙම්වතියගේ හෝ බිරිඳගේ අනියම් ලිංගික සම්බන්ධතා පිළිබඳ දැන ගැනීමත් සමඟ තම සිතට පැමිණි දැඩි ආවේගකාරී හැගීම් අවසන් කර ඇත්තේ තම පෙම්වතිය හෝ බිරිඳ මරණයට පත් කිරීමෙනි.

සිද්ධි අධ්‍යයන 01

මම පොලිස් කොස්තාපල් වරයෙකු ලෙස පත්වීම් අරගෙන අවුරුදු හතරකට පස්සේ මගේ නිවසට යාබද නිවසේ කමලා නමැති තරුණිය විවාහ කර ගත්තා. විවාහ වීමෙන් පස්සේ අපි දෙන්නා ජීවත් වූණේ කමලගේ අක්කලාගේ නිවසට අල්ලපු නිවසේ. ඒක අපි කුලී පදනමට තමයි ගත්තේ. වසර දෙකහමාරකට විතර පස්සේ සේවා මාරුවීම් හේතුවෙන් අපට වෙනත් ප්‍රදේශයකට පදිංචියට යාමට අවශ්‍ය වුණා. කුලී පදනම යටතේ සිටි නිවසින් පිටත් වීමට ආසන්න දිනක මා සේවය නිම වී රාත්‍රී 7.00 ට විතර නිවසට ඇවිත් බිරිඳට කතා කළ ද ඇයගෙන් ප්‍රතිචාරයක් නොමැති නිසා මා පිටුපස දොර දෙසට ගියා. ඒ අතර තුර දී මම දැක්කා මාගේ බිරිඳගේ අක්කාගේ සැමියා අපේ නිවසේ සිට අඩ නිරුවතින් පිටුපස දොරෙන් පැනලා යනවා. කෙටි කාලයක ඉඳලා මගේ හිතේ ඔවුන් පිළිබඳ සැකයක් තිබුනත් එය විශ්වාස කළේ නැ. ඒත් මගේ ඇස් දෙකටම දැක්කට පස්සේ මට දරා ගන්න බැරුව ගියා. හිතට ආපු වේදනාවයි කේන්තිය නිසා මා ඇයට පහර දෙනවත් සමඟම මේ සම්බන්ධය ගැන ප්‍රශ්න කලා.

ඇය ඒ පිළිබඳ තොරතුරු කියනවාත් සමඟ මගේ හිතේ ඇය පිළිබඳ තරහ තව තවත් උත්සන්න වුණා. පසුව මා ඇයගේ ගෙල මිරිකගෙන විනාඩි කිහිපයක් ඉන්නවාත් සමඟ ඇය එම ස්ථානයේ දීම මරණයට පත් වුණා.

සමාජ සම්මතයන්ට පටහැනිව සිදු කරනු ලබන අනියම් ලිංගික සම්බන්ධතා මිනීමැරුම් සිදුවීම කෙරෙහි ප්‍රධාන සාධකයක් බව මේ අනුව තහවුරු වේ. මිනීමැරුම් සිද්ධි 33 ක් ඇතුළත්ව සිදු කරන ලද අධ්‍යයනයකට අනුව අනාවරණය වී ඇත්තේ අනියම් ලිංගික සම්බන්ධතා හේතුවෙන් මිනීමැරුම් සිදු වන බවයි. ඒ අනුව අනියම් ලිංගික සම්බන්ධතා මත 9.1% ක් මිනීමැරුම් සිදුව ඇත (Ahuja,1987).

ඉඩම් ආරවුල් හේතු කොට ගෙන 10% ක ප්‍රතිශතයක් මිනීමැරුම් සිදු වී ඇත. ඉඩමේ මායිම පිළිබඳ ගැටලු, ඉඩම් ආරවුල් නඩු සහ ඉඩමට පිවිසීමේ මාර්ග සම්බන්ධයෙන් පැහැනැහි ඇති ආරවුල් ද ඉඩම් ආරවුල් හේතු කොට ගෙන සිදුව ඇති මිනීමැරුම්වලට ප්‍රධාන හේතු වී ඇත.

මිනීමැරුම් සිදුවීම සඳහා බලපා ඇති තවත් එක් ප්‍රධාන සාධකයක් ලෙස මුදල් ආරවුල් හඳුනාගත හැකි විය. මුදල් ආරවුල් හේතු කොට ගනිමින් මිනීමැරුම් 10% ක ප්‍රතිශතයක් සිදුව ඇත. මෙහි දී මුදල් ආරවුල් ඥාතීන් අතරත් මිතුරන් අතරත් සිදුව ඇත. මෙයින් පැහැදිලි වන්නේ සමීප සම්බන්ධතා පැවැත් වූ පිරිස් අතර මුදල් ආරවුල් හේතුවෙන් මිනීමැරුම් සිදු වී ඇති බවයි. ණය මුදල් ලබා ගත් තැනැත්තා මුදල් නැවත ලබා දීමට කටයුතු නොකිරීම හේතුවෙන් දැඩි කෝපයට පත් මුදල් හිමියා තමාගේ මුදල් ලබාගත් මිතුරා හෝ ඥාතියා උපක්‍රමශීලීව මරණයට පත් කිරීම මෙහි දී හඳුනාගත හැකි විය. දේශපාලන ආරවුල් මත ද මිනීමැරුම් සිදු වී ඇත. එය 8% ක ප්‍රතිශතයක් විය. තම දේශපාලන පක්ෂය පිළිබඳ දැඩි හැඟීමකින් යුතුව සිටි පුද්ගලයින් විසින් මෙවැනි මිනීමැරුම් සිදු කර ඇත. මෙහිදී මරණයට ලක් වූ තැනැත්තාගේ ක්‍රියාකලාපයන් මරණය කෙරෙහි මූලිකවම බලපා ඇත. මෙහිදී මරණයට ලක් වූ සියලු පුද්ගලයින් නාදුන්න තැනැත්තන් වේ.

ලිංගික අපයෝජනය සහ ලිංගික අතවර ද මිනීමැරුම් කෙරෙහි බලපා ඇත. එහි ප්‍රතිශතය 5% කි. මෙහිදී ලිංගික අපයෝජනය සිදු කළ තැනැත්තා විසින් මිනීමැරුම සිදු කිරීමත් ලිංගික අපයෝජනයට ලක් වූ තැනැත්තා විසින් මිනීමැරුම සිදු කිරීමත් හඳුනාගත හැකි විය. සමාජ සම්මතයන්ට පටහැනිව සිදු කරන්නා වූ සමලිංගික සබඳතා ද මිනීමැරුම් කෙරෙහි බලා ඇති සාධකයක් ලෙස හඳුනාගත හැකි විය.

සිද්ධි අධ්‍යයන 02

මම ජීවත් වුණේ අම්මා තාත්තා එක්ක. අපි ජීවත් වුණේ හේන් ගොවිතැන් කරලා. මට වයස අවුරුදු 19 යි. අපේ ගෙදරට අල්ලපු ගෙදර හිටියේ හීන්බණ්ඩා මාමා සහ ඔහුගේ බිරිඳයි. එයාලා ජීවත් වුනෙත් හේන් ගොවිතැන් කරලා. හීන්බණ්ඩා මාමා පුරුද්දක් විදිහට දිනපතා මත්පැන් පානය .කෙරුවා. හීන්බණ්ඩා මාමා නිතරම නැන්දා සමඟ ආරවුල් ඇතිකරගන්නවා. ගෙදර ආරවුල් ඇති උනහම හීන්බණ්ඩා මාමා බොහෝ දවස්වලට රාත්‍රිය ගත කරන්නේ අපේ ගෙදර. අසල්වැසි පුද්ගලයෙක් නිසා

අපේ දෙමාපියන් ද ඊට අකමැති නොවීය. ටික දිනක් ඔහොම යනකොට හින්ඛණ්ඩා මාමා රාත්‍රි කාලයේ ගමේ තරුණ කොල්ලන්ව අපි හැමෝටම හොරා අපේ ගෙදරට ගෙන්වන බව මට තේරුම් ගියා. පසුව එක් දිනක් හින්ඛණ්ඩා මාමා මා නිදා සිටි ස්ථානයට ද පැමිණ මා හට ලිංගික අතවර සිදු කළ අතර අකමැත්තෙන් වුනත් මට නිහඬව සිටීමට සිදු වුනේ දෙමාපියන්ට මේ පිළිබඳ කීමට තිබූ වකිතය නිසාය. මෙය එතනින් නතර නොවී දිගින් දිගටම කරදර සිදු වුණා. දිනක් රාත්‍රි 11.00 පමණ බීමකින් පැමිණි හින්ඛණ්ඩා මාමා වෙනදා මෙන් මා හට අතවර කිරීමට සූදානම් වන අවස්ථාවේ දී දැඩි කෝපයට පත් මා ක්ෂණිකව ඇඳ යට තිබූ උල් පිහිය ගෙන හින්ඛණ්ඩාගේ පසු ප්‍රදේශයට වාර කිහිපයක් ඇනීමත් සමඟ සුළු වේලාවකට පසු ඔහු මාගේ කාමරයේ දීම මරණයට පත් වුණා

දිගුකාලීන ආරවුල් මත මිනීමැරුම් සිදු වී ඇති අතර එහි ප්‍රතිශතය 2% කි. අසල්වැසියන් සමඟ වසර ගණනාවක් පැවති ආරවුල් හේතු කොට ගනිමින් දිගුකාලීන ආරවුල් මත මිනීමැරුම් සිදුව ඇත. දීර්ඝ කාලයක් ගත වූව ද සිත් තුළ පැවති වෛරයෙහි ප්‍රතිඵලයක් ලෙස මෙම මිනීමැරුම් සිදුව ඇත. ප්‍රේම සම්බන්ධතා බිඳ වැටීම ද මිනීමැරුම් සඳහා බලපා ඇති තවත් එක් සාධකයකි. එහි ප්‍රතිශතය 2% කි.

මිනීමැරුම් කෙරෙහි බලපා ඇති තවත් එක් ප්‍රධාන සාධකයක් ලෙස පළිගැනීම හඳුනාගත හැකි විය. මිනීමැරුම් සිද්ධි 33ක් ඇතුළත්ව සිදු කරන ලද අධ්‍යයනයකට අනුව අනාවරණය වී ඇත්තේ පළිගැනීමේ චේතනාව මත මිනීමැරුම් සිදු වන බවයි. ඒ අනුව පළිගැනීමේ චේතනාව මත 6.1% ක් මිනීමැරුම් සිදුව ඇත (Ahuja,1987). මෙම අධ්‍යයනයෙහි සිද්ධි අංක 03 ට අනුව තම සහෝදරිය පිළිස්සුම් තුවාල සිදු කළ මස්සිනාගෙන් පළිගැනීමේ චේතනාව මත මිනීමැරුම් සිදු කර ඇත.

සිද්ධි අධ්‍යයන 03

මගේ අක්කා විවාහ වුණේ දෙමාපියන්ගේ විරුද්ධතා මත. අක්කා විවාහ වෙලා අවුරුදු දෙකකට පස්සේ පදිංචියට අපේ ගෙදරට ආවා. මේ කාලය තුළ දෙන්නා අතර නිතර නිතර ආරවුල් ඇති වුණා. සමහරවෙලාවට මමත් නොදැනුවත්වම ඒ ආරවුල්වලට මැදිහත් වෙනවා. දිනක් මම වැඩට ගිහින් ගෙදර එනවිට බීමත්ව පැමිණි මස්සිනා අක්කා සමඟ ආරවුල් ඇතිකරගෙන ඇයගේ ශරීරයට භූමිතෙල් දමා ගිනි තබා තිබුණා. මම එනවිටත් අක්කා රෝහල්ගත කරලා තිබුණා. දින තුනකට පසු ඇය මිය ගියා. මගේ හිතේ මස්සිනා ගැන තිබුණු කෝපය තවත් වැඩි වුණා. කවදා හරි මස්සිනාගෙන් පළිගන්නවා කියන චේතනාව මට ඇති වුණා. ඒ වන විටත් මස්සිනා ගමින් පැණගො යාස් තිබූ අතර මාස තුනකට පසු මා අම්මත් එක්ක පොළට ගිහින් ඉන්න අවස්ථාවක මස්සිනා පොළේ ඉන්නවා දැක්කා. අසල තිබූ වක් පිහියක් අතට ගත් මා ඔහු පසුපස හඹා ගොස් මගේ පළිය ගත්තේ මස්සිනාට දරුණු කැපුම් තුවාල ඇති කරලා. කැපුම් තුවාල සහිත මස්සිනාට වැඩි දුර යන්න හම්බුනේ නෑ. ඔහුගේ ගෙල ප්‍රදේශයට එල්ල වී තිබූ පිහි පහර හේතුවෙන් ඔහු මරණයට පත් වුණේ මා ඉදිරිපිට දී මය.

ස්ත්‍රී දූෂණ සිදු කිරීම හේතුවෙන් සිදු කර ඇති මිනීමැරුම්වල ප්‍රතිශතය 3% කි. ස්ත්‍රී දූෂණය සිදු කිරීමෙන් පසු සමාජීය සහ නෛතික වශයෙන් තමන්ට මුහුණ දීමට සිදුවන බලපෑම්වලින් මිදීමේ උත්සහයක් ලෙස මෙහි දී මිනීමැරුම් සිදු කර තිබේ.

5. නිගමන

මිනීමැරුම් සිදු කර ඇති පුද්ගලයින්ගෙන් බහුතර පුද්ගල සංඛ්‍යාවක් එනම්, 88 % ක් ග්‍රාමීය ප්‍රදේශවල ජීවත් වුවත් බවත් මිනීමැරුම් සිදු කරන ලද බහුතර පුද්ගල සංඛ්‍යාවක් යම් අධ්‍යාපන මට්ටමක් ලබා ඇති තැනැත්තන් බවත් බහුතරයක් එනම්, 62% ක ප්‍රතිශතයක් සැමියා, බිරිඳ සහ දරුවන් පමණක් වූ න්‍යෂ්ටික පවුල්වල ජීවත් වී ඇති පුද්ගලයින් බවත් අසල්වැසි පුද්ගලයින් විසින් බහුතරයක් මිනීමැරුම් සිදු කර ඇති බවත් නිගමනය කළ හැකි වේ. 33% ක ඉහළම ප්‍රතිශතයක් මිනීමැරුම් ප්‍රතිශතයක් ඝෛෂික කෝපය මත සිදුව ඇති බව අධ්‍යයන අනාවරණයන්ට අනුව තහවුරු විය. ඝෛෂික කෝපය මිනීමැරුම් කෙරෙහි ඉහළම බලපෑමක් සිදුකර ඇති බව ඉහත විශ්ලේෂිත කරුණු මත නිගමනය කළ හැකි වේ. බීමත්කම හේතුවෙන් 15% ක ප්‍රතිශතයක් මිනීමැරුම් සිදුව ඇති අතර ඒ අනුව බීමත්කම ද මිනීමැරුම් කෙරෙහි බලපා ඇති තවත් එක් ප්‍රධාන සාධකයක් වේ. අනියම් සම්බන්ධතා පැවැත්වීම හේතුවෙන් 10% ප්‍රතිශතයක් මිනීමැරුම් සිදුව ඇති අතර අනියම් ලිංගික සම්බන්ධතා පැවැත්වීම ද මිනීමැරුම් කෙරෙහි බලපා ඇති සාධකයක් ලෙස නිගමනය කළ හැකිය. ලිංගික අපයෝජනය සහ ලිංගික අතවර, අනියම් සම්බන්ධතා, ඉඩම් ආරවුල්, මූල්‍ය ගනුදෙනු මත ඇති වූ ආරවුල්, දේශපාලන ආරවුල්, ස්ත්‍රී දූෂණය, දිගුකාලීන ආරවුල්, ප්‍රේම සම්බන්ධතා බිඳවැටීම, පළිගැනීම යනාදී සාධක ද මිනීමැරුම් කෙරෙහි බලපා ඇති බවට තවදුරටත් නිගමනය කළ හැකිය. මිනීමැරුම් කෙරෙහි බලපාන සාධක අතර ආර්ථික සාධක සහ අනියම් ලිංගික සම්බන්ධතා යන සාධක ද හඳුනාගැනීමට හැකිවීම තුළින් ආර්ථික සාධක සහ අනියම් සම්බන්ධතා ද මිනීමැරුම් කෙරෙහි සෘජු ලෙස හේතු වී ඇති බව නිගමනය කළ හැකි වේ.

6. සාරාංශය

මනුෂ්‍ය ශරීරයට එරෙහිව සිදු කළ හැකි බරපතල වරදක් ලෙස මිනීමැරීම හඳුනාගත හැකිය. පුද්ගලයාට එරෙහිව සිදු කරනු ලබන දරුණු අපරාධයක් ලෙස සැලකිය හැකි මිනීමැරුම් ලොව බොහෝ රටවල මෙන්ම ශ්‍රී ලංකා සමාජයෙහි අපරාධ ප්‍රවණතාවේ වඩාත් සැලකිය යුතු අපරාධයක් ලෙස හඳුනාගත හැකිය. සෑම සමාජයකම පාහේ මිනීමැරුම් සිදු වුවද ඒ කෙරෙහි බලපාන සාධක අතර විවිධත්වයක් දක්නට ලැබේ. එබැවින් ශ්‍රී ලංකා සමාජයෙහි සිදු වන මිනීමැරුම් කෙරෙහි බලපාන සාධක හඳුනා ගැනීම වැදගත් වේ. මිනීමැරුම් කෙරෙහි බලපාන සාධක හඳුනා ගැනීමේ මුඛ්‍ය පරමාර්ථය ඇතිව සිදු කරන ලද මෙම අධ්‍යයනයෙහි ගැටළුව වූයේ මිනීමැරුම් කෙරෙහි බලපාන හේතු කවරේ ද? යන්නයි. ඝෛෂික කෝපය මිනීමැරුම් කෙරෙහි ඉහළම බලපෑමක් සිදුකර ඇති බවත් අනියම් ලිංගික සම්බන්ධතා සහ බීමත්කම ද මිනීමැරුම් කෙරෙහි බලපා ඇති ප්‍රධාන සාධකයක් බවත් නිගමනය කළ හැකි වූ අතර ලිංගික අපයෝජනය සහ ලිංගික අතවර, අනියම්

ලිංගික සම්බන්ධතා, ඉඩම් ආරවුල්, මූල්‍ය ගනුදෙනු මත ඇති වූ ආරවුල්, දේශපාලන ආරවුල්, ස්ත්‍රී දූෂණය, දිගුකාලීන ආරවුල්, ප්‍රේම සම්බන්ධතා බිඳවැටීම, පළිගැනීම යනාදී සාධක ද මිනීමැරුම් කෙරෙහි බලපා ඇති සාධක බවට තවදුරටත් නිගමනය කළ හැකි විය.

References

- අභයසුන්දර,පී. (1993). බොද්ධ සමාජ පාලනය සහ අපරාධ විද්‍යාව, කොළඹ, එස්. ගොඩගේ සහ සහෝදරයෝ.
දණ්ඩ නීති සංග්‍රහය (15 වැනි අධිකාරය) (1970) කොළඹ, ශ්‍රී ලංකා රජයේ මුද්‍රණ දෙපාර්තමේන්තුව.
- Ahuja ,R.^1987&.Crimes Against Women ,Jaipur: Rawat Publishers.
- Clinard,M.B.^1911&.Sociology of Deviant Behaviour, New York:Halt,Rinchart and Winston,Inc.
- Grero, C.A. (1988). Culpable Homicide Proof and Defences, Tellijawila. Sigha Printers.
- Kornblum, W., & Jullian, J. (1974). Social Problem (7th edition), USA. Prentice Hall Inc.
- Smith ,P.R. ,Bijleveld,C.CJ.H. ,& Van Der, Z.S.^2001&. Homicide stidies, An Interdisciplinary and International Journal,Volume 5,London :Sage Publishers,^307-308&.
- The Encyclopedia Americanaj ^1959& USA,Americana Corperationi
- Encyclopedia of Murder and Violent Crimej ^2003&.Califonia, Sage Publications.

Faculty of Social
Sciences and
Humanities,
Rajarata University of
Sri Lanka

SAMODHANA

Vol. 9, Issue II, (December) 2020

The Journal of Faculty of Social Sciences and Humanities

පූජාවලියේ හක්වී වර්ණනා මාර්ගය

නිල්මිණි දයානන්ද

භාෂා අධ්‍යයනාංශය

සමාජීය විද්‍යා හා මානව ශාස්ත්‍ර පීඨය

ශ්‍රී ලංකා රජරට විශ්වවිද්‍යාලය

මිහින්තලේ

*Correspondence: dayanandanilmini82@gmail.com

Received: 15 October 2020

Accepted: 15 December 2020

Abstract

This research aimed to identify the significant features of Poojawaliya that contributed towards its utmost success in the field of the expression of piety that appeared in classical Sinhala prose. The comparative study method was used in this research along with the primary and secondary sources. This paper was written after a comparative analysis of Dhamapradeepikawa, Amavathura, Buthsarana, Dahamsarana, Sangasarana, Saddharma Rathnawaliya, and Poojawaliya followed by a deep study. It was revealed in this study that Poojawaliya is a well-organized text whereas Buthsarana does not exhibit the feature. ‘purisadammasarathi’ has been the theme of Amavathura whereas all most all the qualities of the Lord Buddha including ‘arahan’ as a special quality have been described in Poojawaliya. Poojawaliya is the best classical Sinhala prose that describes the qualities and character of Lord Buddha and the features of dhamma. The study concludes that Poojawaliya is the utmost successful text in the field of expression of piety that appeared in classical Sinhala prose.

Keywords: Expression of piety, Dhamapradeepikawa, Amavuthura, Buthsarana, Poojawaliya

1. හැඳින්වීම

සම්භාව්‍ය සිංහල ගද්‍ය සාහිත්‍ය විකාශනය වී ඇත්තේ හක්ති වර්ණනා මාර්ගයක් ඔස්සේය. ක්‍රි. ව. 1017 සිට ක්‍රි. ව. 1070 දක්වා සිරිලක පැවති දකුණු ඉන්දීය පාලන සමය තුළදී ප්‍රචලිතව පැවති හින්දු ආගමින් වර්ණනයට ලක්වන දෙවිවරුන්ට හා හින්දු ධර්මයේ ලෝක නිර්මාතෘ ලෙස දැක්වෙන බ්‍රහ්මයාට වඩා බුදුරජාණන් වහන්සේ උත්තරීතර වන බව පොදුජනතාවට ඒත්තුගැන්වීමේ අරමුණින් සම්භාව්‍ය සිංහල ගද්‍ය ග්‍රන්ථයන්හි පිළිබිඹු වන හක්ති වර්ණනා මාර්ගයට පදනම සකස් විය. මේ වන විට බුද්ධ සංකල්පයද බෙහෙවින් ප්‍රචාරිතයට පත්ව, ඓතිහාසික පුද්ගලයෙකු වූ සිද්ධාර්ථ ගෞතම ශාස්තෘවරයාට (බ්‍රාහ්මණ ඇදහිලිවලට සම්බන්ධ) මහා පුරුෂ ලක්ෂණ ආරෝපණය වී තිබිණ.

මේ අතර මේ අතර වෝල පාලන සමයේ ලක්දිවට පැමිණ සිංහලයන්ගේද ගරු සැලකිල්ලට ලක් වූ උගත් බ්‍රාහ්මණයන් මඟින් සංස්කෘත අධ්‍යයනය උගතුන් අතර ජනප්‍රියවත්ම ඉන්දීය හක්ති සාහිත්‍යයේ බලපෑමද ලක්දිවට ලැබෙන්නට විය. එම හක්ති සාහිත්‍ය ලක්ෂණ පළමුව පිවිසුණේ මෙරට රචිත පාලි ග්‍රන්ථවලටය. ඉන්දීය හක්ති සාහිත්‍ය ලක්ෂණ සිංහල සාහිත්‍යයට ක්‍රම දෙකකින් ප්‍රවේශ විය. එනම් අට්ඨකථාවල අන්තර්ගත කරුණු මඟින් හා ඉන්දීය හක්ති සාහිත්‍යයේ වර්ණනා මාර්ගය අතින්ය. මෙකල සම්භාව්‍ය සිංහල ගද්‍ය ග්‍රන්ථයන්හි පිළිබිඹු වන හක්ති වර්ණනා මාර්ගයට පදනම සකස් වූයේ මෙලෙසින්ය.

මෙහි ආරම්භය සනිටුහන් වී ඇත්තේ ගුරුළුගෝමීන්ගේ ධර්මප්‍රදීපිකාවෙනි. එහි වැඩිම පිටු සංඛ්‍යාවක් වෙන් කර ඇත්තේ බුදුරජාණන් වහන්සේගේ අනන්තාපරිමාණ ගුණ වර්ණනා කිරීමටයි.

බුදුරදුන්ගේ ‘පුරිසදම්මසාරථී’ ගුණය වර්ණනා කිරීම සඳහා එතුමන් විසින් රචනා කරන ලද අමාවතුරින්, ධර්මප්‍රදීපිකාවෙන් ඇරඹුණු හක්ති වර්ණනා මාර්ගයේ ඉදිරි පියවරක් සනිටුහන් වී ඇත. ප්‍රස්තුතයට අනුව සැලකිල්ලෙන් සකස් කරන ලද ක්‍රමානුකූල සන්දර්භය නිසා අමාවතුරේ හක්ති වර්ණනා මාර්ගය ඔපවත් වී තිබේ. මක්නිසාදයත් පුනරුක්තිය තුළින් බුදුරදුන් ඒ ඒ සත්වයන් දමනය කළ ආකාරය යළි යළිත් ආවර්ජනය වී සහාදයන් තුළ ජනිත වූ හක්තිය වැඩි දියුණු වන හෙයිනි. එහෙත් පසු කාලීන සම්භාව්‍ය සිංහල ගද්‍ය ග්‍රන්ථ තුළ තරම් ප්‍රබල අන්දමින් අමාවතුරෙහි හක්ති වර්ණනා මාර්ගය පිළිබිඹු නොවේ. අමාවතුරට පෙර සිංහල සාහිත්‍යයට බෙහෙවින් එක්වෙමින් පැවති ව්‍යාධ්‍යාන ග්‍රන්ථයන්හි බලපෑමෙන් මිදීමට මෙම කෘතිය රචනයේදී කතුවරයාට නොහැකි වීම ඊට ප්‍රධාන හේතුවකි.

බුදුන්වහන්සේගේ සියලු ගුණ ඉස්මතු කර දැක්වීමේ පරමාර්ථයෙන් විද්‍යාවක්‍රවර්තීන් විසින් රචනා කරන ලද බුන්සරණ, අමාවතුරට කළ අභියෝගයක් ලෙසද සැලකිය හැකිය. බුන්සරණෙහි වර්ණනා මාර්ගය ප්‍රධාන කරුණු දෙකක් අනුව සැකසී ඇත. ඉන් පළමුවැන්න නම් බුදුන් කෙරෙහි හක්තිය දැනවීමේ කාලීන අවශ්‍යතාවයි. ඉන්දීය හක්ති සාහිත්‍යයේ බලපෑම දෙවැන්නයි. බුන්සරණ කතුවරයා ඉන්දියාවේ විසූ ‘විද්‍යාවක්‍රවර්තී’ නම් කවියාගේ නැත්නම් සාහිත්‍යධරයාගේ ගද්‍ය කරුණා මාර්ග නම් ග්‍රන්ථයෙන් මහත්

අභාසයක් ලබන්නට ඇති බව මහාචාර්ය පුංචිබණ්ඩාර සන්නස්ගල වැන්නන්ගේ අදහසයි. අසමසම සිංහල ගද්‍යමය හක්කි කාව්‍යය ලෙස සැලකෙන බුක්සරණෙහි දක්නට ලැබෙන්නේ ගැතිගෝවර රටාවකි. බුක්සරණ පුරා විවිත්‍ර රචනා රීතියක් විද්‍යමාන වේ. එහි ලක්ෂණ වන්නේ සවිස්තරාත්මකභාවය, පුනරුක්තිය සහ අතිශයෝතියයි. ශබ්ද, පද හා වාක්‍ය රීති අතින්ද අමාවතුර වඩා විකාශනයට පත් භාෂාවක් බුක්සරණෙහි දක්නට ලැබේ. එමඟින් සම්භාව්‍ය සිංහල ගද්‍ය ග්‍රන්ථයන්හි පිළිබිඹු වන හක්කි වර්ණනා මාර්ගයේ සන්ධිස්ථානයක් සනිටුහන් වී ඇති බව අවිවාදාත්මකය.

ඉන් අනතුරුව රචනා කරන ලද දහම්සරණ හා සඟසරණ ඔස්සේ සම්භාව්‍ය සිංහල ගද්‍ය ග්‍රන්ථයන්හි පිළිබිඹු වන හක්කි වර්ණනා මාර්ගය අඛණ්ඩව විකාශනය වී ඇත.

මීට අමතරව දඹදෙණි යුගයේදී ධර්මසේන හිමි විසින් රචනා කරන ලද සද්ධර්ම රත්නාවලියේ ඇතැම් තැන්හිද යථෝක්ත හක්කි වර්ණනා මාර්ගයෙහි සලකුණු දැකිය හැකිය.

දඹදෙණි යුගයේදී මයුරපාද පරිචේණාධිපති බුද්ධ පුත්‍ර හිමි විසින් රචනා කරන ලද පූජාවලිය නවගුණ පාඨයට අයත් 'අරහං' බුදුගුණය මුල් කොට ගත්තකි. සම්භාව්‍ය සිංහල ගද්‍ය ග්‍රන්ථයන්හි නිරූපිත හක්කි වර්ණනා මාර්ගයේ මුදුන් මල්කඩ ලෙස බොහෝ වියතුන් විසින් සලකනු ලබන්නේ විද්‍යාවක්‍රවර්තීන්ගේ බුක්සරණ වුවද ඊටත් වඩා ඉදිරියට ගිය ලක්ෂණ පූජාවලියෙහි දක්නට ලැබේ. ඉහත සඳහන් පරිදි සම්භාව්‍ය සිංහල ගද්‍ය ග්‍රන්ථ බොහොමයක හක්කි වර්ණනා මාර්ගය පිළිබිඹු වෙතත් ඒ සියල්ල විවරණය කිරීම අසීරු කරුණක් වන බැවින් එම හක්කි වර්ණනා මාර්ගයේ ප්‍රවර්ධනයෙහි උච්චතම අවස්ථාව සනිටුහන් වී ඇති පූජාවලියේ පිළිබිඹු වන හක්කි වර්ණනා මාර්ගය පිළිබඳව පමණක් මෙහිදී සාකච්ඡා කොට ඇත. මෙම පර්යේෂණයේ අරමුණ වන්නේ පූජාවලියේ දක්නට ලැබෙන හක්කි වර්ණනා මාර්ගයෙහි ලක්ෂණ අධ්‍යයනය කොට, එමඟින් සම්භාව්‍ය සිංහල ගද්‍ය ග්‍රන්ථයන්හි නිරූපිත හක්කි වර්ණනා මාර්ගයේ ප්‍රවර්ධනයෙහි උච්චතම අවස්ථාව සනිටුහන් වන බව නිගමනය කිරීම කෙතෙක් දුරට යුක්ති සහගතදැයි විමර්ශනය කිරීමයි.

2. ක්‍රමවේදය

සංසන්දනාත්මක අධ්‍යයන ක්‍රමවේදයට අනුව සිදු කරන ලද මෙම පර්යේෂණය සඳහා ප්‍රාථමික හා ද්විතීයික මූලාශ්‍රයන් භාවිත කොට ඇත.

මේ සඳහා සඳහා උපයෝගී කරගෙන ඇති ප්‍රාථමික මූලාශ්‍රයන් ලෙස බද්දේගම විමලවංශ හිමි විසින් සංස්කරණය කරන ලද ධර්මප්‍රදීපිකාවත්, කෝදාගොඩ ඤාණාලෝක හිමි විසින් සංස්කරණය කරන ලද අමාවතුරත්, ලබුගම ලඛිකානන්ද හිමි විසින් සංස්කරණය කරන ලද බුක්සරණත්, කිරි ඇල්ලේ ඤාණවිමල හිමි විසින් සංස්කරණය කරන ලද දහම් සරණත්, රැපියල් තෙන්නකෝන් විසින් සංස්කරණය කරන ලද සඟ සරණත්, ශ්‍රී ලංකා ප්‍රාචීන භාෂෝපකාර සංගමය විසින් සංස්කරණය කරන ලද සද්ධර්ම රත්නාවලියත්, බන්දුසේන ගුණසේකර විසින් සංස්කරණය කරන ලද පූජාවලියත් සඳහන් කළ හැකිය.

මෙම පර්යේෂණය යොදාගෙන ඇති ද්විතීයික මූලාශ්‍රයන් වන්නේ ආනන්ද කුලසූරිය විසින් රචනා කරන ලද සිංහල සාහිත්‍ය-2 සහ සිංහල සාහිත්‍ය-3, සී. ඊ. ගොඩකුඹුරේ විසින් රචනා කරන ලද සිංහල සාහිත්‍ය හා මිණිවන් පී. තිලකරත්න විසින් රචනා කරන ලද සම්භාව්‍ය සිංහල සාහිත්‍ය සම්ප්‍රදාය හා පොදුජන රූපියයි.

මෙහිදී පළමුව යටෝක්ත මූලාශ්‍රයන් පරිශීලනය කොට, එම කෘතීන්හි පිළිබිඹු වන භක්ති වර්ණනා මාර්ගය පිළිබඳව කරුණු රැස් කරන ලදී. ඉන් අනතුරුව සිදු කරන ලද්දේ එම කරුණු තුළනාත්මකව විශ්ලේෂණය කිරීමය. මෙහිදී එක් එක් ග්‍රන්ථ තුළින් භක්ති වර්ණනා මාර්ගයේ කෙබඳු අවස්ථාවක් සනිටුහන් වීද? යන්න පසක් වූ අතර ඒ ඔස්සේ කරුණු පෙළගස්වා පූජාවලියේ පිළිබිඹු වන භක්ති වර්ණනා මාර්ගය පිළිබඳව මෙම ලිපිය රචනා කොට තිබේ.

4. ප්‍රතිඵල හා විශ්ලේෂණය

මඟුලාතු පිට තබා රජකුගේ උපහාර ලැබූ එකම බණ පොත වන පූජාවලිය කැගලු දිස්ත්‍රික්කයේ බෙලිගල් කෝරළයේ වාකිරිගල මධුරපාද පරිච්ඡාදිපති බුද්ධ පුත්‍ර හිමි විසින් නවගුණ පාඨයට අයත් ‘අරහං’ බුදුගුණය මුල් කරගෙන රචනා කරන ලද්දකි. ක්‍රි. ව. 1266-1275 කාලය තුළ දේවප්‍රතිරාජ අමාත්‍යතුමන්ගේ ආරාධනය පරිදි රචනා කරන ලද මෙම ග්‍රන්ථය තුළින් සත්වයන්ගේ මනෝරෝග නිවාරණය කිරීමත්, II පැරකුම් රජු ලවා බුද්ධත්වය ප්‍රාර්ථනා කරවීමත්, කතුවරයා විසින් කරන ලද බුද්ධත්ව ප්‍රාර්ථනය මුදුන් පමුණුවා ගැනීමත් අපේක්ෂා කර තිබේ. (ගොඩකුඹුරේ, 1999:viii)

පූජාවලියෙහි කතුවරයා නිතරම සඳහන් වන්නේ එතුමන් ආධිපත්‍යය දැරූ පිරිවෙහෙත් නමින් මිස පවුලේ නමකින් හෝ පැවිදි නමකින් හෝ නොවේ. කතුවරයා තමාම බුද්ධපුත්‍ර නමින් හඳුන්වාගන්නා අතර පූජාවලි සංස්කාරකායෝ ‘මධුරපාද බුද්ධපුත්‍ර ස්ථවිර’ යනුවෙන් හඳුන්වති. එහෙත් මෙය වැරදි හැඳින්වීමක් බව පැහැදිලි වන්නේ ඇතැම් විට එයට පර්යාය නාම වශයෙන් ‘සුගතෝරස’ (පූජාවලිය 5 පරිච්ඡේදය) යන්නද, කතුවරයා විසින් ලියන ලද වෛද්‍ය ග්‍රන්ථයක් වූ යෝග්‍ර්ණවයේ ආරම්භක පද්‍යයෙහි ‘තථාගත පුත්‍ර’ යන්නද සඳහන්ව ඇති බැවිනි. ප්‍රයෝගරත්නාවලියද මෙතුමා විසින් රචනා කරන ලද්දකි. ආගමික ග්‍රන්ථ කර්තෘන්ගේ නම් සඳහන් නිකාය සංග්‍රහයෙහි නාමාවලියක මධුරපාද යන නමින් දක්වා ඇත්තේ පූජාවලි කතුවරයා පිළිබඳව විය හැකිය. මොහු අභිධම්මවිභාෂිතී ටිකාවෙහි කතුවරයා ලෙස සැලකෙන ‘මහනෙත් පා’ නම් ආයතනයෙහි අධිපති සුමංගල තෙරුණුවන්ගේ සොහොයුරාය. (ගොඩකුඹුරේ, 1999: 67, 68)

පූජාවලිය යන්නෙන් අදහස් වන්නේ ‘පූජා සමූහය’ යන්නයි. දෙවියන්, බිඹුන් හා මිනිසුන් ඇතුළු සකල ලෝක වාසීන් බුදුරදුන් උදෙසා පැවැත්වූ අනේක විධ පූජා පෙළහර ගෙනහැර දක්වා පොදුජනයා තුළ උන්වහන්සේ කෙරෙහි භක්තිය දැනවීමට පූජාවලි කතුවරයා ප්‍රයත්න දරා තිබේ. ආමිෂ පූජා හා ප්‍රතිපත්ති පූජා යනුවෙන් පූජාවන් දෙවැදෑරුම් කොට දක්වන කතුවරයා ඒ අතුරින් ආමිෂ පූජා ශ්‍රද්ධාවද, ප්‍රතිපත්ති පූජා ගුණද මුල් කොටගෙන සිදු කෙරෙන බව සඳහන් කර ඇත. මින් ප්‍රතිපත්ති පූජා වඩාත් උතුම් වන බව

කතුවරයා දක්වා ඇතත් ග්‍රන්ථය වැඩි වශයෙන් නැඹුරු වී ඇත්තේ ආමිෂ පූජාවන් දෙසටය. (කුලසූරිය, 1996: 45, 49, 50)

මධුරපාද හිමි තම ධර්ම ව්‍යාධ්‍යානය රචනා කොට ඇත්තේ ඉතා පෘථුල ශ්‍රාවක පිරිසක් උදෙසාය. ලෝක ශාසන සංරක්ෂණයෙහි මෙන්ම පාලන කටයුත්තෙහි නිරත රජදරුවෝද, වැඩි ඉගෙනීමක් නොලත් රජබිසවුන් වැනි ශ්‍රීවන්ත කුලස්ත්‍රීහුද, කාර්යබහුල මැති ඇමතිවරුද, නුවණැති මහ තෙරවරුද, අකුරු පුහුණුවක් ලබන්නට නොහැකි වූ බ්‍රහ්මචාරීහුද, දක්ෂ ධර්මකථික මහ පඬිවරුද, අකුරු ඉගෙනීමක් ලත් සාමාන්‍ය පාඨග්ජනියාද, ඒ භාග්‍යය නොලත් ශ්‍රද්ධාවන්ත පාඨග්ජනියාද ඒ අතර වෙති. (කුලසූරිය, 1996: 53)

පූජාවලියේ ප්‍රමාණය පරිච්ඡේද ගණනින් පමණක් නොව ග්‍රන්ථ, බණවර හා අක්ෂර ගණනින්ද මෙසේ දක්වා තිබේ.

“සූතිය පරිච්ඡේදයකින් හා සුවිසි දහසක් පමණ ග්‍රන්ථ සංඛ්‍යාවෙකින් හා සයානු බණවරකින් හා සත්ලක්ෂ අට සැට දහසක් පමණ අක්ෂර සංඛ්‍යාවෙකින් හා අසඬිඛ්‍ය ගණන් පූජා නයින් උපලක්ෂිත වූ ....” (කුලසූරිය, 1996: 52)

පූජාවලිය පරිච්ඡේද 34කින් සමන්විතය. එම පරිච්ඡේද ඔස්සේ වර්ණනාවට ලක් වී ඇත්තේ බුදුගුණ, සුමේධ තාපස, සුවිසි විවරණ, බෝසත්වරුන්ගේ ගුණ, ජාතක කතා, කුෂීපුර වාසය, මව් කුස පිළිසිඳීම, උපත, මහබිනික්මන, බුදුවීම, සත් සති ගත කිරීම, දම්සක් පැවැත්ම, වාරිකාව, යමාමහ පෙළහර, සුද්ධෝදන - යසෝධරා, අනේපිඬු, විසාඛා, රාහු - අනුරුද්ධ - සුමන, ආනන්ද, රතන සුත්ත, සක්දෙව්, ෂට් ශාස්තෘවරු, අභිධර්ම දේශනාව, මුගලන්, භික්ෂුණී ශාසනය, මහාප්‍රජාපතීගෝතමී, ජීවක, දෙව්දත්, අජාසත්, යසෝදරා, පිරිනිවීම හා ලක්දිව බුදුසසුන ඉතිහාසය කරුණුය.

සභාදයන් තුළ බුද්ධ භක්තිය ජනිත කිරීම සඳහා පූජාවලි කතුවරයා අනුගමනය කළ එක් ක්‍රියාමාර්ගයක් නම් බුදුරදුන් වර්ණනා කිරීම සඳහා සමන්තපද වූ, පරදුෂාබදුකිත වූ, කරුණානිධාන වූ, ලොක දිවාකර වූ, ත්‍රේලොකා වූ ධාමාණීකා වූ යනාදී ගුණවාචක පද මාලාවක් භාවිත කිරීමයි. ඇතැම් කථා වස්තු ආරම්භයේද මෙම ක්‍රමය අනුගමනය කර ඇතත් මෙය බහුලව දක්නට ලැබෙන්නේ කථා අවසානයේය. පූජාවලියේ දසවන පරිච්ඡේදය හෙවත් මහබිනික්මන් පූජා කථාව නිම වී ඇත්තේ මෙසේය.

“ස්වයම් භූ වූ, දශබලධාරී වූ, සර්වශාස්තෘෂ වූ, සර්වඥ වූ, දීපදෙත්තම වූ, මුනින්ද්‍ර වූ, භාග්‍යවත් වූ, ලොකනාථ වූ, විනායක වූ, සුගතෙත්ද වූ, මාගේ ස්වාමී දරු වූ, මාගේ චින්තා මාණිකා වූ, මාගේ ම කල්පදැම වූ, මාගේ ම නිධාන වූ, මාගේ ම ස්වාමී දරුවෝ ....”

“මෙසේ මාගේ ඒ ස්වාමී දරුවෝ... මෙසේ වූ පූජා විදීමට සුදුසු හෙයින් කරුණානිධාන වූ, කරුණා ආකර වූ, කරුණා ප්‍රවාහ වූ, කරුණා ගඬිගා වූ, කරුණා ගෘහ වූ, කරුණා ස්ථාන වූ, කරුණා සමුද්‍ර වූ, කරුණා පුඤ්ජ වූ, කරුණා ස්වාමී වූ, කරුණා නාථ වූ, මාගේ සර්වඥයාණෝ මේ මේ කාරණයෙනුදු අර්භන් නම් වන සේක. එසේ හෙයින් කියන ලදුයේ මැයි. ....” (කුලසූරිය, 1996: 161, 162)

මෙලෙස ගුණවාචක පද සමූහයක් එක් කොට යෙදීම මඟින් ශ්‍රෝතෘන්ගේ අවධානය, ගෞරවය හා භක්තිය තමා වෙත රඳවාගැනීමට කතුචරයා ප්‍රයත්න දරා ඇත. (කුලසූරිය, 1963: 65, 66)

ශ්‍රෝතෘන් තුළ බුද්ධ භක්තිය දැනවීම සඳහා පූජාවලී කතුචරයා උපයෝගී කරගත් තවත් උපක්‍රමයක් නම් ඖචිත්‍ය ගුණපූර්ණ උපමා භාවිතයයි. මේ අතර කේවල උපමා, උපමාවලී සහ මාලෝපමා දක්නට ලැබේ. මින් භක්තිය දැනවීම සඳහා වඩාත් ඉවහල් වී ඇත්තේ උපමාවලී සහ මාලෝපමාවන්ය. මෙහිදී සෙසු බොහෝ සම්භාව්‍ය සිංහල සාහිත්‍යකරුවන් මෙන් පූජාවලී කතුචරයාද බුදුගුණ කියා නිම කළ නොහැකි බව විශ්වාස කර තිබේ. එහෙයින් ඔහු තමා තෝරාගත් විෂය කෙතරම් විශාලද? යන්න හා ඒ සඳහා තමා මෙහෙයවූ ශක්තිය කෙතරම් කුඩාද? යන්න අලංකාර උපමා පෙළකින් මෙසේ දක්වා ඇත.

“එක් සක්වලෙක මිනිසුන් මහ මුහුද පැන් ඉස නිමවාලිය නොහැක්කා සේ, එක් රජ පිරිසක් මහ පොළොවෙහි පස් ඇද නිමවාලිය නොහැක්කා සේ, එක් දිවයිනෙක මිනිසුන් මහමෙර ඔසවාලිය නොහැක්කා සේ, එක් තෙලි තුඩකින් හිමවිඟල සොලවාලිය නොහැක්කා සේ, එක් සියොතක්හුගේ පතින් අහස් කුස මැන නිමාවලිය නොහැක්කා සේ, එක් රැළෙක කුහුඹුවන් ඇත් බඳෙක මස් බිඳ කා නිමවාලිය නොහැක්කා සේ, එක් ගමෙක මිනිසුන් මහ ගඟ පැන් උකහා බී නිමවාලිය නොහැක්කා සේ, එක් රැළෙක ගිරවුන් සුවහස් කිරී ඇති කෙතෙක කරල් සිඳවාලිය නොහැක්කා සේ, එක් සතකු ඇසින් බුදුන් රූ බලා නිමවාලිය නොහැක්කා සේ, එක් සක්විති රජ පිරිසක් මහමුහුද රුවන් උකා නිමවාලිය නොහැක්කා සේ, එක් සක්වලෙක මිනිසුන් බුදුන්ගේ සතර මහ නිධානයෙහි රුවන් උකා නිමවාලිය නොහැක්කා සේ, මහ මේරුව එක් සිදුහතු කරඬුවකින් සඟවාලිය නොහැක්කා සේ එක් සක්වයෙකුගේ මුඛයෙන් තබා බුද්ධෝත්පාදයෙක උපන් තුන්ලෙවිහි හැම නියවතුනුදු බුදුගුණ වනත් නිමවාලිය නොහැක්කේමය.” (කුලසූරිය, 1963: 4)

මෙලෙස බුදුගුණ අචිත්‍ය වන බැවින් බුදුදහම මහ සයුරටත් වඩා ගැඹුරුය. මහ සයුර නිමවා බැස බලාපිම සෘද්ධිමතුන්හට විෂය වුවත් බුදුන්ගේ සදහම් සයුර වනාහි සෘද්ධිමතුන්ටද අවිෂය බව ගත් කතු හිමියන් පවසා ඇත්තේ එබැවිනි. (කුලසූරිය, 1963: 46, 47)

එසේම යම සිටු පුත්‍රයා බුදුන් හමුවී එතුමන් කරා දිව පසඟ පිහිටුවා වැඳ බණ අසා සෝවාන් වී පැවිදි බීමට ඇතුළු වූ ආකාරය දැක්වෙන තැනද උපමා පන්තියක් දැකිය හැකිය.

“එවේලෙහි මාගේ ස්වාමීදරුවෝ ඔහු යන්නවු දිවසින් දැක කතර ගොස් එන පුතකු පෙරමඟට දිවන මවක සේ ඔහු පෙරමඟට මහත් වූ කරුණායෙන් වැඩ, අඳුරට මහත්වූ පානක් සේ බුදු රස් කඳක් ඔහු කරා හැර මග අලු කොටලා “මෙසේ මා කරා එයි යසැ” යි වදාළ සේක. ඒ සිටු පුත් බුදුන්ගේ ශබ්දය කන හුණු වේලෙහි බුදුන් දිසාව බලා තමාගේ රසින් දිලිහී පෙනෙන හිරු මඬලක් සේ, බුදු රසින් දිලියෙන බුදුන් දැක, ආකාශ ගඹිගාව දුටු පිපාසිතයක්හු සේ, මහා නිධානයක් පෙනී ගිය දුගියකු සේ, සුධා භොජනයක් දුටු දිව්‍යයකු සේ, මහ පියුම් විලක් දුටු ඇතකු සේ, හිරු රස් දුටු මහා පද්මයක් සේ සන්තොෂව පස්වනක් ප්‍රීතීන් පිනා දෙනක කරා දිවන වසු පුත් පැටවකු සේ බුදුන් කරා දිව පසඟ

පිහිටුවා වැද එකත්පස්ව සිට බණ අසා එකෙකෙහිම සෝවාන්ව ඒහි හික්කුභාවයෙන් මහණ වූහ.” (කුලසූරිය, 1963: 66)

පූජාවලියේ අන්තර්ගත මෙබඳු උපමා පන්ති හේතුවෙන් එහි ඇතැම් වර්ණනා භක්ති කාව්‍ය ස්වරූපයක් ගෙන තිබේ. (තිලකරත්න, 1984: 111)

උපමාවේත්, උපමේයේත් ලක්ෂණ එකිනෙක සංසන්දනය කර දැක්වීම ‘මාලෝපමා’ වේ. පූජාවලී කතුවරයා බුදුරදුන්ගේ මංගල ධර්ම දේශනය සඳහා සොබා දහම සැදී පැහැදී සිටි අයුරු දක්වා ඇත්තේ මාලෝපමා උපයෝගී කරගනිමිනි.

“එ කෙකෙහි නිශා නමැති කාන්තා තොමෝ තරුපෙළ නමැති ගෙළෙ මුකුදම් පැලඳ, නිල්වලා නමැති කෙස්වැටි තනා, දික් නමැති හස්තයෙන් සඳරස් නමැති දිවසඵ වීදා හැඳ, බඹලෝ නමැති මිණි ඔටුනු ධරා, තුන්ලෝ නමැති ඇඟ සොල්වා, කෞමද නමැති ඇස් දල්වා, භාඝීගනාද නමැති ගායනා පතුරුවා, මාගේ ස්වාමීදරුවන් වහන්සේගේ පළමුවන මඟුල්බණ පූජාවට මෙසේ ලීලෝපෙනව සැරහී සිටගත.” (තිලකරත්න, 1984: 215)

මෙසේ සිත් පිත් නොමැති සොබා දහම පවා බුදුරදුන්ගේ පළමු ධර්ම දේශනයට සැදී පැහැදී සිටි බව දැක්වීම තුළින් බුදුරදුන් හා උන්වහන්සේගේ ධර්මය කෙරෙහි සහාදයන් තුළ මහත් භක්තියක් ජනිත වේ.

පූජාවලියේ ඇතැම් තැනක දක්නට ලැබෙන උත්තම පුද්ගලයකුගේ පාමුල වැඳ වැටී කරන බැගෑපත් ආයාචනයක ස්වරූපය ගත් වැනුම්ද භක්තිය දැනවීම සඳහා උපකාරී වේ. තම වරද වටහාගත් උරුවේල කාශ්‍යප බුදුන්වහන්සේ හැඳින උන්වහන්සේ පාමුල වැටී බැගෑපත් ලීලාවෙන් කළ වරදට සමාව අයදීමින් කරන පහත ප්‍රකාශය මේ පිළිබඳ නිදසුනකි.

“දැනිමි ස්වාමීනි, හැඳින්නෙමි ස්වාමීනි, ශුද්ධෝදන රජ්ජුරුවන්ගේ පුතණුවෝ සිද්ධාර්ථ කුමාරයෝ නම් නුඹද, එදා මහාමායා දේවීන් කුසින් බිහි වූ සේක් මහා බ්‍රහ්මයා අත රන්දැලට වැඩි සේක් නුඹ වහන්සේද, කාලදෙවලන්ගේ ජටාන්තරයෙහි එදවස් පෙනී ගියේ මේ ශ්‍රී පාදයද, වසවත් මරහු පැරද පලා ගියේ නුඹ බුදු වූ දාද, මහ පොළොව ගිහිරුයේ නුඹ සවිනේ දත් වේලෙහිද, බුදුව පළමු කොට ගැත්තවුම දැක වදාළ සේක් ද, නුඹ බුදු කෙනෙක් නෙවෙයි, බුදු වෙසිස් මා කරා ආ දැ මට මැණි කෙනෙක. පියාණ කෙනෙක. ගුරු කෙනෙක. කල්‍යාණ මිත්‍ර කෙනෙක. මෙතෙක් දවස් නුඹ බුදු වූ බව නොදන්නෙමි. නොහැඳින්නෙමි. ගැත්තවු නොදැන කළ වරද ක්ෂමා කොට වදාළ මැනව ස්වාමීනි.” (තිලකරත්න, 1984: 233)

මෙම පාඨය ස්වරයෙන් හා පද මාලාවෙන් බුක්සරණෙහි ඇතැම් තැන්වල දක්නට ලැබෙන භාෂා විලාසයට බෙහෙවින් සමාන වේ.

යශෝධරා දේවිය ලවා කරවන බුදුගුණ වැනුමද උච්ච ස්වරයෙන් කරන ලද ගුණ කථනයකි. සිල්වත්, ගුණවත්, රුමත් කාන්තාවන් අතරින් අග්‍රගණ්‍ය වූ ඇය ලවා නරසිහ ගාථා අටකින් බුදුගුණ කියවීම බුදුරදුන්ට දක්වන ලද ශ්‍රේෂ්ඨ උපහාරයකි. ඉස් සිට දෙපතුල දක්වා බුදුන්ගේ ශ්‍රී ශරීරය පුරා තිබූ දෙසිය සොළොසක් මඟුල් ලකුණු ඇතුළු අඟ පසගද,

මනහර ගමන් විලාසයද, ශරීර තේජසද සිතෙහි පහන් සංවේගය ඇතිවන අයුරින් මෙහිදී වර්ණනයට ලක්ව ඇත. යශෝධරා දේවිය විසින් එවිට මඟුල් ලකුණු හා අග පසග එකින් එක විස්තර කිරීමෙන් පසු උන්වහන්සේගේ රූප කාය සම්පත්තිය රාහුල කුමරුට වර්ණනා කරන ලද්දේ මෙලෙසින්ය.

“උතුම් වූ හස්ති රාජයක්හුගේ ලීලා පරයන මනොහර වූ ගමනින් හා හුදු කරුණාවෙන් මවාලූ රුවක් සේ, හුදු මුදිතාවෙන් මවාලූ රුවක් සේ, හුදු උපේක්ෂාවෙන් මවාලූ රුවක් සේ, හුදු දානයෙන් මවාලූ රුවක් සේ, හුදු ශීලයෙන් මවාලූ රුවක් සේ,... හුදු ප්‍රඥාවෙන් මවාලූ රුවක් සේ, හුදු වීර්යයෙන් මවාලූ රුවක් සේ, හුදු පෙළහරයෙන් මවාලූ රුවක් සේ, පෙර තමන් පහස් ලත් අප වැනි කම්කිළියන්ගේ විශෝග දුඃඛ නමැති ලැවිගින්න දල්වන්නා සේ, බඳු වදමල් රැසෙකින් වැසූ වික්‍රකුට පථිත රාජයා සේ, සුරක්ක වූ පාංශුකුල විවර සගලෙකින් තමන් වහන්සේගේ රන්වන් වූ ශ්‍රී ශරීරය වසාගෙන හිරු පැරයූ තේජසින් හා සඳහු මන් බුන් සොම් ගුණෙන් හා බැලූ බැලූවන් ඇස් නිවමින්, කන් නිවමින්, සිත් නිවමින්, පිදු පිදුවන්ට දෙවි බඹ සැපත් දෙවමින්, කුඩ කුඩ සාධුකාර දෙවමින්, දෙවි බඹ කැලන්ගේ කිරුළු කුළු මිණි රස් නමැති අමා දියෙන් තමන් පතුල් පිරිසිදු කෙරෙමින් පුතණ්ඩ! තෙලෙ විසි දහසක් රහතන් පිරිවරාගෙන මඩුලු සඳක් සේ සිසාරා සිටගත් බ්‍යාමප්‍රහා මණ්ඩලය මැද මහ බඹු සේ ගමන් ගත් සේක් තොප පියාණන් වහන්සේය.” (තිලකරත්න, 1984: 319, 320)

ගඬුගාරෝහණ පූජා කථාවෙහි දැක්වෙන පරිදි මෙහි බුදුන් වහන්සේගේ රූප කාය සම්පත්තිය වර්ණනා කොට ඇත්තේ භක්තියම වඩනා ආකාරයෙනි. (කුලසූරිය, 1963: 68)

පූජාවලියේ දක්නට ලැබෙන්නේ සකුච්ච එතරම් බර නොවූ මිශ්‍ර සිංහල ඊතිය වුවද ඇතැම් විට භක්තිය දැනවීම සඳහා සකුච්ච නැඹුරු වූ භාෂා විලාසයක්ද කතුචරයා උපයෝගී කරගෙන තිබේ. එබඳු වැනුම් මඟින් සහායයන්ගේ සම්පූර්ණ අවධානය තමා වෙත රඳවාගෙන, ඔවුන්ගේ චිත්ත සන්තානයන් භක්තියෙන් පුරවාලීමට කතුචරයාට ඉඩකඩ සැලසී ඇත. භාත්පසින් එකතු කොට කතුචරයා විසින් පාඨකයා හමුවේ තබන ලද මෙබඳු අනේක විස්තර රඳා පවතිනුයේ එකම කේන්ද්‍රයක් වටාය. එනම් බුදුරජාණන් වහන්සේ වටාය. මෙහිදී බුදුරදුන්ගේ රූප කාය සම්පත්තිය, තේජස, කරුණාව හා ප්‍රඥා මහිමය ආදී ගුණාංගයන් කතුචරයාගේ වර්ණනාවට ලක් වී ඇත. මේ අතුරින් බුදුරදුන්ගේ දෙතිස් මහා පුරුෂ ලක්ෂණ හා අසීති අනුචාංජන පිළිබඳව ඇති පහත වර්ණනයන් සකු වදන් භාවිතයෙන් භක්තිය දැනවීම පිළිබඳ කඳිම නිදසුනකි.

“... සියලු ලොමයන් අඳුන් වන්ව දක්ෂිණාවර්තව නැමී මුදුන් බලා සිටින්නා වූ ලක්ෂණය ය, සතර දිගට නොනැමී බුහ්මයා සේ සෘජුව තිබෙන්නාවූ ගාත්‍ර ඇති ලක්ෂණය ය, දෙඅතුල් දෙපතුල් දෙඅංසකුට පිටිකර යන මේ සප්තස්ථානය ය පිරි උස්ව තිබෙන්නා වූ ලක්ෂණය ය, සිංහයකුට බඳු වූ උභර්ධවකාය ඇති ලක්ෂණය ය, නිග්‍රොධ වාක්ෂයක් සේ උස හා සම වූ ව්‍යාම ය-ව්‍යාමය හා සම වූ උසය, යන සම පරිමණ්ඩල වූ ලක්ෂණය, රන්බෙරක් සේ සම ව වට වූ ශ්‍රීවා ඇති ලක්ෂණය ය, ... දෙකන් සිදුරු නළල්තල නැහැ මඬල පිරිමදනා වූ දිගු වූ ජ්විහා ධාතු ඇති ලක්ෂණය ය, කුරච්ඡික නාදයක් සේ ඉතා මධුර වූ අෂ්ටාංග සමුපෙත බුහ්මනාද ඇති ලක්ෂණය ය, ... එම දා වැදූ රතු වස්සකුගේ අක්ෂි මණ්ඩලය සේ

පරිමණ්ඩලව ජ්‍යොතිමත් ව තිබෙන්නා වූ ඇස් ඇති ලක්ෂණය ය ... කාලදෙවලයෝ මේ දෙතිස් මහා පුරුෂ ලක්ෂණයන් අනුව පවත්නා වූ ව්‍යඤ්ජන ලක්ෂණයන් අසූව ද දුටහ.

කෙසේ වූ ලක්ෂණ ද යත්

චිතංගුලිය, අනුපුබ්බංගුලිය, වට්ටංගුලිය, තම්බ නබය, කුංගනබය, සිනිද්ධ නබය, නිග්ගල්භ ගොප්ඵකය, සමපාදය ....” (කුලසූරිය, 1963: 142)

බුද්ධ ලීලාව දැක්වීමේදීද පූජාවලී කතුවරයා මෙබඳු සංස්කෘත පද බහුල භාෂා ඊතියක් භාවිත කරමින් බුදුන්වහන්සේ කෙරෙහි හක්තිය දනවා ඇත.

“... නානා මණි ප්‍රභාවීසර විෂ්ඨුරිත විස්තීණී රුචිර සුගන්ධ ගන්ධ කුටිවාසය මහා කරුණා ඥානයෙන් දුරුකොට ශුද්ධශයනයෙන් පැන හැඟී ලක්ෂාරසයෙන් තෙත් වූ අභිනව ප්‍රබුද්ධ රක්තකෝවිළාර කුසුමවණී සුරක්ත වූ දෙපට සිවුර රන් රන් මෙරක් සන්ධ්‍යා වලා පටලයෙකින් වසන්නා සේ සිසාර රන් කතුරෙකින් රන් පියුම් පෙති කලබක් කපන්නා සේ ත්‍රිමණ්ඩල ප්‍රතිච්ඡාදන වසයෙන් සංවිධාන කොට හැඳ, රන් වලාගබෙකින් නිකුත් විදුලියක් රැළි දෙන්නා සේ, රන් පියුම් පෙති කලබක් රන් පමුදමෙකින් පරික්ෂිප්ත කරන්නා සේ සශ්‍රීක පට්ටාකුව බැඳ, රන් පළස් කඩකින් රන් ගලක් වසන්නා සේ වික්‍රම පර්වතය බඳු වදමල් රැසෙකින් වසන්නා සේ ... අසාධාරණ ප්‍රාතිභායථියෙන් උපන්නා වූ නිග්‍රොධ ඵල සමාන වණිණවර රුචිර පාංශුකුල විවරය ධාරා, නීල-පීත-ලෝහිත-ඕදාත-මාඤ්ජිස්ඨ-ප්‍රභාස්වර යයි යන සවනක් ඝන බුධ රශ්මි මාලාවන් යනතුනළින් මධනා වූ ස්වණී රසධාරා සේ, දොර කවුළු බල බලා අසු අස්සෙන් දශදිගන්තරයෙහි ව්‍යාප්ත කෙරෙමින් අපිරිමිත වූ පුණ්‍යප්‍රභාවයෙන් විවෘත වූ ද්වාර ඇති ගන්ධකුටිද්වාරයෙන් මෙසමුඛයෙකින් නිකුත් පූණී වන්ද්‍රයාගේ ලීලා පරදවමින්, රන්ගල් ගුහායෙකින් නිකුත් අභීත කේශරසිංහ රාජයක්හුගේ වික්‍රම අවික්‍රම කෙරෙමින්, නීල වලාභ්‍යන්තරයෙන් නික්මුණා වූ සියරැළි විදුලිය කලබක්හුගේ ලීලාවට නින්දා කියවමින්, පද්ම ගභීයෙකින් වාසය කොට අභිමතස්ථානගත ස්වණී භංගරාජයක්හු සේ මෙසේ ඒ ගන්ධකුටියෙන් නික්ම දෙතිස් මහා පුරුෂ ලක්ෂණ ශ්‍රී ශෝභාවන් කරුණකොට ගෙන සන්ධ්‍යාප්‍රභානුරඤ්ජිත ඉන්ද්‍රවාප විද්‍යුල්ලතා පරික්ෂිප්ත කාක ගිරිශිඛරයක් සේ දිලියෙමින්, අචිත්තය වූ, අනුපම වූ, අසදාශ වූ, අනන්‍ය සාධාරණ වූ, බුද්ධ ලීලාවෙන් සම්ප්‍රාප්ත වූ, පර්ෂදයට අනුරූප වූ, තුන් ප්‍රකාරයෙන් එක්තරා එක් ප්‍රාතිභායථියෙකින් ධම්මසභාවට වැඩ ...” (කුලසූරිය, 1963: 11)

බුදුන්වහන්සේගේ රූප කාය සම්පත්තිය පිළිබඳවත්, තේජස, බල මහිමය වැනි ගුණාංග යන් පිළිබඳවත් පොදුජනයා තුළ තියුණු හැඟීමක් ඇති කරවීමට මෙබඳු වර්ණනා තුළින් මහත් පිටිවහලක් ලැබී තිබේ. (තිලකරත්න, 1984: 112-124)

සෙසු සම්භාව්‍ය සිංහල ග්‍රන්ථකරුවන්ගේ හක්ති වර්ණනා මාර්ගය මෙන්ම පූජාවලී කතුවරයාගේ හක්ති වර්ණනා මාර්ගයද භාරතීය හක්ති වර්ණනා මාර්ගයෙන් වෙනස් වන්නේ බුදුන්වහන්සේ පිළිබඳ වර්ණනාවන්හිදී හා බුදු බණ පවසන ස්ථානයන්හිදී උදාහරණ වශයෙන් ජාතක කතා ඇතුළත් කිරීම මගිනි. මෙම ලක්ෂණය අමාවතුර, බුක්සරණ,

දහම්සරණ වැනි ගද්‍ය ග්‍රන්ථවල මෙන්ම සසදාවක, මුවදෙව්දාවක වැනි පද්‍ය ග්‍රන්ථවලද මැනවින් දක්නට ලැබේ. පූජාවලිය දෙසිය අසූවකට නොඅඩු ජාතක කතා සංඛ්‍යාවකින් සමන්විතය. මෙම නිබන්ධය “බෝධිසත්ව පාරමිතායෙන් යෙදුණා වූ බණක” යැයි හඳුන්වා ඇති බැවින් ජාතක කතා ඉතා පහසුවෙන් මෙයට ඇතුළත් කිරීමට හැකි වී තිබේ. මෙහි සාමාන්‍යයෙන් ජාතක පුවත් දැක්වෙන්නේ සැකෙවිනි. එකම ජාතක කතාව කිහිප තැනක දක්නට ලැබේ. ඒ ඒ තැනදී ප්‍රස්තුත වර්තයට හෝ අවස්ථාවට හෝ යෝග්‍ය වන පරිදි තෝරාගනු ලැබූ කතාව පාඨකයා හවුච්චි තැබීමට පූජාවලී කතුවරයා වග බලාගෙන ඇත. (කුලසූරිය, 1963: 69, 70)

පූජාවලියේ බුදුන් සංසාරගතව විසූ ජාති පිළිබඳව දැක්වෙන ‘ජාති හේද පූජා කථා’ නම් පස්වන පරිච්ඡේදයේ ‘සෝණනන්ද ජාතකය් ඇතුළු ජාතක කතා හතළිස් අටක්ද, ද්විතීය ජාති හේද පූජා කථා නම් සවැනි පරිච්ඡේදයේ කට්ඨහාරි ජාතකය ඇතුළු තවත් ජාතක කතා විසිපහක්ද, බුදු වන ජාතියෙහි විස්තර දැක්වෙන ‘බෝධි මණ්ඩල පූජා කථාවෙහි’ ඡන්ත නම් අමාත්‍යයාගේ පූර්ව ජාති සයක් කියැවෙන ජාතක පුවත් සයක්ද, දොළොස්වන ‘සාධුනාද පූජා කථාවෙහි’ අප්පල් නුග රුක් මුල මහා බ්‍රහමයාගෙන් ලත් පූජා වර්ණනයෙහි ජාතක කතා සතක්ද, තුදුස්වන රජගහ නුවර ‘චේච්චනාරාම පූජා කථාවෙහි’ ජාතක කතා විසිදෙකක්ද, සොළොස්වන හික්ෂටනාදී ‘අද්භූත පූජා කථා වර්ණනයෙහි’ ජාතක කතා තිස් එකක්ද, සැවැත් නුවර කොසොල් රජුගෙන් ලත් දාන පූජා විස්තර වන විසිවන ‘අසදාශ මහාදාන පූජා කථාවෙහි’ ජාතක දහනවයක්ද, සුවිසිවන ‘පාණ්ඩුකම්බලාසන පූජා කථාවෙහි’ ජාතක විසිහතක්ද, විසිනවන ‘සමමෙන් ආදී පූජා කථා විස්තරයෙහි’ ජාතක සූසාළිසක්ද, තිස් එක්වන ‘ප්‍රාතිහානීදී පූජා කථාවෙහි’ ජාතක පුවත් විසිනවයක්ද අන්තර්ගත වේ. (කුලසූරිය, 1963: 70)

පූජාවලියෙහි එකම ජාතක කතාව කිහිප තැනකම සඳහන් වේ. ‘මහබිනිකමන් පූජා කථාවේද’, ‘බෝධිමණ්ඩල පූජාකථාවේද’, ‘හික්ෂටනාදී අද්භූත පූජා කථා වර්ණනයේද’, තවත් කිහිප තැනකද දැක්වෙන වෙස්සන්තර ජාතකය මේ පිළිබඳ කදිම නිදසුනකි. එහෙත් මේ කිසි තැනක බුක්සරණෙහි හෝ දහම් සරණෙහි හෝ දැක්වුණු සේ ජාතක පුවත මුළුමනින්ම නොකියවෙන අතර අවස්ථාවෝචිතව ඉන් කොටසක් සඳහන් වේ. (කුලසූරිය, 1963: 70, 71)

පූජාවලියට මෙසේ ජාතක කතා ඇතුළත් කර තිබීම මඟින් කතුවරයා පවසන කරුණු ශ්‍රෝතෘන්හට සක් සුදක් සේ පසක් වන අතර එය ඔවුන් තුළ ජනිත වන හක්තිය දෙගුණ තෙගුණ වීමට හේතු වී තිබේ.

පූජාවලී කතුවරයාගේ හක්ති වර්ණනා මාර්ගයේ තවත් ලක්ෂණයක් නම් පුනරුක්තීන් මඟින් හක්තිය දැනවීමයි. පහත දැක්වෙන්නේ ශ්‍රෝතෘන් තුළ බුද්ධි හක්තිය දැනවීම සඳහා උත්වහන්සේගේ ශ්‍රේෂ්ඨත්වය පුන පුනා වර්ණනා කෙරී ඇති අවස්ථාවකි.

“මුළු ලොවට ගුරු වූ, මුළු ලොවට මවු වූ, මුළු ලොවට පිය වූ, මුළු ලොවට පිහිට වූ, මුළු ලොවට ආධාර වූ, මුළු ලොවට කල්‍යාණ මිත්‍ර වූ, මුළු ලොවට එකබන්ධු වූ, මුළු ලොවට තිලක වූ, මුළු ලොවට රසාඤ්ජන වූ, මුළු ලොවට අමා වූ, චිත්තා මාණිකා වූ, මුළු ලොවට නිධාන වූ, මාගේ ස්වාමී දරු වූ බුදුරජාණෝ.” (කුලසූරිය, 1963: 208)

මෙබඳු පුනරුක්කීන් පූජාවලිය පුරා විසිර පවතී. මෙහි 319, 320, 392, 398, 399, 407, 421, 433 හා 539 යන පිටුවල දැක්වෙන විස්තරද මේ පිළිබඳ නිදසුන්ය. (කිලිකරක්න, 1984: 109, 110)

පූජාවලියේ සෑම පරිච්ඡේදයක්ම අවසාන වන්නේ බුදුන් වහන්සේ පූජා විදීමට සුදුසු බැවින් ‘අරහං’ යන්න උන්වහන්සේට අර්ථානුරූප වන බව පැවසෙන

“පූජාවිසෙසං සහ පච්චයෙහි
යස්මා අයං අරහති ලොකනාථො
අත්ථානුරූපං අරහන්ති ලොකෙ
තස්මා ජිනො අරහති නාමමෙතං”

යන විශුද්ධිමාර්ග පාඨය පුනරුක්ක වශයෙන් දැක්වීමෙනි. (කුලසූරිය, 1963: 51) එමඟින් සෑම පරිච්ඡේදයක් අවසානයේදීම ශ්‍රෝතෘන්ගේ අවධානය ග්‍රන්ථයේ ධාරණාව වෙත කේන්ද්‍රගත වන අතර එය පූජා කථාව තුළින් ඔවුන් තුළ ජනිත වන බුද්ධ භක්තිය වැඩි දියුණුවීමට හේතු වී තිබේ.

භක්ති සාහිත්‍යාගත ආධ්‍යානයන්හි දක්නට ලැබෙන භයානක, අද්භූත හා කරුණ ආදී රස ඉස්මතු කිරීම මඟින් භක්තිය දැනවීමද පූජාවලියෙහි දක්නට ලැබෙන ලක්ෂණයකි. නාලාගිරි ඇතු බුදුන් අඹවුවට පැමිණෙන ආකාරය සඳහන් විස්තරය මෙසේ සහෘදයන් තුළ විත්ත රූප මවමින් අද්භූත රසය දනවන්නකි.

“එකෙණෙහි ඇත් කල්පාන්ත ගිනි කඳක් සේ කිපී මහභඩින් ගුගුරා, එක පහරින් පා මැසූ දම කඩා ඇත්හල ඇන හෙළා, සුණු විසුණු කොට යමුඟුරෙන් පොළොව අපොළන්නා සේ සොඩ බිම ගස ගසා, කඹය කඩා සොඩ හස්සෙන් හොසවා ගෙන ... දුටු දුටුවන් ලුහු බඳවා හසු හසුවුවන් දළඟින් ඇන දම දමා, පවුරු කණයම් බිත්ති පදනම් ඇන හෙළ හෙළා මහ සෙණක් සේ වීචි මධ්‍යයට වැදගිය ... ස්වාමීදරුවෝ සිනා පහළ කොට මුඛයෙන් හික්මුණු දසනගරසින් සියලු වීචිය සඳමින් ඇතු ඉදිරියට සන්සුන් ගුණෙන් වඩනා සේක්මය.” (කුලසූරිය, 1963: 649) ශාන්ති රසයෙන් යුක්ත වැනුම්ද පූජාවලියේ තැනින් තැන දක්නට ලැබේ. බුදුරදුන්ගේ සන්සුන් ගමන් විලාසයෙන් පැහැදීමට පත් උපක ආජීවකයා උන්වහන්සේ හමු වී කතා කළ ආකාරය දැක්වෙන තැන එබඳු එක් නිදසුනකි.

“ඒ ශාන්ත ගමනින් වඩනා බුදුන් දැක හෙතෙම “සඳ රස් දුටු කුමුදු විලක් සේ” තැන්පත් ගුණයෙන් යුක්ත විය. බුදුන්ගේ පැහැපත් මුහුණ දැක: “ස්වාමීනී, තෙපි නිශ්චල වූ ගුණ මිහිකතගෙන් ගතු ද, ස්ථිර වූ ගුණ මහ මුහුදින් ගතු ද, තේජෝ ගුණ හිරු මඬලින් ගතු ද, සොම් ගුණ සඳ මඬලින් ගතු ද, අමා පිඩක් වැනි කෙනෙකුත්ව, මහ පින් පිඩක් වැනි කෙනෙකුව, ශක්‍රයා නම් තෙපි ද, බ්‍රහ්මයා නම් තෙපිද, තොප දුටු වේලෙහි පටන් මාගේ සිත ඉතා අමා පිරු බඳුනක් සේ සන්තොෂයෙන් ඉතිර ඉතා ප්‍රසන්නයග හිමි ි තෙපි කවුරුදැ”යි විචාළේය.” (කුලසූරිය, 1963: 209)

මෙහි පද පිළිවෙළේ අව්‍යක්ත ලක්ෂණ ඇතත් වචන මාලාව චිත්තාකර්ෂණීය වේ. ශ්‍රෝතෘන් හක්තියෙන් නභවන මෙම වර්ණනය ධර්මප්‍රදීපිකාවේ ‘සුඵකලිඟු වැනුමෙහි’ එන සංවාදය කරම් රමණීය නොවෙතත් එම වර්ණනය සිහිගන්වනසුදුය. (කුලසූරිය, 1963: 58)

පූජාවලියේ සෑම පරිච්ඡේදයක්ම පූජා කථා ලෙස නම් කර තිබීමෙන්ද එහි හක්ති වර්ණනා මාර්ගය හැඩගැන්වී තිබේ. මෙහි පූජා කථා ඉදිරිපත් කරන විට ඇතැම් තැනක ආධ්‍යානයන් ඒකකයක් වශයෙන් පරිසමාප්තව දැක්වේ. තවත් සමහර කතා තුළ අන්තර් කතා දක්නට ලැබේ. මෙම කථන ක්‍රම දෙකම සමකාලීන කතා කලාවේ ලක්ෂණ ලෙස සැලකිය හැකිය. කතා තුළ එන අනුකතා බොහෝවිට ජනකතා කලාවේ ලක්ෂණයක් සේ දැක්විය හැකිය. බුදුන්ට ලැබුණු පූජා පරිසමාප්තව දැක්වීමේදී අට්ඨකථාවල එන බොහෝ ප්‍රවාදමය තොරතුරුවලට අමතරව ලාංකේය ඓතිහාසික සිද්ධීන් ලෙස දැනට පිළිගෙන ඇති සිද්ධීන්ද මුල් කරගෙන, ඒවාද පූජා කථා බවට පත් කරමින් විස්තර කර තිබීම නිසාද පූජාවලිය විශේෂ වැදගත්කමක් දරයි. මෙසේ ශ්‍රෝතෘන්ට හුරු පුරුදු දේශීය කථා යොදාගැනීම තුළින් හක්තිය දැනවීමේ කාර්යය වඩාත් පහසු වී තිබේ.

පූජාවලියේ හක්ති වර්ණනා මාර්ගයෙහි සාර්ථකත්වය හේතුවෙන් පොදු ජනයා දනට පිනට නැඹුරු කරවීමට ඉන් මහඟු පිටිවහලක් ලැබී තිබේ. අනතුරු අවධියක රචිත සද්ධර්මාලංකාරයටද, කුරුණෑගල යුගයේදී රචිත අනාගතවංශ දේශනාවටද, මහනුවර අවධියේ රචිත සර්වඥගුණාලංකාරයටද පූජාවලියේ ආලෝකය පතිත වී තිබේ. (කුලසූරිය, 1963: 72)

5. නිගමනය

සම්භාව්‍ය සිංහල ගද්‍ය ග්‍රන්ථයන්හි නිරූපිත හක්ති වර්ණනා මාර්ගයේ මුදුන් මල්කඩ ලෙස බොහෝ වියතුන් විසින් සලකනු ලබන්නේ බුක්සරණ වුවද ඊටත් වඩා ඉදිරියට ගිය ලක්ෂණ පූජාවලියෙහි දක්නට ලැබේ. කතුවරයාගේ අපරිමිත බුද්ධි හක්තිය, අසන්නා තුළ හක්තිය දැනවීමේ අදිටන හා කතුවරයා තුළ විචිත්‍ර වර්ණනයට ඇති ලැදියාව නිසා බොහෝදුරට බුක්සරණට සංවිධානාත්මකවත් පිවිස නැත. එහි බොහෝ සෙයින් දක්නට ලැබෙන්නේ කරුණු ගොනු කිරීමේ අක්‍රමවත් බවකි. එහෙත් පූජාවලියෙහි ආරම්භය, අවසානය හා පූජා කතාව පරිසමාප්ත ලෙස දැක්වේ.

අමාවතුර රචනා කර ඇත්තේ බුදුරදුන්ගේ පුරිසදම්මසාරථී ගුණය පමණක් වර්ණනයට ලක්වන පරිදිය. එහෙත් පූජාවලියෙහි බුදුන්ගේ අරහං ගුණය මැනවින් උද්දීපනය කර ඇති අතර සෙසු සෑම ගුණයක්ම ඉතා විධිමත් ක්‍රමානුකූල සැලැස්මකට අනුව ඉදිරිපත් කර ඇත.

පූජාවලියේ නොයෙක් තැන රචනෝපක්‍රම පුනරුක්ත වීමක් දක්නට ලැබුණද, පූර්ව ග්‍රන්ථයන්හි අලෝකය දක්නට ලැබුණද, බුදුගුණ, බුද්ධ වර්තය, බුද්ධ ධර්මයේ ගුණ, බෝධිසත්ව ලක්ෂණ හා පාරමිතා පුරන බෝසතුන් පිළිබඳ විස්තර විවිධාකාර ලෙස, පරිපූරණ ලෙස හා ක්‍රමානුකූල ලෙස දැක්වෙන වෙනත් ග්‍රන්ථයක් සිංහල සාහිත්‍යයෙහි දක්නට නොමැත. බුද්ධ වර්තයට සම්බන්ධ අට්ඨකථාවල නොමැති නොයෙක් විස්තරද

මෙහි දක්නට ලැබේ. මේ විස්තර සඳහා පූජාවලී කතුවරයා ප්‍රාමාණික වශයෙන් ගන්නට ඇත්තේ කුමන මූලාශ්‍රයන්ද යන්න එතරම් පැහැදිලි නැත. බොහෝ විචාරකයින්ගේ මතය වන්නේ සංස්කෘත බසින් රචිත බුද්ධ චරිතයට සම්බන්ධ විස්තරවලට අමතරව කතුවරයාගේ පරිකල්පනයෙන් නිපන් තොරතුරුද මෙහි අන්තර්ගත වන බවයි.

සම්භාව්‍ය සිංහල ගද්‍ය ග්‍රන්ථයන්හි නිරූපිත භක්ති වර්ණනා මාර්ගයේ ප්‍රවර්ධනයෙහි උච්චතම අවස්ථාව සනිටුහන් වී ඇත්තේ පූජාවලියෙන් බව නිගමනය කිරීම වඩාත් යුක්ති සහගත වන්නේ එහෙයිනි.

පරිශීලිත ග්‍රන්ථ

කුලසූරිය, ආනන්ද. (1963). සිංහල සාහිත්‍ය-2. මහරගම: සමන් ප්‍රකාශකයෝ.

කුලසූරිය, ආනන්ද. (1996). සිංහල සාහිත්‍ය-3. බොරැස්ගමුව: විසිදුනු ප්‍රකාශකයෝ.

ගුණසේකර, බන්දුසේන. (සංස්.), (1895). පූජාවලිය. කොළඹ: රජයේ මුද්‍රණාලය.

ගොඩකුඹුරේ, සී. ඊ. (1971). සිංහල සාහිත්‍ය. කොළඹ: ඇම් ඩී. ගුණසේන සහ සමාගම.

ඤාණාලෝක, කෝදාගොඩ. (සංස්.), (1967). අමාවතුර. කොළඹ: සී/ස ඇම්. ඩී. ගුණසේන සහ සමාගම.

ඤාණවිමල, කිරි ඇල්ලේ. (සංස්.), (1955). දහම් සරණ. කොළඹ: අනුල මුද්‍රණාලය.

තිලකරත්න, මිණිවන් පී. (1984). සම්භාව්‍ය සිංහල සාහිත්‍ය සම්ප්‍රදාය හා පොදුජන රූපිය. කොළඹ: ඇස්. ගොඩගේ සහ සහෝදරයෝ.

තෙන්නකෝන්, රැපියල්. (සංස්.), (1962). සඟ සරණ. කොළඹ : සීමාසහිත ඇම්. ඩී. ගුණසේන සහ සමාගම.

ලඛිකානන්ද, ලබුගම. (සංස්.), (1959), බුක්සරණ, ගල්කිස්ස: අනුල ප්‍රකාශකයෝ,

විමලවංශ, බද්දේගම, (සංස්.) (1959). ධර්මප්‍රදීපිකාව. කොළඹ : සීමාසහිත ඇම්. ඩී. ගුණසේන සහ සමාගම.

ශ්‍රී ලංකා ප්‍රාචීන භාෂෝපකාර සංගමය. (සංස්.) (1959). සද්ධර්ම රත්නාවලිය. කොළඹ: ඇස්. ගොඩගේ සහ සහෝදරයෝ.

Faculty of Social
Sciences and
Humanities,
Rajarata University of
Sri Lanka

SAMODHANA

Vol. 9, Issue II, (December) 2020

The Journal of Faculty of Social Sciences and Humanities

සමාජානුයෝජනයෙහිලා මවගේ භූමිකාව සහ සමාරම්භක සිංහල ප්‍රබන්ධ කතාව

එච්. කේ. සී. කේ. රණවිර

සිංහල අධ්‍යයනාංශය, කොළඹ විශ්වවිද්‍යාලය

*Correspondence: kumudkr@yahoo.com

Received: 28 September 2020

Accepted: 15 December 2020

Abstract

The evolution of human society is highlighted through the family unit which is the basic social institute. Therefore the study of modern Sinhala fiction can be based on the depiction of families in their plot and themes. Sociology of literature has showed that literature is not merely creativity but systematic mirroring of the contemporary society in a sociological framework. Therefore, a work of literature reflects the reality of the timeframe and the sociology which it relates. Thus identifies the sociology of the specific timeframe. During the early colonial period, the massive and dramatic changes of families were identified through the role of the mother. Accordingly, the social integration of the role of the mother in the sociological framework of modern Sinhala fiction can be studied through early works of modern Sinhala fiction. Hence socialization of the children in this era is also studied specifically focused on the role of the mother.

Keywords: colonial period, mother's roll, Sinhala fiction, socialization of children, sociology of literatur

1. හැඳින්වීම

‘සාහිත්‍ය වනාහි එය බිහිවන යුගයෙහි පර්යාවලෝකනයකි.’ යන්න පිළිගත් ප්‍රවාදයකි. දහනම වන සියවසෙහි අග භාගයේ මෙරට බිහි වූ නව ප්‍රබන්ධ කතාව මෙකී දෘෂ්ටියෙන් විමසා බැලීම මෙහිදී සිදු කෙරේ. නව සිංහල ප්‍රබන්ධ බිහි වූයේ මෙරට සමාජ, ආර්ථික පරිස්ථිතියෙහි ප්‍රබල විපර්යාසයක් ඇති කිරීමෙහි සමත් යටත්විජිත පාලනය ක්‍රියාත්මක වූ යුගයකදී ය. ඒ අනුව අභිනව සමාජ, ආර්ථික ක්‍රමයක සමාජානුයෝජන ක්‍රියාවලියෙහිලා සිදු වූ වෙනස්කම් පූර්ව යටත්විජිත යුගයට සාපේක්ෂව තුලනාත්මකව විමර්ශනය කිරීමේ ප්‍රවේශයක් ලෙස මවගේ සමාජානුයෝජන භූමිකාව පිළිබඳව මෙහිදී විමසා බලනු ලැබේ.

2. ක්‍රමවේදය

නව ප්‍රබන්ධ ඇසුරෙන් මෙහිදී මූලික වශයෙන් සාකච්ඡා කෙරෙනුයේ විසිවන සියවස මුල් භාගයෙහි මෙරට ක්‍රියාත්මක වූ මවකගේ සමාජානුයෝජන ක්‍රියාවලිය පිළිබඳවයි. එයට ප්‍රවේශයක් ලෙස පූර්ව යටත්විජිත යුගයෙහි මෙරට ක්‍රියාත්මක වූ සාම්ප්‍රදායික පවුල් සංස්ථාවෙහි සමාජානුයෝජන ක්‍රියාවලිය සම්බන්ධයෙන් ද අධ්‍යයනය කරන ලදී. අනතුරුව පූර්ව යටත්විජිත යුගයට සාපේක්ෂ ව යටත්විජිත යුගයෙහි පවුල් සංස්ථාවෙහි සමාජානුයෝජන ස්වරූපය තුලනාත්මක ව විශ්ලේෂණය කරමින් සාහිත්‍යික මූලාශ්‍රය මගින් ප්‍රතිනිර්මිත මවකගේ සමාජානුයෝජන කාර්යභාරය කුමන ආකාර වන්නේදැ යි විමසා බලන ලදී. මෙහිදී ප්‍රාථමික මූලාශ්‍රය ලෙස අදාළ යුගය නියෝජනය කරන නව ප්‍රබන්ධ කෘති භාවිත කරන ලදී. ද්විතීයික මූලාශ්‍රය ලෙස යටත්විජිත යුගය සහ පූර්ව යටත්විජිත යුගය පිළිබඳ සිදු කෙරුණු ප්‍රාමාණික සාහිත්‍යික මූලාශ්‍රය උපයෝගී කොට ගැනුණි.

3. සාකච්ඡාව

සමාජීය ආයතනයක් ලෙස පවුල විවිධ කෘත්‍යය ඉටු කරන අතර සමාජානුයෝජනය එහි ප්‍රධාන කෘත්‍යයක් ලෙස දැක්වේ (Rao 1999 : 395), (Robertson 1980 : 317). පුද්ගලයකු සමාජානුයෝජනය කිරීමෙහි ශක්‍යතා සහිත පවුලෙන් පරිබාහිර වූ විකල්ප, කේවල සමාජ සංස්ථාවක් ක්‍රියාත්මක නොවේ.(Robertson 1980 : 317).පවුල හුදෙක් සමාජයට තම සාමාජිකයන් ප්‍රදානය කරන නිල ආයතනයක් පමණක්ම නොවේ. දරුවන් සමාජයට යෝග්‍ය පරිදි මෙන්ම ප්‍රයෝජනවත් වන ආකාරයෙන් නිර්මාණය කරන නැතහොත් අනුයෝජනය කරන ආයතනය ලෙස ද සමාජයේ ක්‍රියාත්මක වේ. මේ අනුව සමාජානුයෝජනය මගින් සමාජයක සිරිත් විරිත්, ඇගයුම් සහ පොදුවේ මෙහි සමස්තය වන සංස්කෘතිය නව පරම්පරාවට පවරා දීම සිදුවෙයි. මෙය එක් අතකින් අධ්‍යාපන ක්‍රියාමාර්ගයක් සේද ක්‍රියාත්මක වන බැවින් අධ්‍යාපනික කෘත්‍යයක් ලෙසින් ද (Educational Function) හඳුන්වයි. අවසන සමාජානුයෝජනයෙන් සිදු කෙරෙනුයේ පුද්ගලයාගේ වර්යාවෙහි පාලනයක්, ශික්ෂණයක්, සම්මත බවක් හෝ කිසියම් රටාවක් ඇති කිරීමයි (Murdock 1949).

සමාජානුයෝජනය මූලික වශයෙන් ප්‍රාථමික සමාජානුයෝජනය හා ද්විතීයික සමාජානුයෝජනය ලෙසින් දෙයාකාර වේ. ප්‍රාථමික සමාජානුයෝජනය යනු පුද්ගලයකු මුල් වරට සමාජය පිළිබඳව, තමා අවට ලෝකය පිළිබඳව දැනුවත් වී ඒ අනුව හැඩගැසීමේ

ක්‍රියාවලියයි. පුද්ගලයකු උපතේ සිට ජීවිතයේ පළමුව සම්බන්ධ වන සමාජ සංස්ථාව ලෙස පවුල මගින් යම් යම් දේ අභ්‍යන්තරීකරණය කර ගනියි. ඒ අනුව දරුවකුගේ ජීවිතයේ මුල් අවුරුදු පහ හෝ හය කාලය එනම් ළමා කාලය ශාරීරිකව මෙන්ම මානසිකව ද සංවර්ධනය කර ගනී. මේ අනුව අවසන දෙමාපියන් පිළිගත්, අගයන අනුමත කරන සංස්කෘතිය දරුවකු ප්‍රාථමික සමාජානුයෝජන ක්‍රියාවලිය මගින් ග්‍රහණය කර ගනී.

පවුල මගින් ප්‍රාථමික සමාජානුයෝජනය ලබන දරුවා පාසල මගින් ද්විතියික සමාජානුයෝජනය ලබයි. ද්විතියික සමාජානුයෝජන කාරකයක් ලෙස පාසල ක්‍රියා කළ ද දරුවා කොතරම් දුරට පාසල් අධ්‍යාපනය ලබා දෙන්නේ ද යන්න මෙන්ම කුමන මට්ටමේ පාසලක, කුමන විෂයන් හදාරන්නේදැයි තීරණය කරනුයේ පවුලයි. එනම් දෙමාපියන්ගේ තීරණයයි. දරුවන් ද්විතියික සමාජානුයෝජනය සඳහා පාසල් වෙත යොමු කිරීමේ නව යටත්විජිත සමාජ තත්වය සමගම පවුලෙහි සාමාජිකයින්ගේ තත්වය වෙනස් වන්නට විය. එනම් යටත්විජිත යුගයේ දී ද්විතියික සමාජානුයෝජන කෘත්‍යය පවුලෙන් පරිබාහිර සුවිශේෂ අධ්‍යාපන ආයතන වෙත විතැන්වීම සමාජානුයෝජනය සම්බන්ධයෙන් පවුල සතු වූ වගකීම් නැතහොත් පූර්ණ බලය වෙනස්වීමට හේතු විය. මෙය නූතන ප්‍රබන්ධ බහුතරයක් මගින් සනාථ වන්නකි. තත් යුගයේ දී ස්ත්‍රී අධ්‍යාපනය සම්බන්ධයෙන් ද නව පසුබිමක් සැකසුණි. විශේෂයෙන්ම බාලිකා පාසල් විවෘත කරමින් කාන්තා අධ්‍යාපනය දියුණු කළ අතර බටහිර ආකල්ප හා අගයන් සමාජගත කිරීමේ අවකාශ ද ඉන් විවර කර ගැනිණි. ඒ ඔස්සේ සාපේක්ෂ වශයෙන් නිදහස් අදහස් මෙන්ම නව ආකල්පවලින් හෙබි කිසියම් උගත්කමක් සහිත ස්ත්‍රීන් සමාජගත වුණි. මෙම යථාර්ථය ප්‍රබන්ධ රචකයින්ගේ අවධානයට යොමු වූ ආකාරය අධ්‍යයනයට බඳුන් වූ ප්‍රබන්ධ ඇසුරෙන් සනාථ කර ගත හැකි විය. ඒ. සයිමන් ද සිල්වාගේ මීනා (1906), අපේ ආගම (1910), ඩබ්ලිව්.ඒ. සිල්වාගේ පාසල් ගුරුවරි (1924) සහ මාර්ටින් වික්‍රමසිංහගේ ලීලා (1914) හා මිරිඟුව (1925) ප්‍රබන්ධයන්හි ප්‍රධාන ස්ත්‍රී චරිත මෙයට නිදසුන් ලෙස ඉදිරිපත් කළ හැකිය.

පූර්ව යටත්විජිත සමාජයේ මෙන්ම යටත්විජිත සමාජයේ ද දරුවකුගේ සමාජානුයෝජනයේ දී කේන්ද්‍රීය සංජානනය ලෙස පවුල ක්‍රියා කරයි. පැරණි කෘෂිකාර්මික සමාජවල දරුවකුගේ සමාජානුයෝජනයේ දී බොහෝ කෘත්‍යයන් ඉටු කිරීමෙහිලා පවුල මූලික විය. එකල විවිධ අධ්‍යාපනික ආයතන නොතිබීම හේතුවෙන් දෙමාපියන් දරුවාගේ පූර්වාචාර්යවරුන් ලෙසින් පමණක් නොව දරුවාගේ ආචාර්යවරුන් ලෙසින් ද ක්‍රියා කර ඇත. ඒ අනුව පවුල කුලීන්ම අධ්‍යාපන කෘත්‍යය ද ඉටු කෙරිණ. මක් නිසාද යත් පූර්ව යටත්විජිත සමාජයේ අධ්‍යාපනය යනුවෙන් අදහස් වූයේ පියාගේ රැකියාව දරුවන්ට හුරු කරවීම වූ බැවිනි. ඒ අනුව කුලය මත පදනම්ව තිබූ වෘත්තීය පුහුණුව පියා විසින් ස්වකීය පිරිමි දරුවන් වෙත ලබා දීම නිරතුරුව සිදු කරන ලදී. සාම්ප්‍රදායික සිංහල සමාජයේ පවුලක පියා පවුලේ නිෂ්පාදකයා මෙන්ම ප්‍රධානියා විය. එමෙන්ම ගුරුවරයා, ආරක්ෂකයා, මාර්ගෝපදේශකයා ආදී වශයෙන් බහුකාර්යමය පුද්ගලයකු විය. ඒ අනුව මෙම සමාජයෙහි පවුල යනු නිෂ්පාදන ඒකකයක් වූ අතර පියා එහි ප්‍රධානියා ලෙස ක්‍රියා කළේය (ගයිගර් 1969 : 54). දරුවන් අනාගත වෘත්තීන්ට පුරුදු පුහුණු කරවීම සමාජානුයෝජනය නැතහොත් අධ්‍යාපනය යනුවෙන් එදා සමාජය අර්ථ ගන්වා තිබිණි. විශාල කර්මාන්ත සම්බන්ධව දැනුමක් නොතිබුණු මෙකල ප්‍රධානතම රක්ෂා මාර්ගය වූයේ ගොවිතැනයි

(ආර්යපාල (1961) 1996 : 320). මෙය මූලික වශයෙන්ම පියාගෙන් පුතාට උරුම වූ රැකියාවක් වුවා සේම ඒ සඳහා අවශ්‍ය දැනුම හා අවබෝධය කුඩා කල සිටම පවුල වෙතින්ම එනම් සමාජානුයෝජන ක්‍රියාවලියෙන් ඇරඹී ක්‍රමයෙන් වර්ධනය වන ලෙස පසුබිම සැකසී තිබිණ.

විස්තෘත පවුල් ක්‍රමයක් ක්‍රියාත්මක වූ සාම්ප්‍රදායික සිංහල සමාජයේ දරුවකු සමාජානුයෝජනයෙහිලා දෙමාපියන්ට අමතර වශයෙන් මව්පස හෝ බොහෝ විට පියපස ඥාතීහු කටයුතු කළහ. පියාගේ පියා සහ මව නැතහොත් සීයා සහ ආච්චි මෙහි දී ප්‍රධාන වේ. ශිල්ප ශ්‍රේණි පදනම් කොට ගත් පැරණි ගම්වල ජීවත් වූ බහුතරය එකම ඥාති පරපුර නියෝජනය කරන්නෝ වූහ. එහෙයින්ම දරුවකුගේ කුඩා අවධිය බොහෝ විට ස්වකීය බන්ධුන් නැතහොත් ඥාති සමූහයක් සමඟ සමාජානුයෝජනය විය. දරුවාගේ වෘත්තීය කුසලතා හෝ අදාළ කුලය ඇතුළත උරුම වූ අගයන් හෝ ආකල්ප පෝෂණය කිරීමෙහිලා මෙකී විස්තෘත පවුල් ක්‍රමය ඉවහල් විය. මෙසේ අනුයෝජනය වන දරුවකුගේ විධිමත් අධ්‍යාපන කටයුතු ආරම්භ වූයේ වයස අවුරුදු පහේ දී බව ඓතිහාසික මූලාශ්‍රය මගින් සනාථ කරයි (ආර්යපාල (1961) 1996 : 271).

බොහෝ විට ඒ ඒ පවුලේ සමාජ තත්ත්වය හා වත්කම් අනුව දරුවන්ට අධ්‍යාපනය ලබා දීම සිදු වූ අතර එය මූලික වශයෙන් පිරිමි දරුවන් ලද අවස්ථාවක් විය. හික්ෂුන් මූලික වශයෙන් ගුරුවරුන් ලෙස කටයුතු කළ අතර පන්සල අධ්‍යාපනයේ කේන්ද්‍රස්ථානය විය (ආර්යපාල (1961) 1996 : 271). මූලික වශයෙන් පැවිදි සිසුන් වෙනුවෙන් විවෘත වූ මෙකී විද්‍යස්ථාන ක්‍රමයෙන් ගිහි සිසුන් සඳහා ද විවෘත විය. ගමේ පන්සල මේ අනුව ගමේ පාසල ලෙස හැඳින්විණි. පූර්ව යටත්විජිත යුගයේ දී පිරිමි ළමයින්ගේ අධ්‍යාපන කටයුතු හික්ෂුන් විසින් සිදු කරන ලද අතර එංගන්තයේ මධ්‍යතන කාලයේ දී ගමේ පූජකයන් අතින් මෙය සිදු වූ බව ආනන්ද කුමාරස්වාමි පවසයි (Coomaraswami 1908 : 49).

19 වන සියවස අග හා 20 වැනි සියවස මුල් භාගයේ දී මෙරට දරුවකු ලබන අධ්‍යාපනයේ ස්වභාවය හා ගුණාත්මක බව තීරණය කරන සාධකයක් වූයේ ස්ත්‍රී පුරුෂභාවය, සමාජ පන්තිය, භාෂාව, වර්ගය හා උපන් ප්‍රදේශයයි. 1890 දී දකුණේ කොග්ගල ග්‍රාමයේ උපත ලද මාර්ටින් වික්‍රමසිංහ යටත්විජිත යුගයේ ඔහු ලැබූ පාසල් අධ්‍යාපනය පිළිබඳ අත්දැකීම් මෙසේ ඉදිරිපත් කරයි :

“වයස අවුරුදු පහේ දී අන්දිරිස් ගුණානන්ද නම් හිමි නමක් විසින් ගෙදරට පැමිණ සිංහල හෝඩිය උගන්වන ලදී. පසුව ගෙදරදී හා ගමේ පන්සලේ දීත් අකුරු ඉගැන්වීම සිදු විය. දේවනාගරී අක්ෂර ඉගැනීම තුළින් හිතෝපදේශය කටපාඩමින් කිව හැකි විය. දෙවසකට පසුව ස්වභාෂා පාසලකට ඇතුළු වී, අපහසුවකින් තොරව ඔහු ඉගැනීමේ යෙදිණි. 1897 දී ගාල්ලේ බෝනවිස්ටා ඉංග්‍රීසි පාසලට ඇතුළු වී එහි සිටි දෙවස තුළ ඉංග්‍රීසි බසට අමතරව ලතින් භාෂාව ද හැදෑරීය. පියාගේ මරණින් පසුව අහංගම ස්වභාෂා පාසලකට ඇතුළු වූ නමුත් ඉගැනීම ගැන උනන්දුව හීනවීම නිසා එය කෙළවර විය. එහෙත් ඉංග්‍රීසි පොතපත කියවීමේ රුචිය දිගටම පැවතීම තුළින් ලබා ගත් දැනුම් සම්භාරය සුවිශේෂ වේ” (වික්‍රමසිංහ 1961 : 410).

බහුකාර්ය ඒකකයක් වූ සාම්ප්‍රදායික සිංහල පවුල කුල ක්‍රමය මත පදනම් වූ ශ්‍රම විභාජන සමාජ ඒකකයකි. කුලයට ආවේණික රැකියාව හා සම්බන්ධ දැනුම එක්රැස්වී තිබුණේ පවුලේ වැඩිහිටියන් වෙතයි. ඒ අනුව සාම්ප්‍රදායික තාක්ෂණය හා විවිධ දැනුම් මූලයන් ක්‍රියාත්මක කිරීම පිළිබඳ දැනුම ගලා ගියේ ද වැඩිහිටියන් මගිනි. එහෙයින් වැඩිහිටියන් ලෙස තමා සතු සාම්ප්‍රදායික දැනුම සහ පරිචය ක්‍රමානුකූලව තම ඉදිරි පරම්පරාවලට පවරාදීම අත්‍යවශ්‍ය වූවකි.

ස්වයංපෝෂිත කෘෂි අර්ථ ක්‍රමය බිඳ වැටී වාණිජ ධනවාදී අර්ථ ක්‍රමය ගොඩනැගීමත්, ඒ හේතුවෙන් පුද්ගලයා වැටුප් ශ්‍රමිකයකු බවට පත්වීමත්, නාගරික සංක්‍රමණයත්, අධ්‍යාපනයෙහි ප්‍රතිඵල ලෙස ඇති වූ ආකල්පමය හා ආයතනික වෙනස්කම් ද අඩු වැඩි වශයෙන් විස්තෘත පවුල් සංස්ථාව සතු ශක්‍යතා ස්වරූපය වෙනස් වීමට හේතු විය.

ප්‍රාථමික සමාජානුයෝජන ඒකකය ලෙස පුළුල් කාර්යභාරය යටත්විජිත සමාජයේ දී ද නොවෙනස්ව ක්‍රියාත්මක වූ ආකාරය අදාළ සාහිත්‍යික මූලාශ්‍රය ඇසුරින් සනාථ වේ. මූලික වශයෙන්ම දරුවන්ගේ සමාජානුයෝජනය පවුලක මවක් සතු වූ වගකීමක් ලෙස සැලකුණු බව අදාළ ප්‍රබන්ධ විමර්ශනයෙන් පැහැදිලි වේ.

වර්ෂ 1908 දී එම්.සී.කේ. පෙරේරා විසින් රචනා කරනු ලැබූ සිරිමැදුර ප්‍රබන්ධයෙහි දක්වන පරිදි දරුවකුගේ විශේෂයෙන්ම ගැහැනු දරුවකුගේ ක්‍රියාකාරකම්වලින් ඇයගේ මවගේ අනන්‍යතාව ප්‍රකාශයට පත්වෙයි. ඒ අනුව සමාජය විසින් මව සහ දියණිය අතර ගොඩනගන සම්බන්ධය මවකට පවුලක් තුළ මෙන්ම සමාජයෙහි ද අත් නොහැරිය හැකි වගකීමක් ස්වරූපය ආරෝපණය කෙරුණක් වෙයි. එංගල්ස්ට අනුව විවාහය මගින් ස්ත්‍රීය පුරුෂයාගේ පීඩාවට පත්වේ. මිනිස් ඉතිහාසයේ මුල්ම පන්ති ගැටුම ලෙස දක්වන පුරුෂ පක්ෂය විසින් ස්ත්‍රී පක්ෂය යටපත් කර ගනු ලැබීම විවාහයත් සමග ඇරඹෙයි (එංගල්ස් 1979 : 67-68). දරුවන්ගේ ප්‍රාථමික සමාජානුයෝජන වගකීමක් මව වෙත කේන්ද්‍රගත කොට ඇති ධනෝච්චර සමාජයේ න්‍යෂ්ටික පවුල් සංස්ථාව පුරුෂයාට නොපවරන ස්ත්‍රීය වෙත පමණක් පවරන දරුවන් සම්බන්ධ මෙවන් වගකීම් හේතුවෙන් පවුල ඇතුළත දෙවනුවත් ස්ත්‍රීය පීඩාවට පත් කරයි. සිරිමැදුර ප්‍රබන්ධය 'යහපත් භාර්යාවක්' සහ 'යහපත් සුවිනීත' දූදරුවන් ලැබීම පවුල වාසනාව ලෙස දක්වන්නේ යටත්විජිත යුගයේ බහුලව ක්‍රියාත්මක වූ න්‍යෂ්ටික පවුල් සංස්ථාව ඇසුරෙනි :

“මක් නිසා ද යත් මේ බාලිකාව මෙතරම් යහපත් කඩිසර සිලාවාර තැනැත්තියක් වීමට ඇගේ මව ද එවැනි තැනැත්තියක් විය යුතුය. අනේ මේ ලෝකයෙහි යහපත් භාර්යාවක් හා යහපත් සුවිනීත දූදරුවන් ලැබීමට වඩා අන්‍ය ආශීර්වාදයක් කොයින්ද?” (පෙරේරා 1908 : 52).

පෙරේරාගේම තවත් ප්‍රබන්ධයක් වන මගේ පෙම්බරි (1908) කෘතිය ද සමාජානු-යෝජනයේ පූර්ණ වගකීම පවුලේ මව වෙත පමණක් පවරා ඇති කෘතියකි. මේ අනුව දරුවන්ගේ වර්ගයමය ගැටලු එනම් සමාජ අනුමැතියෙන් තොර හැසිරීම් හා ගෘහ සංවිධානමය දුබලතා සියල්ලෙහි වගකීම පවුලක මව විසින් දැරිය යුතුය :

“අපරික්ෂාකාරී මවකගේ දරුවෝ කිසි විටෙකත් පිළිවෙළට වැඩක් කරන ක්‍රමය මේ යැයි නොදනිත්. ඇඳුමෙන් ද, කෑම බීමෙන් ද, ගමන් යාමෙන් ද යන මෙකී සියල්ලෙන්ම පිරිහෙන අන්දමට විනා කිසි පිළිවෙළකට කටයුතු නොකරති. ගෘහ සංවිධානය නොදත් අපරික්ෂාකාරී භාර්යාවක් ඇති ගේ දොර ඇති වන බල්ලන් බලලුන්ගේ ද යන තිරිසනුන්ගේ පවා විශේෂ වෙනසක් ඇති බැව් බොහෝ විට දක්නට ලැබේ” (පෙරේරා 1908 : 50).

මෙහි දී ගැහැනු දරුවන් පමණක් නොව, පොදු ගැහැනු පිරිමි දෙපිරිස සම්බන්ධ සමාජානුයෝජන වගකීම් මව වෙත පැවරී ඇති ආකාරයත් ප්‍රකට කෙරේ. “සමාජය වෙත විවිධ කර්තව්‍යයන් ඉටු කරන කේන්ද්‍රීය ඒකකය වශයෙන් පවුල, ආගම, පැරණි සාහිත්‍ය සහ බහුජන සන්නිවේදන මාධ්‍යයන් ද විසින් වැඩි වැඩියෙන් තහවුරු කරනු ලැබ ඇත” (තිරුවන්දුන් 1995 : 07).

වැඩවසම් ක්‍රමය පූර්ණ වශයෙන් අභාවයට නොගොස් එහි නෂ්ටාවශේෂ මත ධනෝත්තර ක්‍රමය වර්ධනය වූ ලාංකේය සමාජයේ වැඩවසම් දෘෂ්ටිය ඇසුරු කොට පවුල් සංස්ථාව ක්‍රියාත්මක වන කුටුම්භවල මෙන්ම අනෙක් පසින් මාක්ස්වාදී ස්ත්‍රීවාදය කාන්තා පීඩනයේ ප්‍රභවය වශයෙන් සලකන ධනවාදී පවුල් ඒකකවලත් යන ස්ථාන දෙකෙහි දීම පොදුවේ ස්ත්‍රීය පීඩාවට පත් වේ. විමර්ශිත ප්‍රබන්ධමය මූලාශ්‍රය මගින් මෙම සමාජ යථාර්ථය සනාථ කරනු ලැබ ඇති අතර මාතෘත්වය, නැතහොත් මව සහ භාර්යාව පිළිබඳ පාරම්පරික ප්‍රතිබිම්බ මගින් කාන්තාව සම්ප්‍රදායික සීමාවන් අතර රැඳී සිටීම සහතික කරන ජිනාමූලික ව්‍යුහ පිළිබඳ අදහස් යටත්විජිත සමාජයට ද වලංගු වී ඇති ආකාරය උක්ත ප්‍රබන්ධගත නිදසුන් මගින් තව දුරටත් අවධාරණය කෙරේ.

අනගාරික ධර්මපාල ප්‍රමුඛ කොට ගත් මෙරට ජාතික ව්‍යාපාරයෙහි සාමාජිකයකු වූ පියදාස සිරිසේනගේ සාහිත්‍යික ආභාසය එම්.සී.එෆ්. පෙරේරාගේ ප්‍රබන්ධවල ද දක්නට ලැබේ. විශේෂයෙන්ම ජයතිස්ස සහ රොස්ලින් නවකතාවේ සඳහන් අදහස්වලට සමාන අදහස් පළ කිරීමට ඉදිරිපත් වී ඇති බව පෙනේ (පෙරේරා 1910). සිංහලයන් පැවත එන්නේ ආර්යයන්ගෙන් වන බව පිළිගත් ධර්මපාල, “ආර්ය බෞද්ධ” සංස්කෘතියක් සහිත සමාජයක් පරිකල්පනය කළේය. මෙකී සමාජයෙහි ස්ත්‍රීයට සහ පුරුෂයාට වෙන් වූ තත්ව සහ භූමිකා පැහැදිලිව නිරීක්ෂණය කර තිබේ. එමෙන්ම ජාතියට ස්ත්‍රීයගෙන් සහ පිරිමියාගෙන් ඉටු විය යුතු සේවය කුමක්ද යන්න පිළිබඳව ද අවධානය යොමු කළ ඔවුහු, දියුණු තාක්ෂණික සමාජයක් ගොඩනැංවීමේ නායකත්වය හා වගකීම පුරුෂයාට පැවරුණි. එමෙන්ම සංස්කෘතිය ආරක්ෂා කර ගනිමින් ඉදිරියට ගෙනයාම, කාන්තාවන්ගේ කාර්යභාරය ලෙස දැක්වූහ. එනම් නවීකරණය වීම සම්බන්ධ ක්‍රියාවලිය පුරුෂයන් සිදු කරන අතර ස්ත්‍රීන් කළ යුත්තේ යහපත් මවක, බිරිඳක, ගෘහණියක ලෙස පවුලේ කාර්යභාරය ඉටු කරමින් පුරුෂයාට සමාජ නවීකරණය කිරීමට සහ සංවර්ධනය කිරීමට කාලය ඉතිරි කර දීමයි (ජයවර්ධන 2006 : 469).

මෙරට ජාතික ව්‍යාපාරය ප්‍රබලව පැවති අවධියක එය මෙහෙය වූ නායකයකු ලෙස රටවැසියන් අතර ජනප්‍රිය වූ පියදාස සිරිසේනගේ නවකතාවලට පදනම් වූ ජාතිකවාදයටත්, ආගම්වාදයටත් තත්කාලීන සමාජයෙහි අනුමැතිය ලැබිණි. විසිවන සියවස මුල් දශකවල

දී ඔහුගේ නවකතා සිංහල පාඨක ලෝකය පුළුල් කිරීමට හේතු වූ අතර පාඨක රුචිය ද සිරිසේනගේ නවකතා කෙරෙහි බලපෑවේය (රාජකරුණා (1970) 2012 : 108). අනගාරික ධර්මපාලගේ ජාතික ව්‍යාපාරයේ අදහස් අවශෝෂණය කරගත් සිරිසේන පරමාදර්ශී සිංහල බෞද්ධ ස්ත්‍රීය පිළිබඳ සංකල්පය සමාජගත කිරීමෙහිලා සිංහල නවකතාව මාධ්‍යය කොට ගත්තේය. ඒ අනුව ජයතිස්ස සහ රොස්ලින් ප්‍රමුඛ කොට ගත් ඔහුගේ නවකතා එකී පරමාර්ථ සාධනයෙහිලා නිදසුන් කොට දැක්විය හැකිය. දරුවකුගේ සමාජානුයෝජන ක්‍රියාවලිය සම්බන්ධයෙන් මවකගේ කාර්යභාරය පිළිබඳ සිරිසේනගේ දෘෂ්ටිය මෙකී ජාතිකවාදී අදහස් මත පදනම් වී තිබේ. දරුවකුගේ යහපත් සමාජානුයෝජනයෙහිලා මවකගේ කාර්යභාරය තීරණාත්මක වන බව සිරිසේන ශ්‍රී ලංකා මාතා 1919 කෘතියෙහි ඉදිරිපත් කරන්නේ මෙසේය :

“සත්තටම යහපත් පැවතුම් ඇති මව් කෙනෙක් ළඟම හැදූනොත් ටිකක් හෙද කෙනෙක් විය හකියි” (සිරිසේන 1919 : 102).

තරුණියකගේ ප්‍රේමය (1910) නවකතාවේ පවුලක දරුවන් සම්බන්ධයෙන් මවකගේ කාර්යභාරය මෙසේ අවධාරණය කෙරෙයි :

“ජෝසප් පෙරේරාගේ මෑණියෝ සුසානා හාමිනේ ඉතා ගුණවත්, බණ දහම් හා වාරිතුව වාරිතුව දත් තැනැත්තියකි. ජෝසප් පෙරේරා නොයෙක් වල් මිනිසුන්ගේ ආශ්‍රයට පවා ගිය නමුත් ඔහු ගණන් ගත යුතු සිංහලයකු වූයේත් ස්වකීය මව්ගේ ගුණ යහපත්කම නිසාමයි. මවෙක් යහපත් නම් වාරිතුව වාරිතුව දන්නී නම් ඒ පවුල සම්පූර්ණයෙන්ම අධමභාවයට නොයන්නේමය” (සිරිසේන 1910 : 98).

මේ අනුව සිරිසේන සහ පෙරේරා යන නිර්මාණකරුවන් දෙදෙනාගේම නිර්මාණවල දරුවන්ගේ සමාජානුයෝජන කාර්යයෙහිලා මවකගේ මැදිහත් වීම පියා ඉක්මවා ගිය තත්වයක අවධාරණය කෙරෙයි. එසේම පොදුවේ සලකා බලන විට එය මවකගේ යුතුකමක් හෝ කාර්යභාරයක් යන්න ඉක්මවා ගිය ‘වගකීමක්’ බවට අර්ථගන්වා ඇති බව නිරීක්ෂණය කළ හැකිය.

පවුල් ඒකකය ඇසුරෙන් දරුවන් සමාජගත කිරීමේ දී මවකගේ භූමිකාව සම්බන්ධයෙන් තත්කාලීන සිංහල ප්‍රබන්ධ රචකයින්ගේ අවධානය තව දුරටත් යොමු වී තිබේ. 1866 දී කන්නන්ගර දේවගැතිතුමා විසින් රචනා කරන ලද ග්‍රාම ප්‍රවෘත්තියක් නම් ප්‍රබන්ධයෙහි කිතුනු ආගමික ඉගැන්වීම් අනුව දරුවන් සමාජයට සුදුසු ලෙස හැඩගැසීමෙහිලා මව මෙන්ම පියාගේ ද සාමූහික ප්‍රයත්නය අවධාරණය කරයි. නව ප්‍රබන්ධ අනුසාරයෙන් කිතුනු දහමේ සමාජ ව්‍යාප්තිය අරමුණු කොට ගත් ආරම්භක යුගයේ ප්‍රබන්ධවල ස්වරූපය මෙම කෘතියෙන් ප්‍රකාශයට පත් වේ :

“ලමයි නාවා තෙල් අඳුන්ගැම ගැනත් ඔවුන් පෝෂ්‍ය කෙරීම ගැනත් ඔවුන්ට අකුරු ශාස්ත්‍ර ඉගැන්වීම ගැනත් නොසලකා එක්කෝ එසේ නොකර මව්පියෝ කල්කරන්නහු නම් ඔවුන්ට පාපය බව කියා දුන්නේය” (කන්නන්ගර 1866 : 34).

අභයගුණවර්ධන නෝමන් ද සිල්වා රචනා කළ මෙමිත්‍රියාල (1923) නම් ප්‍රබන්ධය මගින් ද දරුවන්ගේ ප්‍රාථමික සමාජානුයෝජනය මවගේ සහ පියාගේ එනම් දෙමාපියන්ගේ සාමූහික කාර්යයක් වන බව ඉදිරිපත් කරයි :

“ධනපාල බිරිඳ සෝමාවතීට කියන්නේ, දරුවන්ගේ බාල කාලය වනාහි තැනීමට සුදුසු කාලය හෙයින් මව්පියාදීන් විසින් ඉවසීමෙන් හා සිහියෙන් ද යුක්තව හික්මවිය යුතු බවයි” (අභයගුණවර්ධන 1923 : 39).

ජේම්ස් විජේසිංහගේ ලිලිගේ පොරොන්දුව නම් ප්‍රබන්ධයෙහි ද දරුවන් සමාජගත කිරීමේ දී දෙමාපියන් සතු කාර්යභාරය පිළිබඳ ඉදිරිපත් කරයි. දරුවකුට යහමඟ පෙන්වමින්, ශිල්පායතන වෙත යොමු කර යහපත් සමාජ ප්‍රවේශයක් ලබා දීමේ මාපිය වගකීම බව ගුණතිලකගේ නිර්මාණයෙන් ඉදිරිපත් කෙරෙයි :

“මේ පවුල්වලට මෙසේ අන්තරා කටයුතු සිඬ වෙන්වේ ඔවුනොවුන්ගේ දෙමාපියාදීන්ගේ වරදින්මයි. මෙසේ මම කියන කොට අම්මාටත් තරහා උපදින්නට පුළුවනි. එය කෙසේ වෙතත් කියන්නට තියෙන එක නම් නොකියා බැහැ. දෙමව්පියෝ විසින් දරුවන්ට හොඳින් ශාස්ත්‍රය උගන්වා යහපත් මිත්‍රයන් ආශ්‍රය කෙරෙව්වා නම් කිසි කලෙක මෙබඳු අපරාධ සිඬ නෙවෙයි” (විජේසිංහ 1919 : 40).

1924 දී ඩී.පී. කුරුකුලසූරිය විසින් රචනා කරන ලද හිල්ඩා නමැති ප්‍රබන්ධයෙහි දරුවන්ගේ ප්‍රාථමික සමාජානුයෝජනය ඉක්මවූ වැඩිහිටි වයස හා සම්බන්ධ දෙමාපිය කාර්යභාරය පිළිබඳ ප්‍රතිනිර්මාණය කර තිබේ. ඒ අනුව ‘හොඳ’ විවාහ දිවියක් ගත කරනු සඳහා දියණිවරුන් ගොඩනැගීම පවුලක දෙමාපියන්ගේ යුතුකම, කාර්යභාරය වේ :

“එතෙම තමාගේ වැඩිවිය පැමිණි දුවරුන් නිසා කරදරයට නොපැමිණියේය. නමුත් ඔවුන් කෙරෙහි ඉටු කළ යුතු යුතුකම් එකකත් පැහැර නොහැරියේය. මව්පියන් විසින් තමන්ගේ ගැණු දරුවන්ට දිය යුතු උතුම් දායාදය නම් විවාහ ජීවිතය නිසි වූ පරිද්දෙන් ගත කිරීමට ඔවුන් සූදානම් කර තැබීමය” (කුරුකුලසූරිය 1924 : 27).

විමර්ශනයට ලක් වූ ප්‍රබන්ධ අතර ඇතැම් ප්‍රබන්ධයක දරුවන්ගේ සමාජානුයෝජන කාර්ය සඳහා පවුලක මවක් කිසියම් දුරකට මැදිහත්විය යුතු බව ඉදිරිපත් කෙරෙයි. එහෙත් එය දෙමාපියන් අතර පොදුවේ පැවරී ඇති සහයෝගයෙන් යුතුව ඉටු කළ යුතු යුතුකම් හෝ කාර්යයක් ලෙස විනා මව වෙතම පැවරුණු අත්හළ නොහැකි වූ වගකීමක් ලෙස ප්‍රතිනිර්මාණය නොකරයි. එහෙයින් මෙම නිදසුන් තත්කාලීන සමාජයේ පවුල් සංස්ථාව හා සම්බන්ධ කෘත්‍යාත්මක ක්‍රියාවලිය සම්බන්ධ පොදු, මධ්‍යස්ථ අර්ථකථනයක් ගොඩනගා ගැනීමට ඉවහල් කොට ගත හැකිය. පූර්ව යටත්විජිත සමාජයේ පටන් පවුලක ‘මව’ යනු දරුවන් සමඟ දීර්ඝ කාලයක් එක්ව කටයුතු කළ පවුලේ සාමාජිකයා බවට පත්ව තිබුණි. විශේෂයෙන්ම කෘෂිකාර්මික සමාජයේ පියාගේ කාර්යභාරය ලෙස සැලකුණු පවුලේ ආර්ථිකය මෙහෙයවන්නාගේ භූමිකාව හේතුවෙන් ‘පියා’ පවුල සමඟ එක්ව කටයුතු කරන කාලය මවකට සාපේක්ෂ වශයෙන් අඩු මට්ටමක පවතින බැවිනි. පවුලේ කටයුතු සම්බන්ධයෙන් මවකගේ භූමිකාව සුළු කොට තැකීමක් මෙයින් අදහස් නොවේ. එහෙත් අඩු වැඩි වශයෙන්

දෙමාපියන්ගේ සාමූහික අවධානය දරුවන්ගේ ක්‍රියාකාරකම් හා වර්තය ගොඩනැගීමෙහිලා ඉවහල් වන බව මෙම ප්‍රබන්ධ රචකයෝ ප්‍රතිනිර්මාණය කර දක්වති.

යටත්විජිත සමාජයේ මූලික සමාජ ඒකකය ලෙස ක්‍රියාත්මක වූ පවුල ආශ්‍රිත සමාජානුයෝජන ක්‍රියාවලියෙහි දී මවක සතු වූ කාර්යභාරය විවිධාකාරයෙන් ප්‍රතිනිර්මාණය කිරීමට තත්කාලීන ප්‍රබන්ධකරුවන් උත්සුක වී තිබුණි. ඒ අතර දරුවන් සම්බන්ධ සමාජානුයෝජන කාර්යයෙහි දී එය හුදෙක් මවකගේම වගකීමක් ලෙස සමාජය විසින් පවරනු ලැබුවක් ලෙස නොව, ස්වකීය පවුල් සංස්ථාව සමඟ කෙරෙන අන්‍යෝන්‍ය ගනුදෙනුවක විලාසය ගත් ක්‍රියාකාරකමක් ලෙස ද ප්‍රතිනිර්මාණය වී තිබිණ:

“වැඩි පොහොසතක නොවන පොත් බැඳීම රැකියාව ලෙස කළ ගැමියෙකු වූ දිනෙස් වීරවික්‍රමගේ බිරිඳ වන දෝන කර්ලිනා ඉතා කීකරු යහපත් ස්ත්‍රියකි. වැඩි ඉගෙනීමක් නැති නමුත් ඇ සිහිකල්පනාවෙන් යුක්තව තමාගේ යුතුකම් මනා සේ ඉෂ්ට කළාය. ඇගේ වැදගත් යුතුකම්වලින් එකක් වූයේ ළමයින්ට කෑම ඇඳීම සලස්වා දී ඔවුන් නොකඩවා ස්කෝලට යැවීමයි. තම යුතුකම් අතපසු නොකර හරියාකාර ඉෂ්ට කිරීම ඇගේ මහත් ආසාව විය” (වීරසිංහ 1920 : 01).

සමාජානුයෝජනය සම්බන්ධයෙන් පවුලක මවක සතු කාර්යභාරය ඩබ්ලිව්.එම්.සී. මේදිස් විසින් රචිත ලීලාවතී (1914) නමැති ප්‍රබන්ධයෙහි ප්‍රතිනිර්මාණය කෙරෙයි :

“විලිගේ මව් ද තරමක් දුරට සිංහල ඉගෙන සිටි බැවින් සැමදාම සවස් කාලයෙහි ළමයින් ලඟට අඩගසා ඒ ඒ පාඩම් හා ලිවීම් ආදිය ද පරීක්ෂා කර බැලීම පුරුද්දක්ව පැවති බැවින්ද ඔවුන්ගේ ඉගෙනීමට අසහාය හේතුවක් විය” (මේදිස් 1914 : 4-5).

ද්විතියික සමාජානුයෝජනය සම්බන්ධයෙන් එනම් විධිමත් අධ්‍යාපනික ආයතන මගින් ලබා දෙන දැනුම හා ආකල්ප වර්ධනය සඳහා අවශ්‍ය පසුබිම් නිර්මාණය සම්බන්ධයෙන් පවුලක මවකගේ උනන්දුව සහ කැපවීම ලීලාවතී නවකතාව ඇසුරෙන් සාකච්ඡා කෙරෙයි.

වර්ෂ 1912 දී සේදිරිස් ගුණවර්ධන රචනා කළප්‍රේමවන්ත විවාහය හෙවත් වික්‍රමරත්න සහ ලීලියන් නමැති නවකතාව, දියණියක් පවුල ඇසුරෙන් ලබන සමාජානුයෝජනය ඇයගේ වගකීම් සහගත අනාගතය ද තීරණය කිරීමෙහිලා බලපාන ආකාරය ප්‍රතිනිර්මාණය කිරීමට ගත් උත්සාහයකි. සමාජානුයෝජනයේ දී දැනුම විෂයයෙහි ලබන ජයග්‍රහණ මෙන්ම තම පරපුර හා සම්බන්ධ අගයන් සහ ආකල්පවලට අනුකූලව අත්පත් කර ගන්නා පරිචය පිළිබඳ මවක් ස්වකීය අවධානය යොමු කළ අයුරු මේ මගින් සනාථ වේ :

“ගෙදර නැවතී සිටගෙන ගොස් ඉගෙනගත්ට පුළුවන් නම් තව ටික කලක් ඉගෙන ගත්තත් වරදක් නැත. මිත්‍රයෙකුගේ ගෙදරක නමුත් ගැනු ලබයෙක් සිටවීම මෙකල අයෝග්‍ය කාරණයකි. ඒ මන්ද යම්කිසි පවුලක ඇති දැඩි වෙන්නා වූ ගැනු දරුවෙක් උනොත් අන්‍ය වූ පිරිමි දරුවන්ට වඩා හොඳ සිහි පරීක්ෂාවෙන් යුක්තවම ඇති දැඩි කළ යුතුමය” (ගුණවර්ධන 1912 : 10).

විසිවැනි සියවස ආරම්භයේ දී රචිත මෙම කෘතිය, තත්කාලීන ලාංකේය සමාජයෙහි ස්ත්‍රීය පිළිබඳව තහවුරු වී තිබූ අධිපතිවාදී කතිකාව හා සමපාත වූවකි. පිරිමි ළමයාට සාපේක්ෂ වශයෙන් ගැහැනු ළමයා සුරැකිය යුතු බවට පුරුෂ මූලික සමාජයේ ජනප්‍රිය ප්‍රවාදයත්, යටත්විජිත යුගයේ බටහිර සංස්කෘතියත් සමඟ සමාජගත වූ වික්ටෝරියානු සදාචාරය අනුදත් නිකැළැල්, ඒක ස්වාමි වූ කිතුනු පතිනියත් අඩු වැඩි වශයෙන් සමාජානුයෝජනයෙහිලා පවුල තුළ මවකගේ භූමිකාව තීරණය කිරීමෙහිලා බලපාන්නට ඇත.

එම්.සී.එෆ්. පෙරේරාගේ සිරිමැදුර (1908) කෘතියෙහි දැක්වෙන පරිදි ජයවීර නොකාරිස් බිරිඳ ස්වකීය දරුවන් සමාජානුයෝජනයෙහිලා කැප වූ අතර පුතුන් දෙදෙනා පාසල්වලට ඇතුළත් කොට අධ්‍යාපනය සඳහා දැඩි සේ උනන්දු කරවීය.

එහෙත් දියණියට ද්විතියික අධ්‍යාපනය සඳහා අවස්ථාව ලබා නොදෙයි. ඒ වෙනුවට ගෘහමය කටයුතු, මැහුම් ගෙතුවලින් යුත් ගැහැනු දරුවකුට උචිත යයි සැලකෙන සාම්ප්‍රදායික අධ්‍යාපනය වෙත යොමු කිරීම මෙහි දී වැදගත් විය. මේ අනුව එකම පවුලක දරුවන්ට ස්ත්‍රී-පුරුෂ බව හේතුවෙන් සමාජානුයෝජන ක්‍රියාවලියෙහි දී දෙයාකාරයක අත්දැකීම්වලට මුහුණදීමට සිදුවෙයි. යටත්විජිත ප්‍රතිපත්තිවලට අනුව කාන්තා අධ්‍යාපනය වර්ධනය කරමින් අභිනව බාලිකා පාසැල් විවෘත වීමත්, සාම්ප්‍රදායික සමාජ අගයන්ට අනුව ස්ත්‍රීයක් ඇයට උරුම වූ ගෘහමය ඒකකය වෙත සීමා කර තැබීමත් ප්‍රතිනිර්මිත මෙම ප්‍රබන්ධවලින් සනාථ කෙරෙනුයේ කුමක්ද? සාම්ප්‍රදායික වැඩවසම් ක්‍රමය පූර්ණ වශයෙන් පරාජයට පත් කර අභිනව ධනේශ්වර සමාජයක බිහිවීම සිදු නොවුණු බවයි. එනම් යටත්විජිත යුගයේ මෙරට ධනේශ්වර සමාජ ක්‍රමය පැවති වැඩවසම් ක්‍රමය පෙරළා දමා ඒ මත පූර්ණ ධනේශ්වර පාලන ක්‍රමයක් බිහි නොවූ බවට ඉදිරිපත්ව ඇති මතවාදය (ගුනසිංහ 2011, ජයවර්ධන 2006, බණ්ඩාරගේ 2005) තත්කාලීන ප්‍රබන්ධවල ප්‍රතිනිර්මිත පවුලේ ක්‍රියාකාරිත්වය ඇසුරෙන් සනාථ කෙරෙයි.

සලොමන් දල්පදාදු රචනා කළලිසීගේ වාසනාව (1910) ප්‍රබන්ධයෙහි නිරූපිත රොමියෙල් මුදලාලි ද ධනේශ්වර සමාජ ක්‍රමය හේතුවෙන් ධනවත් වූ එහෙත් උගත්කමෙන් තොර පුද්ගලයෙකි. සාම්ප්‍රදායික ජීවනාකල්ප විසින් තත්කාලීන සමාජයේ ප්‍රගතිශීලී එළැඹුම් ස්ත්‍රීය සම්බන්ධයෙන් බලාත්මක නොවූ ආකාරයට මෙම ප්‍රබන්ධය ද නිදසුනකි. තත්කාලීන සමාජ යථාර්ථයෙහි වලංගු බව ප්‍රතිනිර්මාණය කිරීමට ප්‍රබන්ධකරුවන් සමත් වූ බව මෙමගින් සනාථ කෙරේ. නාගරික සමාජයේ බටහිරකරණය වූ පවුල්වල තරුණියන් පියානෝ, රවිකිඤ්ඤා ආදිය වාදනය කරන කල ලිසී කැම ඉවීම, පොල්ගෑම, බටු මිරිස්, ඉගුරු ආදිය සිටුවීම සිදු කරයි. මේ ඇසුරෙන් සමාජයේ ක්‍රියාත්මක වූ ද්විත්ව සමාජ ක්‍රම එකිනෙකට වෙනස් වූ සමාජ සංස්කෘතික ධාරා දෙකක ශික්ෂණය ලද සමාජ කණ්ඩායම් ද්වයක් නිර්මාණය කිරීමෙහිලා හේතු වූ බව සනාථ කරයි.

4. හිගමනය

ප්‍රාථමික සමාජානුයෝජන ඒකකය ලෙස පවුල සතු කාර්යභාරය යටත්විජිත සමාජයේදී ද ක්‍රියාත්මක වූ ආකාරය අදාළ සාහිත්යික මූලාශ්‍රය ඇසුරෙන් සනාථ කෙරිණි. පිරිමි දරුවන්ට

සාපේක්ෂ වශයෙන් ගැහැනු දරුවන්ගේ සමාජානුයෝජන කටයුතුවල වගකීම යටත්විජිත යුගයේ ද මව වෙත පැවරුණ වගකීමක් විය. නව ධනේශ්වර පවුලෙහි කුල වටිනාකම් සහ ඇගයීම් පද්ධතීන්ගේ ආරක්ෂකයින් ලෙස ස්වකීය දියණිවරුන් හැඩගැස්වීමෙහිලා අවශ්‍ය අනුයෝජන කාර්යභාරය අහිතව පවුලක මව වෙත පැවරුණි. එමෙන්ම නව ආර්ථික හා දේශපාලන තලයේ ක්‍රියාකාරීන් ලෙස පුරුෂයන්ට කටයුතු කිරීමට අවකාශ සලසා දෙමින් පවුලක සමාජ සංස්කෘතික භූමිකාව භාර ගැනීමට උචිත / සුදුසු කුල කාන්තාවන්, සිංහල බෞද්ධ මහිලාවන් බිහි කිරීමේ මෙන්ම හැඩගැස්වීමෙහි නැතහොත් විශිෂ්ට දියණිවරුන් සමාජානුයෝජනය කිරීමෙහි 'නව පවුලේ' මවක සතු වගකීමක් වූ බව ප්‍රබන්ධගත නිදසුන් මගින් සනාථ විය. සාම්ප්‍රදායික පවුලෙහි දැනුම හා ආකල්ප ගොඩනැගීම ශිල්ප ශ්‍රේණි ඇතුළත පවුල් සංස්ථාව මගින්ම සිදු වූවකි. එහෙයින් දරුවෝ සාමාන්‍ය වශයෙන් අභ්‍යන්තර පවුල් ක්‍රියාකාරකම් ඇසුරෙහි දීම එකී අනුයෝජන ක්‍රියාවලියෙහි නිරත වෙති. නව සමාජය තුළ වෘත්තීය හෝ ආර්ථික ක්‍රියාවලිය පවුලෙන් පරිබාහිරව ක්‍රියාත්මක වීම හේතුවෙන් මවක සතු වූ දරුවන්ගේ සමාජානුයෝජන ව්‍යසරිය සාපේක්ෂ වශයෙන් වඩා පුළුල් තලයක ක්‍රියාත්මක විය. එහි දී දියණියන් සම්බන්ධයෙන් මවකට මුහුණදීමට සිදුවන සමාජානුයෝජන අභියෝග වඩා බරපතල වෙයි. මාර්ටින් වික්‍රමසිංහගේ 'මිරිඟුව' (1925) නවකතාවෙහි මොලී දනසූරිය නමැති දියණියට ඉංග්‍රීසි අධ්‍යාපනය ලබාදෙනු වස් නිවසට කැඳවූ බ්‍රිතාන්‍ය ජාතික ගුරුවරයාගෙන් මොලීට දරුවෙකු පිළිසිඳ ගැනීමේ අවස්ථාවේ දී ඇයගේ මව මුහුණදුන් අභියෝගාත්මක අර්බුදය මගින් මෙම තත්වය පැහැදිලි කොට ගත හැකිය. මේ අනුව මූලික වශයෙන් දරුවන්ගේ සමාජානුයෝජනය මවක සතු වූ වගකීමක් ලෙස තවදුරටත් වලංගුව පැවති බව ප්‍රබන්ධ විමර්ශනයෙන් නිගමනය කළ හැකිය.

5. පරිශීලිත ග්‍රන්ථ

ප්‍රාථමික මූලාශ්‍රය

අභයගුණවර්ධන, නෝමන් ද සිල්වා 1923. මෙමතීපාල, ප්‍රකාශනය සඳහන් නොවේ.
කන්නන්ගර දේවගැතිතුමා, එච්.1876. ග්‍රාම ප්‍රවෘත්තියක්. කොළඹ, ලංකා ආගමික ප්‍රචාරක සමිතිය.
කුරුකුලසූරිය, ඩී.පී. 1924. හිල්ඩා. ප්‍රකාශනය සඳහන් නොවේ.
ගුණවර්ධන, සේදිරිස් 1912. ප්‍රේමවන්ත විවාහය හෙවත් වික්‍රමරත්න සහ ලිලියන්.ප්‍රකාශනය සඳහන් නොවේ.
දල්පදාදු, සලමෝන්. 1910. ලිසීගේ වාසනාව. ප්‍රකාශනය සඳහන් නොවේ.
පෙරේරා, එම්. සී. එෆ්.1908. මගේ පෙම්බර්. කොළඹ : සිංහල සමය මුද්‍රණාලය.
1908. සිරි මැදුර. කොළඹ : සිංහල සමය මුද්‍රණාලය.
1911. විනාශ වූ නෞකාව. කොළඹ : සිංහල සමය මුද්‍රණාලය
වික්‍රමසිංහ, මාර්ටින් 1925. මිරිඟුව, ප්‍රකාශනය සඳහන් නොවේ
වීරසිංහ, එස්.එස්. 1920. එම්ලියානා, ප්‍රකාශනය සඳහන් නොවේ.

විජේසිංහ, ජේ. 1919. ලිලිගේ පොරොන්දුව. කොළඹ : ඩබ්ලිව්. ඊ. බැස්ටියන් සහ සමාගම.

සිරිසේන, පියදාස. (1906) 1966. ජයතිස්ස සහ රොසලින් හෙවත් වාසනාවන්ත

විවාහය. ප්‍රකාශනය සඳහන් නොවේ.

1910. නරුණියකගේ ප්‍රේමය. කොළඹ, සඳ්ඵම ප්‍රකාශන මුද්‍රණාලය.

1910. නරුණියකගේ ප්‍රේමය. කොළඹ, සඳ්ඵම ප්‍රකාශන මුද්‍රණාලය.

මේදිස්, ඩබ්ලිව්.එම්.සී. 1914. ලීලාවතී, ප්‍රකාශනය සඳහන් නොවේ.

1919. ශ්‍රී ලංකා මාතා කොළඹ : ස්වාධීන මුද්‍රණාලය

ද්විතීයික මූලාශ්‍රය

එංගල්ස්, ෆ්‍රෙඩ්රික් (අනු. රොඩ්රිගු ඩී.වී.) 1979. පවුල, පෞද්ගලික දේපල හා රජය ඇති වූ හැටි, මොස්කව් ප්‍රගති ප්‍රකාශන.

ආර්යපාල, ඇම්.බී. 1996. මධ්‍යකාලීන ලංකා සමාජය. කොළඹ : ඇස්. ගොඩගේ සහ සහෝදරයෝ.

ගයිගර්, විල්හෙල්ම් (පරි)ඇම්. බී. ආර්යපාල 1969. මධ්‍යකාලීන ලංකා සංස්කෘතිය. කොළඹ: ඇම්. ඩී. ගුණසේන සමාගම.

ජයවර්ධන, කුමාර් 2006. සොක්කන් ලොක්කන් වූ වගයි. ශ්‍රී ලංකාවේ යටත්විජිත ධනෝච්චරයේ නැගීම. කොළඹ : සමාජ විද්‍යාඥයන්ගේ සංගමය.

තිරුවන්දන්, සිල්වි 1995. ස්ත්‍රීවාදී දර්ශන කෝණයෙන් සමාජ න්‍යායයන් විග්‍රහ කිරීමක්. කාන්තා අධ්‍යාපන සහ පර්යේෂණ කේන්ද්‍රය.

පෙරේරා, රංජන් (සංස්)2011. නිව්ටන් ගුණසිංහ - තෝරාගත් ලිපි : 1. කොළඹ: සමාජ විද්‍යාඥයින්ගේ සංගමය.

බණ්ඩාරගේ. අසෝකා 2005. ශ්‍රී ලංකාවේ යටත්විජිතවාදය. පන්තිපිටිය: සීමාසහිත ස්ටැම්පර්ඩ් ලේක් පෞද්ගලික සමාගම.

රාජකරුණා, ආර්ය1970 (2012). සාහිත්‍ය රූපිය හා නවකතා විචාරය. කොළඹ: ඇස්. ගොඩගේ සහ සහෝදරයෝ.

වික්‍රමසිංහ, මාර්ටින්1961. උපන්දා සිට. දෙහිවල: තිසර ප්‍රකාශකයෝ.

English

Coomaraswami, A 1908. The Village Community and Modern Progress. Colombo Apothecaries.

Murdock, George Peter 1949. Social Structure. New York : Macmillan Company

Rao, C.N. Shanker 1999. Sociology. New Delhi: S. Chand Company.

Robertson, Ian 1980. Sociology. New York: Worth Publishing Inc.

Faculty of Social Sciences and Humanities,
Rajarata University of Sri Lanka

SAMODHANA

Vol. 9, Issue II, (December) 2020

The Journal of Faculty of Social Sciences and Humanities

Randunu Paralaya: The battle between Rāvaṇa and Viṣṇu

Rev. Olagawatte Chandasiri

Department of Languages
Faculty of Social Sciences and Humanities
Rajarata University of Sri Lanka

*Correspondence: chandrasirihimi@hotmail.com

Received: 15 October 2020

Accepted: 15 November 2020

සංක්ෂේපය

ආර්ය යුගයේ සිට ම ශ්‍රී ලංකාවේ ජනයා ලේඛනයට පුරුදු වී සිටියහ. මහින්දාගමනයත් සමග ම ලේඛන සම්ප්‍රදාය වඩාත් ප්‍රබල ලෙස ව්‍යාප්ත විය. වාචනා මාර්ගයෙන් ගෙන එන ලද ත්‍රිපිටකය හා තදාශ්‍රිත අටුවාවන් ද ලංකාවේ දී ග්‍රන්ථාරූඪ වීම ලේඛන සම්ප්‍රදායේ ප්‍රබල සංදිස්ථානයක් වේ. සිංහල සාහිත්‍ය සම්ප්‍රදායේ මුල් ම කාලවකවානුව වූ අනුරාධපුර යුගයේ දී සාහිත්‍ය සම්ප්‍රදාය සඳහා පෙදෙන් බුදු සිරිතද වැනි සංකල්පයන්ගේ දැඩි බල පෑමක් ඇති විය. කෙසේ නමුත් අනුරාධපුර යුගයේ සිට පැවති සාහිත්‍ය සම්ප්‍රදාය, සමාජ රූචිය සහ දෘෂ්ටිය කෝට්ටේ යුගයේ දී ප්‍රබල පරිවර්තනයකට ලක් විය. රටේ අභ්‍යන්තරයෙහි පැවැති දේශපාලන වෙනස්වීම් හා පිටස්තර ජාතීන් තුනකගේ බලපෑමකට ලංකාව ලක්වීම මේ සඳහා ප්‍රබල හේතූන් සේ පෙනේ. සීතාවක කාල වකවානුවේ දී දැඩි ශාසනික විලෝපන ක්‍රියාවන් සිදු වූ අතර සංකඩගල මුල් යුගයේ දී ප්‍රමාණවත් තරම් බුදු දහමේ හා සාහිත්‍යයේ ව්‍යාප්තිය සඳහා රාජ්‍ය අනුග්‍රහය නොලැබිණි. ඒ සමග ම දකුණු ඉන්දියානු ජන සමාජය ද විවිධ අයුරින් ලාංකේය සමාජයට බලපාන්න විය. මේ පසුබිම මත දේව වන්දනයට ද දැඩි ඉඩ කඩක් ලැබිණි. විවිධ සම්ප්‍රදායේ ජන සාහිත්‍යයක් ද ගොඩ නැගිණි. මහා සම්ප්‍රදායකට වඩා වූල සම්ප්‍රදායේ සාහිත්‍ය නිර්මාණ බිහි වූ අතර ඒවා පොදු ජනයා අතර ද ජනප්‍රිය විය. මේ අතර ලංකාවේ පමණක් නොව භාරතීය සමාජයෙහි පවා දැඩි කතා බහට ලක් වූ ආධ්‍යානයකී රාම සීතා වෘතාන්තය . ඒ ආශ්‍රිත විවිධ නිර්මාණ ද බිහි ඇත. රාම සීතා රාවණ කතා පුවත ලංකා සමාජයට

සමීප වුවකි. කෙසේ නමුත් විවිධ තේමාවන් යටතේ නිර්මාණය වූ විවිධ කෘතීන් 19වන සියවසේ මුද්‍රණ ශිල්පයේ ව්‍යාප්තියත් සමඟ ලාංකේය පාඨක සමාජය අතර ප්‍රබල අන්දමින් ව්‍යාප්ත විය. රන්දුනු පරලය නැමැති කුඩා ආබ්‍යානය යනු රාම සීතා යන සාම්ප්‍රදායික කතා පුවතට විෂ්ණු ද සම්බන්ධ කර ගනිමින් , ශාන්ති කර්මයක ස්වරූපයකින් ලියන ලද කුඩා පුස්තිකාවකි. කොළඹ කෞතුකාගාර පුස්තකාලයේ දී මෙම මූලාශ්‍රය යොයාගත් අතර තදාශ්‍රිත මූලාශ්‍රය භාවිත කරමින් මෙය විග්‍රහායට ලක් කර ඇත.

Keywords: Rāma, Rāvaṇa, Viṣṇu ,Sītā,, Randunu Paralaya

1. Rāmāyaṇaya and associated Sinhalese literature

Vālmiki and his colleagues, who lived between 400 and 200 BC, are evidently the legitimate authors of Rāmāyaṇaya , the royal epic (Keith 1965: 58– 59) . A legendary account of a battle between Rāma and Rāvaṇa (taken place before the arrival of King Vijaya) is referred to in Rāmāyaṇaya . This battle had lasted 12 years. Rāma was compelled to stay within a camp's confines for ten years without being able to reach Sri Lanka. Eventually, Rāma emerged victorious as Vibhīṣaṇa, the brother of the demon king named Rāvaṇa, joined the ranks. The folk belief has it that Rāvaṇa exhibited many skills through the power of his mystic knowledge.

Several scholars have authored books on Vālmiki's Rāmāyaṇaya of the world literature (Silva 1961: Preface). Evidence is available to support the association of Sinhalese authors with Sanskrit epics since Anuradhapura period, though no interest had been shown in translating Rāmāyaṇaya or any other Sanskrit works into Sinhalese. (But Dandin's Kavyadarasha was translated into Sinhala as Siyabasakara in Anuradhapura period) A custom of authoring Sinhalese works influenced by Sanskrit literature was evident until the Kotte period but no single Sanskrit work was translated (Sannasgala 1961:557). However, Sanskrit literature seems to have had a heavy impact on Sinhalese literature in terms of content and form (Wijeyawardana 1968:134). Although it is convenient to deduce that Indian epics such as mahā bhārata and Rāmāyaṇaya germinated Sinhalese poets, no single book based on the epics was published until the 17th century (Godakumbura 1996:1978). However, in c Sinhala classical poetry literature of the 16th century, ample information on Rāmāyaṇaya is found (Wickramasinghe (1991: 18). This information originates from kāvyaśekharaya girā sandeśaya as well as girā sandeśaya authored during the Kotte period. In addition to the allusion of Rāmāyaṇaya and mahā bhārata the parrot of girā sandeśaya residing in a rest-house (Ambalama) in Welitota hears the chatter of the people at night. He hears how the people narrate the Rāma Sītā story as well.

Ayĕk misadiṭu	gat
nōyĕk kavnaḷu ræugat	rævgat
pera	tamatamanugat
Rāma Sītā katā	tĕpalata

(girā sandeśaya 1951: 114)

Folklore associated with the establishment of Sithavaka kingdom offers easy access to details about kustantīnu haṭana . Therefore it is clear that the Rāma Sītā legend existed in folklore until the Seethawaka phase of the Kotte period.

In the aftermath of the Kotte kingdom, literature as well as social appetite transformed to a certain extent. The South Indian connection was a pivotal phenomenon with the import of scholarly works (Kariyawasam 1990: 17) Ritualistic magic, angampora (a form of martial art unique to Sri Lanka) and polytheism are noted elements. As a result, shanthikarma (ceremonial rituals) associated with deities unique to the Sri Lankan setting came to stay (Karunaratne 1991: 80).

2. Randunu Paralaya

The first two decades of the 19th century marked the emergence of several missionaries to propagate Christianity (Murdoch 17). The print industry flourished with their missionary work. By 1880, several poetry books came to be published in printing presses in Galle, Matara and Colombo (Kariyawasam 1973: 422). Small letters emerged to replace the epic tradition. Tiny poetry collections based on everyday life events and the beginning of a poetry tradition against the conventional style was quite evident at the time (Kariyawasam 1973: 456). A contemporary style emerged as against the intellectual linguistic tradition applied in the Sanskrit poetry works. The flexible use of language proved more efficient in paving the way for modern literature (Karunaratne 1991: 80). A large number of poetry narratives came to be published during the final phase of the 19th century. This phenomenon seems to have stemmed from the readers' interest in reading stories in newspapers. Among these poetry works, Jataka tales, as well as stories based on Tamil literature, could also be visible (Sarachchandra 1997: 27). The everyday events, as well as poetic works based on folklore, are also among them (Kariyawasam 1973: 488). Specifically, kaḷu yak pāliya, abiman yak pāliya, hat aḍi upata, randunu paralaya, kalaḷḷi sāntiya, daḷumura upata, oṭunu mālaya, maḷayak upata outside Buddhism yet inside folk literature seem to have been in use among the contemporary masses. Although the Buddha's teachings shun these practices, they took in a Buddhist form (Sannasgala 1962: 704). Many ancient ceremonial rituals unrelated to their contemporary counterpart are evident according to British Civil Servant Hugh Neville who collected them and took them to London as an ola book collection (Kariyawasam 2002: 101). The poetry collection, Randunu (Ran Dunu) Paralaya, was also published during this period (Venerable Vajiragnana Thera 1992: 339).

It can be surmised that Randunu Paralaya and the ritual books on demons' heroic activities were written during the Kandyan period or a later period by certain lesser-known poets. Whoever the author of this book is, he intended to do away with Rāma and highlight the battle as one occurred between Rāvaṇa and Viṣṇu presenting it with heightened polytheism and ceremonial ritual connection. Presenting the work in the ceremonial ritual model, the poet has made use of the performance methodology to destroy the demons in the thovil (devil dance) ceremony customarily performed in the country. The very definition of Randunu Paralaya also appears to be the destruction of the demons by a golden bow or demolishing them. This story where Viṣṇu has defeated Rāvaṇa by the golden arrow and won the war is presented as a ceremonial ritual related to polytheist narrative. Every ceremonial ritual based on polytheist belief has a mythological narrative. The common feature of those mythological narratives is that they are based on a religious background (The Encyclopedia Britannica, 715). The religious background of the Ravana-Vishnu mythology is the legendary mythical narrative about God Vishnu in folklore. This mythical legend is vital as God Vishnu is related to the narrative.

3. The concept of God Viṣṇu

Although it is impossible to conclude that God Viṣṇu was originated in the Vedic era, the most ancient records about the god are found in Vedic works. Though the concept of Viṣṇu is quite important in the post-Hindu era, it does not sustain that importance in Vedic works. Among gods such as Indra and Varuṇa in Rigveda, Viṣṇu is positioned in a lower realm. However, there itself it is said that no one can get even closer to the greatness of Viṣṇu (Rigveda Sanhitha 1993: 59 1-2). Although Viṣṇu was treated at a base level in Vedic works, the works published later had given importance to Viṣṇu. About 18 works authored by Vyasa have given viṣṇu purāṇaya Vishnu importance. According to details therein, Viṣṇu is considered the greatest god (Wilson 1961: 108). Many ancient works including Sanskrit literary works have given various names to God Viṣṇu. Mahā mahā bhārataya Mahabharatha maintains that Viṣṇu is called by 1000 names (Mahabharatha 1966 xiii.i49). Viṣṇu is considered the most ideal soul and being (Wilson 02). The origin, as well as the existence of the universe, is manifested by God Viṣṇu. (Winternitz, 1977: 162).

4. Ten-fold avatar

The Ten-fold avatar is a concept related to God Viṣṇu. Descending from zenith to nadir is an avatar (Sanskrit English Dictionary, 1992: 162). To be in the human or animal form in order to eliminate the evil of the world defines the avatar concept (Encyclopedia of Buddhism 1961: 162). The avatar concept is found first in Bhagavad Gita. Viṣṇu appears in the world from period to period to protect noble men and eliminate evil men and establish Dhamma, hence paves the way to the establishment of avatar concept (Bhagavad Geetha iv 8)

paritrāṇāya sādhanām - vināśāya ca duṣkṛtama
dharma samsthāpanārthāya - sambhavāmi yuge yugē

This concept is referred to in Rigveda too (Rigvedavii 100, v-6). Later, the avatar concept is found in Mahayana teachings as well (Encyclopaedia of Buddhism, 1961: 162). Viṣṇu has 10 common avatars (Bhagavad Githa 3.95): (Use one method - Gita, Geetha, Githa.) Matsan, Kuruma, Varaha, Narasimha, Vamana, Parashurama, Rama, Krushna, Buddha and Kalki.

5. Rāma Avatar

Rāma, the son of King Daśaratha , is the complete human avatar of god Viṣṇu (Rao Gopinatha, 1984, 119). It is mentioned that Rāma appeared in the world to avoid demon Rāvaṇa's harm done to gods and men. The story since birth of Rāma and the ascendancy into the heavens is mentioned in the epic Rāmāyaṇa . Rāma's noble character, righteousness and warrior qualities coupled with Princess Seetha's chastity and the life-like protection of the husband is much appreciated here.

6. Viṣṇu as portrayed in Sinhalese folk literature

As Viṣṇu rises above Śhiva in postmodern ancient works, the priority is given to Viṣṇu in folklore. The ceremonial rituals, in Sinhalese folk culture, are conducted for visible and invisible beings to maintain the physical welfare of a particular person. The priority given to God Viṣṇu is evident (Sarachchandra 1968). The Buddha has entrusted the mission of protecting Sri Lanka from Sakka to someone in the guise of god Viṣṇu (Mahavamsa 1967: 7 ch 3-5 stanzas). This is also found in Deepavamsa, 1959: 25 25 verses).

The basic records on God God Viṣṇu in Sri Lankan culture are found in the latter phase of Anuradhapura and Polonnaruwa periods. This is apparent even in the Chola period.

A large number of Śhaiva and Vaishnava devalas were built in Lanka during the contemporary period. It attracted a dynamic state sponsorship during the Polonnaruwa period. The remains of the Hindu pantheon, Nataraja, Parvathi, Karthikeya, Viṣṇu, Lakshmi, Bala Krushna and Shiva epitomises the God Vishnu concept in Sri Lanka (Lanka Itihasaya, 11 Volume 393 - 395 pp). The rituals which are seemingly ceremonial rituals performed for the favour of personal and social welfare such as devol madu, gammadu , pūna madu and mal madu the rituals - before the ritual begins the adventurous nature of the God Viṣṇu is much appreciated in the invitation recital for the gods to descend from the heavenly flowerbeds.

Silappadikāram narrates that Pattini cursed the country as well as the king because her husband was killed unjustly. Pattini is the primary local goddess among Sinhalese Buddhists

(Jayawardana 1985: 130). The Gammadu ritual mainly stems from this source (Kariyawasam 1990: 14). The kālāpandam ritual is also linked to God Viṣṇu especially in the pei veema (observation of higher precept) occasion. Among the ceremonial rituals, the Bali yāgaya function reveres God Vishnu among others. The main theme of this ceremonial ritual is to alleviate diseases stemming from the planetary movement (Sedaraman 1967: 53).

The details of God Viṣṇu in the ceremonial ritual named Kohoṃbā Kankāri are visible in publications related to the birth story of Seetha (Disanayaka 1988:). The faith in God Viṣṇu became popular among the Buddhists because of the belief that both Viṣṇu and Upulvan are one god. At least 10 names used for God Upulvan are found in Upulvan Asna written in the Vṛtta Gandhi Saili metre (Dharmadasa (1994: 413). Upulvan is a god of the pre-Buddhist era. Nilvan (bluish) god is the definition. Vishnu's colour is also lotus blue. Both Vishnu and Upulvan are considered one god. Senarat Paranavithana claims that Upulvan is God Varuṇa of the ancient Indu Ariyans (Paranavithana 1953: 169). However, Munidasa Cumaratunga opines that Upulvan is a god with local origins (Cumaratunga 1962: 40). Hindus claim that the Buddha is an avatar of God Viṣṇu. However, Buddhists consider that Viṣṇu is a Bodhisatva who will be a future Buddha. The mythology related to this noble god is portrayed on the Viṣṇu Deva Kannalavva (invocation) that narrates two battles won by Viṣṇu. They are the Asura battle and Rāvaṇa battle. Hindu mythology relates that the Suras (deities) won the battle against the asuras (demons) because Viṣṇu drank ambrosia after squashing the ocean. God Viṣṇu of the Suras won the Rāvaṇa battle as he destroyed Rāvaṇa and his demon crowd by his golden arrow according to the Sinhala Buddhist theological literature (Amarasekara 1962: 40). Ancient devil dance verses relate the adventures of God Vishnu and the power of the golden arrow. The following poem is a classic example.

āla vaḍana ruvan dunna paṇiviḍa kara	lā
dālavare ran dunne ḷḷiya balā	lā
nīla varṇa deva ruvin ginijal dī	lā
kola nāetiva viṣṇu mē mal yahanāṭa vāḍa	lā

kirula ḷḷeran deva baraṇa nīla saḷuva æ	da
suruḷu ḷḷeran dunu daḍu siri haste tada tē	da
suruḷu indra miṇi jālā mal paṭi sura tē	da
kuruḷu asna pāena nāgilā vaḍin viṣṇu tē	da

(Sumanapala 1995: 133)

In the presentation of the Rāvaṇa -Vishnu battle story in Ran Dunu Paralaya, the supremacy of Vishnu's golden arrow appears to be the point of inspiration. Moreover, the belief in deities and related rituals established in India remains an influential factor as

well. The narrative about Rama, Rāvaṇa and Seetha is such a well-grounded story in India. The popular narratives in India have influenced our culture since the ancient according to Nandadeva Wijesekara. He cites the Rama- Seetha story as an example. The Anjanam performance (light-reading) indicates the extent to which it has influenced our country. In Anjanam, an ointment is applied to a saucer which is placed on a coconut oil lamp for oracle. The oracle is shown by Hanuma (monkey god) and Anjanam goddess. It is Seetha who is shown as anjanam goddess. Hanuma walks across the saucer with a fire torch recalling the monkey god with tail on fire. This shows how the Rama- Seetha mythological narrative is related to our god beliefs and rituals such as anjanam .

Upon inquiring poetry from beginning to the end, Randunu Paralaya indicates its performance presentation of Rāvaṇa and Vishnu. First, the birth of Vishnu is presented the way the birth stories of deities related to devil dances are narrated. Rāma is mentioned at first. Later, the poet uses only Vishnu's name (Randunu Paralaya verses 5 and 6). The traditional Rāma Rāvaṇa and Sītā narrative relates the Rāma Rāvaṇa and battle followed by the latter's abduction of Rama's wife, Seetha . However, it is altogether a different narrative in Randunu Paralaya. Angered by the records that the Buddha had given the mandate to God Vishnu to alleviate the troubles faced by a human, Rāvaṇa brought 1000 golden bows, suitable arrows and a golden sword. Donned in blue costumes flanked by demons, he enters the battle with Vishnu . Here the poet employs anachronism and places the Buddha's life before the and Rāma and Rāvaṇa era.

muniraja sit karuṇā karavā	lā
hanikaṭa pulvan dēvidu tēla	lā
naranaṭa van uḍa durudura hæra	lā
deviṇḍuṭa naralova bārava dī	lā
mēpuvat dænagēna tēda visirāva	na
ropasin kipemin uraṇavemin pæ	na
apaṭat væḍi devi kavuruda kiyami	na
særasēn yudayaṭa ēnnaṭa rāva	na
dasa dahasak tada randunu ærage	na
visidahasak særa ī daḍu ærage	na
ekasiya aṭak aggiṇi særa æraga	na
eran kaḍut vembu da særa æraga	na

diva abaraṇa diva oṭunu darā ga na
gavura nīladiya vastrā paladi na
ovuva sāmasæra guvanin sarosi na
kivuva viṣṇu paradi vi avi tis dena na

(Randunu Paralaya 20, 21, 22, 23 verses))

Seeing the approach of Rāvaṇa, Vishnu initiates a war with the golden bow in the left hand and the golden arrow in the right hand. As there are no separate battle scenes in the performance, this seems more drama-like than a battle of destroying the demons. The performance reaches an end with Vishnu acquiring the victory. A major portion of this work is allocated to the protection prayers to eliminate miscellaneous evil through the blessings of the golden arrow. It goes without saying that the poet yearns to aspire the blessings on the miscellaneous evils happening throughout the seven days.

Although no significant difference is observed on the basic contents of Randunu Parale and Randunu Paralya ola leaf books, an occurrence absent in Randunu Paralaya is observed. It is the fact that Rāma destroyed demons with the blessings of God Saman (Randunu Parale AR/10, CC/14 National Museum, Colombo). The basic feature of every book titled Randunu Paralaya encompasses the blessings based on golden arrow used by God Vishnu to destroy Rāvaṇa and his demon crowd. It can be inferred that these books could have been influencing the growth of the folk belief based on God Vishnu's golden arrow.

7. Conclusion

The narrative about Rāvaṇa and Vishnu is a certain mythical story found in the poetic work, Randunu Paralaya. Myth, in this respect, means something that happened in the past. It could be any story about gods, demons or heroes. The god in the Rāvaṇa – Vishnu narrative is Vishnu. The demon is Rāvaṇa. It is the common belief that these invisible persons are still alive with immense power. In this backdrop, the reference to Rāvaṇa bears a significant difference as against the narrative about Rāma, Rāvaṇa and Sītā. The objective here is to bless the common people with the might of God Vishnu's golden arrow used in the battle that took place between Vishnu and Rāvaṇa.

It is possible to gain an understanding of the nature of the cultural man's thinking of the 19th century as they approach the modern world.

References

Primary sources

Randunu Paralaya AR/10 - 7 page

National Museum, Colombo. CC/14. = 2 page

- Kāvvyēśkharaya* Epic (ed: Ratmalane Dharmarama) 1935 4th print. 1966 Kelaniya.
girā sandeśaya , (ed: Bambarende Siri Seevali Thera) 1960 Colombo
Vyasa Maharsha mahā bhārataya, Vyasa Maharsha (ed: Ramachandra Narayana Dandekar Bhandarkar Research Institute) 1966,
mahāvamśaya (Ed: Batuvantudava and Hikkaduwe Sumangala Thera) 1967. Colombo
Rāmāyaṇaya (rāmāyaṇaya) (abridged translation by W.A. Silva) 1961, Matara.
sītāvaka haṭana, Central Cultural Fund, 1999. Colombo.
sṛgveda saṃhitā (Srimath Sayanacharya, Part One) Centre for Vedic Revisions 1993 ,Punei
Randunu Paralaya, Kiribanda, A., (printed by Alagamuwe Kiribanda at) Shastradhara Press, 1892.
Kāvvyēśkharaya (Ed: Siri Thilakasiri) Ratna Book Publishers, Colombo, 1961.
girā sandeśaya (Ed: Cumaratunga Munidasa) Third Edition, Colombo, 1963.
Tisara sandeśaya (Ed: A.V.) Suraweera and Wimala Wijesuriya) Lake House Bookshop, Colombo, 1991.

Contemporary works

- Arangala, Ratnasiri. , *Nuthana Sinhala Sahityaye Prabhavaya* Colombo, 2004.
Ekanayake, Punchibanda., cirantana siṃhala sāhityēya vicāra cintanaye vikāśanaya. Samayawardhana Prakashakayo, Maradana, Colombo, 1999.
Karunananda Ukkubanda,, *Sri Lankave Arthika Itihasaya (Britanya Palana Samaya)*, Abahaya Mudrana Silpiyo, Kadawatha.
Godakumbura, C.E., Sinhala Sāhityaya, , Battaramulla, 1999.
Dias, H., *Jana Sahitya Sampradaya*, Godage Publishers, Colombo, 2003.
Dias, Herson, *Jana Sahitya Sampradaya*, Godage Poth Medura, Maradana, Colombo, 2003.
Tilakaratne, M. P., Sambhāvya siṃhala sāhitya hā pōdu jana ruciya. Godage and Bros, Maradana, Colombo, 1984.
Wickramasinghe, K. D. P., *Nuthana Sinhala Sahitya*. Gunasena and Company, Colombo, 1965.
Wickramasinghe, M., *Sinhala Sahityaye Negeema*. Mount Lavinia 1949
Wijesekara, N., *Lanka Janathava*. Gunasena and Company, 1986. (Third Edition)
Hemapala G. W. *Sanskruta Kavya Vicharaye Muladharmam*. Colombo, 1967
Hewawasam P. B. G. *Matara Yugaye Sahityadharayan haa Sahitya Nibandhana*. Cultural Affairs Department. 1966

Articles

- Adagama, Malani, *Britanyan Yatate Sri Lankave Samajiya haa arthika vardhanaye padanama 1796 sita 1832 dakva Lanka Itihasaye Britanya Yugaya*. Ed: GPV Somaratne, published by Department of History, Colombo University. Thisara Publishers, Dehiwala, 1991.

Faculty of Social Sciences and Humanities, Rajarata University of Sri Lanka

SAMODHANA

Vol. 9, Issue II, (December) 2020

The Journal of Faculty of Social Sciences and Humanities

New Dimensions of Gender and Poverty in Global and Sri Lankan Context

Dilan Gunawardane

Department of Social Sciences, Faculty of Social Sciences and Humanities, Rajarata University of Sri Lanka, Mihintale

*Correspondence- gunawardaned@gmail.com

Received: 08 October 2020

Accepted: 04 December 2020

සංකේපය

දුගීභාවය දියුණු නොදියුණු බේදයකින් තොරව හඳුනාගත හැකි ගෝලීය ප්‍රශ්නයක් වේ. ගෝලීය වශයෙන් දුගීභාවය හඳුනාගැනීමේ දී ගොඩනැගී ඇති අසමානතාව ඉතා පුළුල් මට්ටමින් දැකගත හැකිය. බටහිර යුරෝපයේ කාර්මික රටවල් ඇතුළු ලෝකයේ සෙසු දියුණු රටවල් පිළිබඳ අවධානය යොමු කිරීමේ දී, ඇමරිකා එක්සත් ජනපදය, කැනඩාව, ජපානය, ඕස්ට්‍රේලියාව, ජර්මනිය සහ ප්‍රංශය වැනි රටවල් ධනවාදී සමාජ ලෙස දුගීභාවයෙන් තොරව හඳුනාගත හැකිය. නමුත් අප්‍රිකා, ලතින් ඇමරිකා සහ කැරිබියන් මෙන්ම ආසියානු කලාපය ගත් විට එම රටවල දුගීභාවය ඉතා බරපතල ප්‍රශ්නයක් ලෙස වර්ධනය වී තිබේ. ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභවය සහ දුගීභවය අතර ඇති සබඳතාව පරීක්ෂා කිරීමේ දී ස්ත්‍රී පුරුෂ වෙනස මත ගොඩනැගී ඇති දුගීභවය සංවර්ධනය වෙමින් පවතින රටවල බරපතල ප්‍රශ්නයක් වශයෙන් දක්නට ලැබේ. තොරතුරු මූලාශ්‍ර විමර්ශනය කිරීමේ දී පුරුෂයාට සාපේක්ෂව ස්ත්‍රීය සමාජ, ආර්ථික හා සංස්කෘතික සාදක මත දුගීභවයේ ඉහල අගයක් පෙන්නුම් කරයි. ශ්‍රී ලංකාව ඇතුළු අනෙකුත් දියුණු වෙමින් පවතින රටවල තත්වය පරීක්ෂා කරන විට පුරුෂයාට සාපේක්ෂව ස්ත්‍රීය දුගීභවය හේතු කොටගෙන විවිධ ගැටළුවලට මුහුණ දෙමින් සිටින බව අනාවරණය වේ.

මූලාශ්‍ර පද: දුගීභාවය, ස්ත්‍රී-පුරුෂ සමාජභාවය, අසමානතාව, සංවර්ධනය සහ උගත සංවර්ධනය

1. Introduction

Poverty can be identified as the major problem in the world that has received the attention of planners and policy makers. The number of people living in poverty is alarming; for instance in 2006, statistics show that 1.2 billion people still lived on less than a dollar a day, and 2.8 billion on less than two. (*World Development Report 2007*). Poverty rates in the regions can be identified as the share of people living on less than a dollar a day (%), South Asia 36%, China 20%, East Asia and Pacific 19%, Latin America and Caribbean 12%, Europe and Central Asia 8%, Middle East and North Africa 5%. (*World Development Indicators, 2004: page 01*). These statistical data reveal that South Asia has the highest poverty rate of the world, viz.36%. As per ‘Poverty Indicators – 2011’, the report of the Department of Census and Statistics, Estate Sector poor is 11.4% and the Rural Sector holds 9.4% and Urban poor is 5.3% as reported in 2009/10.(*Household Income and Expenditure Survey-2009/10, Department of Census and Statistics-Sri Lanka*).

While considering the gender and poverty in Sri Lanka, like in other Asian countries, women comprise disproportionately a larger percentage of the poor. According to the Head Count Index by sex of the household head, poverty in urban sector male headed household is 6% and female is 9.3%. In rural areas poverty in female headed household is 15.2%. By comparing the urban and rural, the poverty in female headed household is higher than the value of urban areas which records 9.3% and 15.2% in urban and rural sector respectively (*Number of poor persons and number of poor households by sector, province and district, 2006/07, HIES-2006/07, department of Census and statistic*). This is primarily due to gender based problems that cause women to be more deprived than men. Many women have to face unequal sharing of food, inadequate or lack of work, unequal wages, loss of employment, and persistent verbal and physical violence. Further, mainly in the rural sector, women have limited access to resources such as credit, land, inheritance, education and lack of supportive services and hence their participation in decision making is limited. Because of these gender based discriminations women are poorer than men. This phenomenon is commonly known as the “feminization of poverty” and has now become a universal phenomenon. If, Women is to be empowered, she needs access to material, human, and social resources necessary to make strategic choices in her life.

According to this statistical data and conceptual analysis gender inequality and poverty can be identified two serious problems for developing countries, where the majority of women have been victims of cultural, socio-political and environmental

impacts of development. The literature on women and poverty abounds with evidence that women are disproportionately subject to the economic and socio-cultural effects of poverty. In this background the study was conducted to analyze the pattern of gender and poverty in global and Sri Lankan context.

2. Research Objectives

The key objective of the study is to investigate what are the co-relations between gender and poverty in global context and Sri Lankan society. However, this key objective can be divided precisely by elaborating its scope of the research. They are:

01. To identifying poverty as a multi-dimensional concept
02. To understanding the nature of rural poverty in Sri Lanka
03. To understanding the women status of the global and Sri Lankan context
04. To identify the co-relationship between the gender and poverty in global and Sri Lankan context

3. Research Methodology

The key objective of this study is to investigate what are the relationship between gender and poverty in global and Sri Lankan context. Methodology applied in this study was literary survey. Therefore, quantitative methodology is used to identify the nature of poverty and relationship between gender and poverty.

The survey method, comparative method and statistical method were used as the research methods in this research. Survey method was used to identify the previous research and literature relating to the concepts of gender and poverty. Further, comparative method used to compare the data regarding, poverty and men as well as poverty and women. In addition, compare status of gender and poverty in Sri Lanka and gender and poverty in global context, comparative method was used. Finally, statistical method was used to analyze the secondary level data, that have been collected from secondary sources.

While considering the data collection techniques, the study was desk research its completely depend on secondary data, Secondary level data were collected from relevant books and websites. As well as resent studies relating to the gender and poverty were used for collecting to the secondary data.

4. Results and Discussion

4.1 The definition of poverty

On a global basis, defining poverty is a difficult task because of conceptual problems and problems in acquiring comparable data from various nations. Economists and Sociologists agree that a meaningful concept of poverty should possess the attributes of measurability, objectivity, comparability and sensitivity to changes, yet they have not evolved a universally accepted concept of poverty. It depends on the approach adopted by the researchers to the phenomenon of poverty.

However, two radically different approaches to the definition of poverty have been advanced; on the one hand, the Culture of Poverty and on the other, the Economic Definition. The focus of the cultural concept of poverty is on the internal attitudes and behavior patterns of the poor with respect to the set of circumstances while the economic concept highlights the external circumstances that condition a person's behavior towards economic transactions.

The central point of the economic definition of poverty is that it is a property of the individual's situation rather than a characteristic of the individual or of his pattern of behaviour. However, for low income nations in a state of economic transition, data on income and levels of consumption are typically difficult to attain and are often ambiguous when they are available. Therefore, income disparities are not the only factors that define poverty and its effect on people.

Presently, the meaning of poverty has changed from its definitions based on economic indicators, to this new definition, and considers poverty to consist of components of material deprivation, low levels of health and education indicators, vulnerability and exposure to risk, noiselessness and powerlessness (*World Development Report 2000/2001*). This indicates the influence of structural and alternative development strategies in the identification of poverty and planning for its alleviation. The Asian Development Bank (ADB) has mentioned,

Poverty is not a natural human condition. It may be caused by wars, corrupt governments, failed ideologies, and unjust laws; and it can be overcome through economic development. But, poverty encompasses not only material deprivation in terms of income or consumption levels below some minimally adequate levels, but also the deprivations arising from illiteracy, malnutrition, bad health, poor access to water and sanitation, vulnerability to economic shocks, and lack of political freedom. While material deprivations are clearly

linked in many cases to these other types of deprivation, they are not all-encompassing (Asian Development Bank, Key Indicators, 2004).

Poverty is a multifaceted phenomenon; it may be defined in either of two ways, namely *Absolute poverty and Relative poverty*. Absolute poverty refers to a lack of basic necessities, such as food, shelter and income. According to this idea, people who cannot afford some minimum of food, clothing, shelter, and other necessities are considered poor regardless of how they compare with other people. Relative Poverty refers to a situation in which some people fail to achieve the average income or lifestyle enjoyed by the rest of society. Relative Poverty emphasizes the inequality of income and the growing gap between the richest and poorest (Guerrer; 2005; 224). According to the idea of relative poverty, people are poor only in comparison with others. Relative poverty always involves comparing one group with another group. One implication of this approach is that it will never vanish.

The concept of absolute poverty has been widely criticized. It is based on the assumption that there are basic minimum needs for all people in all societies. The problem is that needs exist both within and between societies. For example, within a society, the nutritional needs of a bank clerks and labourers are very different. Between societies, the Bushmen of the Kalahari Desert have very different nutritional needs when compared to office workers in London. Furthermore, the concept of absolute poverty is very difficult to define when it includes cultural needs. These needs vary from time to time and place to place, so that any attempts to establish a fixed standard is bound to fail (Haralambos and Heald, 1980: 141).

According to the above factors, poverty has been used as multi-dimensional; some dimensions of poverty may be more closely interlinked than others. Therefore, it is difficult to separate each dimension. However, poverty is a global problem that is shared by every country – developed or underdeveloped and also it has to be the cause for a number of social problems. Therefore, in the UNO announced SDGs (Sustainable Development Goals), the 1st is taken to Eradicate Extreme Poverty and Hunger by 2030 (The Sustainable Development Goals Report, United Nations-2015).

4.2 Theoretical view of poverty

By explaining the concept of poverty, it can be identified as different types of theories that have been advanced. Two different perspectives to explaining poverty have emerged; one is an economic view and other one is a sociological view. Economists attempt to define poverty while relating to the economic factors and they highlight the external circumstances that condition a person's behavior

towards economic transactions. In identifying the poor sociologically, they try to define poverty through the social factors. The focus of social concept of poverty is on the internal attitudes and behavior patterns of the poor with respect to the set of circumstances.

The sociology of poverty has increasingly come to be studied within a complicit perspective. Complicit theorists argue that poverty continues to exist because society fails to allocate its resources fairly. According to the Marxists, poverty is a consequence of the ownership of capital by a few people, at the expense of the rest of the society. Inequality is essential to capitalism, and a consequence of its exploitative dynamic.

The Weberian view stresses the weak market position of the poor-their poverty is the consequence of lack of bargaining power. This is a common feature of those who are most vulnerable, particularly the unemployed, low-paid, single parents and the elderly.

Feminist have stressed the feminization of poverty, pointing out that those who suffer most from poverty are women. Women have always been particularly vulnerable to poverty.

From the Functionalist's point of view, if poverty is a prevalent feature of society, then it must in some way be functional, although it is clearly dysfunctional to those in poverty. Poverty must serve a social function. This argument has been elaborated by Howard Gans (1973). He delineates fifteen ways in which poverty can be functional, for example:

- Poverty helps to ensure that dirty, dangerous, menial and undignified work gets done.
- The poor help to uphold the legitimacy of dominant norms by providing examples of deviance
- The poor help to provide emotional satisfaction, evoking compassion, pity and charity, so that the affluent may feel righteous.
- Poverty helps guarantee the status of the non-poor
- The poor add to the social viability of non-economic groups

A functional analysis, he says, 'must conclude that poverty persists not only because it satisfies a number of functions but also because many of the functional

alternatives to poverty would be quite dysfunctional for the more affluent members of society.' 'Phenomena like poverty', he concludes, 'can be eliminated only when they either become sufficiently dysfunctional for the affluent or when the poor can obtain enough power to change the system to social stratification'. The poor, he suggests, will always be with us (Barnard and Burgess, 1996: 289-292)

Functionalists have mentioned that the poor are always present in society and they perform vital services for society. Therefore, poverty associating with positive functions makes possible the existence or expansion of respectable professions and occupations; for example, Penology, Criminology, Social Work, and Public Health. More recently, the poor have provided jobs for professional and para-professional 'poverty warriors' and for journalists and social scientists (Henslin, 1988: 328).

Symbolic Interactionists assert that just like any other aspect of society, inequality is sustained and created through interaction and definitions of the situation. Formal and informal socialization plays a major role in this process (Curry et al, 1997: 182)

According to the above theories discussed, sociologists try to explain poverty through their own perspectives. Each type of theory discussed above has both strength and weaknesses. But together, they enable us to understand better the cause for and cures to poverty.

4.3 Poverty in the global context

Poverty is a global problem that is shared by every country-developed or underdeveloped. The global pattern of inequality is even starker. According to the UN, 800 million people in the world are malnourished and 4 billion people, two-thirds of the world's population are poor, which is defined as lacking the ability to obtain adequate food, clothing, shelter, and other basic needs. Also, a fifth of the developing world's population goes hungry every night, a quarter lack access to even a basic necessity like safe drinking water, and a third live in a state of abject poverty-at, such a margin of human existence that words simply fail to describe it. The citizens of the 20 or so rich, highly industrialized countries spend more on cosmetics or an alcohol or ice cream or pet food than it would take to provide basic education, or water and sanitation, or basic health and nutrition for everyone in the world (Brym and Lie, 2005: 239).

Consider global inequality for a movement. The United States, Canada, Japan, Australia, and a dozen or so Western European countries including Germany, France,

and the United Kingdom are the world’s richest post-industrial societies. The world’s poorest countries cover much of Africa, Latin America and the Caribbean, and Asia. Inequality between the rich and poor countries is staggering. Nearly one-fifth of the world’s population lacks adequate shelter, and more than one-fifth lacks safe water. About one-third of the world’s people are without electricity and more than two-fifths lacks adequate sanitation. In the United States, there are 626 phone lines for every 1000 people, but in Cambodia, the Congo, and Afghanistan there is only 1 line per 1000 people. Annual health expenditure in the United States is \$2765 per person, whereas the comparable figure for Tanzania and Sierra Leone is \$4 per person and for Vietnam it is \$3 per person. The average educational expenditure for an American child is \$11,329 per year, compared with \$57 in China, \$46 in Mozambique, and \$38 in Sri Lanka. People living in poor countries are also more likely than people in rich countries to experience extreme suffering on a mass scale (Brym and Lie, 2005: 239).

As Table 4.1 shows, many developing countries have large sections of their population living in extreme poverty, more than one-third in Bangladesh, Mozambique and Namibia, for example, and over 60 per cent in Rwanda and 70 per cent in Nigeria. Clearly, material conditions of life in the developed countries are very different from those in developing countries.

**Table 01:
Measures of Extreme Poverty, 2007 (Selected Countries)**

Country	Poverty (ratio living on US \$1 a day)
Australia	0
Bangladesh	36
Brazil	7.5
China	9.9
Czech Republic	0
Denmark	0
Egypt	3.1
France	0
Japan	0
Kenya	22.8
New Zealand	0
Mozambique	36.2
Namibia	34.9
Nigeria	70.8
Norway	0

Pakistan	17
Rwanda	60.3
Sweden	0
UK	0
USA	0

(Giddens, 2010: 481)

Even though the eighties and the nineties were periods of increasing wealth because of the development of new technologies, the gap between the rich and poor has grown wider, and the actual numbers of people living in poverty increased. The number of people living in poverty is alarming, for instance in 2006, statistics show that 1.2 billion people still lived on less than a dollar a day, and 2.8 billion on less than two (*World Development Report 2007*). Poverty rates in the regions which can be identified where the share of people are living on less than a dollar a day (%), Sub-Saharan Africa 50%, South Asia 36%, China 20%, East Asia and Pacific 19%, Latin America and Caribbean 12%, Europe and Central Asia 8%, Middle East and North Africa 5% (*World Development Indicators, 2004: page 01*). These statistical data reveal that South Asia has the highest poverty rate of the world, viz.36%. This background is clearly discussed by Quibria,

There are about 1115 million poor people in Developing countries, of which about 800 million are in Asia. Furthermore, among these 800 million poor, about 500 million are considered extremely poor. Poverty exists in both rural and urban areas; the problem in developing Asia is predominantly one of rural poverty. The percentage of the poor living in rural areas is almost 70 per cent in the Philippines, 80 per cent in India and Thailand, and 90 per cent in Indonesia. Rural Poverty continuous to pose one of the greatest development challenges in many Asian development economies, particularly in low income countries. A majority of the rural poor are marginal and landless farmers (Quibria, 1993: 01).

In addition, Quibria has mentioned the causes of Third World poverty. It can be seen that several factors contribute to the prevailing poverty levels in the Third World, such as:

- Third World countries lose out through unfair trade agreements, lack of technology and investment, and rapidly changing prices for their goods.
- When a country is at war (including civil war) basic services like education are disrupted. People leave their homes as refugees. Crops are destroyed.

- Third World countries have to pay interest on their debts. This means they cannot afford to spend enough on basic services like health and education; nor on things like transport or communications that might attract investment.
- Many people in the Third World have had their land taken over by large businesses, often to grow crops for export.
- Affordable or free healthcare is necessary for development. In poor countries the percentage of children who die under the age of five is much higher than in rich countries. HIV/AIDS is having a devastating effect on the Third World.
- Affordable, secure food supplies are vital. Malnutrition causes severe health problems, and can also affect education. Without education it is difficult to escape from poverty. This becomes a vicious circle – people who live in poverty cannot afford to send their children to school.

(Quibria, 1993: 04)

While considering these factors, poverty can be seen as the major challenge being faced by developing countries.

4.4 Poverty in Sri Lankan context

Sri Lanka is well known for achieving high levels of human development at relatively low levels of GDP per capita. Successive governments have invested heavily in education, health and welfare programmes and this has been associated with the country achieving levels of life expectancy and literacy that are comparable to other regional countries (Table 4.2).

Sri Lanka is ranked 92 out of 186 countries in the HDI published by the UN in the Human Development Report, 2012. The HDI is a composite measure that captures the three basic aspects of human development viz. longevity, knowledge and a decent standard of living. It is devised to rank countries by the level of human development. Sri Lanka is grouped in the High Human Development category, occupying the 3rd position and first among the South Asian countries in the HDI. With a score higher than the South Asian average of 0.558, Sri Lanka ranks high in life expectancy, literacy rates and other social indicators.

Table 02:
A Comparison of Human Development Achievements for Sri Lanka and Other Countries - 2013

Country Group	Human Development Index (HDI) Value	Life Expectancy at Birth (Yrs)	Adult Literacy Rate	Mean Years Of Schooling	Expected Years of Schooling	Gross National Income (GNI) per Capita
Sri Lanka	0.715	75.1	90.6	9.3	12.7	5,170
Arab states	0.652	72.0	72.9	6.0	10.6	8,317
East Asia and the Pacific	0.683	71.7	93.5	7.2	11.8	6,874
Europe and Central Asia	0.771	71.5	98.0	10.4	13.7	12,243
Latin American and the Caribbean	0.741	74.7	91.0	7.8	13.7	10,300
South Asia	0.558	66.2	62.8	4.7	10.2	3,343
Sub-Saharan Africa	0.475	54.9	61.6	4.7	9.3	2,010
World	0.694	70.1	80.9	7.5	11.6	10,184

Source: Human Development Report, 2013

Furthermore, infant mortality has fallen from 17 per 1000 in 1993 to 15 per 1000 in 2009; life expectancy has risen from 63 years in 2007 to 75 years in 2011; and, population growth has halved from 2.8 percent in 1963 to 1.4 percent in 2011. However, these human development achievements and high levels of public expenditure on social welfare, have not eradicated deprivation. Over one-fourth of pre-school children still suffer from under nutrition and between a quarter to a third of the population experienced income poverty in the mid 2010. The country may have graduated from being 'low income' to 'lower-middle income' in 2011 when per capita GNI passed the US\$4000 hurdle but Poverty persists (Human Development Statistics, 2011).

After more than several decades of development efforts, poverty still remains as a major problem in Sri Lanka.

Table 03:
Poverty and inequality in Sri Lanka 1990 to 2010
(% of total population)

Poverty Indicators	1990-91	1995-96	2002	2006-07	2009/10
Poverty incidence	26.1	28.8	22.7	15.2	8.9
Poverty incidence by sector					
Urban poverty	16.3	14	7.9	6.7	5.3
Rural poverty	29.4	30.9	24.7	15.7	9.4
Estate poverty	20.5	38.4	30.0	32.0	11.4
Poverty incidence by region					
Western	21	18	11	8	4.2
North Central	24	24	21	14	5.7
Central	28	37	25	22	9.7
North-west	25	29	27	15	11.3
Southern	30	33	28	14	9.8
Sabaragamuwa	31	41	34	27	10.6
Uva	33	49	37	24	13.2

Household Income and Expenditure Survey period 1990 to 2010, Department of Census and Statistics - Sri Lanka

According to the ‘Poverty Indicators -2011’ the report of the Department of Census and statistic, the Estate sector poor is 11.4% and the Rural sector holds 9.4% and Urban poor is 5.3% reported in 2009/10 (*Household Income and Expenditure Survey - 2009/10, Department of Census and Statistics - Sri Lanka*).

The latest calculation of poverty indices shows that the poverty level of the country has further declined from 15.2% reported in 2006/07 to 8.9% in 2009/10. The 41% reduction reported in just 3 years is the highest drop ever witnessed and the previous highest was the exactly one-third drop, from 22.7% to 15.2% reported over the 4 years and 6 months period from 2002 to 2006/07 survey periods (Table 4.3).

Table 4.3, indicates that poverty level of rural sector has further declined from 24.7% reported in 2002 to 9.4% in 2009/10. The sharp drop of rural sector poverty reported since 2002 is the main contributor for the unprecedented drop of poverty at national level. Considering the poverty level of the estate sector, it has increased from the 30% reported in 2002 to 32% in 2006/07.

However, the bitter increase of poverty in the estate sector reported in 2006/07 was an eye opener towards the hardworking estate population who contribute heavily to the growth of the country’s export trade. According to Table 4.3, a two-

third drop of poverty in the estate sector almost equals the poverty HCR reported by the rural sector. It also reveals a significant drop in relative prices of food items and an increase of employment and wages in the estate sector since 2006/07 and mainly with it the estate sector poverty drop is justified.

Location-specific characteristics are fundamental in explaining the uneven pattern of development and poverty reduction in Sri Lanka. Poverty reduced much faster in the Western Province than elsewhere. Poverty in the Western Province declined from 21% in 1990/91 to 4.2% in 2009/10, while its decline in other regions was less pronounced. The region had superior endowments of infrastructure facilities such as a port and an international airport, the concentration of human capital resources, electricity and telecommunications, diversified markets of consumers and firms. New industrial enterprises were encouraged to locate to the metropolitan hub, people followed jobs and jobs followed people, thereby setting in train a virtuous cycle.

Table 4.4, shows that all the districts except Batticaloa and Ampara report significant poverty reductions since 2006/07. Nuwara-Eliya district shows the maximum relief where 3 out of every 4 poor escaped from poverty due to estate sector relief. Hambantota district continues its 60% drop of poverty reported from 2002 to 2006/07 reporting a 46% drop since 2006/07. Badulla, Moneragala and Ratnapura which were the poorest districts in 2006/07 also report around 50% reduction of poverty and yet the Moneragala district is the poorest among districts other than the Northern and Eastern districts. North Central districts are relatively rich but Vavuniya district which was used as the main transit point during the 2009/10 survey period has reported the least poverty. Batticaloa district which was partially covered in the 2006/07 survey shows the highest deprivation among all the districts and within the Northern and Eastern districts Jaffna also shows high poverty existence (16.1%).

Table 04:
Poverty headcount ratio by District and HIESs Survey Period
From 1990 to 2010

District	HIES Survey Period				
	1990/91	1995/96	2002	2006/07	2009/10
Colombo	16.2	12.0	6.4	5.4	3.6
Gampaha	14.7	14.1	10.7	8.7	3.9
Kalutara	32.3	29.5	20.0	13.0	6.0
Kandy	35.9	36.7	24.9	17.0	10.3
Matale	28.7	41.9	29.6	18.9	11.5
NuwaraEliya	20.1	32.1	22.6	33.8	7.6
Galle	29.7	31.6	25.8	13.7	10.3
Matara	29.2	35.0	27.5	14.7	11.2
Hambantota	32.4	31.0	32.2	12.7	6.9
Jaffna	-	-	-	-	16.1
Vavuniya	-	-	-	-	2.3
Batticaloa	-	-	-	10.7	20.3
Ampara	-	-	-	10.9	11.8
Trincomalee	-	-	-	n.a	11.7
Kurunegala	27.2	26.2	25.4	15.4	11.7
Puttalam	22.3	31.1	31.3	13.1	10.5
Anuradhapura	24.4	27.0	20.4	14.9	5.7
Polonnaruwa	24.9	20.1	23.7	12.7	5.8
Badulla	31.0	41.0	37.3	23.7	13.3
Moneragala	33.7	56.2	37.2	33.2	14.5
Ratnapura	30.8	46.4	34.4	26.6	10.5
Kegalle	31.2	36.3	32.5	21.1	10.8

Household Income and Expenditure Survey - 2009/10, Department of Census and Statistics - Sri Lanka

4.5 Gender and poverty in Global Context

Gender inequality and poverty are two serious problems for developing countries, where the majority of women have been victims of cultural, socio-political and environmental impacts of development. The literature on women and poverty abounds with evidence that women are disproportionately subject to the economic and socio-cultural effects of poverty. Women are also known to be discriminated against in terms of economic security, basic needs support, work access, opportunities and remuneration.

Mayra Buvinic, who has served as a chief of the Women in Development Programme unit at the 'Inter American Development Bank', describes the women's status of the low income economies,

Most affected by poverty in low-income economies are women and children. Many women worldwide who face obstacles to increasing their economic power because; they do not have the time to invest in the additional work that could bring in more income. Also, many poor women worldwide do not have access to commercial credit and have been trained only in traditionally female skills that produce low wages. These factors have contributed to the 'global feminization of poverty', whereby women around the world tend to be more impoverished than men (Kendal, 2004: 223)

Literature in Sri Lanka and other countries has revealed that women are more likely to suffer from poverty than men and, it would seem likely, that women would experience poverty at higher levels than men.

Of the 1.3 billion people around the world living on \$1 a day or less, 1 billion of them are women. Of the estimated 854 million illiterate adults in the world, 64 percent of them are women (Brym and Lie, 2005: 239).

In many societies women and female children are discriminated against in the intra-household allocation of resources. Women from poor households often do not get their fair share of household consumption; on the other hand, they contribute more than their fair share of work, engaging in household activities such as housekeeping, child care, and home production as well as in activities outside the home on the farm or in the labour market. There is considerable evidence that the level of education of the mother and the resources she commands influence fertility as well as the health of her offspring, thereby affecting the family's chances of climbing out of poverty. The issue of women and rural poverty is therefore an important one (Quibria, 1993: 5).

In addition, when compared with status of women, several factors have contributed to women being impoverished than men.

- Women are less likely than men to have occupational pensions and income from investments.
- Married women are less likely to be working than married men.
- Women who are working are more likely than men to be low paid.
- More women than men work part time.

- More women than men rely on benefits as their main source of income.
- Lone parents are vulnerable to poverty, and about 90% are women.
- The majority of pensioners are women

(Haralambos and Holborn, 2002: 45).

In some Asian developing countries, these factors have converged, compounding female poverty.

Poor women are highly vulnerable to deprivation in terms of nutrition, health, education, asset accumulation, skill building and participation in collective organization because they tend to provide the “safety net” which protects their children and household against catastrophic poverty.

The violence which affects the lives of poor women in the Third World is better documented now than it used to be and shows the many facets of their powerlessness in the most elementary respects: millions of female babies destroyed at or soon after birth such that there is a big “population gap” in female vs male births in the Third World (Chambers, 1996); the sale of young girls into forced labor, prostitution or as child brides; the ritual mutilation of female sexual organs; and physical violence used to control women’s labor in the household. Other forms of social violence include abandonment of mothers to cope in female-headed households, denial of property rights (Ashby, 1999: 08).

The females are poor often suffer from many disadvantages arising from differences in access to infrastructure, productive inputs, education and training, and in mobility constraints. The specific detrimental effects of poverty on females, arising both from intra-household allocation processes and from the adverse household environment, are manifest in lower levels of nutrition and health, in limited access of the female juvenile poor to education, in chronic energy deficits of the female working poor from poor diets and hard work, and in fewer earning options compared with men, despite the fact that nutritional level of poor families depend substantially on female earning.

South Asian rural societies’ greater and longer standing stratification by ethnic, caste and religious divisions has produced pools of rural poor who are disadvantage both economically (in land, education, and other income-yielding assets) and socio-politically. The combination of multiple disadvantages (by class, caste, ethnicity and sex) is of particular significance in discussing gender aspects of poverty because at the bottom of the socio-economic scale, females tend to face stiffer obstacles in

gaining access to better employment options due to more severe lack of material and educational assets and of credit and other inputs. Furthermore, in much of South Asia, women's worse earning options and position in the labour markets can be seen as a matter of the basic needs of the female working poor, remaining unsatisfied and the gender gap in literacy and education being much wider at the low income level. According to those factors rural poverty especially female poverty can be identified as a major problem in the developing countries.

4.6 Gender and poverty in Sri Lankan Context

The situation of women in Sri Lanka has been influenced by patriarchal values embedded in traditional, colonial, and post-independence societies, by relatively liberal traditional laws and gender inequality reflected in the legal system, and by norms introduced during the British colonial administration. In the transition years following colonial rule, Sri Lankan policymakers introduced a social policy package of free health and education services and subsidized food, which dramatically improved women's quality of life. Compared to the rest of South Asia, Sri Lankan women are very well off, enjoying high life expectancy, near universal literacy, and access to economic opportunities, which are nearly unmatched in the rest of the subcontinent.

The Gender Inequality Index (GII) reflects gender-based inequalities in three dimensions—reproductive health, empowerment, and economic activity. Reproductive health is measured by maternal mortality and adolescent fertility rates; empowerment is measured by the share of parliamentary seats held by each gender and attainment at secondary and higher education by each gender; and economic activity is measured by the labour market participation rate for each gender. The GII replaced the previous Gender-related Development Index and Gender Empowerment Index. The GII shows the loss in human development due to inequality between female and male achievements in the three GII dimensions.

Sri Lanka has a GII value of 0.402, ranking it 75 out of 148 countries in the 2012 index. In Sri Lanka, 5.8 percent of parliamentary seats are held by women, and 72.6 percent of adult women have reached a secondary or higher level of education compared to 75.5 percent of their male counterparts. For every 100,000 live births, 35 women die from pregnancy related causes; and the adolescent fertility rate is 22.1 births per 1000 live births. Female participation in the labour market is 34.7 percent compared to 76.3 for men (Human Development Report-2012). Further, Figure 4.1 indicates more details relating to the status of women in Sri Lanka in the macro level.

Total Population ('000) 2009: 20,450 (100.0%)   Life Expectancy (2007)
Male : 10,148 (49.6%)   Average: 74.0 Years
Female: 10,302 (50.4%)   Male : 70.3 Years
Female: 77.9 Years

Literacy Rate (2010)
Average : 91.9%

Labour Force (2010)
Total : 8,107,739 (100%)

Male : 93.2%
Female: 90.8%

Male : 5,317,553 (65.6%)
Female: 2,790,186 (34.4%)

Employed Population (2010)
(2010)

Labour Force Participation Rate

Total : 7,706,593 (100%)
Male: 5,131,986 (66.6%)
Female: 2,574,608 (33.4%)

Total : 48.1%
Male: 67.1%
Female: 31.2%

Women's Representation:

Parliament : 5.6% (2008)

Provincial

Councils : 4.2% (2008)

Local

Councils : 1.8% (2010)

Sources: (1) Department of Census and Statistics, Sri Lanka

(2) Central Bank of Sri Lanka

(3) Social Scientists' Association

Figure 01:

Women in Sri Lanka: A Profile

Feminization of Poverty in Sri Lanka, Marga Institute-2012

According to these factors Sri Lankan women represent a higher status than their counterparts Feminization of poverty in Sri Lanka, Marga Institute-2012

Gender disaggregated poverty-related data makes it difficult to compare female and male poverty quantitatively or to state definitively the degree to which it is increasing or decreasing. Macro income data that excludes information pertaining to women working and living in the harsh realities of the informal sector have been used to conclude in official documents that there is no major difference in the incomes of male and female "income receivers."

**Table 05:
Poverty by Sex of Head of the Households-2006/07**

Sector	Male	Female	Total
Urban	6.0	9.3	6.7
Rural	15.8	15.2	15.7
Estate	31.3	33.2	32.0
National	15.3	15.1	15.2

Household Income and Expenditure Survey 2006/07, Dept of Census and Statistic, Sri Lanka

The Household Income and Expenditure Survey 2006/07 reveals that about 23.3 percent of the population live in household headed by females. Table 06 shows that poverty in female headed households is not significantly different from male headed households at national level. However, sectoral examination of poverty show that in the urban sector female headed household is much higher than male headed households.

Although, the poverty in female headed households are similar to male headed households, women are more likely to suffer from poverty than men. This situation is the outcome of not only the lack of financial resources, but is also a consequence of gender biases and the deprivation of capabilities. In Sri Lanka, poor women, especially those who are household heads or old, face enormous hardships and must struggle to ensure their family's economic survival.

According to the Ministry of Social Services in Sri Lanka,

Women who are particularly vulnerable are migrant workers, female headed households, unpaid family workers, unwed and widowed women in poor families and elderly, single women with low income (Ministry of Social Services, 2000).

Macro data and micro studies indicate that their quality of life and employment conditions have deteriorated as a result of increased living costs which pushed women into low-skilled, low-paid jobs. As well as, the large number of women engaged in economic activities in the informal sector viz. home-based industries, domestic service, casual wage employment, and sub-contracted units fall outside the ambit of labour laws. Women at the lower end of the employment ladder and migrant workers from economically disadvantaged families are often victims of exploitative labour practices.

Especially, a large number of the women are working in the garment industry. As many of these industries are in urban areas, women have to find lodging outside their homes. These women's quality of life is quite poor. They have to manage their food, lodging and other expenses from their low wages and are exposed to social problems such as physical abuse and sexual exploitation.

Marga Institute has studied women who work in the Middle East. Only a small percentage of returnees are able to gain a sustained change in their economic situation. Many find that the remittances sent home are used by the husband or the family for consumption purposes, including house building, and not for economic activities. Many utilise the remittances for alcohol consumption and other vices, which in turn affect the children and family stability. Due to social pressures and oppression faced by these women at home many often prefer to return overseas (Marga Institute, 1996).

The prevailing demographic and socio-economic changes have increased the plight of the underprivileged women living in pockets of poverty and deprivation in remote areas of the country. The number of elderly women have been faced with various problems due to inadequate financial and other resources. The vulnerability of the elderly female population will be highest in the districts which have a higher poverty head count index viz. Batticaloa (20.3%), Jaffna (16.1%), Moneragala (14.5%) and Badulla (13.3%), (HIES, 2009/10).

Among the other vulnerable groups are female-headed households in low income families, victims of gender-based violence, women affected by the armed conflict including war widows, women in the affected districts- viz. the former border villages-including Anuradhapura, Polonnaruwa, Puttalam and Moneragala and those in displaced families.

5. Conclusion

According to those factors poverty, especially female poverty can be identified as a major problem in the developing countries. The status of Sri Lankan women is at a higher level than other countries in the region. Sri Lankan women, more than men, enjoy high human development. However, poor women are facing several problems due to the unequal pattern of development. Therefore, poor women should be empowered to reduce these disparities. Accordingly, the main goal of the gender strategy for Sri Lanka should be to ensure that the benefits of economic growth and poverty reduction accrue to women. In particular, efforts must be made to reduce women's unemployment, which is double that of men, by increasing women's access to employment and/or productive assets.

References

- Ashby, Jacqueline A., (1999), Poverty and Gender, CGIAR Conference on Poverty, Costa Rica
- Barnard, Andy and Burgess, Terry, (1996), *Sociology Explained*, Cambridge University Press, Cambridge.
- Bilton, Tony, Bonnett, Kevin, Jones, Pip, Skinner, David, Stanworth, Michelle and Webster, Andrew, (1996), *Introductory Sociology*, Macmillan Press Ltd, London
- Brym, Robert J. and Lie, John, (2005), *Sociology: Your Compass for a New World*, Thomson Wadsworth, United States.
- Curry, Tim, Jiobu, Robert and Schwirian, Kent, (1997), *Sociology or the 21st Century*, Prentice Hall, New York
- Giddens, Anthony, (2010), *Sociology* (6th edition), Wiley India Pvt. Ltd. New Delhi
- Guerrero, Anna Leon, (2005), *Social Problems: Community, Policy and Social Action*, Sage Publication Company, California.
- Haralambos, M. and Heald, R. M., (1998), *Sociology: Themes and Perspective*, Oxford University Press, New Delhi
- Henslin, James M., (1988), *Down to Earth Sociology: Introductory Readings*, Macmillan, New York.
- Quibria, M. G., (1993), *Rural Poverty in Asia: Priority Issues and Policy Options*, Asian Development Bank Hong Kong Oxford University Press, Oxford New York.
- Sen, A. K. (2000), *Development as Freedom*, Oxford University Press, New Delhi.
- Tudawe, Indra, (2002), *Chronic Poverty and Development Policy in Sri Lanka: Overview Study*, Sri Lanka Feminization of Poverty in Sri Lanka, Marga Institute, Colombo-2012
- Household Income and Expenditure Survey, Department of Census and Statistics, Sri Lanka -1990 to 2010
- Household Income and Expenditure Survey, Department of Census and Statistics - Sri Lanka -2006/2007
- Human Development Report, 2013
- Human Development Report, 2012
- Human Development Report, 2011
- Ministry of Social Services, (2000), *Progress made by Sri Lanka on Follow-up to World Summit for Social Development*, Colombo.
- The Sustainable Development Goals Report, United Nations-2015
- World Bank Development Report-2000/2001
- World Development Indicators, World Bank - 2004

Faculty of Social Sciences and Humanities, Rajarata University of Sri Lanka

SAMODHANA

Vol. 9, Issue II, (December) 2020

The Journal of Faculty of Social Sciences and Humanities

An Examination of Job Satisfaction of Graduate Teachers in Secondary Schools in Sri Lanka

W.A.M.G.P.K. Wanasinghe*

Pulathisipura National College of Education, Polonnaruwa, Sri Lanka

*Correspondence: pkwanasinghe@gmail.com

Received: 16 October 2020

Accepted: 04 December 2020

සංක්ෂිප්තය

ඕනෑම රටක ජාතියේ කුළුණු ලෙස හඳුන්වන ගුරුවරුන්, සිසුන්ගේ දැනුම, ආකල්ප හා කුසලතා සංවර්ධනය කිරීමේ දී වැදගත් කාර්යභාරයක් ඉටු කරනු ලබයි. ගුරුවරයාගේ රැකියා තෘප්තියේ බලපෑම රැකියාවේ ගුණාත්මකභාවය හා ඵලදායිතාව සමඟ සෘජුවම සම්බන්ධ වන අතර එය සේවක හිතකාමී වාතාවරණයක් කරා ගෙන යන ගුරුවරුන්ගේ සංවිධානාත්මක හා චිත්චේතීය හැඟීම් සඳහා බලපානු ලබයි. උතුරු මැද පළාතේ ද්විතීයික පාසල්වල සේවය කරන උපාධිධාරී ගුරුවරුන්ගේ රැකියා තෘප්තිය පරීක්ෂා කිරීම මෙම අධ්‍යයනයේ අරමුණ විය. පර්යේෂණයේ නියැදිය ලෙස අනුරාධපුර සහ පොළොන්නරුව යන දිස්ත්‍රික්ක දෙකෙන් ද්විතීයික පාසල්වල සේවය කරන උපාධිධාරී ගුරුවරුන් හත් සියයක් තෝරා ගන්නා ලදී. අහඹු නියැදි ක්‍රමය භාවිත කරමින් නියැදිය තෝරා ගත් අතර දත්ත රැස් කිරීමේ උපකරණය ලෙස ප්‍රශ්නාවලියක් යොදා ගන්නා ලදී. සමාජ විද්‍යාව සඳහා සංඛ්‍යානමය මෘදුකාංගය (SPSS) භාවිත කරමින් මධ්‍යයන්‍ය ලකුණු ගණනය කරමින් ස්ත්‍රී පුරුෂභාවය සහ පාසල් වර්ගය අනුව රැකියා තෘප්තියේ ස්වභාවය ස්වාධීන නියැදි පරීක්ෂාව (Independent Sample T-Test) අනුව සිදු කළ අතර සේවා පළපුරුද්ද සහ සේවා අත්දැකීම් අනුව රැකියා තෘප්තියේ ස්වභාවය ඒක සාධක විචලනා විශ්ලේෂණය (One Way ANOVA) අනුව සිදු කරන ලදී. දත්ත විශ්ලේෂණය අනුව ගුරු සිසු අන්තර් පුද්ගල සම්බන්ධතාව සහ උසස්වීම් සම්බන්ධයෙන් උපාධිධාරී ගුරුවරුන් තරමක් සැහීමට පත්වන නමුත් ඔවුන්ට ලැබෙන වැටුප සම්බන්ධයෙන් සැහීමකට පත් නොවන බව අනාවරණය විය. එමෙන් ම ජාතික පාසල් සහ පළාත් පාසල් උපාධිධාරී ගුරුවරුන් අතර රැකියා තෘප්තියේ සැලකිය යුතු වෙනසක් තිබුණි. නමුත් රැකියා තෘප්තිය සම්බන්ධයෙන් පිරිමි

සහ කාන්තා උපාධිධාරී ගුරුවරුන් අතර සැලකිය යුතු මට්ටමේ වෙනසක් දක්නට නො ලැබුණු අතර එය IC සහ IAB පාසල් අනුව ද කනවුරු විය. සේවා පලපුරුද්ද අනුව සහ ඔවුන් හැදෑරූ අධ්‍යාපනවේදී, සෞන්දර්ය, කලා, වාණිජ, විද්‍යාව සහ ගණිතය යන උපාධියේ ස්වභාවය අනුව රැකියා තෘප්තිය සම්බන්ධයෙන් සැලකිය යුතු වෙනසක් පවතින බව ද අනාවරණය විය. අවසාන වශයෙන් රජය, අධ්‍යාපන පරිපාලකයින් සහ විදුහල්පතිවරුන් අපේක්ෂා කරන පරිදි අධ්‍යාපනයෙන් උපරිම ඵල නෙලා ගැනීමට උපාධිධාරී ගුරුවරුන්ගේ රැකියා තෘප්තිය ඉහළ නැංවීමට අදාළ ක්‍රියාමාර්ග අනුගමනය කිරීම වැදගත් බව නිගමනය කළ හැකිය.

මූලාස පද: ද්විතීයික පාසල්, උපාධිධාරී ගුරුවරු, රැකියා තෘප්තිය, උතුරු මැද පළාත

1. Introduction

The teacher has a great responsibility to stabilize students' national goals and common skills. In order to carry out this procedure, they should have a sound knowledge in syllabus and the teaching and learning process. It is also mandatory to seek the support and the guidance of the relevant educational authorities. The teacher has a great responsibility to overcome this problem. Above all, the teacher needs physical and mental fitness. Rajkatoch (2012) states that if the teacher has a fair administration system, a study area, a promotion process, an evaluation process and a satisfactory salary, they will do their best. Morgan (1986) states that employees are the people who want to lead a healthy life and stay energetic. The teacher is that kind of an employee. He wants to live an overall healthy life. He prefers to be energetic at his school. Therefore, it is important to know whether the teachers are satisfied with the schools.

The present system of education gives priority to the graduate teacher. The reason is that secondary education depends on the teaching of graduate teachers. Olulub (2008) notes that teachers play a major role in educating secondary students. Therefore, they are highly concerned about their job satisfaction. Witt (2007) suggests that workplace productivity and quality depend on such factors. Education providers and the Ministry of Education should be able to identify the gap between the satisfaction and dissatisfaction of professionals and take steps to make their workplace satisfactory. Sacco (2002) states that the quality of teaching and learning practices and teacher sustainability also influence the development of a satisfactory education system. This statement can be corroborated by Christodolidis and Papiano (2007). They say that the education system cannot be developed with dissatisfied teachers.

Dissatisfaction affects the teacher, the workplace, and the education system. The Principal who is the Education Manager and Administrative Officer of the school can eliminate dissatisfaction and create a satisfactory workplace. Satisfaction and effectiveness are influenced by a quality teaching and learning process. Job satisfaction directly affects

teachers' physical and mental fitness. Peltzer (2009) and others in South African studies have shown that job stress, job dis-satisfaction and depression can be adversely affected by high blood pressure, gastrointestinal injury, asthma, and stress. Misuse of tobacco and alcohol can also be a side effect. Au & Ho (2006) reveals that teachers with low job satisfaction tend to suffer from anxiety, repentance, and stress, whereas teachers with high job satisfaction do not suffer from stress.

The purpose of any educational system is to prepare capable citizens who will assist in the political, social and economic development of the country. When the various components of the education system are good, relevant goals can be achieved. Satisfaction among the various components of the education system strengthens the teacher's effectiveness and productivity. The teacher is satisfied and is committed to teaching. If teachers are not satisfied with their jobs, their morality is diminished and the power supply of the talented is undermined, says Naylor (1999). According to Luthans (1998), working in a friendly environment is easier for them to work. When the opposite happens, tasks can be difficult to perform. When needs are not met, a person can be affected emotionally, morally, and economically. Government administrators and principals must understand the style and the support for the development of teachers in order to maintain the effectiveness of the school. The main objective of this study was to examine the job satisfaction of graduate teachers working in secondary schools in the North Central Province. The following objectives and null hypotheses are examined for this study.

2. Objectives

The present study intends to achieve the following objectives.

To explore the job satisfaction of secondary school graduate teachers

To compare the level of job satisfaction of secondary school graduate teachers based on gender.

To compare the level of job satisfaction of secondary school graduate teachers based on the school type.

To compare the level of job satisfaction of secondary school graduate teachers based on the service experience.

To compare the level of job satisfaction of secondary school graduate teachers based on the nature of first degree qualification.

2. Null Hypotheses

- Ho1:** There is no significant difference between the job satisfaction of male and female secondary school graduate teachers.
- Ho2:** There is no significant difference between the job satisfaction level of 1AB and 1C secondary school graduate teachers.
- Ho3:** There is no significant difference between the job satisfaction level of National and Provincial secondary school graduate teachers.
- Ho4:** There is no significant difference between the job satisfaction and service experience of secondary school graduate teachers.
- Ho5:** There is no significant difference between the job satisfaction level and the nature of first degree qualification of secondary school graduate teachers.

3. Methodology

The study used a quantitative approach with survey method. This study involved in the population of teachers in Sri Lanka. The target population was teachers in two districts namely Anuradhapura and Polonnaruwa in the North Central province of Sri Lanka. A total of 700 teachers including 450 from Anuradhapura District, 250 from Polonnaruwa district were selected randomly for this study. Meanwhile the data for this study was gathered by using a set of questionnaire. Data was analyzed through software 'Statistical Package for Social Sciences' (SPSS) version-21, as well as the rating terms and their interpretation. As the lowest possible score on the five-point scale was 1 and the highest was 5, the total range was $5-1=4$. The length of each of the five categories was thus calculated as $4/5=0.8$, giving equivalent mean values for the five categories of 1.00 to 1.80, 1.81-2.60 and so on.

This gives each of the items on all of the rating scales an equal weight. Mean scores, standard deviation were calculated and t-test and One Way ANOVA were applied for the comparison of job satisfaction level of gender, School type, service experience period and nature of first degree Qualification. Table 1 shows the number of graduate teachers who joined the repository depending on the gender, the school type, the length of service and the nature of the first degree. According to table 1, the service experience period was divided into four sections and six graduates were involved depending on the nature of first degree Qualification.

Table 1
The scattering nature of the graduate teachers involved in the sample

Variable		Number	Percentage
Gender	Male	223	31.9%
	Female	477	68.1%
School Type	1 C	385	55%
	1AB	315	45%
	Provincial	525	75%
	National	175	25%
Service Period	1 – 10	300	42.9%
	11 – 20	343	49.0%
	21 - 30	49	7.0%
	More than 31	8	1.1%
Nature of first degree	B.A.	377	53.9%
	B. Ed.	47	6.7%
	B.A. (Aesthetic)	68	9.7%
	B.Com.	73	10.4%
	B.Sc. (Science)	95	13.6%
	B.Sc. (Maths)	40	5.7%

4. RESULTS

Ho1. There is no significant difference between the job satisfaction of male and female secondary school graduate teachers.

Table 2
The t-test results by Gender

Variables	Gender	N	Mean	S. D.	t-test for Equality of Means		
					t	df	S i g . (2-tailed)
Salary	Female	477	2.4053	.45394	2.115	698	.035
	Male	223	2.3296	.41265			
Leave	Female	477	2.8323	.34325	1.204	698	.229
	Male	223	2.7997	.31159			
Seminar	Female	477	2.9972	.38149	4.278	698	.000
	Male	223	2.8662	.36851			
Promotion	Female	477	3.4513	.45502	-2.346	698	.019
	Male	223	3.5325	.35957			
Principal Leadership	Female	477	3.3078	.62780	-1.068	698	.286
	Male	223	3.3565	.38338			
Internal Supervision	Female	477	3.1775	.32545	-3.905	698	.000
	Male	223	3.2788	.30697			
External Supervision	Female	477	2.9004	.35212	1.629	698	.104
	Male	223	2.8498	.44235			
Parents Inter. Rel.	Female	477	3.3753	.41080	2.155	698	.031
	Male	223	3.3038	.40397			
Student Inter. Rel.	Female	477	3.6751	.41760	-1.976	698	.049
	Male	223	3.7407	.39096			
Staff Inter. Rel.	Female	477	3.2987	.66390	.011	698	.991
	Male	223	3.2982	.41533			

Note. *p < .05

Table 2 demonstrates that some of the variables (Leave, Principal Leadership, External Supervision, Staff Interpersonal Relationship) did not show any significant difference with respect to gender. However, a meaningful difference exists in the t value in terms of Salary, Seminar, Promotion, Internal Supervision, Parent Interpersonal Relationship and Student Interpersonal Relationship. On Salary, Seminar and Parents Interpersonal Relationship on factors female teachers show higher job satisfaction than males. So, it is said that female teachers were more satisfied in Salary, Seminar and Parents Interpersonal Relationship aspects as compared with male teachers. Also, Male teachers show higher job satisfaction than females on factors such as Internal Supervision and Students Interpersonal Relationship. So, it is said that male teachers were more satisfied in Internal Supervision and Students Interpersonal Relationship aspects as compared with female teachers.

Prior research evidences are in favour of women satisfaction than males (Bogler, 2001; Kim, 2005; Ladebo, 2005; Jyoti & Sharma, 2006; Akhtar & Ali, 2009). But Crossman & Harris (2006); Menon & Anastasia (2011); Ariffin, et al. (2013); Panditharatne (2013); Maskan (2014); Ghavifekr & Pillai (2016); Bayraktar & Guney (2016) found that gender did not have a significant effect on job satisfaction. This finding also supports the study of Koustelios (2001); Mahmood et al. (2011); Iqbal & Akthar, (2014); Mocheche et al (2017) due to social aspirations, social acceptance, human relations and terms of service more satisfy at work by females more than male.

Ho2: There is no significant difference between the job satisfaction level of 1AB and 1C secondary school graduate teachers.

Table 3
The t-test results by School type (1AB & 1C)

Variables	School type	N	Mean	S. D.	t-test for Equality of Means		
					t	df	Sig. (2-tailed)
Salary	1C	385	2.3420	.43493	-2.603	698	.009
	1AB	315	2.4291	.44723			
Leave	1C	385	2.8411	.34518	1.687	698	.092
	1AB	315	2.7984	.31787			
Seminar	1C	385	2.9675	.38868	.923	698	.356
	1AB	315	2.9407	.37388			
Promotion	1C	385	3.5474	.44068	4.875	698	.000
	1AB	315	3.3913	.39690			
Principal Leadership	1C	385	3.3385	.63417	.791	698	.429
	1AB	315	3.3048	.45834			
Internal Supervision	1C	385	3.2797	.26735	6.516	698	.000
	1AB	315	3.1243	.36253			

External Supervision	1C	385	2.7714	.39582	-9.095	698	.000
	1AB	315	3.0222	.31818			
Parents Inter. Rel.	1C	385	3.3688	.39198	1.166	698	.244
	1AB	315	3.3325	.43017			
Student Inter. Rel.	1C	385	3.7439	.40585	3.449	698	.001
	1AB	315	3.6373	.40841			
Staff Inter. Rel.	1C	385	3.3844	.62130	4.266	698	.000
	1AB	315	3.1937	.54587			

Note. *p < .05

Ho3: There is no significant difference between the job satisfaction level of National and Provincial secondary school graduate teachers.

Table 4
The t-test results by School type (National & Provincial)

Variables	School type	N	Mean	S. D.	t-test for Equality of Means		
					t	df	Sig. (2-tailed)
Salary	National	175	2.4876	.48870		698	.000
	Provinci	525	2.3457	.42028			
Leave	National	175	2.8705	.23445		698	.026
	Provinci	525	2.8057	.35940			
Seminar	National	175	2.9724	.42251	.676	698	.500
	Provinci	525	2.9498	.36784			
Promotion	National	175	3.5486	.35628		698	.011
	Provinci	525	3.4533	.44760			
Principal Leadership	National	175	3.4162	.40585		698	.011
	Provinci	525	3.2924	.60204			
Internal Supervision	National	175	3.2581	.33556		698	.022
	Provinci	525	3.1937	.31730			
External Supervision	National	175	3.0000	.29578		698	.000
	Provinci	525	2.8457	.40158			
Parents Inter. Rel.	National	175	3.3357	.45146	-.626	698	.532
	Provinci	525	3.3581	.39511			
Student Inter. Rel.	National	175	3.7429	.33091		698	.081
	Provinci	525	3.6803	.43252			
Staff Inter. Rel.	National	175	3.2929	.43254	-.146	698	.884
	Provinci	525	3.3005	.64135			

Note. *p < .05

According to table 3, t value is not significant with the following variable (Leave, Seminar, Principal Leadership, Parents Interpersonal relationship). The job satisfaction level of 1AB graduate teachers with mean value and 1C graduate teachers with mean is nearly same. However, there is meaningful difference exists in the t value in terms of Salary, Promotion, Internal Supervision, External Supervision, Students Interpersonal Relationship and Staff Interpersonal Relationship. On Salary and External Supervision factors 1AB graduate teachers show higher job satisfaction than 1C graduate teachers. So, it is said that 1AB graduate teachers were more satisfied in Salary and External supervision aspects as compared with 1C teachers. As well as On Promotion, Internal Supervision, Students Interpersonal Relationship and Staff Interpersonal Relationship on factors 1C teachers show higher job satisfaction than 1AB. So, it is said that 1C graduate teachers were more satisfied in Promotion, Internal Supervision, Students Interpersonal Relationship and Staff Interpersonal Relationship aspects as compared with 1AB graduate teachers.

According to table 4, there is no meaningful difference between averages in terms of Seminar, parents interpersonal relationship, students interpersonal relationship and staff interpersonal relationship variables. However, salary, leave, promotion, principal leadership, internal supervision and external supervision show a significant difference. On salary, leave, promotion, principal leadership, internal supervision and external supervision variables, National school graduate teachers show higher job satisfaction than Provincial school graduate teachers. So, it is said that national school graduate teachers were more satisfied in salary, leave, promotion, principal leadership, internal supervision and external supervision aspects as compared with provincial school teachers.

School type has impact on job satisfaction of secondary school of graduate teachers. It means that job satisfaction of graduate teachers did increase or decrease with the School type. Crossman & Harris (2006); Matsuoka (2015); Nyamubi (2016) and Sener & Ozan (2017) revealed that the place of work, the nature of the location, and the school structure all affect a teacher's job satisfaction. But Ranawaka (2006) has revealed that the workplace does not affect job satisfaction. Hughey & Murphy (1984); Ruhl-Smith (1991); Arnold et al (1998); Tasnim (2006); Weerasinghe (2007) and Chamundeswari (2013) have revealed that urban teachers are more likely to be satisfied with a job because facilities are higher for an urban school teacher than a rural school teacher. It means that graduate teachers have shown a significant difference in their job satisfaction depending on the type of school.

Ho4: There is no significant difference between the job satisfaction level of service experience secondary school graduate teachers.

Result of ANOVA that was implemented with the purpose of testing whether there are meaningful impact of service experience on job satisfaction are given in table 5.

Table 5
The ANOVA results by service experience

Variables	Source of Variables	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Salary	Between Groups	13.321	3	4.440	25.038	.000*
	Within Groups	123.436	696	.177		
	Total	136.758	699			
Leave	Between Groups	2.599	3	.866	8.018	.000*
	Within Groups	75.199	696	.108		
	Total	77.797	699			
Seminar	Between Groups	1.999	3	.666	4.635	.003*
	Within Groups	100.030	696	.144		
	Total	102.029	699			
Promotion	Between Groups	2.200	3	.733	4.050	.007*
	Within Groups	126.059	696	.181		
	Total	128.259	699			
Principal Leadership	Between Groups	8.551	3	2.850	9.356	.000*
	Within Groups	212.046	696	.305		
	Total	220.597	699			
Internal Supervision	Between Groups	.473	3	.158	1.517	.209
	Within Groups	72.421	696	.104		
	Total	72.894	699			
External Supervision	Between Groups	.929	3	.310	2.114	.097
	Within Groups	101.921	696	.146		
	Total	102.849	699			

Parents Inter. Rel.	Between Groups	2.417	3	.806	4.879	.002*
	Within Groups	114.916	696	.165		
	Total	117.333	699			
Student Inter. Rel.	Between Groups	2.193	3	.731	4.408	.004*
	Within Groups	115.402	696	.166		
	Total	117.594	699			
Staff Inter. Rel.	Between Groups	1.183	3	.394	1.112	.344
	Within Groups	246.915	696	.355		
	Total	248.099	699			
Totally Satisfaction	Between Groups	.289	3	.096	2.674	.046*
	Within Groups	25.074	696	.036		
	Total	25.363	699			

Note. *p < .05

According to table 5, there is a difference between the job satisfaction level of service experience secondary school graduate teachers. Hence, the null hypothesis, “There is no significant difference of job satisfaction between the job satisfaction level of service experience secondary school graduate teachers” is rejected and alternate hypothesis is accepted. As well as there is a meaningful difference between averages in terms of Salary, Leave, Seminar, Promotion, Principal Leadership, Parents Interpersonal relationship and Student Interpersonal relationship variables. But there is no difference between averages in terms of Internal Supervision, External Supervision and Staff Interpersonal relationship variables.

. Service experience has an impact on job satisfaction of secondary school graduate teachers. It means that job satisfaction of graduate teachers did increase or decrease with the service experience. Confirming these findings, Mertler (2002), who studied the job satisfaction of middle- and high-school teachers in the United States, pointed out that job satisfaction was lower in mid-service than in early hired teachers. Crossman and Harris (2006), who conducted a study of secondary school teachers' job satisfaction in United Kingdom, further confirmed that there is a relationship between work experience and job satisfaction. But a study of teacher job satisfaction in South Carolina, USA, by Tillman and Tillman (2008) showed that there was no correlation between work experience and job satisfaction. The same idea was confirmed by a Nigerian study by Akiri and Ogborugbo (2009). As well as there is meaningful difference between averages in terms of Salary, Leave, Seminar, Promotion, Principal Leadership, Parents Interpersonal relationship and Student Interpersonal relationship variables. It means that graduate teachers work with different job

satisfaction levels with their service experience between averages in terms of Salary, Leave, Seminar, Promotion, Principal Leadership, Parents Interpersonal relationship and Student Interpersonal relationship variables. However there is no difference between averages of Internal Supervision, External Supervision and Staff Interpersonal relationship variables.

Ho2: There is no significant difference between the job satisfaction level of nature of first degree qualification secondary school graduate teachers.

Result of ANOVA that was implemented with the purpose of testing whether there are meaningful impact of nature of first degree qualification on job satisfaction are given in table 6.

Table 6
The ANOVA results by Nature of first degree Qualification

Variables	Source of Variables	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Salary	Between Groups	9.701	5	1.940	10.597	.000*
	Within Groups	127.057	694	.183		
	Total	136.758	699			
Leave	Between Groups	13.484	5	2.697	29.100	.000*
	Within Groups	64.314	694	.093		
	Total	77.797	699			
Seminar	Between Groups	2.711	5	.542	3.789	.002*
	Within Groups	99.318	694	.143		
	Total	102.029	699			
Promotion	Between Groups	15.862	5	3.172	19.589	.000*
	Within Groups	112.397	694	.162		
	Total	128.259	699			
Principal Leadership	Between Groups	16.074	5	3.215	10.909	.000*
	Within Groups	204.523	694	.295		
	Total	220.597	699			

Internal Su- pervision	Between Groups	11.050	5	2.210	24.799	.000*
	Within Groups	61.845	694	.089		
	Total	72.894	699			
External Su- pervision	Between Groups	13.045	5	2.609	20.162	.000*
	Within Groups	89.804	694	.129		
	Total	102.849	699			
Parents Inter. Rel.	Between Groups	15.242	5	3.048	20.722	.000*
	Within Groups	102.091	694	.147		
	Total	117.333	699			
Student Inter. Rel.	Between Groups	35.221	5	7.044	59.349	.000*
	Within Groups	82.373	694	.119		
	Total	117.594	699			
Staff Inter. Rel.	Between Groups	28.234	5	5.647	17.824	.000*
	Within Groups	219.864	694	.317		
	Total	248.099	699			
Totally Satis- faction	Between Groups	4.009	5	.802	26.057	.000*
	Within Groups	21.354	694	.031		
	Total	25.363	699			

Note. *p < .05

According to table 6, there is a difference between the job satisfaction level of the nature of the first degree qualification of secondary school graduate teachers. Hence, the null hypothesis, "There is no significant difference of job satisfaction between the job satisfaction level of the nature of first degree qualification secondary school graduate teachers." is rejected and alternate hypothesis is accepted. As well as there is a meaningful difference between averages in terms of Salary, Leave, Seminar, Promotion, Principal Leadership, Internal Supervision, External Supervision, Parents Interpersonal relationship, Student Interpersonal relationship and Staff Interpersonal relationship variables.

Nature of the first degree qualification has an impact on the job satisfaction of secondary school teachers. It means that job satisfaction of graduate teachers did increase or decrease with the nature of first degree qualification. These results also verify the study conducted by Turner (2007) who did a research on urban middle school teachers in state of Carolina, United States, It verifies the results of Badenhorst et al. (2008) research study on the job satisfaction of Urban Secondary school teachers in Namibia. Ting (1997) and Panditharathne (2013) concluded that the level of education of teachers does not affect job satisfaction. But their study by Akiri and Ogborugbo (2009) found that there was a negative relationship between education level and job satisfaction. But Akhtar and Ali (2009) stated that job satisfaction is proportional to the level of education. As well as there is a meaningful difference between averages in terms of Salary, Leave, Seminar, Promotion, Principal Leadership, Internal Supervision, External Supervision, Parents Interpersonal relationship, Student Interpersonal relationship and Staff Interpersonal relationship variables. It means that graduate teachers working with their qualification of nature of first degree did show any significant difference in their job satisfaction.

5. Conclusions

This study was conducted to examine and compare variables of job satisfaction in secondary school graduate teachers in North Central Province. The findings of this research show that there is a difference between the job satisfaction level of service experience and the nature of the first degree qualification of secondary school graduate teachers. The finding of this research show that the secondary school teachers were satisfied slightly with student relationship and their promotion but not satisfied on salary. There is no significant difference variable of Leave, Principal Leadership, External Supervision, Staff Interpersonal Relationship with respect to gender. However, there is a meaningful difference variable of Salary, Seminar, Promotion, Internal Supervision, Parent Interpersonal Relationship and Student Interpersonal Relationship. According to the results of this study, no significant difference was found between male and female teachers relevant to job satisfaction. But female teachers were more satisfied in Salary, Seminar and Parents Interpersonal Relationship aspects as compared to male teachers. As well as male teachers were more satisfied in Internal Supervision and Students Interpersonal Relationship aspects as compared to female teachers. On the other hand, there was no difference in job satisfaction between 1C school & 1AB school graduate teachers. Whether 1AB graduate teachers were more satisfied in Salary and External supervision aspects as compared with 1C teachers. But 1C graduate teachers were more satisfied in Promotion, Internal Supervision, Students Interpersonal Relationship and Staff Interpersonal Relationship aspects as compared with 1AB graduate teachers. When analyzing data it was understood that, national school graduate teachers were more satisfied about salary, leave, promotion, principal leadership, internal supervision and external supervision aspects as compared with provincial school teachers. When considering each variable, there is a meaningful difference between averages in terms of

Salary, Leave, Seminar, Promotion, Principal Leadership, Parents Interpersonal relationship and Student Interpersonal relationship variables on service experience. Also, there is a meaningful difference between averages in terms of Salary, Leave, Seminar, Promotion, Principal Leadership, Internal Supervision, External Supervision, Parents Interpersonal relationship, Student Interpersonal relationship and Staff Interpersonal relationship variables on the nature of first degree qualification. But there is no difference between averages in terms of Internal Supervision, External Supervision and Staff Interpersonal relationship variables on service experience.

To continue the teaching learning process in a better way, the school practices on teachers' job satisfaction should be improved. Job satisfaction of teachers can raise the quality of education and raise the socio - economic, political and educational quality of Sri Lanka Therefore the following recommendations are forwarded to school principals, education officers and to the government.

- The government should provide a sufficient salary to retain the graduates who enter the teaching profession.
- The government and educational administrators should be given equal facilities to all school.
- Educational administrators should make teacher promotions on time.
- Internal and External supervision must be conducted systematically to standardize the system.
- Teacher trainee programs should be organized and implemented in a productive manner.
- Programs should be implemented to improve the parents and staff interpersonal relationship with the principal.

References

- Akhtar, Z. & Ali, N. (2009). Job status, gender and level of education as determinants of job satisfaction of senior secondary school teachers. *Indian Journal of Social Science Researches*, 6(1):56-59.
- Akiri, AA. & Ogborugbo, NM. (2009). Analytic examination of teachers' career satisfaction in public secondary schools. *Studies on Home and Community Science*, 3(1):51-55.
- Ariffin, A.H, Hashim, H. Sueb, O. (2013), Identifying Teachers' Job Satisfaction, from. https://www.researchgate.net/publication/282062708_IdentifyingTeachers'_Job_Satisfaction.
- Au, WT. & Ho, CL. (2006). Teaching satisfaction scale: measuring job satisfaction of teachers. *Educational and Psychological Measurement*, 66(1):172-185.
- Bayraktar, H.V. & Güney, B. (2016), Examination of Job Satisfaction of the Medical Vocational High School Teachers, *Journal of Education and Training Studies* Vol. 4, No. 4; April 2016
- Chamundeswari, D. (2013), Job Satisfaction and Performance of School Teachers, *International Journal of Academic Research in Business and Social Sciences*

- Christodoulidis, T. & Papaioannou, A. (2007). A measure of teachers' achievement goals. *Educational Psychology*, 27(3):349-361.
- Crossman, A. and Harris, P. (2006) Job Satisfaction of Secondary School Teachers. *Educational Management Administration and Leadership*, 34, 29-46.
- Ghavifekr. Simin, Pillai. Nova Shelila, (2016), The Relationship Between School's Organizational Climate And Teacher's Job Satisfaction: Malaysia Experience, *Asia Pacific Educational Review*, v17, p87-106, from.
- <https://eric.ed.gov/?q=teacher+job+satisfaction+&id=EJ1092068.html>.
- Haughey, M. L., & Murphy, P. J. (1984). Are rural teachers satisfied with the quality of their work life. *Education*, 104. 56–66.
- Iqbal, A. & Akhtar, S. (2014), Job Satisfaction of Secondary School Teachers, *Abasyn Journal of Social Sciences Vol. 5 No. 1*
- Kim, YH. (2000). The 21st century's vision of the Korean teaching profession: issues and policy plans. *Asia-Pacific Journal of Teacher Education and Development*, 3(1):35-54.
- Koustelios, AD. (2001). Personal characteristics and job satisfaction of Greek teachers. *The International Journal of Educational Management*, 15(7):354-358.
- Ladebo, OJ. (2005). Effects of work-related attitudes on the intention to leave the profession: an examination of school teachers in Nigeria. *Educational Management Administration and Leadership*, 33(3):355-369.
- Luthans, F. (1998). *Organisational behavior* (8th ed.). India: McGraw-Hill.
- Mertler, CA. (2002). Job satisfaction and perception of motivation among middle and high school teachers. *American Secondary Education*, 31(1):43-53.
- Maskan, A. Kadir, (2014), Job satisfaction Levels of Secondary schools Physics, Chemistry & Biology Teachers, *Education Research & Reviews v9 n22 p1173-1181*, from. <https://eric.ed.gov/?q=job+satisfaction+levels+of&id=EJ104752.html>.
- Matsuoka, Ryoji - (2015), School Socioeconomic Context& Teacher Job Satisfaction in Japanese Compulsory Education, *Educational Studies in Japan International Yearbook*, from.
- <https://eric.ed.gov/?q=teacher+job+satisfaction+&id=EJ1064136.html>.
- Menon, M. F. & Anastasia, A. (2011), Job Satisfaction among Secondary School Teachers: The Role of Gender & Experience School Leadership & Management, v31 n5 p435-450, Retrieved from <https://eric.ed.gov/?q=job+satisfaction+among+secondary+school+teachers&id=EJ948115.html>.
- Mocheche, E.K., Bosire, & Raburu, P. (2017) Influence of Gender on Job Satisfaction of Secondary School Teachers in Kenya, *International Journal of Advanced and Multidisciplinary Social Science* 2017, 3(2): 40-48, DOI: 10.5923/j.jamss.20170302.02
- Morgan, M. (1986). *Images of Organization*. California: Sage Publications.
- Naylor, J. (1999). *Management*. Harlow: Prentice hall.
- Olulube, N.P. (2006) Teacher Job Satisfaction and Motivation for School Effectiveness: An Assessment, Article in *Essays in Education* from. <https://www.researchgate.net/publication/229824348>

- Panditharathna, D.A.P. (2013), An Investigative Study on the Factors Affecting the Job Satisfaction of Secondary School Teachers in the Kandy District, Unpublished Master of Philosophy (Education) Thesis, Peradeniya: University of Peradeniya.
- Peltzer, K., Shisana, O., Van Wyk., B., Zuma, K. & Zungu-Dirwayi, N. (2009). Job stress, job satisfaction and stress-related illnesses among South African educators. *Stress and Health*, 25:247-257.
- Rajkotach, O.M. (2012), Job satisfaction among college teachers: A study on Government Colleges in Jammu (J&K) *Asian Journal of Research in Social Science & Humanities*, Vol. 2, issue. 4, pp. 164-180.
- Ranawak, U.N. (2006), An Investigative study of the Nature of job satisfaction of public school teachers, Unpublished Master of Education Dissertation. Colombo, University of Colombo.
- Ruhl-Smith, C. D. (1991). Teacher attitudes toward students: Implications for job satisfaction in a sample of elementary teachers from suburban schools. Unpublished doctoral dissertation. Oxford, OH: Miami University.
- Seco, GMS. (2002). Teacher satisfaction: some practical implications for teacher professional development models. Paper presented at the European Conference on Educational Research, University of Lisbon, Portugal.
- Smith, & M. A. Hitt, (Eds.), *Great minds in management: The process of theory development* (pp. 460-484). Oxford: Oxford University Press.
- Sener, G. & Ozan, M.B. (2017), Investigation Of Job Satisfaction Levels Of School Administrators And Teachers, *European Journal of Education Studies*, Volume 3, Issue 3, 2017.
- Tasnim, S. (2006). Job satisfaction among female teachers: A study on primary schools in Bangladesh. Unpublished M. Phil. dissertation, University of Bergen, Norway.
- Tillman, WR. & Tillman, CJ. (2008). And you thought it was the apple: a study of job satisfaction among teachers. *Academy of Educational Leadership Journal*, 12(3):1-19.
- Ting, Y. (1997). Determinants of job satisfaction of federal government employees. *Public Personnel Management*, 26(3):313-334.
- Turner, HC. (2007). Predictors of teachers' job satisfaction in urban middle schools. Doctoral dissertation. North Carolina, USA: University of North Carolina.
- Weerasinghe, W. (2007). A study on the professional development needs of teachers working in non-preferred and most non-preferred schools in Sri Lanka, Unpublished M. Phil. dissertation, Colombo, University of Colombo.
- Witte, D. H. (2007). Testing Karasek's learning and strain hypotheses on young workers in their job. *Works & Stress*. 21 (2): 131 – 141. from. <http://dox.doi.org/10.1080/02678370701405866>

SAMODHANA

Vol. 9, Issue II, (December) 2020

The Journal of Faculty of Social Sciences and Humanities

The Impact of Water Quality on Taste Profile of Made Tea in Sri Lanka

D.M.S.H. Dissanayaka*, S. Karthigayini and R.M.D.M. Lakmal

Department of Agricultural Engineering and Soil Science, Faculty of Agriculture, Rajarata University of Sri Lanka, Puliyankulama, Anuradhapura, Sri Lanka

*Correspondence: dissanayakashiromi@gmail.com

Received: 01 December 2020

Accepted: 20 January 2021

සංක්ෂේපය

පිළියෙල කිරීමට ගන්නා ජලයෙහි ලක්ෂණ අනුව තේ වල රසය, වර්ණය සහ ගන්ධය එකිනෙකට වෙනස් වන අතර මෙම අධ්‍යයනය මගින් මූලිකවම, තේ වල රසය කෙරෙහි ජලයෙහි ගුණාත්මකභාවයේ බලපෑම පිළිබඳව අධ්‍යයනය කරනු ලබයි. මෙහිදී, ශ්‍රී ලංකාවේ බහුලව භාවිතා වන පානීය ජල ප්‍රභවයන්ගෙන් ජල සාම්පල එකතු කරන ලදී. ඒවා නම්, නිකවැරටිය, මාතලේ, අනුරාධපුර, කැබිනිගොල්ලෑව යන ප්‍රදේශ වලින් තෝරා ගන්නා ලද ළිං ජල සාම්පල, ප්‍රතිආඝ්‍රාහීය උපයෝගී කොටගෙන පෙරන ලද සාම්පල, නල ජල සාම්පල සහ උල්පත් ජල සාම්පලයි. එමෙන්ම පාලිත පරීක්ෂණය සඳහා ආඝ්‍රාහ ජලය යොදාගන්නා ලදී. සියලුම ජල සාම්පල වල කැබනික්වය, ව්‍ය අගය, ක්ෂාරීයතාව, පූර්ණ වශයෙන් ජලයේ දියවූ ඝණ ද්‍රව්‍ය ප්‍රමාණය, ජලයේ දියවූ ඔක්සිජන් මට්ටම මෙන්ම පොස්පේට් පොස්පරස්, ක්ලෝරයිඩ්, ෆ්ලුවෝරයිඩ්, නයිට්‍රේට් නයිට්‍රජන් අයන ප්‍රමාණයන්ද විද්‍යාගාර පරීක්ෂණ මගින් මැන බලන ලදී. එමෙන්ම, එක් එක් ජල සාම්පල භාවිතා කර සාදන ලද කළු තේ, හරිත තේ සහ රස එකතු කල තේ වල ආවිලයිතයන්හි රසයෙහි ඇගයීමක්, ISO 3103 – 1980 තත්ත්ව ප්‍රමිතීන්ට අනුකූලව, සම්මත රස ඇගයීම් මණ්ඩලයක් විසින් සිදුකරන ලදී. ඉහත ක්‍රමෝපායන් මගින් ලබා ගන්නා දත්තයන් SAS 9.0 මෘදුකාංගය භාවිතා කොට විශ්ලේෂණය කොට ලබාගන්නා ප්‍රතිඵල වලට අනුව, කළු තේ සඳහා සමස්ථ රස ඇගයීම් පිළිගැනීම ප්‍රතිආඝ්‍රාහීය උපයෝගී කොටගෙන පෙරන ලද ජල

සාම්පල වලින් සාදන ලද ආවිලයිතයන්ට ලැබුණි. එමෙන්ම මෙම ජල සාම්පල වල කඩිනත්වය, ක්ලෝරයිඩ් අයන ප්‍රමාණය සහ පූර්ණ වශයෙන් ජලයේ දියවූ ඝණ ද්‍රව්‍ය ප්‍රමාණය අනෙක් ජල සාම්පල වලට වඩා සාපේක්ෂව පහළ මට්ටමක පැවතිණි. එමෙන්ම හරිත තේ සහ රස එකතු කල තේ සඳහා ඉහළම සම්මත රස ඇගයීම් පිළිගැනීම උල්පත් ජලයෙන් වාර්ථා වූ අතර උල්පත් ජලයෙහි මනින ලද ජල තත්ව පරාමිතීන් සියල්ලම පාහේ මධ්‍යස්ථ අගයක් ගනු ලැබීය. කෙසේ වුවත් අවම සම්මත රස ඇගයීම් පිළිගැනීම අනුරාධපුර ළිං ජල සාම්පල වලින් සාදන ලද ආවිලයිතයන්ට හිමිවූ අතර එම ජල සාම්පල වල කඩිනත්වය, ක්ෂාරීයතාව, පූර්ණ වශයෙන් ජලයේ දියවූ ඝණ ද්‍රව්‍ය ප්‍රමාණය මෙන්ම ක්ලෝරයිඩ් සහ ෆ්ලුවෝරයිඩ් අයන ප්‍රමාණයද අනෙක් ජල සාම්පල හා සංසන්දනය කිරීමේදී ඉහළ අගයක් ගන්නා ලදී. එම නිසා මෙම අධ්‍යයනය මගින් ජලයෙහි ගුණාත්මකභාවය සැලකිය යුතු ලෙස තේ වල ආවිලයිතයන්හි රසයට බලපාන බවට නිගමනය කරනු ලැබීය.

මූලික පද: ජලයෙහි ගුණාත්මකභාවය, තේ වල රසය, රස ඇගයීම්

1. Introduction

Tea is one of the most popular non-alcoholic and healthy beverages in the world. *Camellia sinensis* is the scientific name of the tea plant (Ni *et al.*, 2008) which is a sub-tropical evergreen plant native to Asia but is now grown around the world. Tea gives economic benefits to Sri Lanka as it is one of the top ten tea producer and tea exporter and also exports more than 95% of tea production to about 140 countries in the world (Karthigayini and Goonasekere, 2020). It is a very effective and important agricultural product in mountainous areas which are suitable for tea. It can be divided into unfermented green tea, partially fermented oolong tea and fully fermented black tea differing in the level of oxidation of the leaf during the processing step. It is the second most consumed beverage in the world next to the water. Nowadays, it attracts much attention as a beverage due to its potential health benefits, which arise from its main active compounds that include polyphenolics, amino acids, vitamins, caffeine and other purine alkaloids. It has been consumed for centuries due to these health benefits. Furthermore, tea is a highly efficient, key agricultural product in the tea-suitable mountainous regions. In general, tea is taken after brewing with hot water, and this infusion step is vital for extracting the active compounds (Zhang *et al.*, 2017).

The art of tea processing plays an important role in determining the final flavour of the liquor. By processing, the leaves from the Tea tree (*Camellia sinensis*) are converted into dry leaves to brew tea. Even though the quality of tea depends on the chemical composition of harvested shoots, how they are handled, processed and stored, a high-quality tea that has been gone through many labour intensive steps can be ruined by improper brewing. It can be observed that the quality of water is different from one area to another around the

island. However, the impact of the quality of water on tea infusions has not been widely explored locally as well as internationally.

Tea is 99% water, so it's going to have a dramatic effect on the flavour of the tea. The type of water used for brewing makes a difference in taste profile, colour and, the aroma of the made tea or tea infusions despite using tea with the same quality. Water quality is the condition of water including the chemical, physical and biological characteristics usually concerning its suitability for a particular purpose such as drinking (Service, 2011). It is a measure of the requirements of one or more species or the state of water for human needs and purposes. It is most frequently used by referring to a set of criteria that can generally evaluate the compliance achieved through the treatment of water. The most common criteria used to evaluate water quality are related to ecological health, the safety of human contact, and drinking water.

Water quality depends on several parameters such as pH, mineral content, oxygen concentration etc. Hence, this study aimed to investigate the impact of water quality on the taste profile and aroma of black tea, green tea and flavoured tea produced in Sri Lanka by studying the water quality parameters of selected potable water sources and evaluating sensorily all three types of tea brewed using these selected water sources.

2. Materials and Methods

2.1 Laboratory evaluation of water quality characteristics

Water samples were collected from most commonly used potable water sources in Sri Lanka. The selected water sources were 1. Well water from selected locations (from Nikaweratiya, Matale, Anuradhapura, Kebithigollewa), 2. RO filtered water, 3. Tap water /Chlorinated water, 4. Distilled water and 5. Mineral water. Physiochemical parameters such as pH, Total Dissolved Solids (TDS), Dissolved Oxygen concentration (DO), nitrate-nitrogen concentration (NO_3^- -N), phosphate-phosphorous concentration (PO_4^{3-} -P), fluoride concentration (F), chlorine concentration (Cl), hardness, total alkalinity of water samples were determined. Table 01 shows the measured parameters and methods used for the analysis.

Table 01: Analytical Parameters of Water Quality

Water quality parameters	Method of analysis
pH	Multi parameter analyzer (HACH: Sension 156)
Electrical Conductivity (EC)	Multi parameter analyzer (HACH: Sension 156)
Total Dissolved Solids (TDS)	Multi parameter analyzer (HACH: Sension 156)
Dissolved Oxygen concentration (DO)	Multi parameter analyzer (HACH: Sension 156)
Nitrate - Nitrogen concentration ($\text{NO}_3^- \text{N}$)	UV visible spectrophotometer
Phosphate - Phosphorous concentration ($\text{PO}_4^{-3} \text{-P}$)	UV visible spectrophotometer
Total alkalinity	Acid titration method
Hardness	Ethylene-Diamine-Tetra Acetic acid (EDTA) method
Fluoride	SPADNS method- Colorimetry
Chloride	Silver nitrate method- Titrimetric

2.2 Sensory evaluation of tea infusions

Preparation of the tea infusions for the sensory evaluation was done according to the procedure given by the International Organization for Standardization (1980). Black tea, Green tea and Flavored tea (**2g**) extracted in **150** ml of freshly prepared boiling water for **3** min. Infusions were prepared in porcelain teapots covered with porcelain lids during brewing. After the completion of brewing, infusions were filtered and used for the analysis. The brewing temperature, time, vessel, the water to leaf ratio and the water composition are the factors that alter the taste of the brewed cup (Mossion *et al*, 2008). This study aimed at focusing on the water used to brew tea, specifically how water quality influences the sensory qualities of black, green and flavoured tea. The sensory evaluation was performed according to the national standards outlined in ISO 3103-1980 (International Organization for Standardization, 1980). The prepared tea infusions were tasted by two tasting panels consisted of an experienced tasting panel (five tasters) and non-experienced tasting panel (thirty individuals) using a structured sensory evaluation form that includes factors such as colour, aroma, flavour and overall acceptability at Amazon Trading (Pvt) Ltd, 257, Siri Dhamma Mawatha, Colombo 10, Sri Lanka.

2.3 Analysis of laboratory and sensory evaluation

The data collected from laboratory and sensory evaluation were compared with the WHO drinking water standards and excel graphs were used to show the comparisons graphically. The data from questionnaires were analyzed using Statistical Package for the

Social Sciences (SPSS) version 22 and descriptive statistics and paired t-test were used as methods of statistical analysis.

3. Results and Discussion

3.1 Water Sample Analysis

3.1.1 Analysis of water quality parameters

pH

pH is an important parameter in evaluating acidic or alkaline nature of drinking water. WHO has recommended permissible limits of pH from 6.5 to 8.5 of water for drinking purpose (Meride and Ayenew, 2016). The water that does not fall within this range, if it is alkaline, is not necessarily unsafe, but, it can have an unpleasant smell or taste. And if it is acidic (pH less than 6.5), it is more likely to be contaminated with pollutants and making it unsafe for drinking purpose. According to weather patterns, human activity and natural processes, freshwater varies across the world. Water source with very low or high pH can be a sign of chemical or heavy metal pollution.

The mean pH values of purified water in all four categories varied from 6.7 to 7.2 (Table 02). Hence, most of the RO plants in all four categories were within the WHO standards. However, several community level and school level RO plants showed slightly deviated pH values from minimum WHO standards. In general pH value of purified water in all tested RO plants were well within the suitable range for drinking purpose.

Electrical Conductivity (EC) and Total Dissolved Solids (TDS)

The amount of dissolved solids in water determines the Electrical Conductivity (EC). Increase in ions concentration enhances the electrical conductivity of water. It is a measure of water capacity to convey electric current. The maximum permissible level of EC in drinking water is 1.5mS/cm according to WHO standards (Kavindra, 2020).

Water can dissolve a wide range of inorganic and organic substances. These substances produced un-wanted taste and diluted colour in the appearance of water (Dhammawardana, *et al*, 2015). The water with high Total Dissolved Solids (TDS) value indicates that water has more dissolved inorganic and organic substances. Inorganic substances include water-soluble ions and salts. Therefore, TDS represents soluble substances in water and it is one of the major factors affecting the taste and the appearance of drinking water (WHO, 2011). Mean TDS values of RO purified water were within the range of 255 to 423 ppm. According to the WHO standards maximum permissible level of TDS to be present in drinking water is 500 ppm. It exhibited that measured values of purified water in all RO plants were below the

Table 02: Mean values of measured parameters of commonly used potable water sources in Sri Lanka

Selected water samples	pH	TDS	DO	Alkalinity	Phosphate-Phosphorus	No3- N	Cl-	F-	Hardness
Nikaweratiya water	6.1±0.02	62±0.09	3.56±0.08	111±2.7	0.03±0.006	9±1.5	36	0.04	40
Matale water	5.9±0.02	79±0.08	4.08±0.19	162±1.5	0.02±0.001	18±1.3	50	0.01	90
Anuradhapura water	7.1±0.04	412±0.47	3.79±0.06	1020 ±5.5	0.02 ±0.002	8±1	230	0.4	400
Kebithigollewa water	5.8±0.03	41±0.05	5.64±0.04	76±3.2	0.01±0.001	11±1.3	28	0.07	28
Reverse osmosis	6.7±0.09	3±0.04	7.47±0.01	8±0.9	0.01 ±0.002	3±1.5	8	0.01	16
Tap water	7.9±0.05	122±0.05	7.71±0.01	297±0.9	0.01 ±0.003	6±1.0	60	0.16	110
Distilled water	7.1±0.16	0.6±0.01	7.35±0.02	8±1.8	0.01 ±0.001	3±0.4	8	0.02	12
Mineral water	7.0±0.03	72±0.14	7.39±0.02	311±4.6	0.02±0.002	3±0.6	16	0.03	40
Maximum permissible level	6.5 – 8.5	500ppm	7.5mg/l	250mg/l	0.03mg/l	10mg/l	250mg/l	1mg/l	200mg/l

maximum permissible level. However, Jayasumana *et al.*, (2016) reported much lower TDS (range 9-65 ppm) of filtered water in large and medium scale RO plants in North Central Province, Sri Lanka.

Dissolved Oxygen (DO)

Dissolved oxygen analysis measures the amount of gaseous oxygen dissolved in an aqueous solution. It is an important measure of water quality as it indicates a water body's ability to support aquatic life. Because it indirectly indicates whether there is some kind of pollution. Adequate dissolved oxygen is needed and necessary for good water quality. It can affect the solubility and availability of nutrients, which can be released from sediments under conditions of low dissolved oxygen. According to WHO standards, the minimum level of permissible level of DO in drinking water is 7.5mg/L (Ugwu *et al.*, 2016). However, the amount of oxygen which water can hold depends upon the temperature, pressure and salinity. Colder water, greater pressure and lower salinity are the conditions for the ability of oxygen to dissolve in water. The concentration deviates from this range is harmful and not suitable for drinking water. It can be concluded that the measured DO values of purified water in all Ro plants were within the range of permissible level.

Phosphate – Phosphorus (PO_4^{3-} - P)

Biological productivity is mostly limited by the amount of phosphorus in the water. The total phosphorus is differentiated into phosphate phosphorus with ratio usually of soluble phosphate phosphorus to total phosphorus of 1:10. The total phosphorus can be much high ($30\text{mg}/\text{m}^3$) while the WHO standard for the phosphate phosphorus level of the drinking water should be less than $0.03\text{mg}/\text{L}$. Eutrophication, a water quality problem mainly caused by phosphorus. Some aquatic resources such as wetlands, naturally serve as sinks for phosphorus dissolved in water. Even though there are various impacts in the water quality, here it is predicted that phosphate phosphorus level is acceptable in all the selected purified water samples. Hence, when compared to other water sources, well water shows non-significant higher value, maybe due to seepage of water mixed with agricultural fertilizers, manure and organic wastes to the well.

Chloride (Cl)

The measured chloride ions can be used to know salinity of different water sources. Some common chlorides like sodium chloride, calcium chloride and magnesium chloride which are the inorganic compounds resulting from the combination of chlorine gas with metal. Chlorine alone as Cl_2 is toxic but, the small amount of chloride combination with metal such as sodium, magnesium, calcium required for normal cell functions and becomes

essential for life. The WHO standards require chloride level not to exceed 250mg/L due to the sodium chloride may impact a salty taste at 250mg/L while the taste impact by calcium and magnesium chloride can be detected when chloride level reaches 1000mg/L. Therefore, the water that is used for drinking purpose has recommended maximum chloride level of 250mg/L and all the water samples mentioned in Table 2 shows an acceptable level of chloride. And also it can be proved that the very low level of chloride in the RO water sample and a distilled water sample is due to the salt rejection capability of RO plant and distillation process.

Fluoride (F)

Fluoride may be found as a natural contaminant or as an additive in drinking water to provide health protection from dental caries through artificial water fluoridation. Traces of it can be found highly in underground sources. The presence of this element in drinking water plays its role according to the level it appears in the water. According to WHO standard fluoride should be less than 1 mg/L in safe drinking water. Even though all the measured values of water samples were recorded within the permissible range, the fluoride content is very low in RO water sample as the RO is an effective defluoridation method.

Hardness

Hardness can be defined as the sum of calcium and magnesium concentrations and is a measure of the capacity of water to precipitate soap. The best quality water for brewing is soft water as it is not containing minerals which are reducing the natural taste of tea. In the hard water, it contains minerals such as calcium and magnesium which can impart a strong bitter flavour to the tea infusion. WHO standard maximum permissible value for hardness in drinking water is 250mg/L. Hence, all the selected water samples except Anuradhapura well water were recorded within the maximum level. There were the lowest values recorded for distilled water and RO water. In the distilled water, during distillation, all the impurities are removed and make water pure and safe to drink. However, it may lead to lacking healthy minerals by drinking only distilled water. but, in RO water, it is also very close to the same quality as distilled water in removing impurities while remaining the oxygen in the water. So that when RO water used at tea making, it gives better taste and allows more flavour due to lack of minerals in it.

Alkalinity

Alkalinity is a measure of the capacity of water to neutralize acids. It is primarily due to bicarbonates, carbonates, and hydroxides which remove H⁺ ions and lower the acidity of the water. They usually do this by combining with the H⁺ ions to make new

compounds. Without this acid-neutralizing capacity, any acid added to a stream would cause an immediate change in the pH. Measuring alkalinity is important in determining a stream's ability to neutralize acidic pollution from rainfall or wastewater. It's one of the best measures of the sensitivity of the stream to acid inputs.

The maximum level of alkalinity prescribed by WHO for drinking water is 200mg/L. Very high level of alkalinity compared to permissible level was recorded for Anuradhapura well water (1019.7 mg/L) as a result of rocky areas with a lot of limestones. The more pure the source of water is, the more CO₂ it can absorb and the more acidic it will get. This is the reason for the alkalinity values of RO and distilled water were very low compared to other samples.

Nitrate – Nitrogen (NO₃⁻ - N)

According to the WHO guidelines, NO₃⁻-N level of drinking water should be less than 10 mg/L. However, according to the results of this study, the highest NO₃⁻-N level was recorded as 18 mg/L for Matale well water. While the lowest level was recorded as 3.4 mg/L for Bottled drinking water and RO. High levels of nitrate in well water often result from improper good construction, location, overuse of chemical fertilizers or improper disposal of human and animal waste.

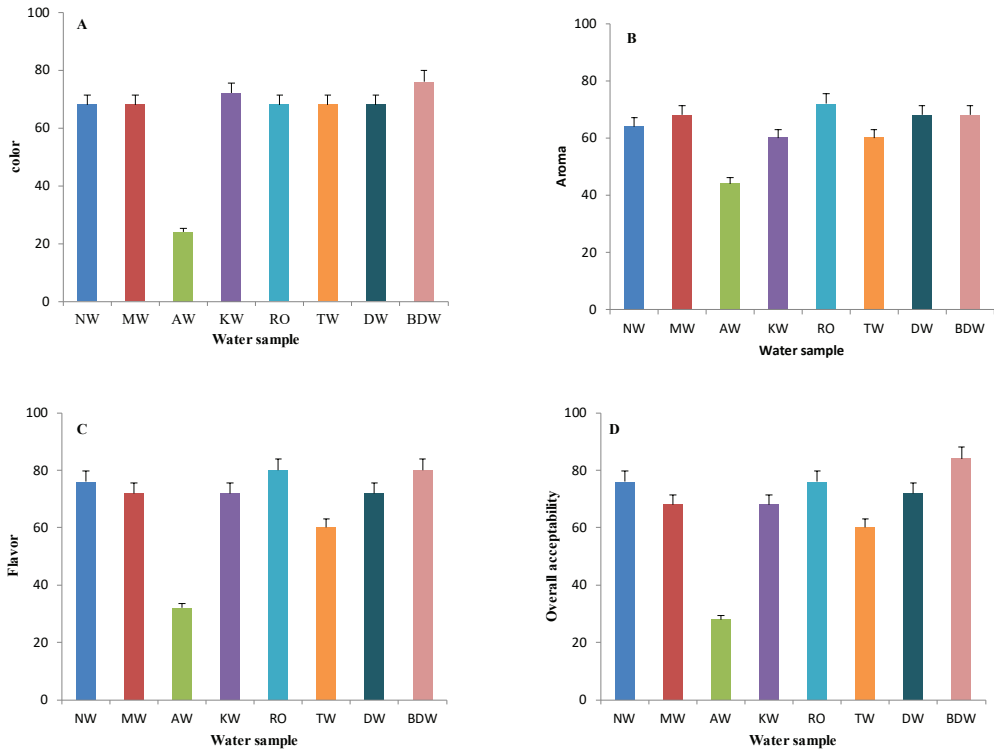
3.2 Sensory analysis

3.2.1 Sensory evaluation by a trained panel

Black Tea

Acceptability (%) of colour, aroma, flavour and overall acceptability of black tea made from different water samples were evaluated by trained sensory evaluation panel is shown in figure 01. According to that, panellists did find significant differences ($p < 0.05$) between tea infusion brewed by using Anuradhapura well water and all the other water samples for all sensory parameters. But, there were no significant differences between the tea infusions brewed by using other water samples (RO, TW, DW and BDW) for any quality attributes (colour, flavour, aroma and overall acceptability).

According to figure 1, the colour and overall acceptability attribute in black tea were highly preferable in tea infusion by using bottled drinking water while the flavour and aroma quality attribute was preferred in black tea infusion using RO water sample. As it has fewer minerals in it, the flavour and aroma may be enhanced and preferred for the tasters.

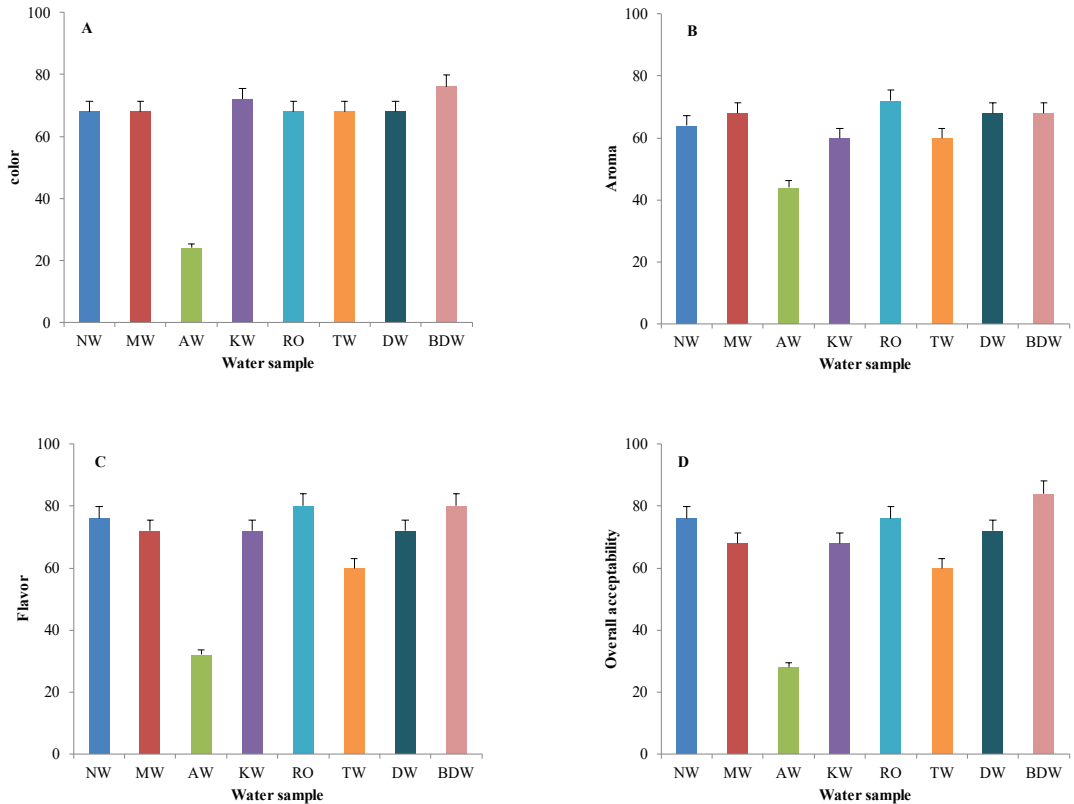

Figure 01: Acceptability (%) of colour (A), aroma (B), flavour (C) and overall acceptability (D) of black tea made from different water samples

Green Tea

Figure 02 shows acceptability (%) of colour, aroma, flavour and overall acceptability of green tea made from different water samples evaluated by the trained sensory evaluation panel. As per the figure, there was a significant difference ($p < 0.05$) between the tea infusion brewed by using Anuradhapura well water and all other water samples for all quality parameters. But, there were no significant differences between the tea infusions brewed by using other water samples (RO, TW, DW and BDW) for any quality attributes (colour, flavour, aroma and overall acceptability).

Similar to black tea, the colour and overall acceptability attribute were highly preferred in tea infusion by using bottled drinking water (figure 2A and 2D) while the flavour and aroma quality attribute was preferred in black tea infusion using RO water sample (figure 2B and 2C).

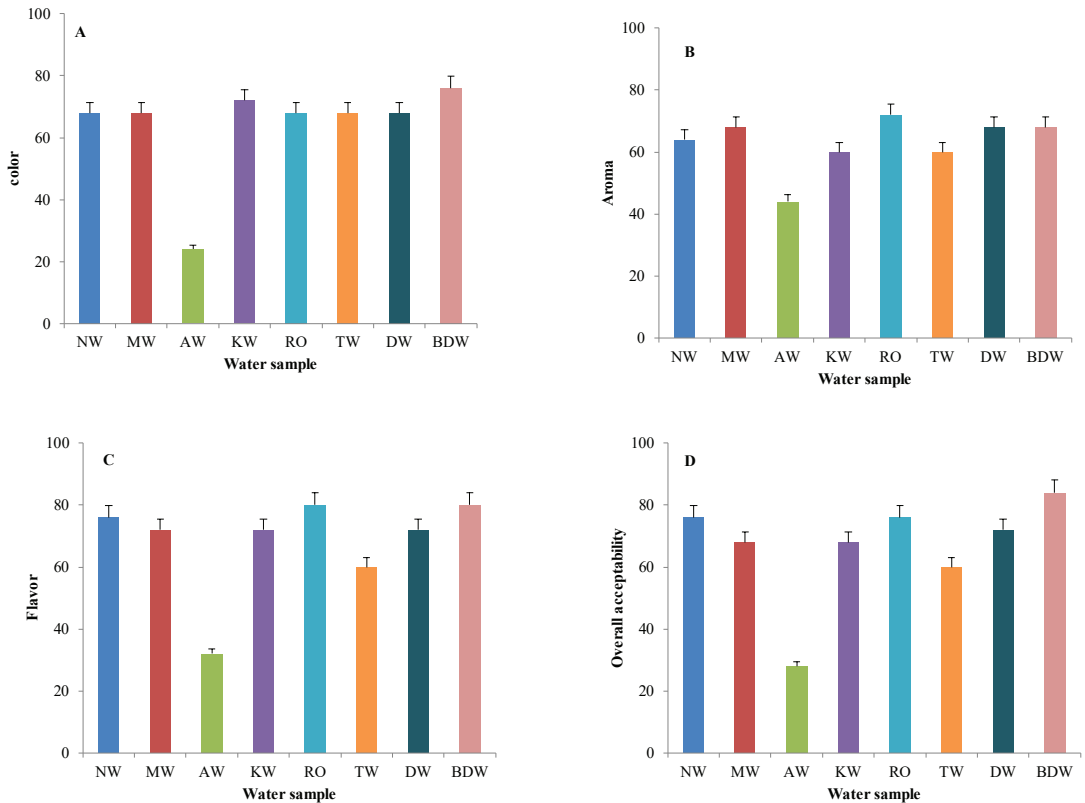
Figure 02: Acceptability (%) in terms of colour (A), aroma (B), flavour (C) and overall acceptability (D) of green tea made from different water samples

Flavoured Tea

Figure 03 below shows acceptability (%) of colour, aroma, flavour and overall acceptability of flavoured tea made from different water samples were evaluated by the trained sensory evaluation panel. To that, panellists did find a significant difference ($p < 0.05$) between tea infusion brewed using Anuradhapura well water and all other water samples with the quality parameters such as colour, flavour and overall acceptability.

Similar to black tea and green tea, the colour and overall acceptability attribute were highly preferred in tea infusion by using bottled drinking water (figure 3A and 3D) while the flavour and aroma quality attribute was preferred in black tea infusion using RO water sample (figure 3B and 3C).

Figure 03: Acceptability (%) of colour (A), aroma (B), flavour (C) and overall acceptability (D) of flavoured tea made from different water samples

3.2.2 Sensory Evaluation Analysis by Untrained Panel

Acceptability (%) of colour, aroma, flavour and overall acceptability of black tea made from different water samples were evaluated by the untrained sensory evaluation panel. As like trained panel, panellists did find a significant difference ($p < 0.05$) between black tea, green tea and flavoured tea infusions made by Anuradhapura well water and all other water samples for all the quality parameters.

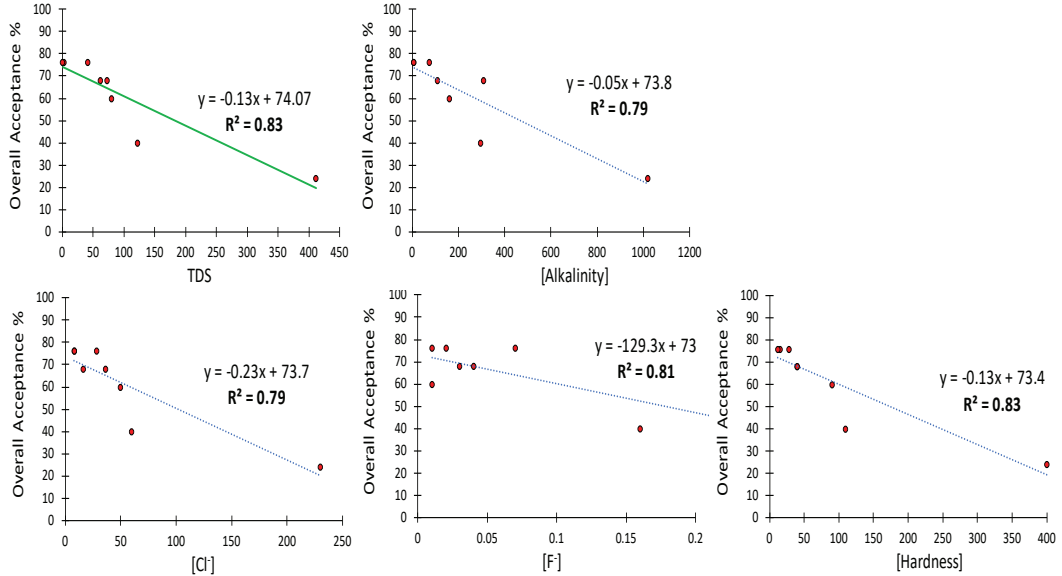
3.3 Statistical analysis

Overall Acceptance vs Water Quality

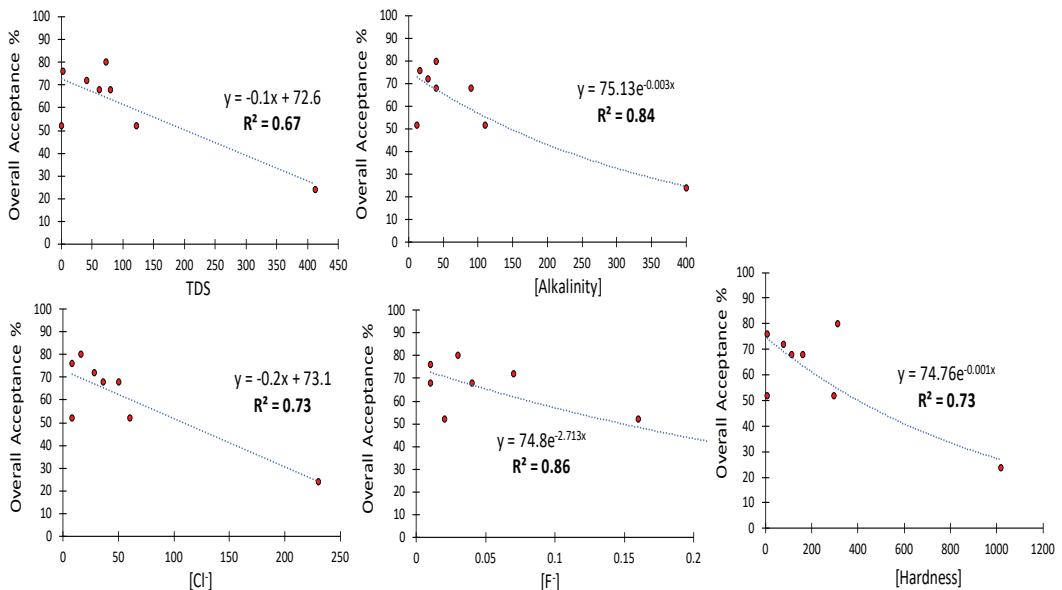
The relationship among water quality parameters such as [alkalinity], TDS, [Cl⁻], [F⁻], [hardness] vs overall acceptance was evaluated for black tea, green tea and flavored tea. According to the figures 04, 05 and 06, it can be concluded that there was very strong

relationship between overall acceptance with TDS, alkalinity, [Cl⁻], [F⁻] and [hardness] for all three types of tea.

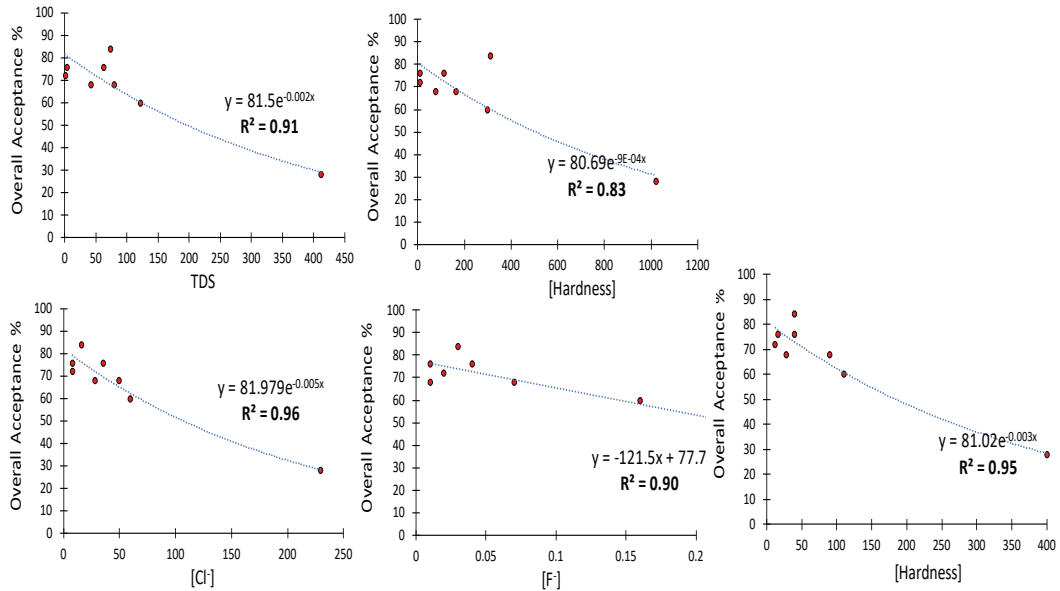
According to the figure 04, the percentage of TDS (83%) plays a major role in overall acceptance of black tea among the panelists while 86% of Fluoride in green tea (figure 05) and 96% of chloride in flavored tea (figure 06).

Figure 04: Relationship of overall acceptance (%) and water quality parameters; TDS, Alkalinity, [Cl⁻], [F⁻], [Hardness] for Black Tea

Figure 05: Relationship of overall acceptance (%) and water quality parameters; TDS, Alkalinity, [Cl⁻], [F⁻], [Hardness] for Green Tea

Figure 06: Relationship of overall acceptance (%) and water quality parameters; TDS, Alkalinity, [Cl⁻], [F⁻], [Hardness] for Flavored Tea

4. CONCLUSION AND RECOMMENDATION

Water is the main determinant of tea quality. This research was conducted to get a better understanding of the effect of water quality on the taste profile of the made tea in Sri Lanka. Through the instrumental analysis of different water samples, it was demonstrated a difference in water quality parameters (pH, TDS, alkalinity, DO, chloride, fluoride, Phosphate-phosphorus and nitrate-nitrogen). And also, through sensory analysis of tea infusions (black, green and flavoured) by the trained as well as untrained panellists, it was shown a difference in sensory attributes (colour, aroma, flavour and overall acceptability). According to the results of this study, the highest overall acceptability for black tea was recorded for the infusions made from distilled water and RO filtered water. These water samples reported lower values of TDS, Cl⁻ and hardness among the other water sources. Highest overall acceptance for flavoured tea and green tea was recorded from bottled drinking water attributed to moderate values for almost all the measured water quality parameters. However, the worst taste profile was reported for all three types of tea infusions made by using well water from Anuradhapura. This water sample reported above permissible value for hardness, alkalinity, TDS, Cl⁻ and F⁻ contents compared to others. According to the statistical analysis, there was a significant relationship between TDS, Alkalinity, Hardness, Cl⁻ and F⁻ with the overall acceptance of colour, aroma and the taste of black tea, green tea and flavoured tea. Therefore, this study concludes that the quality of water is significantly affecting on the taste profile of tea infusions. And also, it is recommended for further

studies with water samples from all over the island in order to test its impact on the taste profile of tea.

5. REFERENCES

- Dharmawardana, M.W.C., Amarasiri, S.L., Dharmawardene, N. and Panabokke, C.R. (2015). Chronic kidney disease of unknown aetiology and ground water ionicity: study based on Sri Lanka. *Environmental Geochemistry and Health*. 37(2): 221-231.
- Ugwu, E.I., Uzoma, N.E. and Ikechukwu, E.L. (2016). Study on physiochemical parameters of water samples from Onuimo River Imo state, Nigeria, *South Asian Journal of Engineering and Technology*, 2 (25):1-8.
- International Organization for Standardization (1980) International Standard ISO 3103, 1st edition.
- Jayasumana C., Ranasinghe O., Ranasinghe S., Siriwardhana I., Gunathilake S. and Siribaddana S. (2016). Reverse Osmosis plant maintenance and efficacy in chronic kidney disease endemic region in Sri Lanka, *Environmental Health and Preventive Medicine*. 21: (6).
- Karthigayini, S. and Goonasekere, K.G.A. (2020). Production and analysis of different flavored tea pellets made from big bulk in tea processing. *International Journal of Research and Technology*, 8 (2).
- Kavindra, J., Churniya, A., Ravindra., Gatiyala, V., Chaudhary, K. and Sharma, S.K. (2020). Evaluation of TDS and electrical conductivity in groundwater's of Udaipur, Rajasthan and its significance. *International Journal of Fisheries and Aquatic Studies*, 8(5): 203-206.
- Meride, Y. and Ayenew, B. (2016). Drinking water quality assessment and its effects on residents health in wondo genet campus, Ethiopia. *Environmental Systems Research*, 5:(1).
- Mossion, A., Potin-Gautier, M., Delerue, S., Le Hecho, I. and Behra, P. (2008). Effect of water composition on aluminium, calcium and organic carbon extraction in tea infusions. *Food chem*. 106, 1467-1475.
- Ni, Sui Yao, Mingzhe Chen, Liang Zhao, Liping Wang, Xinchao (2008) 'Germplasm and breeding research of tea plant based on DNA marker approaches', *Frontiers of Agriculture in China*, 2(2), pp. 200–207. doi: 10.1007/s11703-008-0043-1.
- Service, N. O. (2011) 'What is water quality?', National Ocean Service. doi: 10.1007/s00217-005-1134-3.
- WHO (2011). *Guidelines for Drinking – Water Quality*, 4th edn. World Health Organization, Geneva, Switzerland.
- Zhang., Haihua Jiang., Yulan Lv., Yangjun Pan., Junxian Duan., Yuwei Huang., Yunyun Zhu., Yuejin Zhang., Shikang Geng. and Kunkun. (2017). Effect of water quality on the main components in Fuding white tea infusions, *Journal of Food Science and Technology*, pp. 1206–1211.

Faculty of Social Sciences and Humanities, Rajarata University of Sri Lanka

SAMODHANA

Vol. 9, Issue II, (December) 2020

The Journal of Faculty of Social Sciences and Humanities

Factors Influencing Women to Undergo Induced Abortion in Sri Lanka

Rathnayake M. Abeyrathne*

Department of Sociology, Faculty of Arts, University of Peradeniya

*Correspondence: abeyrathnayake1965@arts.pdn.ac.lk

Received: 15 December 2020

Accepted: 25 January 2021

සංක්ෂේපය

ප්‍රේරිත ගබ්සාව ලෝකයේ සියලු ම සමාජවලට බලපාන බරපතල මහජන සෞඛ්‍ය ගැටලුවක් බවට පත්ව ඇත. මේ නිසා වාර්ෂිකව විශාල කාන්තාවන් සංඛ්‍යාවක් ප්‍රේරිත ගබ්සාවලින් පසුව ඇති ඇතිවන සංකූලතා නිසා මිය යති. මෙම පර්යේෂණය සිදුකරන ලද්දේ ශ්‍රී ලංකාව තුළ අනාවරණය නොකරනු ලබන පවුල් සැලසුම් ශායනයක පවත්වන ලද සමීක්ෂණවල තොරතුරු මුල් කරගෙන යි. එසේ නිශ්චිත ස්ථානය ප්‍රකාශයට පත් නොකිරීමට හේතුව වන්නේ ගබ්සාව ශ්‍රී ලංකාව තුළ නීත්‍යානුකූලව පිළිනොගන්නා තත්වයක නිසා යි. මෙම අධ්‍යයනයේ මූලික අරමුණ වූයේ ශ්‍රී ලංකා සමාජය තුළ ගබ්සාව පිළිබඳව පවතින දැඩි සමාජ සංස්කෘතික සහ නීතිමය තත්වයන් නොතකා කාන්තාවන් ප්‍රේරිත ගබ්සා කිරීම සඳහා යොමුවීමට බලපාන හේතුසාධක පිළිබඳව සොයාබැලීම යි. මෙම අධ්‍යයනයේ නියදිය වශයෙන් බහුසංස්කෘතික පසුබිම්වලින් යුත් කාන්තාවන් 10 ක් සහභාගී කර ගන්නාලදී, ගුණාත්මක පර්යේෂණ ක්‍රමවේදයට අනුව සිදුකරන ලද මෙම අධ්‍යයනයේ ප්‍රාථමික තොරතුරු ලබාගැනීම සඳහා නිරීක්ෂණ සහ ගැඹුරු සම්මුඛ සාකච්ඡා වැනි පර්යේෂණ ක්‍රම යොදාගත් අතර ද්විතීයික තොරතුරු එක් රැස් කිරීම සඳහා පොත්පත්, සඟරා සහ ජාලගත තොරතුරු භාවිතා කරණ ලදී. මෙසේ එකතු කරන ලද දත්ත පිරිපහදු කොට තේමාකරණයට අනුව විශ්ලේෂණ කරණ ලදී. මෙම අධ්‍යයනයේ සොයාගැනීම්වලට අනුව නිගමනය කළ හැක්කේ ප්‍රේරිත ගබ්සා සඳහා කාන්තාවන් යොමුව ඇත්තේ විභාගවලට මුහුණ දීම, ලිංගික දූෂණයවීම්, මැද පෙරදිගට රැකියාවලට යාම, දෙමව්පියන්ගේ ආශීර්වාදය යටතේ විවාහ වීම, අලුත විවාහවීම නිසා දරුවන්

ලැබීමට තිබෙන අකමැත්ත, ළමයින් අතර පරතරය තබා ගැනීම සහ තව දරුවෙකු සැදීමේදී මුහුණ දෙන ආර්ථිකම දුෂ්කරතා වැනි විවිධ හේතුසාධක මුල් කරගෙන යී. මෙම පර්යේෂණ සොයාගැනීම්වලට අනුව විධිමත් ලිංගිකත්වය පිළිබඳව පාසල්වල අධ්‍යාපනය ලබාදීම, ගබ්සා ප්‍රතිපත්ති වෙනස් කිරීම සහ ජීවන තත්ත්වය වැඩිදියුණු කිරීම සඳහා අවශ්‍ය පියවර ගැනීම මඟින් මෙම සංකීර්ණ ප්‍රශ්නයට විසඳුම් සෙවිය හැකි ය.

මූලික පද: අධ්‍යයනය, කාන්තාවන්, පවුල, ප්‍රේරිත ගබ්සාව, සෞඛ්‍ය ප්‍රතිකාරමය වර්ගය.

1. Introduction

Throughout human civilization people suffer from multiple health hazardous situations and they range from various communicable diseases to complex non-communicable illnesses. Among such health matters, induced abortion, has for long time, been constituted as one of the most complicated and controversial health complications that women, their family members experience in all societies in the world. Similarly, the issue of abortion, to a considerable extent is one of the most contested, sometimes, misunderstood public health problems of women, swept under the carpet in modern societies for centuries.

Recent findings on abortion reveal that induced abortion has become one of the most critical public health concerns that all societies face irrespective of the fact that whether they are developed and developing countries. The reasons for such grave situations are that a large number of women die due to post-abortion complications if they have to be performed under unhealthy conditions and they also have to suffer from various social, psychological, legal and moral stigma attached to induced abortion. Many politicians, legal experts, social scientists, religious leaders and women rights advocates, have for years, made great efforts to understand the sensitivities and complexities surrounding the matter of abortion from various perspectives such as legal, political, moral, and ethical in respective societies. For instance, in the United States, over the dilemma of abortion, its society has been divided into many rival fractions, such as, pro-choice and pro-life.

This way, the former is composed of liberals and women rights advocates and they believe that women should have the right to decide whether to continue pregnancy of terminate the foetus rather than allowing others to decide what to do with their bodies. Therefore, the pro-choice group relies more on the reason than faith over the matter of abortion. The latter group consists more of right-wing and traditional members who advocate right to life, believing that a foetus is a person and motherhood is the most important role of woman's life, and the destruction of the foetus is simply a sacrilege. Thus, the pro-life members count more on the faith than reason over the complicated question of abortion.

It should be highlighted that groups such as the mentioned above are not common only in the United States but they are visible in almost all developed and developing countries in the world at present (1).

In some countries abortion is viewed as the most accessible and affordable method of contraception in order to control population growth. For instance, China and many other communist countries allow women to terminate their pregnancies freely and sometimes these countries provide legally sanctioned facilities to such women. However, women who undergo induced abortion, experience psychological sufferings, physiological deteriorations and more severely they face social dilemma before and after terminating pregnancy.

As far as Sri Lanka is concerned, abortion is completely illegal and the government has introduced strict laws on abortion practices. However, hospital-based abortions are legally sanctioned on specific grounds. If the continuation of pregnancy creates adverse health complications in an expected woman's life, she can seek abortion at state hospitals under the authorization of a physician. In addition, women who have become pregnant due to the victimization of rape and incestuous relationships are legally allowed to obtain abortion at government hospitals with the approval of a medical doctor. Otherwise, in all circumstances, abortion is illegal, socially tabooed and socially stigmatized. The doctors who practice abortions are considered criminals or sinners by Sri Lanka society.

However, traditional and deeply rooted religiosity, and legal restrictions on abortion in Sri Lanka have now been in dilemma by the alarming number of illegal induced abortions practiced throughout the country. According to unconfirmed reports and women right groups' estimation, it reveals that more than 2000 pregnancies are terminated every day throughout the country, often under dangerous and unsafe health facilities in many parts of the country. Owing to illegal practices of abortions, women and Sri Lankan society as a whole face a very grave public health problem that requires immediate remedies from all walks of society to minimise the number of skyrocketing rate of illegal abortions practiced in the country. Therefore, it is important to investigate all complicated factors influencing women to undergo induced abortions while facing all strict legal conditions and social and cultural stigma attached to abortion in Sri Lanka society. The research questions of this included (1) what were the socio-economic backgrounds that women in the sample represented? (2) what were the psychological factors affecting women to seek induced abortions? and (3) what were the dynamics of health seeking behaviour of women who procured services at the private abortion clinic.

The purposes of this study were two fold: the main and specific objectives. Accordingly, the main objective of this research project was to study factors motivating women to terminate their pregnancies even under strict legal and social-cultural environments in Sri Lanka society. The specific objectives were to find out the nature of health seeking behaviour

of women who sought assistance at the private family planning clinic to terminate their pregnancies and to explore the nature of health facilities available for women who seek assistance to terminate their fetuses.

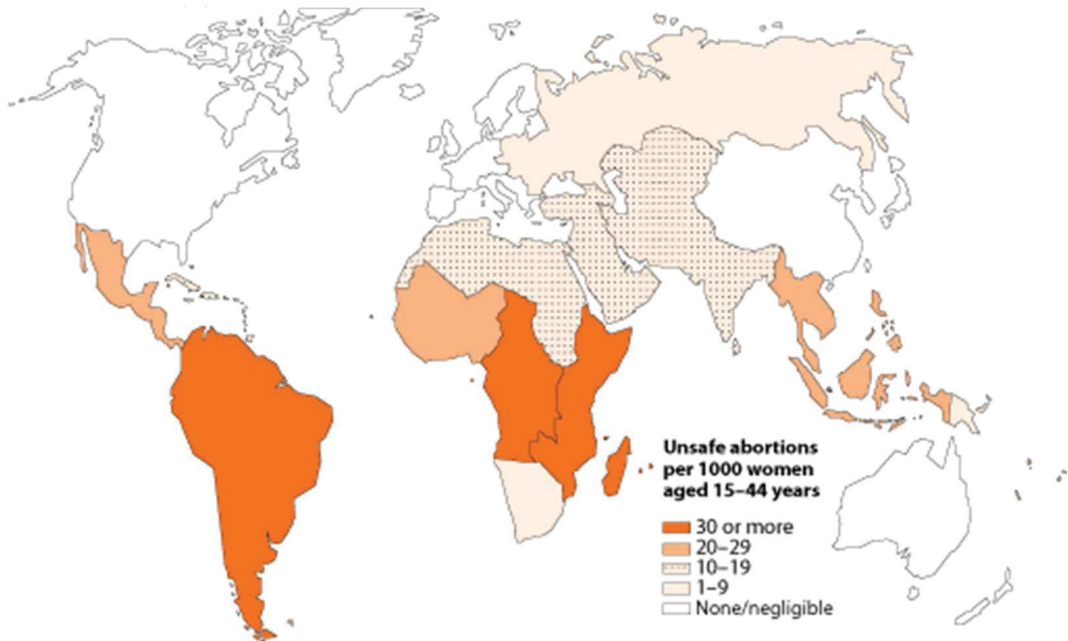
2. Literature Review

The purpose of this literature review is to briefly investigate the available literature on abortion. Thus, this literature survey consists of three sub-sections. In the first part, this literature review elaborates on the magnitude and incidence of unsafe abortion in the world. The third section of this literature review describes legal and human right aspects of abortion. Finally, this literature survey summarizes the state of abortion in Sri Lanka society.

2.1 The magnitude of Abortion

The issue of abortion has for long time been a controversial issue since the written records began in the world. The Greek and Roman civilization accepted the termination of pregnancy, but with the development of Christian and Islamic civilizations, the destruction of fetus was prohibited due to strong religious beliefs of the people of these two civilizations. However, in the nineteenth century, religious philosophies and secular ideas became more contradictory to one another over the issue of abortion, because traditional norms and social values were questioned by modern scientific rationality. Therefore, many countries introduced new abortion laws, and doctors were allowed to practice abortion under certain circumstances, and people accepted them as legal and ethical and legal abortions (WHO, 1997).

According to the World Health Organization, from 2010–2014, on average, 56 million induced (safe and unsafe) abortions occurred worldwide each year. There were 35 induced abortions per 1000 women aged between 15–44 years. 25% of all pregnancies ended in an induced abortion. The rate of abortions was higher in developing regions than in developed regions. Around 25 million unsafe abortions were estimated to have taken place worldwide each year, almost all in developing countries (2). Among these, 8 million were carried out in the least- safe or dangerous conditions. Over half of all estimated unsafe abortions globally were in Asia. 3 out of 4 abortions that occurred in Africa and Latin America were unsafe. The risk of dying from an unsafe abortion was the highest in Africa. Each year between 4.7%– 13.2% of maternal deaths can be attributed to unsafe abortion (3). Around 7 million women are admitted to hospitals every year in developing countries, as a result of unsafe abortion (4). The annual cost of treating major complications from unsafe abortion is estimated at US\$ 553 million (5). Safe abortion must be provided or supported by a trained person using WHO recommended methods appropriate for the pregnancy duration. Almost every abortion death and disability could be prevented through sexuality education, use of effective contraception, provision of safe, legal induced abortion, and timely care for

Estimated number of unsafe abortions each year per 1.000 women aged 15-44 years

2.2 Abortion laws and policies

Among the countries in the world, induce abortion laws are complex, ranging from complete prohibition to legally sanctioned abortion under certain circumstances that allow women to seek abortion. Thus, in the United States after the liberalization of abortion laws in the 1970s, freestanding abortion clinics were established, because many public hospitals were not willing to practice abortion in their promises. Although, the debate on abortion still continuous whether the public money should be spent on abortion or not and the American society has divided into many rival fractions over the issue of abortion, namely, prochoice and prolife. As far as Canada is concerned, all laws related to abortion have been liberalized in 1967. However, in 1989 the federal government’s law on abortion laws struck down as unconstitutional and now there is no clear policy about abortion in Canada.

Abortion laws in Latin America and South America are restrictive. Among 22 independent countries in the region, seven countries with strong Catholic background forbid under all circumstances, while another six countries permit only to avert a threat to pregnant women's life. Inn addition, nine countries in the region allow abortion under strict medical grounds. Specifically, in Cuba elective abortions are allowed at government hospitals.

As far as the United Kingdom is concerned, abortion laws have been liberalized since 1967, and nowadays abortion can be obtained through the National Health Service and private facilities as well. The laws on abortion are more complex in other Western European

countries. For instance, in Germany, legal abortions are much more accessible in protestant dominated Northern part of the country than the predominantly Catholic region in the south. Furthermore, in France and Australia, abortion can be obtained during the first ten weeks of gestation. In addition with a strong opposition from the Catholic Church and medical professionals, Italy legalized abortion in 1978. Under new abortion laws, women over the age of 18 may obtain abortion in the first trimester of gestation, while women under the age 18 may obtain consent from their parents. The Nordic countries, namely, Iceland (1935), Sweden (1937), and Denmark (1938), liberalized abortion laws to minimize unwanted pregnancies and induced abortion-related fatalities. In addition, Norway changed restrictions on abortion in 1979 and permitted women to obtain induced abortion. Among the former socialist countries, the USSR was the first country to liberalize abortion, and subsequently other countries in the Eastern block made amendments to their abortion laws. However, Yugoslavia was the only one country where the decision to seek induced abortion was left up to women.

In 1972, China legalized abortion as a method of population control and barefoot doctors, nurses and midwives were allowed to practice abortion under government authorization, while Taiwan prohibited it with no exception but induced abortions are practiced throughout the island. In Japan and Korea, abortion is permitted on certain conditions. In other Southeast Asian countries, abortion is illegal but throughout the region induced abortions are practiced illegally. As far as the South Asian region is concerned, strict laws on abortion are in effect, but in India and Pakistan and Sri Lanka abortion clinics perform induced abortions under ambulatory menstrual regulation services. Specifically, in India an alarming number of abortions are performed on the ground of sexual preference of the child. If the preference of the child is likely to be a female, it is highly likely to get destroyed because since an unknown time Indian society has been giving priority to male children over female children.

In many Islamic countries in the Middle East and North America, strict abortion laws are practiced. However, in Iran and Tunisia abortion is legal on medical grounds, while in Israel abortion has been legalized. In African Sub-Saharan countries, strict laws on abortion were in effect when the British were ruling the region. Nevertheless, in Zambia abortion laws are similar to the United Kingdom, liberal. Finally, in Oceania, namely, Australia and New Zealand abortion laws come under the jurisdiction of the regional state.

2.3 Abortion in Sri Lanka

In Sri Lanka, abortion is completely illegal and the government has introduced strict laws on abortion practices. Sometimes, hospital-based have been declared legal on specific grounds. If the continuation of pregnancy creates adverse health complications in an expected woman's life, she can have the access to seek abortion at government hospitals

and under the authorization of physician. In addition, women who become pregnant, owing to rape and incestuous relationships are legally allowed to obtain abortion at government hospitals with the approval of doctor. Otherwise, in all circumstances, abortion is illegal, socially tabooed and socially stigmatized. The doctors who practice abortions are considered criminals or sinners by Sri Lanka society.

It could be argued that the main reason to impose strict laws in Sri Lanka and the social stigmatization related to abortion activities is associated with the people's deeply rooted religious beliefs and practices embedded in its culture for centuries. If one were to analyse different religious traditions practiced in Sri Lanka, it helps understand the general public's perception on abortion. According to religious composition of the country, Buddhists who comprise 73 per cent of the population believe that killing or destroying a human being or an animal is an immoral act according to five Buddhist precepts. Hence, aborting a foetus is almost an unbelievable act for them. Then, Hindus who consist of 15 per cent of the total population consider slaying either human being or an animal is a sacrilege the philosophy of Hinduism is based on *avihinsa*, non-violence. Therefore, abortion makes no exception for them similar to Buddhists. Muslims who comprise 8 per cent of the population hold the view that killing a foetus is an amoral act, according to Islam. Finally, Christians who represent 6 per cent to the population of the country believe that only God can create human being and therefore, only God had the power to destroy him/her. This way, abortion is simply a murder for them.

As mentioned earlier, in Sri Lanka, abortion is legal, if it is to save the life of the mother, but it becomes criminal when it is performed for other purposes. In the meantime in 1995, the Ministry of Justice of the government of Sri Lanka introduced a bill in parliament in the hope of decriminalizing the Penal Code on abortion and proposing the legalization of abortions in instances where the victim is a prey of a sex crime, such as rape, incest or where the fetus is impaired. However, the members of Parliament voted down the amendment highlighting that if Sri Lanka were to legalize abortion, it would encourage women to be more promiscuous, conniving, and eventually, they become vulnerable to more sexual violence.

Irrespective of strict abortion laws, the horrendous rise of illegal induced abortion practices throughout the country has become one of the most critical reproductive and public health issues that the country has to face at present. The most recent national study, a UN Population Fund-sponsored project in the late 1990s, estimated that some 650 abortions take place each day, country-wide [see Source 1, below]. The rate now is conservatively estimated to exceed 1,000 a day. Indeed, in a 2009 paper [2] Dr N.L.Abeyasinghe of the Department of Forensic Medicine and Toxicology of the University of Colombo estimated that for every 1,000 children born, 740 have been aborted.

The economic cost of treating post abortion complications and the hazardous situations that women have to face is rather critical due to all complications and social stigma attached to induced abortions. For instance, the Ministry of Health's 'Annual Health Bulletin' (2001) estimated that 7-16% of female admissions to Government hospitals are the result of a botched abortion. That amounts to more than 100,000 hospitalizations annually: a huge toll on the hard-pressed national healthcare budget, and a huge cost (including dozens of lives lost annually) to women.

Suranga, et.al (2016) conducted a research project to assess the knowledge and attitudes of adults towards induced abortion in Sri Lanka. In this study, they found out that only 11% of the respondents were familiar with the situations in which abortion is legal in Sri Lanka. Approximately, one tenth of the respondents (11%) did not accept the opportunity granted by the current law to perform induced abortion to save the life of the mother. However, a majority agreed to legalize abortion for rape (65%), incest (55%) and pregnancies with lethal fetal abnormalities (53%). Less than one tenth of respondents agreed to legalize induced abortion for other reasons such as contraceptive failure (6%), bad economic conditions (7%), on request (4%), etc., (Suranga, et, al, 2016).

Deok et.al (2002) conducted another study to find out socio-economic factors affecting induced abortion seekers and reasons for them to procure abortion services at private clinics in the city of Colombo. The findings of this study reveal that almost all women had some formal education. However, only 20% were employed outside the home. Over 95% were currently married and at the peak of their childbearing age. It also revealed that more than one-half were aged 30 years or over, while adolescents only comprised about 3%. Fourteen per cent were nulliparous and about two-thirds had one or two living children at the time of obtaining the abortion. A significantly high proportion also had a very young child. In total, the 356 women had had 1130 pregnancies, and the mean rate of abortion was 42 per 100 pregnancies. Over one-quarter had had more than one abortion and about 10% had had three or more. The most common reasons cited for the present abortion were 'pregnancy was too soon after previous delivery', 'no more children desired' or 'curtailment of opportunity for foreign employment' (Deok et.al, 2002).

Carukshi, et, al, (2014) in another study of decision-making on abortion controls, the cases were significantly less-educated, employed, unmarried and prime-gravid ($p < 0.05$). All knew the 'illegal' status of abortion, mainly through media (65.5% cases versus 80% controls). When making a decision, the risk of undergoing an unsafe abortion was significant among those who sought assistance (44% versus 32%; OR = 1.7 (95% CI = 1.2-2.4)), with more reliance placed on non-medical sources such as spouse/partner, friend, neighbour and family/relation. Speaking to women with past experience of induced abortions (31% versus 21.5%; OR = 1.6 (1.1-2.4) and failure in making the final decision with partners also imparted a significant risk for abortion (64% versus 34%; OR = 3.4; 2.4-4.8). A decision

favouring unsafe abortion was predominantly based on their economic instability (29.5%) and poor support by partners (14%), whereas a decision against it was based on ethical considerations (44% religious beliefs: 12% social stigma) over its legal implications (4%). Most abortions were performed by unqualified persons (36.1% self proclaimed abortionists; 26.2% not revealed their qualifications) for a wide range of payment in non-sterile environments (45.9% unknown place) using septic procedures (38.5% trans-vaginal insertions; 24.6% unaware of the procedure) (Charukshi, et, al, 2014).

Charuksi et, al (2017) in a hospital-based study of contraceptive practices among women in Sri Lanka indicate that the knowledge and the use of contraceptives played a pivotal role for women to decide whether to continue or terminate pregnancies. In this they revealed that at conception, 'non-use' of contraception imparted a two-fold risk for abortion against ineffective use (adjusted-OR = 2.0; 95% CI: 1.2–3.2). The abortion risk on 'non-use' varied further according to 'early' (adjusted-OR = 1.7; 95% CI: 1.1–3.1) and 'late' (adjusted-OR = 2.3; 95% CI:1.5–3.6) discontinuation of contraception, but not with 'never-use' (crude-OR = 1.1; 95% CI: 0.6–2.3). Among the ever-users, the risk of abortion varied within each contraceptive practice by their last used contraceptive method and reasons for discontinuation. A significant interaction between modern contraceptives and early discontinuation (adjusted-OR = 1.4; 95% CI = 1.1–3.1) demonstrated a seven-fold abortion risk for early discontinuation of modern methods against its ineffective use. In particular, hormonal methods seemed to be responsible for this risk (51.1% cases versus 42.5% controls) (Charuksi et, al, 2017).

In addition, those who studied post-abortion complications after hospitalizations of women in Sri Lanka found out that the severity of post-abortion problems have reduced due to the methods that service providers applied to terminate pregnancies. For instance, Athula, et, al (2018) in a study carried out in Sri Lanka on the said field indicated that service providers perceived that the number of women presenting to hospitals after an induced abortion caused by a mechanical method is minimal or not at all at present. Over time, a significant reduction is seen in the number of women presenting with any abortion-related complications and the severity of complications has also reduced significantly. The common method of termination at present identified by the providers was the use of "drugs" or "the drug–Misoprostol. Therefore, they conclude that women appear to have switched from surgical and mechanical methods to medical means (drugs) to induce an abortion and this change has contributed to reduce the severity of complications (Athula, et, al, 2018).

The details in the above literature survey witness that induced abortion is a dreadful public and reproductive health issue in many country of the world and legal conditions applied to induced abortions are different world-wide. As far as Sri Lanka is concerned, the reviewed information highlights that irrespective of high literacy rate of its population and high prevalence rate of both traditional and modern contraceptive practices, it experiences

reckless practices of abortion throughout the country. The contents of this literature survey highlight that there is a scarcity of information available on women's motivation to terminate pregnancies at illegal abortion clinics in the country. Therefore, this research finding will to certain extent help cover existing research gap on the subject.

3. Methodology

This research project was carried out at an undisclosed the so called ambulatory menstruation regulation family planning clinic in Sri Lanka. The reason to not to declare the exact place of the location of the clinic and other details is because abortion is not legally sanctioned and socio-culturally it is a tabooed topic in Sri Lanka. This study employed only qualitative research tools to collect both primary and secondary research material. The main reason to use qualitative methods to collect data was that due to the sensitivity of the topic secondary information is really meagre and there is no recognised sound research done on the current subject matter. In order to collect primary data, ten women from multicultural backgrounds who sought the assistance at the so called family planning clinic were interviewed with their consent using an in-depth-interview guideline developed, based on literature survey findings on the subject. The researcher personally conducted all interviews at the clinic promising that all information would be treated with utmost confidentiality and the informants provided all information without any hesitation. In addition, the researcher carefully observed the activities at the clinic during all visits. Secondary material was gathered by collecting information from various sources ranging from the World Health Organization-related publications, books, journals and online material available on the subject. This study used both theme-list and content analyses methods for analysing the collected study findings. In the process of analysing data, all data was refined based on the themes mentioned in the conceptual framework.

4. Results and Discussions

This study findings indicate that even though all informants in the sample had one main influencing reason for their decision to terminate fetuses during the early trimester, all of them had more than one specific reason to end their pregnancies prematurely. They presented ten different reasons for their motivation to come to the clinic for undergoing induced abortion. They ranged from facing an examination, rape, going to middle east to work, wished to get married with parents' blessings, newly married and too early to have children, desire for keeping space between children, schizophrenia, financial constraints to have another child, lack of time to raise another child and to not to have a another child while there were having grown up children.

This study findings also reveal that all informants of the multi-cultural study sample were very much aware of both natural or traditional and modern birth control methods

and how to prevent pregnancy. They generally knew all types of natural and modern contraceptive devices that the people in Sri Lanka use in modern time. Under natural birth control methods, they had an understanding about the practice of safe period, withdrawal, and rhythm, and regarding modern family planning methods, they generally listed condom, vasectomy, pills, IUD, injection, female sterilization, and no-plant insertion as commonly used methods in the country.

The results of this study further highlight that social support and other social networks help them find a reliable place to terminate their pregnancies. As far as their health seeking behaviour is concerned, except one woman, all others had resorted to the western medicine-based professional sector rather than practicing local methods such as drinking boiled with cinnamon, drinking Epsom salt, consuming raw pine apple, and jumping from heights, such as, table to induce bleedings. They all said they their family doctors referred them to the present place after they conducted urine tests for them to confirm the state of conception. They all expressed that they were really satisfied with the services that they received at the clinic in terms of the doctor's service, minor staff's assistance and more importantly the nominal fee that they had to pay for undergoing an induced abortion.

Although, in a normal situation, the decision to terminate pregnancy seems an individual choice of a woman who visits abortion clinics but this study findings show somewhat contrary to the usual situation. The reason is that all the women who participated in this study sample said that the decision to end their pregnancies was not their alone but they arrived at a decision to do so collectively. The researcher of this study witnessed this situation when conducting interviews at the clinic because all women said that none of them came to the clinic alone but all of them visited either with their husbands or mothers to receive the required service.

The doctor who provided abortion also said that he charges a very low price for these women because they cannot pay high prices since they came from economically impoverished backgrounds. However, he further stressed that women who belong to upper classes occupy more advantaged position to undergo induced abortion locally or internationally because of their privileged social positions when compared to poor women who do not have such privileged social positions in Sri Lanka society. He finally said that he does not accept women to provide induce abortion service if their gestational period is beyond three months even of they continue to plea for termination of pregnancies. Therefore, he stress that he provided the service to the current sample of women because no one in the sample had a gestational period beyond three months into their pregnancies.

5. Conclusions and recommendations

In conclusion, this research findings suggest that whether the people of Sri Lanka realize or not, induced abortion has become a silence death situation for women from various socio-economic backgrounds in the island. It is unfortunate that almost all responsible citizens are aware of the magnitude of the present induced abortion problem, but nobody seems to pay enough attention to address the matter to find ever lasting solutions. One can speculate that the deeply rooted socio-cultural and religious values have been the main obstacle to debate about the existing situation to understand the underline reasons for Sri Lanka to experience an alarming number of induced abortions practiced annually throughout the country illegally and thereby this situation negatively contributes to surpass the number of annual alive births of the country.

In order to minimize the present reckless practice of induced abortion in Sri Lanka, the following recommendations are presented for designing better policies to come up with long-tern solutions to control the prevailing situation of abortion in the country. They include the introduction of formal sex education at schools as a long-term measure to solve the problem of induced abortion, improvement of family planning methods, organization of awareness programmes for men on reproductive health matters, changing abortion policies, improvement of living conditions of Sri Lankan families, development of health social science programmes and increase new avenues to conduct research on reproductive health-related matters in the country.

END NOTES

- (1) World Health Organization, (2007) *Complications of Abortion: Technical and Managerial Guidelines for Prevention of Treatment*, 212.
- (2) Ganatra B, Gerdtz C, Rossier C, Johnson Jr B R, Tunçalp Ö, Assifi A, Sedgh G, Singh S, Bankole A, Popinchalk A, Bearak J, Kang Z, Alkema L. Global, regional, and sub-regional classification of abortions by safety, 2010–14: estimates from a Bayesian hierarchical model. *The Lancet*. 2017 Sep
- (3) Say L, Chou D, Gemmill A, Tunçalp Ö, Moller AB, Daniels J, Gülmezoglu AM, Temmerman M, Alkema L. Global causes of maternal death: a WHO systematic analysis. *Lancet Glob Health*. 2014 Jun; 2(6):e323-33.
- (4) Singh S, Maddow-Zimet I. Facility-based treatment for medical complications resulting from unsafe pregnancy termination in the developing world, 2012: a review of evidence from 26 countries. *BJOG* 2015; published online Aug 19. DOI:10.1111/1471-0528.13552.

- (5) Vlassoff et al. Economic impact of unsafe abortion-related morbidity and mortality: evidence and estimation challenges. Brighton, Institute of Development Studies, 2008 (IDS Research Reports 59).
- (6) Haddad, L. Unsafe Abortion: Unnecessary Maternal Mortality. *Rev Obstet Gynecol.* 2009 spring; 2 (2): 122–126.

References

- World Health Organization. (1997) *Medical Methods of Termination of Pregnancy: Report of the WHO Scientific Group.* United Nations, Geneva, p.12.
- World Health Organization. (2007) *Complications of Abortion: Technical and Managerial Guidelines for Prevention of Treatment,* Geneva, United Nations. p. 212.
- World Health Organization, *Post-Abortion, Family Planning: a Practical Guide for Programme Managers,* Geneva: United Nations, pp.13-15.
- Ganatra B. Gerdtz C. Rossier C. Johnson Jr B, R, Tunçalp Ö. Assifi A. Sedgh G. Singh S. Bankole A. Popinchalk A. Bearak J. Kang Z, Alkema (2017). Global, Regional, and Sub-regional Classification of Abortions by safety, 2010–14: estimates from a Bayesian hierarchical model. DOI:[https://doi.org/10.1016/S0140-6736\(17\)31794-4](https://doi.org/10.1016/S0140-6736(17)31794-4).
- Say L. Chou D. Gemmill A. Tunçalp Ö. Moller, AB, Daniels J. Gülmezoglu AM, Temmerman M. Alkema L. (2014) Global Causes of Maternal Deaths: A WHO systematic analysis. *Lancet Global Health,* 2(6):e. pp.323-333.
- Singh S, Maddow-Zimet I. (2015) Facility-based treatment for Medical Complications Resulting from Unsafe Pregnancy Termination in the Developing World, 2012: a review of evidence from 26 countries. *BJOG;* published online, DOI:10.1111/1471-0528.13552.
- Vlassoff et al. (2008) *Economic Impact of Unsafe Abortion-related Morbidity and Mortality: evidence and estimation challenges.* Brighton, Institute of Development Studies, (IDS Research Reports 59).
- Haddad, L. (2009) *Unsafe Abortion: Unnecessary Maternal Mortality.* *Rev Obstet Gynecol.* V. 2 (2):pp. 122–126.
- Tietze, C. (1979) *Induced Abortion: A World View.* New York, Population Council. p. 83.
- Tietze, C. (1983) *Induced Abortion: A World View.* New York, Population Council. p. 12.
- Tietze, C. (1983) *Induced Abortion: A World View.* New York, Population Council. p. 92.
- Card, R. (1992) *Abortion Law,* Card, Richard; Cross, Rupert; Jones, Philip (eds.) *Criminal law* (12th ed.), London: Butterworths, pp. 230–235.

Tietze, C. (1983) *Induced Abortion: A World View*. New York, Population Council. p. 92.

Hansard Sri Lanka, (1995) 19th and 20th September.

Abeyasinghe, N. L. (2009) Awareness and views of the law on termination of pregnancy and reasons for resorting to an abortion among a group of women attending a clinic in Colombo, Sri Lanka. *Journal of Forensic and Legal Medicine*, v.16. pp.134–137.

Sennayake L. Suranga S. Silva T. (2016) Perception on the abortion laws in Sri Lanka: A community based study in the city of Colombo, Colombo, *Ceylon Medical Journal*, v. 64:1pp. 171-175.

Ban JD, Kim J, Silva D.W.I (2002) Induced Abortion in Sri Lanka: Who Goes to Providers for Pregnancy Termination, *Journal of Biosocial Science*, v. 34, pp. 303-315.

Arambepola C. Rajapakhsa L. (2017) Decision making on unsafe abortions in Sri Lanka: a case-control study, Online, June, 29.

Arambepola, C. Rajapakhsa, L. (2017) Risk of unsafe abortion associated with long-term contraception behaviour: a case control study from Sri Lanka, *BMC Pregnancy and Child Birth*, Online, v. 17p. 205.

GanathraB, Guest P, Jayathilake A.C, Kaluarachchi A, Karthik S, Suranga S, Tissera S. (2018) Service provider Perceptions of the Trend in severity of Symptoms and Complications in Women Admitted Following an Ancomplete Abortion, (Online), *Journal of Family Medicine and Primary Care*. V: 7:6, pp. 1521-1526.

Faculty of Social Sciences and Humanities, Rajarata University of Sri Lanka

SAMODHANA

Vol. 9, Issue II, (December) 2020

The Journal of Faculty of Social Sciences and Humanities

Relations of Self-concepts and Perceptions with Motivation and Aspirations of Science Undergraduates on Counselling

WD Chandrasena¹ and WS. Chandrasekara²

¹Science Education Unit, Faculty of Science, University of Peradeniya, Sri Lanka

²Institute of Human Resource Advancement, University of Colombo, Sri Lanka

*Correspondence: sagara@ihra.cmb.ac.lk

Received: 15 December 2020

Accepted: 25 January 2021

සංක්ෂේපය

සමාජය තුළ මිනිසුන්ගේ මානසික ශක්තිය උදෙසා මනෝ උපදේශනය වැදගත් කාර්යය භාරයක් ඉටුකරයි. එනමුදු, ශ්‍රී ලංකා විශ්ව විද්‍යාල පද්ධතිය තුළ සිසුන්ගේ අරමුණු සාක්ෂාත් කරගැනීම සඳහා සහයෝගය ලබාදෙන වඩා කාර්යක්ෂම උපදේශන සේවයක් නොමැතිකම විශාල අඩුපාඩුවකි. උපාධි අපේක්ෂකයන්ට විශ්ව විද්‍යාල අධ්‍යයන කාලය තුළ විවිධ ගැටළු වලට මුහුණ පාන්නට සිදුවන හෙයින් ඔවුන්ගේ අධ්‍යාපන හා වෘත්තීමය බලාපොරොත්තු ඉටුකරගැනීම සඳහා සහයෝගය ලබා දියහැකි මනෝ උපදේශන සේවයක් ඉතා ඇවැසි වේ. මේ වන විට ශ්‍රී ලංකාවේ මේ පිළිබඳව සිදුකර ඇති පර්යේෂණ ඉතා අල්පය. එහෙයින් මෙම පර්යේෂණය තුලින් විශ්ව විද්‍යාල විද්‍යා සිසුන්ගේ මනෝ උපදේශනය පිළිබඳ ස්ව-සංකල්ප හා සංජානන සමග අභිප්‍රේරණය හා අභිලාෂයන් දක්වන සම්බන්ධතා සොයා බැලීමට අරමුණු කර තිබේ. තවද සිසුන්ගේ සාධන මට්ටම කෙරෙහි මනෝ උපදේශනය බලපාන ආකාරය පිළිබඳව සොයා බැලීමට ද අපේක්ෂා කර ඇත. මෙය මිශ්‍ර ක්‍රම හරහා සිදු කරන ලද පර්යේෂණයකි. මේ සඳහා විද්‍යා උපාධි අපේක්ෂක සිසුන් තිස් පස්දෙනෙක් පහසු නියැදීම තුලින් සහභාගි කර ගැනිණ. පර්යේෂණ ප්‍රතිඵල අනුව සිසුන්ගේ මනෝ උපදේශනය පිළිබඳ ස්ව-සංකල්ප හා සංජානන සමග ඔවුන්ගේ අභිප්‍රේරණය හා අභිලාෂ ධනාත්මක සම්බන්ධතා පෙන්වන බව පෙනීයයි. එසේම සිසුන්ගේ මනෝ උපදේශන අභිලාෂයන් ඔවුන්ගේ

විද්‍යා අධ්‍යාපන සාධන මට්ටම කෙරෙහි බලපාන බව පෙනේ. සම්මුඛ සාකච්ඡාවල දත්ත අනුව සිදුකල තේමා විශ්ලේෂණයට අනුව ලැබෙන මානසික සහයෝගයේ උෞණතාවත්, සිසුන්ගේ හැගීම් බෙදා හදා ගැනීමට ඇති ඉඩකඩ අඩුකමත් හා මනෝ උපදේශන අභිලාෂයන්ගේ වැදගත්කම පිළිබඳව දැනුවත්භාවය අඩුකමත් වඩා වැදගත් කොට සැලකිය යුතු දෑ බව පෙනී යයි. අද දිනයේ දී සුදානම් බව හෙට දිනයේ සාර්ථකත්වය උදෙසා වඩා වැදගත් වන හෙයින් ඉතා හොඳ මනසක් සහිත බුද්ධිමතුන් බිහිකරලීම උදෙසා ශ්‍රී ලංකා විශ්ව විද්‍යාල කටයුතු කිරීම ඉතා යෝග්‍යබව පෙනීයයි.

මුඛ්‍ය පද: මනෝ උපදේශනය, විද්‍යා උපාධි අපේක්ෂකයින්, සව-සංකල්ප, සංජානනය, අභිප්‍රේරණය, අභිලාෂ

1. Introduction

Counselling is a process in which the psychological strengths of people are enhanced to meet the challenges in their day-to-day life. Moreover, counselling has been integral to improving the quality of life for humankind. Every sphere of life has been revolutionised by many psychological aspects and issues. Thus, support through psychological strength is a highly important and invaluable resource throughout one's life. According to American Psychological Association (2008), counselling psychologists help people with physical, emotional, and mental health issues improve their sense of well-being, alleviate feelings of distress, and resolve crises. Especially, in developed countries, there are many associations and organizations to enhance psychological strengths through various practices. Generally, psychologists are appointed and appeared in almost all organizations including regular communities. Thus, psychological practices are very common in schools, universities, industries, factories etc. However, the Sri Lankan situation is very primitive as there are no such high standard practices in many organizations including communities in general. Psychologists should be well trained through standard programmes before they start practices. In developed countries, some institutes provide such training facilities through different programmes at different levels such as certificate, diploma, higher diploma, degree, postgraduate diploma, masters, and doctorate. Unfortunately, well-trained counsellors are highly scarce in Sri Lanka due to many issues. These include lack of quality programmes and mal-practising counselling in different ways. Thus, the Institute of Human Resource Advancement of the University of Colombo is providing a greater service to the Sri Lankan context to train people who could become professional counsellors.

Education has a major role in shaping the behaviour of human beings. Psychological foundations are highly important in the effective teaching and learning process. However, it is unfortunate as there is not a proper way of supporting learners as well as teachers to address their psychological issues in the Sri Lankan education system. There are some

counsellors in the Sri Lankan school system. However, most of them are not trained well to guide the clients efficiently and effectively. Even in the University system, there is a dearth of well-trained counsellors in Sri Lanka. Many of them are appointed as academic counsellors based on seniority without proper training to help the subject matter components of the undergraduates. Thus, there are no qualified counsellors to facilitate students to remedy their psychological issues and most of the students are taken for clinical counselling through psychiatrists rather than helping the students in general counselling. Sometimes students are advised to meet health centre medical doctors without practising proper general counselling. At the postgraduate level, this situation has become worse. Some students spend a very stressful situation in their University life. Some others leave their university life without graduation. All these students are facing a lot of difficulties in their academic and private life practices. There is a lack of studies conducted in Sri Lanka especially on University counselling though it is highly important. Thus, this study aimed at investigating the relations of science undergraduates' self-concepts and perceptions with their motivation and aspirations on counselling.

Importance in Counselling

According to Carmen (2013), the institutionalization of the elderly is a complex problem, because a decision of this nature is associated with depression and isolation feeling. Therefore, elderly counselling is very important in this situation. Moreover, counselling of the family members is highly important as they are contributing enormously. Hence, in University life, undergraduates need counselling on their issues to empower their mind for efficient and effective life practices. Vassilopoulos and Brouzos (2012) employed the Client-Centred Approach (CCA) with clientele experiencing a variety of psychological disorders such as depression and anxiety. Thirteen university students were pre-tested with the Brief Fear of Negative Evaluation scale (BFNE-R) and the Rosenberg Self-Esteem scale (RSE) and then participated in a ten-week PC group counselling intervention. At the end of the involvement, they repeated the same dimension and found the aspects of the group experience that had any impact on them. The results demonstrated that the person-centred group counselling intervention provided an opportunity for students to experience an accepting and safe environment, where they could risk being themselves and talk about their concerns without fear of ridicule or rejection. Hence, students reported feeling better about themselves and establishing more healthy relationships with students, family members and other important persons in their life. Thus, counselling with University students is highly important to enrich their mindfulness.

Kennett (1994) examined the importance of learned resourcefulness skills as measured by Rosenbaum's Self-Control Schedule (SCS) to perseverance in an academic self-management programme. As predicted, students who dropped out of the self-management programme scored low on Rosenbaum's SCS; that is, they had a limited

repertoire of general learned resourcefulness skills. Research has demonstrated that high achievers are very academically resourceful (Zimmerman & Martinez-Pons, 1988). They use efficient problem-solving plans, reflect positively. Even when they do inadequately on an examination, they continue optimistic, estimate the possible causes for the failure, and rearrange study goals and plans. Instead, they look for ways to rectify the problem. Hence, counselling programmes for the learners enhance their talents and mental resourcefulness to face any challenge. Thus, it is important to launch suitable counselling programmes to facilitate learners through positive psychology.

Self-Concepts, Perceptions, Motivation and Aspirations

Psychological variables such as students' self-concepts and perceptions are hypothesised as factors that may influence students' motivation and aspirations. Emotional variables are known as latent variables. According to Strauss and Smith (2009), a construct is a psychological process or characteristic believed to account for individual or group differences in behaviour. As with non-latent variables (commonly referred to as observed or manifest variables), the ability to quantify them accurately is important in scientific research. However, as constructs are not directly observable, they are difficult to measure. For example, it is very difficult to directly visualise 'self-concept', 'perceptions', 'motivation', and 'aspirations', even though people typically have intuitive ideas of what they are. In the social sciences, these ideas that are not immediately measurable are often addressed by describing specific observable attributes that, taken together, define a construct. Thus, by measuring these defined qualities the psychological constructs can also be defined and measured. Given their abstract nature, the importance of theory in measuring constructs cannot be overstated (Netemeyer, Beardon, & Sharma, 2003).

Conceptualising a Construct

Constructs themselves are not directly observed but are "ultimately derived from empirically observed behavioural consistencies" (Anastasi, 1986, p. 5). Constructs should have a relation with observed behaviours (DeVellis, 2003). "Behaviour" in this sense means observable actions such as responses to test or survey items, or any physical activity. Typically, constructs are quantified using surveys that have undergone psychometric evaluation. Construct validation is the process used to determine whether survey instruments measure what they are supposed to measure. Thus, construct validity refers to whether or not a scale or test measures the construct adequately.

Kline (2005) states that survey instruments designed to measure a construct are neither valid nor invalid in and of themselves. Hence, the scores obtained from a survey instrument are also neither valid nor invalid in and of themselves. Although judgements of the reliability of a survey instrument for a sample may be made through statistical measures

such as Cronbach's alpha, there are no such direct statistical measures to make judgements on the construct validity of a survey instrument. Instead, judgements on the construct validity of an instrument are based on the appropriateness of the inferences derived from instrument test scores where the inferences are guided implicitly or explicitly by theory (Cohen & Swerdlik, 2010; Furr & Bacharach, 2008; Thompson & Daniel, 1996). In this study, the reliability has been tested on the scales to check the validity of instruments in a very simple manner. However, further analyses have to be conducted to investigate the validity more effectively. Various researchers (e.g., Byrne & Shavelson, 1996; Harter, 1999; Marsh, 1989) contend that self-conceptions tend to become more differentiated, complex, and better organised as individuals progress from childhood to adulthood.

Defining and Conceptualising Self-Concept

While Bracken (1996, p. 465) conceptualises the self as the "essence of the individual", many researchers have not provided a theoretical definition of self-concept (Marsh & Craven, 1997). However, an examination of some of the available definitions can help provide an insight into this central construct of psychology. Stets and Burke (2005) define self-concept as the set of meanings we have of ourselves, based on our observations, as well as inferences about who we are, based on others' behaviour toward us. Hamachek (1987) explains the self-concept as the cluster of ideas and attitudes we have about our awareness at any given moment. Shavelson, Hubner, and Stanton (1976, p. 407) have defined self-concept as "a person's perception of himself formed through his experience with his environment".

As Burns (1979) notes, self-concept is a construct, as it is not directly observable. Yet constructs can be used to measure human self-concepts, as humans can reflect on themselves as objects (Stets & Burke, 2005). However, self-concept measures can be inaccurate, due to the respondent's tendency sometimes to systematically distort (whether consciously or unconsciously) his or her responses (Piedmont, McCrae, Riemann, & Angleitner, 2000). For example, the tendency for people to give socially desirable responses deserves consideration when conducting research, since such responses have the potential to affect the measurement of the construct, as well as its relations with other constructs (Netemeyer et al., 2003). There are different models of Self-Concepts. They include the unidimensional model, multi-dimensional model, internal/external frame-of-reference model, and reciprocal effects model. Even in counselling self-concepts are highly important as they influence one thought and practices. Thus, University students' Self-Concepts in counselling is very important for better practices in their academic and personal life events. Even in counselling self-concepts are highly important as they influence one thought and practices. Thus, University students' Self-Concepts in counselling is very important for better practices in their academic and personal life events.

The Significance of Perceptions and Motivation

These are also very important psychological aspects. It could be stated as to how something is regarded, understood, or interpreted. Perceptions are also very important psychological aspects of one's practices. Implications for the present investigation, perceptions are very important in counselling as they influence our practices. Thus, University students' perceptions in counselling are valuable for better practices in their academic and personal life events.

Motivation has been defined as “the internal state that arouses, directs, and sustains students' behaviour towards achieving certain goals” (Zeyer & Wolf, 2010, p. 2217). According to Senemoğlu (2004), motivation is the repulsive power of an organism towards attaining a certain goal, towards being able to do the necessary actions in particular conditions, giving energy direction to behaviours, causing an effective advance. It is a power that enables achieving a state wherein one can reach certain goals. Being in, a motivated state results in an individual's ability to maintain interest and attention, in their willingness to make an effort over a necessary period to achieve certain results, focusing on the object in view, not giving up in difficult circumstances, and generally maintaining resolution. It is considered that displaying all these characteristics would influence both the academic achievement and the anxiety level of an individual. Implications for the present investigation, motivation is highly important in counselling as they influence the practices of human beings. Hence, University students' Motivation in counselling is useful for better practices in their academic and personal life events.

Students' Motivation in Counselling

There is a lack of research studies on motivation in counselling in the Sri Lankan context. Thus, this present investigation is to find out the level of undergraduates' motivation on counselling to support University students to accomplish their work by minimizing psychological issues. Marsh, Craven, Hinkley, and Debus (2003) constructed a new measure, known as the School Motivation Questionnaire (SQM), in seven major constructs such as Mastery, Intrinsic, Cooperation, Individual, Competition, Ego, Approach Success, and Avoid Failure with four to six items measuring each scale. In the present study, Mastery, Intrinsic, and Ego Motivation scales were used to investigate students' motivation on counselling. Implications for the present investigation, motivation is highly important in counselling as they influence the practices of human beings. Hence, University students' Motivation in counselling is useful for better practices in their academic and personal life events.

The Significance of Aspirations

Aspirations can be simply recognised as strong desires or ambitions for high achievement (Astone & McLanahan, 1991). As an educational outcome, educational aspirations are linked with higher levels of self-concept (Marsh, 1990a; Marsh & Craven, 1997; Marsh & Hau, 2003). Implications for the present investigation, both Educational and Career Aspirations are highly important in counselling as they influence future practices of human beings. Thus, University students' Aspirations in counselling are highly valuable for their better practices in their academic and personal life events. Whilst various researches have investigated the factors contributing to counselling, a comprehensive investigation of key psychosocial constructs such as self-concepts, perceptions, motivation and aspirations has not been conducted. Thus, this study seeks to identify the relations of undergraduates' Self-Concepts, Perceptions, Motivation, and Aspirations on counselling.

2. Research aims and objectives

The present investigation has as its central purpose to elucidate the relations of science undergraduates' self-concepts and perceptions with motivation and aspirations in counselling. The study aim, objectives, research questions, and their rationale are presented in this Chapter. Perceptions with Aspirations and Motivation in counselling of science undergraduates to make some valuable suggestions to enhance their psychological well-being. Objectives of the Study are to 1) explore the reliability of the counselling questionnaire; 2) Investigate science undergraduates' Self-Concepts, Perceptions, Motivation, and Aspirations; 3) Compute relations of Self-Concepts and Perceptions with Motivation and Aspirations of science undergraduates in counselling, and 4) Make suggestions to enhance undergraduate psychological well-being. Counselling is very important in empowering the psychological well-being of people. Research findings are highly important for better practices in counselling. However, there is a dearth of research exploring science undergraduates' Self-Concepts and Perceptions with their Motivation and Aspirations of counselling in Sri Lanka. Moreover, there are no validated instruments to check the above psychological aspects. As such, the above study is designed to explore related aspects based on the objectives.

Sampling and Instrumentation

The methodology employed in this study is presented in this Chapter. First, the method of the research is discussed followed by the Data Collection process. Finally, the data analysis process was presented. In this study, a mixed-methods approach was used. As such, both quantitative and qualitative aspects were considered in the data collection and data analysis processes. A convenience sampling technique was used in this study. The

sample consisted of 35 science undergraduates who were following the subject of Science Education. Questionnaires and interview schedules were used for the data collection process. The details of the test instruments are explained below. Components of the Counselling Questionnaire (CQ). The CQ comprises the following measurement scales: the Counselling Self-Concepts (CSCQ), the Counselling Perception Questionnaire (CPQ), the Counselling Motivation Questionnaire (CMQ), and the Counselling Aspirations Questionnaire (CAQ). Table 4.1 provides a summary of these measurement scales, with sample items for each of the subscales that comprise the Counselling Questionnaire. Each of the subscales is measured on a six-point Likert scale (1= strongly agree to 6 = strongly disagree). The CQ survey instrument (see Appendix A, also see Table 4.1 for a list of scales and sample items) is divided into four sections: demographics, the Counselling Self-Concepts (CSCQ), the Counselling Perception Questionnaire (CPQ), the Counselling Motivation Questionnaire (CMQ), and the Counselling Aspirations Questionnaire (CAQ).

Demographics: This section was very brief, and was aimed to collect demographic information (e.g., Year level, gender, subjects followed) about the student completing the survey. In addition, some basic information regarding the students' achievement was collected in the different subject areas, using a 1-5 Likert Scale.

Counselling self-concepts questionnaire scale (CSCQ); This scale comprises survey items related to students' counselling self-concepts. The self-concept is a psychological construct of a complex nature. To address this complexity, advice based on the findings of Marsh and Craven (2006), was adopted. Students' self-concepts were measured by a researcher-devised measure based on the science self-concept description questionnaire (SSDQ) developed by Chandrasena, Craven, Tracey, and Dillon (2014).

Counselling motivation questionnaire scale (CMQ); The CMQ was adapted from a motivation scale developed by Marsh, Craven, Hinkley, and Debus (2003) and Chandrasena, Craven, Tracey, and Dillon (2014) to measure science motivation. Among the different types of orientation in motivation, some researchers have found that ego (Jessie, Philip, Moore, & Lourdusamy, 2003), mastery (Tanaka & Yamauchi, 2000) and intrinsic (Adelman, 1978; Adelman & Taylor, 1983) orientations are significantly correlated with academic achievement. Thus, the CMQ comprises three different motivational orientations: mastery, intrinsic, and ego, in counselling. **Counselling perceptions questionnaire scale (CPQ);** The CPQ was developed by the researcher considering the undergraduates' nature of ideas, opinions, and attitudes. **Counselling aspirations questionnaire scale (CAQ);** High achievers are more likely to have clear plans and to plan academic pathways, than lower achievers (Adamuti-Trache & Sweet, 2009). As such, high expectations are important in any discipline including counselling. Educational aspirations and career aspirations in counselling were measured by a scale adapted from aspirations scale Chandrasena, Craven, Tracey, and Dillon (2014).

Procedure

Ethical Considerations; before approaching potential participants for this study, ethics approval was required from the Faculty of Science, University of Peradeniya. Approval was obtained from the Dean’s Office, Faculty of Science, University of Peradeniya. Selected science undergraduates were invited to participate in a 20–30 minute survey. Participation was voluntary. All participants were provided with information on the study. All participants were required to sign a consent form before commencing to participate. Based on students’ responses to the student questionnaire, a small number of students (i.e., 20% of the total sample of 7 students) were invited to participate in 30-minute semi-structured interviews. Administration of the Survey; A paper version of the survey was developed, along with a consent form attached to the front of the survey (see Appendix A). Suitable dates and the times for the administration of the survey were negotiated with participants. Surveys were administered in pre-booked classrooms, with minimal disturbance to work and procedures. Before the surveys were administered, the necessary instructions and other information were explained to the students. At the beginning of the survey, it was announced to the students that the data collected would be used by the researcher only for research purposes. It was also announced that no individuals would be identified during any phase of the research.

Table 1: Summary of the Measurement Scales

Measurement Scale	Sub-scales	Sample Items
Counselling Self-Concepts Questionnaire (CSCQ)	Counselling Self-Concept (10)	“I am good at Counselling”
Counselling Perceptions Questionnaire (CPQ)	Counselling Perceptions (10)	“I enjoy counselling”
Counselling Motivation Questionnaire (CMQ)	Counselling Motivation Mastery (06)	“I feel most successful in Counselling when I reach personal goals”
	Counselling Motivation Intrinsic (06)	“I enjoy studying for counselling”
	Counselling Motivation Ego (06)	“I feel most successful in Counselling when I reach personal goals”
Counselling Aspirations Questionnaire (SAQ)	Counselling Aspirations Educational (05)	“I hope I continue studies in counselling”
	Counselling Aspirations Career (05)	“I hope I continue my counselling studies”

Note: The number of items for each subscale is given in parentheses after the subscale name

Data Analysis

Data screening and general analyses (descriptive statistics, reliabilities, frequencies, etc.) were undertaken using SPSS 22.0. Information collected from participants in the survey section (quantitative study) was subjected to descriptive statistical analyses through SPSS. The relations of student counselling self-concepts and perceptions with motivation and aspirations were investigated through regression. The data collected through the student interviews were subjected to thematic analysis. Treatment of missing data; data were screened for missing values to determine if such values were missing at random or missing systematically. A multiple imputation framework was used to treat missing values of the data set. Data cleaning; the data cleaning process ensures that a verification procedure is followed, that checks for the appropriateness of numerical codes for the values of each variable under study. This process is referred to as code and value cleaning and is one of the first steps in this analysis stage. Tests of reliability; Cronbach's alpha (sometimes referred to as alpha coefficients) is the most frequently used measure of reliability (Byrne, 2006; Streiner, 2003). However, the use of alpha coefficients for measuring reliability is problematic (see Sijtsma, 2009 for a comprehensive discussion on the problems with Cronbach's alpha) as it is inflated by scale length, so scales with 10 or more items can give an exaggerated alpha value. Further, Cronbach's alpha is based on a restrictive one-factor model (Bentler, 2005), where factor variances and error variances are assumed to be equal. However, despite these limitations, it is customary to report alpha values, and so they are reported in this research. There is no universally agreed minimum threshold for a reliability coefficient (Kline, 2009; Urbina, 2004). However, values of .7 or greater are preferred (Netemeyer et al., 2003), and values of at least .6 are considered acceptable (Aron & Aron, 2003).

3. Results and Discussion

Basic descriptive statistics, such as means, standard deviation, skewness, and kurtosis for the CQ are presented in Table 2. Since the majority of values for the skewness and kurtosis are close to zero, there are minimal violations in multivariate normality; these are therefore unlikely to impact the confirmatory factor analysis.

Inspection of the descriptive statistics in Table 2 shows that students' mean of Aspirations in counselling is the highest compared to the other variables considered. Thus, students may feel the importance of counselling for their future life as well.

Table 2: Descriptive Statistics for the Counselling Questionnaire (CQ)

	SC	PC	MO	AS
Mean	4.10	4.34	4.07	4.44
SD	0.89	0.86	0.90	1.15
Skewness	-0.43	-0.26	-0.55	-0.87
Kurtosis	-0.24	-0.20	0.28	-0.97

Note. SC = Self-Concepts, PC = Perceptions, MO = Motivation, AS=Aspirations

3.1 The Reliability of the Counselling Questionnaire

Tables 3, 4, 5 and 6 show reliability estimates for the CQ factors. The results of the reliability estimates for five subscales of the CQ for the total sample show acceptable measures, with alpha coefficients ranging between .74 and .94. Thus, acceptable measures of reliability were obtained for the CQ (Aron & Aron, 2003), with alpha coefficients ranging from .68 to .91.

Table 3: Reliability Statistics for Self-Concepts in Counselling

Reliability Statistics		
Cronbach's Alpha	Cronbach's Alpha Based on Standard-ized Items	N of Items
.744	.759	10

Table 4: Reliability Statistics for Perceptions in Counselling

Reliability Statistics		
Cronbach's Alpha	Cronbach's Alpha Based on Standard-ized Items	N of Items
.901	.902	18

Table 5: Reliability Statistics for Motivation in Counselling

Reliability Statistics		
Cronbach's Alpha	Cronbach's Alpha Based on Standardized Items	N of Items
.840	.847	10

Table 6: Reliability Statistics for Aspirations in Counselling

Cronbach's Alpha	Cronbach's Alpha Based on Standardized Items	N of Items
.941	.944	10

Hence, the subscales of the CQ demonstrate reliable measures for the total sample.

3.2 Science Undergraduates' Self-Concepts, Perceptions, Motivation, and Aspirations

Aspirations in counselling show the highest mean value decreasing the mean values in the order of perceptions, self-concepts, and motivation respectively. However, all the mean values are greater than 4.0 demonstrating considerably higher values. The subscales of the CQ demonstrate considerably greater aspects in Self-Concepts, Perceptions, Aspirations, and Motivation in counselling for the total sample.

The relations of Self-Concepts with Motivation, and Aspirations of science undergraduates in counselling

Table 7:Sub- scale Correlations of the Counselling Questionnaire

	Self-Concepts	Motivation	Aspirations
Self-Concepts	1		
Motivation	.60	1	
Aspirations	.53	.51	1

** . Correlation is significant at the 0.01 level (2-tailed).

As shown in Table 7 Self-Concepts and Motivation are significantly correlated with $r=.60$, $p<.05$. Moreover, Self-Concepts and Aspirations show a significant correlation with $r=.53$, $p<.05$ (Table 7). Further, students’ Self-Concepts in counselling are predicting their Motivation and Aspirations in counselling with the effect sizes 36.2% (Beta= .60, $p<.05$) and 28% (Beta= .53, $p<.05$) respectively.

Hence, Self-Concepts in counselling show significant relations with Aspirations, and Motivation in counselling. Moreover, students’ Self-Concepts in counselling predict their Motivation and Aspirations in counselling.

The relations of Perceptions with Motivation, and Aspirations of science undergraduates in counselling

Perceptions and Motivation are significantly correlated with $r=.44$, $p<.05$. Moreover, Perceptions and Aspirations show a significant correlation with $r=.53$, $p<.05$ (Table 8). Further, students’ Perceptions in counselling predict their Motivation and Aspirations in counselling with the effect sizes 19% (Beta= .44, $p<.05$) and 27% (Beta= .53, $p<.05$) respectively.

Table 8: Subscale Correlations of the Counselling Questionnaire

	Self-Concepts	Motivation	Aspirations
Self-Concepts	1		
Motivation	.44	1	
Aspirations	.53	.51	1

** . Correlation is significant at the 0.01 level (2-tailed).

As such, Perceptions in counselling show significant relations with Aspirations and Motivation in counselling. Moreover, students’ Perceptions in counselling predict their Motivation and Aspirations in counselling.

Other Positive Relations of the above Psychological Aspects with Their Achievement

It is found that students’ achievement in the subject Science Education is predicted by their Aspirations in counselling with the effect size of 13.3% (Beta= .36, $p<.05$). Table 9 shows the results. Thus, students’ achievement in Science Education is predicted by their Aspirations in counselling up to a little extent.

Table 9: Regression of Aspirations with Achievement in Science Education

Model		Coefficients				
		Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.
B	Std. Error	Beta				
1	(Constant)	1.558	.663		2.351	.025
	AMEAN	.325	.145	.364	2.247	.031

a. Dependent Variable: SE

Note: AMEAN=Aspirations', SE= Science Education

3.3 Findings

Based on the interviews conducted with the students the following themes were formulated. Lack of moral support; most of the students are helpless due to the unavailability of moral support in their University life. University students are stressed due to various reasons such as academic pressure, economical problems, partners' problems, isolation, lack of healthy food, and accommodation issues. However, there is no proper mechanism to support them. Even though there are counsellors they are neither trained nor experience in the field. These are evidenced by students' explanations in the interviews. Lack of opportunities to share feelings; there are not enough opportunities for the University students to share their real feelings. They have a lot that could not be shared with others due to their distrustful and unsafety nature. These feelings and emotions make unrest nature with the University students. Since University students are starting their life as new adults; there is a change in their lifestyle to face challenges in their life.

Due to the change in mentality, there are some problems in bearing their emotions. Lack of awareness of the significance of counselling; many students are not aware that there are support systems in the society for their psychological issues. Thus, they try to bear whatever feelings they have without sharing them with others. This creates a lot of tension with the undergraduates. Some have the misunderstanding that they should not meet counsellors to obtain their support to overcome the issues. Hence, students' ambitions are under a threat in University education. Aspirations on counselling; many students are having the perception that they need counselling throughout their life. When they encounter different problems they feel that they need help from somebody in the community. However, students are having fear of sharing their feelings as the people in the society are different and as such there could be some dangers and threats to their life if

they share their emotions. Thus, there must be a process of proper counselling to enhance the mental strength of the students as they are looking for moral support from society. Hence, facilitation through counselling has become a must even with University students though they are educated with subject-related content.

The above themes are evidenced by students' views and as such, the University should pay attention to the counselling process properly. This would enhance students' well-being to become efficient and effective citizens in the country. Counselling is highly important to enhance the mental strength of anybody especially in experiencing issues in their day-to-day life. Thus, it is a universally important aspect in any moment or any place. Hence, counselling is applicable in every sphere in this world. University students encounter many issues in their University life. Though, the government is funding money to state Universities if the students do not perform well there could be issues in the outcomes through University education. Especially students' issues related to their achievement problems in University education. Hence, counselling could help to strengthen students' mind to achieve their expectations and outcomes through tertiary education. Self-Concepts and Motivation are related to their Achievement and Aspirations in secondary science (Chandrasena et al., 2014). A similar situation was recognized in this study as University students' Self-Concepts and Perceptions are related to their Motivation and Aspirations in counselling. Moreover, students' Aspirations are predicting their Achievement in Science Education. Thus, it is necessary to pay attention to providing necessary moral support for University students through counselling.

4. Conclusions and Suggestions

Counselling is a highly important practice with anybody in this world as everybody encounters different problems in their day-to-day life. Education is offering enlightenment to all citizenry in this world and as such, University education is also very valuable to study the facts, theories, and principles which govern almost all functions in our day-to-life starting with simple activities to large scale activities in industries etc. To achieve objectives through University education the students must be well-being mentally and physically. Thus, offering moral support to the students through counselling is highly significant in fulfilling their psychological needs. Self-Concepts, Perceptions, Motivation, and Aspirations are some of the key psychological aspects of any person in this world. These are interrelated with each other which could collectively affect the positive psychology of University students. Thus, empowering these aspects through a process of proper counselling is important in enhancing University students' psychological wellbeing. Moreover, Aspirations in counselling increase University students' level of academic achievement as well. Hence, it is suggested to provide an appropriate practice in counselling to empower the psychological strength of University students. This is highly important as preparing today can save us from repairing

tomorrow. There are limitations in this study due to the small size of the sample, limited time duration, and the inclusion of fewer academic matters. Hence, a broad study has to be conducted by avoiding the above limitations to generalize the findings of the study.

References

- Adamuti-Trache, M., & Sweet, R. (2009). *Science-related career aspirations and playful competence: A gendered relationship? Executive Summary*. Canadian Council on Learning.
- Adelman, H. S. (1978). The concept of intrinsic motivation: Implications for practice and research with the learning disabled. *Learning Disability Quarterly*, 1, 43–54.
- Adelman, H. S., & Taylor, L. (1983). Enhancing motivation for overcoming learning and behaviour problems. *Journal of Learning Disabilities*, 16, 384–392.
- Anastasi, A. (1986). Evolving concepts of test validation. *Annual Review of Psychology*, 37, 1–15. DOI: 10.1146/annurev.ps.37.020186.000245
- Aron, A., & Aron, E. N. (2003). *Statistics for psychology* (3rd ed.). Upper Saddle River: NJ.
- Astone, N. M., & McLanahan, S. S. (1991). Family structure, parental practices, and high school completion. *American Sociological Review*, 56(3), 309–320.
- Bentler, P. M. (2005). EQS 6 structural equations program manual. Retrieved 10 October 2009, from www.mvsoft.com
- Bracken, B. A. (1996). Clinical applications of a context-dependent, multidimensional model of self-concept. In B. A. Bracken (Ed.), *Handbook of self-concept*. New York: John Wiley & Sons, Inc.
- Buber, R., Gadner, J., & Richards, L. (2004). Applying qualitative methods to marketing management research (pp. 141–156). UK: Palgrave Macmillan.
- Burns, R. B. (1979). *The self-concept, in theory, measurement, development and behaviour*. London: Longman.
- Butler, R. J., & Gasson, S. L. (2005). Self-esteem/self-concept scales for children and adolescents: A review. *Child and Adolescent Mental Health*, 10(4), 190–201. DOI: 10.1111/j.1475-3588.2005.00368.x
- Byrne, B. M. (2006). *Structural equation modelling with EQS: Basic concepts, applications, and programming* (2nd ed.). Mahway, NJ: Lawrence Erlbaum Associates.

- Carmen, S. M. (2013). Importance of Counselling for Elderly Before Institutionalization *Procedia - Social and Behavioral Sciences*, 84, pp. 1630 – 1633.
- Chandrasena, W., Craven, R., Tracey D., & Dillon, A. (2014). Seeding Science Success: Psychometric Properties of Secondary Science Questionnaire on Students' Self-Concept, Motivation, and Aspirations. *Australian Journal of Educational & Developmental Psychology*, 14, pp. 186-201.
- Cohen, R. J., & Swerdlik, M. E. (2010). *Psychological testing and assessment: An introduction to tests and measurement* (7th ed.). Boston: McGraw Hill.
- Creswell, J. W., Clark, V. L. P., Gutmann, M., & Hanson, W. (2003). Advanced mixed methods research designs. In A. Tashakkori & C. Teddlie (Eds.), *Handbook of mixed methods in social and behavioural research* (pp. 209–240). Thousand Oaks, CA: SAGE.
- DeVellis, R. F. (2003). *Scale development: Theory and applications* (2nd ed.). Newbury Park: SAGE.
- Driscoll, D. L., Yeboah, A. A., Salib, P., & Rupert, D. J. (2007). Merging qualitative and quantitative data in mixed methods research: How to and Why Not. *Ecological and Environmental Anthropology*, 3(1), 19–28.
- Furr, R. M., & Bacharach, V. R. (2008). *Psychometrics: An introduction*. Los Angeles: SAGE.
- Hamachek, D. E. (1987). *Encounters with the self* (3rd ed.). New York: Holt, Reinhardt and Winston.
- Harter, S. (1999). *The construction of the self: A development perspective*. New York: The Guilford Press.
- Jessie E. E., Philip J. M., & Lourdusamy, A. (2003). High achieving students: Their motivational goals, self-regulation and achievement and relationships to their teachers' goal and strategy based instructions. *High Ability Studies*, 14(1), 23–38.
- Johnson, R. B., Onwuegbuzie, A. J., & Turner, L. A. (2007). Towards a definition of mixed methods research: A research paradigm whose time has come. *Journal of Mixed Methods Research*, 1(2), 112–133.
- Kennett, D. J. (1994, January). Academic self-management counselling: Preliminary evidence for the importance of learned resourcefulness on program success. DOI: 10.1080/03075079412331381890
- Kirk, J., & Miller, M. (1986). *Reliability and validity in qualitative research*. Newbury Park, CA: SAGE.

- Kline, R. B. (2009). *Becoming a behavioural science researcher: A guide to producing research that matters*. New York: Guilford Press.
- Kline, T. J. B. (2005). *Psychological testing: A practical approach to design and evaluation*. Thousand Oaks, CA: SAGE.
- Marsh, H. W. (1989). Age and sex effects in multidimensional of self-concept: Preadolescence to adulthood, *Journal of Educational Psychology*, 81, 417– 430.
- Marsh, H. W. (1990a). Causal ordering of academic self-concept and Academic Achievement: A Multi-wave, Longitudinal Panel Analysis. *Journal of Educational Psychology*, 82, 646–656.
- Marsh, H. W., & Craven, R., G. (1997). Academic self-concept: Beyond the dustbowl. In G. D. Phye (Ed.), *Handbook of classroom assessment: Learning achievement, and adjustment* (pp. 131–193). San Diego: Academic Press.
- Marsh, H. W., Craven, R. G., Hinkley, J. W., & Debus, R. L. (2003). Evaluation of the big-two factor theory of academic motivation orientations: An evaluation of jingle-jangle fallacies. *Multivariate Behavioral Research*, 38, 189–224.
- Marsh, H. W. & Hau, K.T. (2003). Big-Fish-Little-Pond effect on the academic self-concept: A cross-cultural (26-country) test of the negative effects of academically selective schools. *American Psychologist*, 58(5), 364–376.
- Marsh, H. W., Martin, A. J., & Hau, K. T. (2006). A multimethod perspective on self-concept research in educational psychology: A construct validity approach. In M. Eid & E. Diener (Eds.), *Handbook of multimethod measurement in psychology*. Washington DC: American Psychological Association.
- Netemeyer, R. G., Bearden, W. O., & Sharma, S. (2003). *Scaling procedures: Issues and applications*. Thousand Oaks, CA: SAGE.
- Piedmont, R. L., McCrae, R. R., Riemann, R., & Angleitner, A. (2000). On the invalidity of validity scales: Evidence from self-reports and observer ratings in volunteer samples. *Journal of Personality and Social Psychology*, 78(3), 582–593. DOI: 10.1037/0022-3514.78.3.582
- Senemoğlu, N. (2004). Gelişim öğrenme ve öğretim : kuramdan uygulamaya. Ankara: Gazi Kitabevi.
- Shavelson, R. J., Hubner, H. J., & Stanton, G. C. (1976). Self-concept: Validation of construct interpretations. *Review of Educational Research*, 46(3), 407–441. DOI: 10.3102/00346543046003407

- Sijtsma, K. (2009). On the use, the misuse, and the very limited usefulness of Cronbach alpha. *Psychometrika*, 74(1), 107–120.
- Stets, J. E., & Burke, P. J. (2005). A sociological approach to self and identity. In M. R. Leary & J. P. Tangney (Eds.), *Handbook of self and identity* (pp. 128–152). New York: Guilford Press.
- Strauss, M. E., & Smith, G. T. (2009). Construct validity: advances in theory and methodology. *Annual Review of Clinical Psychology*, 5, 1–25.
- Streiner, D. L. (2003). Starting at the beginning: An introduction to coefficient alpha and internal consistency. *Journal of Personality Assessment*, 80(1), 99–103.
- Tanaka, A., & Yamauchi, H. (2000). Causal models of achievement motive, goal orientation, intrinsic interest, and academic achievement in the classroom. *The Japanese Journal of Psychology*, 71(4): 317–24. [Article in Japanese]
- Tashakkori, A., & Teddlie, C. (1998). *Mixed methodology: Combining qualitative and quantitative approaches* (p. 1). Thousand Oaks, CA; SAGE.
- Tashakkori, A., & Teddlie, C. (2003). The past and future of mixed methods research: From data triangulation to mixed model designs. In A. Tashakkori & C. Teddlie (Eds.), *Handbook of mixed methods in social and behavioural research* (pp. 671–703). Thousand Oaks, CA: SAGE.
- Teddlie, C., & Tashakkori, A. (2009). *The foundations of mixed methods research: Integrating quantitative and qualitative techniques in the social and behavioural sciences*. Thousand Oaks, CA: SAGE.
- Thompson, B., & Daniel, L. G. (1996). Factor analytic evidence for the construct validity of scores: A historical overview and some guidelines. *Educational and Psychological Measurement*, 56(2), 197–208. DOI: 10.1177/0013164496056002001
- Urbina, S. (2004). *Essentials of psychological testing*. Hoboken, NJ: John Wiley & Sons.
- Vassilopoulos, S. P. & Brouzos, A. (2012). A Pilot Person-Centred Group Counselling For University Students: Effects on Social Anxiety and Self-Esteem. *Hellenic Journal of Psychology*, 9, pp. 222-239.
- Zeyer, A., & Wolf, S. (2010). Is there a relationship between brain type, sex and motivation to learn science? *International Journal of Science Education*, 32(16), 2217–2233.
- Zimmerman, B. & Martinez-Pons, M. (1988). Construct Validation of A Strategy Model of Student Self-regulated Learning. *Journal of Educational Psychology*, 80, pp. 284-290.

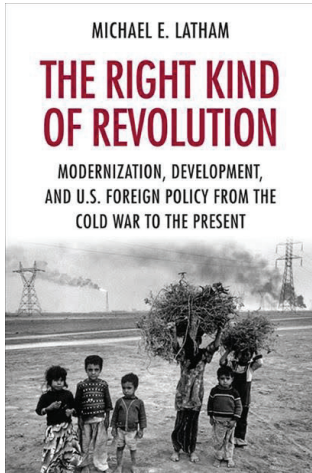

Faculty of Social
Sciences and
Humanities,
Rajarata University of
Sri Lanka

SAMODHANA

Vol. 9, Issue II, (December) 2020

The Journal of Faculty of Social Sciences and Humanities

Book review

Michael E. Latham

The Right Kind of Revolution: Modernization, Development, and U.S. Foreign Policy from the Cold War to the Present

Cornell University Press, 2011

MKL Irangani

Department of Humanities

Faculty of Social Sciences and Humanities

Rajarata University of Sri Lanka

Introduction

For the past ten years, I have been searching for a suitable history book that could broaden my understanding of the hidden facts of modernization and development process of the world and how the United States acted in the process of transforming societies during the Cold War period, particularly in the developing countries. The underline assumptions of the modernization and development process in the world were not well discussed in the history academia and have restricted the derivation of independent proper policy guidance for the advancement of the developing countries in the world. This put the scholars in the field less aware of the facts behind the modernization and development attempts, mainly initiated by the United States, in a different region of the world by spending trillions of dollars with the support of well-established development theories in academia.

In this context, I found the book 'The Right Kind of Revolution: Modernization, Development, and U.S. Foreign Policy from the Cold War to the Present' written by Michael E. Latham, professor of History at Fordham University. This book explores the modernization and development debate in the world, indicating its association with the US foreign policy and with the support of prominent theories in the development arena. It provides a fascinating mixture of the emergence and decline of the modernization theory as an influential tool of US foreign policy. The book is much

popular in the subjects of international affairs, world political history, development economics, etc. I chose this book to review as it contributes to rethinking the scholars, policymakers, and practitioners' development ideology.

Content

The book consists of seven chapters. The order of the chapters presents the chronology of the themes – modernization and development, their rise, partial collapse, and subsequent reformulation, mainly covering the periods of World War II, Cold War, and post-Cold War. The chapters analyze modernization in practice and the US's attempts in promoting the modernization concepts in different geographic settings worldwide with economic and geopolitical objectives. Chapters further disclose how some third-world countries attempted to modify and reformulate the modernization theory for their targets in the US attempt to promote modernization principles in the world.

The first chapter is devoted to setting the foundations of the US's ideology about the modernization process and shows how modernization theories centered on social progress. However, the US ideology about development attempts using the modernization tool was well established by the author using the country-specific cases during the administration of Woodrow Wilson and Franklin Delano Roosevelt in the 1930s and 1940s. In the chapter, the author clearly shows the US ideology about third world countries, and poverty in the third world countries was defined as a strategic threat. Further, the chapter outlines how the Cold War expansion tightened the link between international development and US security.

Chapter Two provides evidence of the take-off of the modernization in the Cold War of America. Theoretical development against the Marxist was discussed, noting the involvement of prominent Economists in the world. Specifically, W.W. Rostow's five stages of development against the Marxist ideology of development were discussed. The chapter provides a detailed description of the rise of modernization as a development theory during the Cold War period, specifically as a foreign policy tool of the United States. It explains the grounding factors that influenced the US to use modernization as a foreign policy tool during the Cold War period. Specifically, the chapter provides an economic and strategic interest of the US, particularly in accessing natural resources, keeping the market open, and shore up European allies.

The chapter also outlines the key challenges confronting the US in establishing its power, particularly the military and economic power in the world during the Cold War period. The primary challenges recognized in the book are the emergence of nationalists in the less developed countries after regaining independence from Western imperialism and anti-colonial revolutions. The chapter explores why the modernization concept was so attracted in the US foreign policy in accessing the development process of the less developed countries in the post-colonial world.

Chapter Three focuses on the ways of sharpening the US relationship with the first generation of the post-colonial states, particularly by considering three country cases – Nehru's India, Nasser's Egypt, and Nkrumah's Ghana. The chapter shows how US policymakers attempted to promote modernization principles in these states and how these post-colonial states modified or reformulated the modernization principles to fit their nations' development goals such as stimulating economic growth, promoting the industry, alleviate poverty, and increase the productivity of agriculture sector. The chapter notes the evidence over how the US vision in promoting modernization principles in the less developed countries link with creating capitalist and market based economic principles in the target geographical settings while promoting liberal states.

Chapter Four explores the technocratic faith origination from birth control to the green revolution. It accounts for the rapid population growth and low agricultural productivity as a concern of retarding the development process of the third world countries as emphasized in the prominent population theory - Malthusian Population trap, expressed by Robert Malthus in 1797. The high birth rate and declining mortality rate triggered the world's population explosion in the early 1900s. In this context, Chapter Four discusses how modernization principles were justified to address the anticipated challenges due to the population explosion, specifically using the technological package of the green revolution. The author used the vision and targets of several US presidents, leading figures in the administrative positions, and top officials of the main development foundations to articulate how they used the technological package of the green revolution to transform the societies in the less developed regions of the world into modernity by providing theoretical justifications over its ability to overcome the anticipated challenges of the population explosion.

Chapter Five presented the counterinsurgency and repression by taking into account the case of Guatemala, South Vietnam, and Iran. It described how the US used the modernization concept as a tool of counterinsurgency in these three countries. The chapter discussed the critical points to state the outcomes of when superseding Cold War concern of the US. The chapter explicitly provides details of failure cases of modernization attempts.

Chapter Six is devoted to providing understanding about the alternative development paradigms, sustainable development, and the Neoliberal turn. Particularly, it outlines the basic criticism and arguments against the modernization tool in the development process in the context of rising concern of persistent poverty, inequality, sustainability issues, environmental issues, and gender issues and discussed the key considerations in alternative development paradigms.

The book's final chapter deals with more contemporary issues, especially the post-Cold war period, with a reformulated version of the modernization. The chapter

argued that the significance of modernization as a development policy tool declined in the 1970s, and the revival of the theory could be witnessed in the recent past. In this connection, the author, based on the marked September 11th 2001 attack, noted that the September 11th attack triggered particular elements of the modernization process as the US faced security challenges.

Sum-up

This book of Professor Michael E. Latham has developed a historical discourse on how the modernization concept was employed as a development tool in the less developed regions by the US during the Cold War and post-Cold War periods. Each chapter of the book provides a case-wise analysis of how the US foreign policy aligned with the modernization process, which focused on transforming the societies in the less developed regions of the world from their traditional level to modernity. The author critically explained the applied justifiable reasons for undertaking the modernization process.

Professor Latham clearly outlined the hidden facts or underlying assumptions of the modernization process initiated under the US foreign policy with case evidence and based on primary sources. History is repeating the same thing in the world but in different forms. The book reports the reformulation of the modernization concept in the post-Cold War period. Thus, it is no doubt that the author of this book – Prof. Michael E. Latham – was able to develop historical discourse over modernization and development that occurred during the Cold War to the present.

I firmly believe that Professor Latham's work contributes to broaden the understanding of the failures of the development attempts in the less developed countries and rethink the development ideology of most developing countries.

සමෝධාන ශාස්ත්‍රීය සංග්‍රහය

ISSN 2235-9109

ශ්‍රී ලංකාවේ සමාජ පාදක නිවැරදි කිරීමේ ක්‍රමවේදය (Community correction system) සහ ඛණ්ඩනාගාර පුනරාවර්ථකයින්ගේ (Recidivists) ප්‍රවණතා 1-18

ඊ. එම්. එස්. ඒකනායක

සංස්කෘතික විපර්යාසය හමුවේ නූතන සිංහල කවියේ ගමන්මග පිළිබඳ විමර්ශනයක් - එක්දහස් නවසිය අසූව දශකය ඇසුරින් 19-34

පුප්‍ර ස. ගල්කුලමේ උපරතන හිමි, කේ.එම්.පී. මනිෂා චමෝදනි

මිනීමැරුම් කෙරෙහි බලපාන සාධක පිළිබඳ සමාජ විද්‍යාත්මක අධ්‍යයනයක් - මහර ඛණ්ඩනාගාරය ඇසුරින් 35-48

එස්. වසන්ත ප්‍රදීප් කුමාර, ටී. ජී. ඩී. උදයකාන්ති

පුජාවලියේ හක්ති වර්ණනා මාර්ගය 49-62

නිල්මිණි දයානන්ද

සමාජානුයෝජනයෙහිලා මවගේ භූමිකාව සහ සමාරම්භක යුගයෙහි සිංහල ප්‍රබන්ධ කතාව එච්. කේ. සී. කේ. රණවීර 63-74

Randunu Paralaya: The battle between Rāvaṇa and Viṣṇu 75-84

Rev. Olagawatte Chandasiri

New Dimensions of Gender and Poverty in Global and Sri Lankan Context 85-106

Dilan Gunawardane

An Examination of Job Satisfaction of Graduate Teachers in Secondary Schools in Sri Lanka 107-124

W.A.M.G.P.K. Wanasinghe

The Impact of Water Quality on Taste Profile of Made Tea in Sri Lanka 125-139

D.M.S.H. Dissanayaka, S. Karthigayini, R.M.D.M. Lakmal

Factors Influencing Women to Undergo Induced Abortion in Sri Lanka 141-154

Rathnayake M. Abeyrathne

Relations of Self-concepts and Perceptions with Motivation and Aspirations of Science Undergraduates on Counselling 155-174

WD Chandrasena and WS. Chandrasekara

Book review

The Right Kind of Revolution: Modernization, Development, and U.S. Foreign Policy from the Cold War to the Present 175-178

M.K.L. Irangani